

نسخه ۷۴۴۴
۷۴۵۱۷

۱
۱
۸
۸
۳
۵
۶
۸
۷
۶
۱
۱۱
۸۱
۸۱
۳۱
۵۱
۸۱
۷۱
۶۱
۸
۱۸
۸۸
۸۸
۳۸
۵۸
۸۸

۳۳۶

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: عباسنامه

مؤلف: محمد طاهر وحید

موضوع:

شماره اختصاصی: ۳۳۶ (از کتب خطی) اهدایی

تیمار سر لشکر مجید فیروز (ناصر الدوله) بکتابخانه مجلس شورای ملی

شماره ثبت کتاب: ۴۴۷۰۰

۵۴۹۳

خطی اهدائی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۳۳۶

خطی اهدائی
۷۴۴۴
۷۴۴۵

۳۳۶

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: عباسنامه
مؤلف: محمد طاهر وحید
موضوع:

شماره اختصاصی (۳۳۶) (از کتب خطی اهدائی)
تیمسار سر لشکر مجید قزوینی (ناصر الموله) بکتابخانه مجلس شورای ملی

شماره ثبت کتاب: ۴۴۷۰۰
۵۴۹۳

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی اهدائی

۳۳۶

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
تاسیس ۱۳۰۲
شماره ثبت کتاب: ۵۰۵۷

کتاب
مطهر قزوینی

۵۰۵۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
تاسیس ۱۳۰۲
شماره ثبت کتاب: ۵۰۵۷

۱/۵۵۶
۵۵۷

مظهر غریب اسرار و پدید آید که ایند از پاید مدت و ناکاری باوج سعادت و مساب
اعتباری ساینده اجزای پریشان این غبار فرسوده را از رک بر رحمت شیرازده
و بشاره انکشتن ششم صغ اوراق جو پس باریکد یک پوست آن طفل جیل روزه را که
دست پرورید قدرت او بود از خطاب انسانیت قاج افتخار بر سر نهاده و چارت
خلاف غفلتی از غماض ابد و روی پوشیده زلال نبوت را که ازین ینوع حکمت الهی
بجوش آمده بود در جد اول غرق انصاف انبیا و مسکین جاری ساخت چون
جریان این لال جوان در کلا وجود انسان بدیار غریب لازمه نبی بکشم رسید
مختلفه اش در هم پیوسته صورت وحدانیت پذیرفت و از حوضه قلب مظهر مطلق
برآورد و ازین حوض سرشار از ده و جانب یک محیط یعنی وجود کرامی و شش بخش
یار یک پن ادر آن صدق لَوَاكَلَمَا خَلَقْتُ الْاَفْلَاکَ چمن طراز کشتن غشی
ایجاد مصباح ابواب سه دوه قلع سبع شد و طایر بلند پرواز سدق الشی بلاستی
خیمه مایه سرشت وجود بلندی و پستی آفتاب وجودش پیش از دیدن صبح ایجاد و کن
در طلوع شرفیت مقدمه اش سرچشمه انهار تنوع اصول فروع شب معرجش
مانند خروان از صبح علم آفتاب بیکر بر سر و از بنجم و درخشان درع کوه سرنگار صبح و غروب
در بر کردان شکنای حوادث را بوسعت آباد خلق جوشن لیل و صغلا مکان خیل
پیش بازمانده ترا از جنگ جبریل نظم اگر چون دید رخسار جهان آرای او کشت
احول در تماشای به مضای او چشم ماه شب کرد که در دزد نقد فروغ خورشید
افروز راست بشاره انکشت عدالت آیین چنان ترساید که هنوز رنگ نبش
از جبین میریزد سبد فرمان عرفان یقین را تر پیش رس کنت نیتا و ادهم بین

الماء والظلمین بخطاب شورانگیران المک پاشش مانده استیاز شپه صغی کوی
انجام و آغاز عهد صیقل مرات پیش نظر برای چشم افزینش صلوات الله وسلامه علیه
و سر لوح مجموعه ولایت و امامت نقد کامل عیار تجسید شجاعت و شهادت یکتا
مضمار فتح القضاء لافعی غلوت نشین بیت المعمور آنا مدینه العلم و علی باهما
که سر تیغ خصم افکنی و عدو که ازی شمع مهر فروغ لکن مجلس فروزی و برزم طرازی
قیمتی کو سر دریای بی مستهای وجود عالم حبابی سرار شود آزاده سر و همین نت
مینی بمنزله هرون منسوبه سدره المنتهی فلد برین احباب و ارتضاکر میسه
بدا لله فوق ایدیهم را تفسیر شهریار سبیم و ملک نبوت را مشیر وزیر دقان
مزارع امان غلایق منظور انظار الطاف خالق ضرغام اجام فتح و ظفر ینوع زلال
وجود شپه و شپه نازی کم کشتگان سبیل مصلحت سج دقایق صبح کل الله
الغالب غالب و مطلوب کل طالب مظهر العجائب مظهر الغرائب علی اگر یزدان
علیم و سیت و عالم و کف کریم و سیت و اولاد و اطهار و علیم الصلوة من الملک
الغفار نحوای مصنون صدق مشون آنا و علی من نوری واحد مفضل کردید
در ریاض اصناف احم و کافیهی احم ازین ماریعین سر سبز در یان شد امید که
این کم کشته به چای صلی و اسیر سلسله پادشاهی با نیز ازین سبیل فیضی ازین چشمها
عین صیغیه کرد و محمد و غنی و آله الطییین الطاهرین بر مرات خواطر سافا صیاد
باریک بینی و رصه بندان فلک معنی آفرینی که بواسطه مصافق انوار تجلیات شایسته
قبول تا بیل خلفه کردیده منقوشه منع میگرداند که چون بقضای سلسله آفرینش
افراد کاینات را از زده تا خورشید دست امتیاج در دامن ارتباط یکدگر کشیده

و پست حکم است بر مان ایال و پس ایال که چشمهای مغیر را میل تو سل بانها غنیمت و درود
بزرگ با موسی و حصول محیط پوسته در کشاکش بقاری و در چمن برای این نرمت آب
اغنی سبی خود را موج بحر طوفان بیم و امید محمد طاهر و حیدر پوسته در آرزوی آن بود که بدان
ولت صاحب شوکتی تشبث نماید که هست مغرور خاک و به استنشاق لعل الحواس و دیده آفتاب
بندگی پاکر انشراح سر را به افشار دانسته سالک سالک آبا و استناج شود آتش جانان در تنگ
سکاش این مرام دیده بخت پدار و فقر در گذار بود که عمار اجابت در انوش و نهال
طالع آثار حصول مطلب را برورش کشیده و اعلا حضرت خدیو زمان فرمان فرمای
ارواح و ابدان کو سر بحر و قیقه یابی و آگاه بر درق انج سلطنت و پاوشا هر های و ج ستاره
آسمان بلند عراج معارج برتری و رجبند هر کل همیشه بهار کشتن خلافت عطر نهال بر و بند
صدیق دولت به شهنشاه انور کو سر مردی و مروت جوهر شیر آداب پر دلا و جماعت نور
وین بنایی وقت باز و توانایی معلم در پس خوانا علوم و آداب طرز دانی حجت قاطع
و بر مان ساطع صاحب عزت کبرای دست ظفر و نصرت روشنا وین فتح و فرصت شش
خورشید جهانگشا پیرایه عریس و او بخشی و ملک آرایا یکی از مجوسان زنجیر عدالتش نه
نوشیروانه کترین شیوه خاک را پیش هم کاری سر سیمه بهر تنی نازل ترین پایه قد
بلند شش سحر و اولین معراج قدر رجبند شش معطر فانی سواد خان معانی غنیمت
کنج کاوش اندیشه عالم اسرار وجود عینک در ناز خیمه شش اندکان قدیم هستی در شش
از وصول شهنشاهان در راه وین فطانت کوشش بر آواز شش صدای طغیان حوادث را
شش عدم شنیده مکان عیشش را با یی تعلیقات ظهور اسرار پوشیده بش نرم آری
مخل ظهور کو سر صدف ولایت مرشد سناج وایت برگزین وادار آسمان زمین عالم

مطلق العنان است آبداء و طین مغیر تاج و دیم صاحب طبع رسا و فعل سلیم قوت
بال طایر بلند تراز فتح ربع مسکون سایه رحمت خالق چون دم جانکوش سج روح
به مضای موسی اعجاز کسره بساط شطرنج کوز را شاه فرزین هنر لوی عطف و اقبال
آیه فتح و ظفر جمیع البحرین شجاعت کرم منظر السعاده وین بار و نعم خود سال بزرگ فطرت
در ویش مرور و الارقت نفس صبح صادق آگاه بر حیات با ویدان قالب با پشته
ناشر الوی سعاده و مندر غار ج معارج بایه بلند برستی و سایر پینا سایه پرو غنایت لازبا
سودای دل مغنی آبر و مرآت روشن و سحاب کو سر پیش است نموده دایره حجت
اعتدال بخش مزاج ایام مدار که در شش تیز که خوشخام فاصل کوکب عدالت طراز
ایل شیوع وادری و مطلوب نواذر شهر شاین تیر بال خضم اندازن صدای کوکب
بلند آوازی سر فراز در مع متین مذمت و طبت روح مصقول وین دولت شیراز
قلوب الفت بر لیا شاه بیت صیغه امکان نظم که بود بند کیش در نظر فاخته
پر دکن کشد از طوق سر وین خورشید نگهبان اوست کل کجبه غایر که دانی است
انگه کند حرف سخایش رقم روی شش از پنج چو ناخن درم کرد اگر زبر وایش قرار
سایه ز خورشید بخود قرار حفظش اگر عود بر آتش نهد چه چو زنجیر زخم نکند
بسک بود عارض او نور فام پای هر جا که نهند در فزاد از نظر نظاره جان در بدست
عینک از ان خاک توان ساقش عدلی از بسک کند از نوا سبت هم غنیمت طالع
کرنگه شیشه یصحن چنین ناک به از نفع سنگ بمنه سنگ که گرمی به کس
شیشه شوه بسک که اندوهش هنر و فقر و فلک و سعاد شاه فلک مرتبه عبادت
که بر پیشوای اندیشه و اسنادی فطرت علم شته را بر افراشته اند قامت فائیت

دستور العمل آداب ارکان قافه سالار سالکان طریق ایتقان ثواب محبوبه نفس و تقا
 جانشین سندا و اجتناب از رذای استحقاق و انانی علوم کون و ظهور و احوال
 ظلمت و نور نور صیقل دانش و پیش قوت با ندوی علم و عمل اکسیر کامل عیار دین دل
 فزودین کشتن شکفته روی اودی بهشت از بهر همیشه بهار تازه کوی حامی دوست
 بقوت دین اری مای شوش بچانه دین بین بزرگ خدا شناسی و بر مینگار
 سرانگشت نامه کش کرم کشای عقین دهم در ایامی سوم و آداب برتری بجز طراز
 عیسی بن مریم پس بان حرش بعضای نامه واسطی سیلا ظلم را از بزم امکان کرده بزم
 آرای محفل عقیدتش بر جاسوس هم راه ترود و سد و شش نامه را از انامش اشفا
 بلند مرغوله و از حسن خشن چون بچ و تاب لاف سیاه خوابان پسند شش
 قلوب بار باب ظلم از چم سنگ سیاستش از طبعش در اندازش کشتن حل
 المین آمل عایران از تیزی تیغ نبشش خود بخود چون رشته نفس در کار کستن نقد
 از کیمیای اعتقادشش کامل عیار در تحصیل دای خیر روز و شب مانند دل ارباب شوق بجز
 شا به فقر بمقتضی فقر غری از با سوس و لث نقاب بر چهره پوشیده و پوسته در کمان
 این سر آئی بجان کوشیده با لکه غبار پرده پوش ماه و خورشیدت بر دامن خورش
 کرد متعلق نشسته و سر چنبدت کشاد امور موقوف بجهیک متاع نامه اوست
 بحر لطف الهی و ولای حضرت شاهنشاهی دل بر چربی بسته ماه بدر در عیدش
 از چم کج اصلی در بوی کداز و خامه را از فیض استی دست تسلط بر عالم دراز است
 در معرکه خضم افکنی افلاکش با چون سنان غایت جان سنان و در روشنی می
 و سنان جلالت بر از سر سلیمان نظم قدرت او چون کینه دهم مودت شد کداز

۵
 کربود خامه او ننگ شوق شیشه شود زاب معانی ورق بالانشین کرسی چار باریا
 آتش حیان مردک دین بنای کرون کردن غلام قدیم آستان خلافت نشان
 سلطان العلای اعلاء الله العلیه العالیه العالیه فایده سلطنت خطه حکم بر صاحبین
 امکان را مجد دایم برای وزارت اعظم آراسته چنانچه از افراد اناس امتیاز معنوی داشتند
 بعضی مطابق لفظ و معنی بحسب ظاهر نیز متعارف نمودند و این شش تا بقدر قدرت کداری
 در سلک چاکران شش سینه انحضرت انظام یافت نقد ناقص غیار کیمیا و قطره بدر سینه
 مانند سنگ عقیقه که از حسن انظار خورشید کسوت لعل خشان و با قوت رمان
 می پوشد از این غلام منظر عین غایت و التفات شد و از حقیقت صف فعال در حقیقت
 درون فلک جاوه و جلال است با وج مجاست مجلس قدس پرواز نموده رفته رفته از کای
 اخلاص و از آن طرف انصاف و ترقی و تریا بود تا بکجوری بقوه و سرار انفا امتیاز یافت
 پوسته قدم شکسته رقم این مجوس سلسله وجودش عدم بر پیکاری نامه بغیرین تمام
 آن بر کزین اود و او را از در مضارقه لاس جولان میمود در تحقیق استعاره و تمیق عبار
 با وجود رشته بلند و لی متقی و خداوند کاری بمقتضی کوهک و مل و بند نوازی را و کان طبع
 بر این اصلاح می پوشیدند مرا خود یک زبان از شمع نگر کداری فلاك و انجم بیرون
 آمدن مقتدر است که باین گردش شایسته ام درین منت و اودای کاش در آغاز حال که
 ز بهر ثقی مامل و می نمود جبار از شکایت بگریز کرد این راه صلی میگذر شتم که از ان راه
 اکنون باز گشت می بود مکر با پروای نموده و اجل مستم عضو بر زلات و جرایم گذر شسته
 سبحان است تو سر فاد که بنده ای فاد مانع سیر او از وطن نیکو و در غایت کوشش
 و سندر خواست که عنان خیز از دست این سالک بقرار مطلب بخاری کوفه بایر می

بمشترک است که برین روی نماید آبی عطف عنان بودی مطلب نخست نماید الحاصل
این بنین نیز باری تفقدات و نوازشات که از آنحضرت ملحوظ میگردد مانند سایه که عدم
انفکاک او از نور امریت لازم و معنی محکم خدمت شبانه روزی و بر خود از واجبات
و استعداده وقت در بزرگ آنحضرت بسود و از آنجا حضرت ایرانداری خداوندگاری
از کلیات جزویات امور ارتکاب امری با غرض از آنحضرت ظل الهی نمینمودند چو
در درگاه اقبال که مرجع پادشاهان مفت و ملوک و صاحبان ناز و نعم است می بودند
چنانچه اشباح را توسط مرات صافی و دشنام مردم وین حاصل میکرد و میانی بیک
و خدمت آن ولایت صافی طینت مطراح اشعاع نظار کیمیا آثار حضرت ظل الهی کرده
چون مواره خاطر اشرف بمطالع کتب سیر و هیچ آثار سلف متعلق بود و خوش
آن آتش که لا اوقات زمان بد توانان بر خشته اساق و انظام در آید امر
و اجب لا دغان و فرمان قضا جرایان غاد یافت که این ذوق بمقدار که بد و طلوع غیر
عظمت و کسکاری جز با مثال و میده پیش را اسطلاب کیفیت ارتفاع این آفتاب
عالیان نموده سرحدی از جزویات اطلاع تمام دارد و در سلک تحریر آورد این خبر اعجاب
اثر خردگان بر اطراف یقین سرانگشت قبول کردین قطره بودم در میاشدم ذوق بودم
آفتاب که ششم عنده لب با طقدرا فضل سکوت از زبان غنچه سرا بکشش یافت سلطان
آرزو در کاغذ دل بر خشت مرا داشت زنگ تفرقه از آینه خاطر برخواست نهال آفتاب
از انبار دلکشش آغوشش با شما مقصود و بار اقامت شد از جد و آفتاب تا بجایش نهاد
جریان یافت الفاظ و رام بزم کیمیا و خوش بر جوش کشیده کاروان آرزو در منزل
مقصود و بار اقامت کشود آوازه شهرت کرسنه چشمان من با مایه الوان میاملا

نابان نگارش اوصاف حمیده پروان از اندازد شانهش هر فاصل شود رفت آفتاب
تکلیف کوه فروغ خورشید پیدار و مانند گویا آب و رنگ خواب پیش پی خرم
در ششیت خرم و جلیت پرواز رنگ ثبات قدم و رنگ زوای آینه پناهی قدم
یارای بسند در سینه و عاستجاب تا بیوقوف است کردی خراب و کردی خرم
درستی نیت صافی پوش نیت از بند افیاض متخفیف فکر و خیال انعام شد در کج
معارف کشایم زبان بادل یعنی غوطه و اوم چون استال فرمان واجب لا دغان آنکه
مپاشد با وجود و چاکلی و فرومایگی نپردی امر مشکرف باشد درینو لاکه اهدت لکشاف این
مردم نمین که بر می ماند است که چون پرورده در ادب و آداب از ان نیت
که بر انگشت نامه چهره اسامی ساری بر کنیزگان بزم برتری غنی فزایان روایان
این سلسله علیه هر جا که بقرب بخم واجب سباسب از خواستش از ان شغف توکند
برده کشای الهام انجمنی کرد و رنگ زوای آینه حقیقت نای نیت جعفری پاسخ کاش
چیکیزی و اسکندری غار کس نهال شمشیر بهار این سلطنت علیه والا معدن کوهر خورشید
فروغ و ایرانی کری بر روی منج اکنون فروزان کوهر صدف او دار و فروغ فاعل نیت
طاهر طغرای فرایه ریویه عدالت و احسان مبدط فیوضات حضرت رب علیل شاه طاهر
انار الله برانه راه حیران کتی سست ملک داری اعصار سلطنت و استظهار
مداری اقبال نامه از یارین سعادت و در جلای کیمیا جوان مینو کیمیا شاه طاهر
و الرضوان از انواب جنت مکان شاه عباس باغی علیه الرحمه معیار کوی دست زلمر
مقیم فتح فتح و بصرت و نصرت و نظر مطلع غرایب و مظهر اثر شرف طراز علم صاحب کرام
و نایب داری ممتاز شیوه حسروی و بخیراری محمد رشید صفی طاهر طغرای شمشیر بر کیمیا

6

مردمک بین پیدار دولت افتاب جهاناب آسمان شوکت شیراز که کتاب عشق و عشرت
 سوادخواه روز صیقل ملک و ملت نقشش بدیع کلک غرایب بخار قضا طرح غریب مهار
 بدایع ارض سما جامع شوکت اسکندری علم غلاطون حلق صدق قایل که بحر طراز سلطو
 کلب استنایر المومنین حیدر مروج ذهب بقی ایله اشقی عشر شهر یار دانا دل خوشی
 شاه عباس باضی طالب شراه را نواب کیتی استنایر فرس و شمع بزم کلا اراحدو
 افزون پاشنی طراز سیم الوان خوان سپهر بوقلمون دایره مرکز سلطنت کبری مرکز
 دایره اقبال سار آفرای دراک و فیض خواران شعور قلع سازه شید و شوق فخر
 محیی مر ابریم از ابریم ادمس قطاس عدل انصاف و کرم واقف رموز علی و خفی
 شاه والا جاهد صفی را نواب خاقان رضوان مکان و علا حضرت جهاناب را ناطق
 رستزده کلک مطلب کفار سیکر و اند و بابت التوفیق علیه التوکل شرح قول علا حضرت **علاء**
 در این کار خاندن سبب ساری بقضی اساق و انظام بست و کشاد امور سرچشماره و دیده
 ارباب معرفت بنود سر رشته کاری در دست دارد اگر فاراست با فدا که هر یک متان
 و اگر کل است بسا غری کلاب سرافراز چون سحاب خیال رحمت ترشح جادو میکند ناب
 صدف آسمان از خط حامل کوهر مشهوری سپاید و از انجاست که او را سپهر نظم
 غرایب آثار و نسیم اردی بهشت مرآت راز غامی اعضا پان انجاست با چندین سافر
 که میان زمین و آسمان است میشود که در جرشش شرکان فیض نازل نشود و با ایند که هر آل
 نایب امکان آن نداده که مرغس عاید بر آسمان عروج نماید جمعیت حواس منکام بر هم زن
 وحشت درشته شمع شرف و ز شیران بزم محبت است مرکز جزایات نسیج امور
 نوازنده کلیات در انجمنی اتم و اکل خواهد بود و در صورتی که خاک از با افشاده مصدر الوان

و بسیار چون اتصال حروف مرآت نسیج معانی و اجلاس روشن عالم بالا حجت تدبیر
 ار استن بزم خشیا است و در حالنی که اجتماع در برج مرغوب وقوع یابد و گوهر
 باشند مانند ارباب کمال که در پذیرایی امر شگرف بار و صابر اعانت هم نمایند انجاست
 اجزای این مفرح روحا حاصل کرد و مزاج سقیم ایام را خواص نوشدار و بخشه و کام کلام
 خشک لبر لال بقارساند اما بعضی بیکانه جوید این خود پسندان فلاح جزیره را
 میانی کن این ارتباط اند غری سرگشته باید گشت که این کوهر می درخشان در مسلک است
 انظام یا با الحمد که در دست چمن بل مطابق هزار و چهل و یک نقش مراد انجم و انکلا
 که از بد و فطرت در طلب مقصود و رسی نمود مطابق مامل نشست و کوهر موجود حضرت
 ظل آفران سلب مطهر نواب خاقان رضوان آتش با بصدف رحم حضرت مریم سکا
 بغیرت ار استن باج و و سیم نقل مکان نموده و در آن دبستان تکمیل صورت به
 نفوس قدسیه منازل موالید را طر موه قاسم قابلیتش بر آید لقد خلقنا الانسان
الاحسن تقویم پوشیده و در همین سال فرزند خال بطالع معود قدم بسند
 گذاشت عالمان و ارا خلافت ناموس مبارک بادی هم کرم نشاط کشنده و مشهور
 آن فدی کوهری پروردگار به قبول موشع ساخته قوت نماید که اوقات خود را صرف
 شیون تربیت نموده در این علم کلام از دربار آلمر بخت پرورش آن مطمح
 معین کردید چون سرانجامی با لاس خاص مرآت بجای غفلت میوئی کسوت عقل
 بان واقف و قایل که هر غایت شده و در سایه خالق مهربان که عبارت از وجود
 که سرشت نواب خاقان رضوانها بود و در آغوش آمده کمی بود تا اگر در موه

۱۰۴۱

بزم آراسته عرفان شود مخزن جواهر و اسرار علوم قوت بازوی فلاک روشنی
دیده بخون مجرم خلوتیان حجت اسرار مطاف پیران لیل و نهار شیرازه ارتباط
و جوب اسکان علامه مضمون آیات قرآن سایه شرفدارق افان بنشینان عالم
ناموس قوت بال بند پروازان کشتن لاهوت ساقی ریحون توفیق فایع عقاید
تفریق ستون خیز زنگار کون فلاک لنگر کلین با بر جای مرکز خاک طوبی است
شاهچهار دور عقد لاله افکار کمونات را پیشین کوسر کلام ناطق ربنا مظهر آیات
پرده کشی عریس اعجاز سیاح و پست آباد انجام و آغاز کتاب لوح محفوظ در خط
سبوط استخراج معاصفت راقعه مضبوط در شان کوکب صبح ازل افتاب
نایب حضرت عزوجل شمس غنی و بدو می امام مقرر الطاء امام موسی علیه السلام سر
تفصیل این اجمال اگر حساب نیاید وجود و افرا وجود نواب فاقان رضوانها شاهی نوری
مضجوه حامل این کوسر بوده و این ابر کوسر بار از جودش شرا و پیغمبری سیر از عرفان
زلزال مستی شانه زاده مرزور از منوع ذات اقدس نواب کینی شاهی عیسی
علیه الرحمه و این چشمه کر رشک افزای پادشاه عزت قرائت بمعیت از ارض مظهر وجود
نواب سکندر شاهی شاه خاندان طاب شرا است ان ارض مظهر قطعه از کائنات
نواب جنت مکان شاه حکما نوره مضجوه آن کشتن با بهار از نسیم اردی بهشت
مقدس علامه حضرت صاحبقران شاه اسمعیل ماضی علیه السلام آن نسیم روح قرا
ظهور موب از بحر سلام معرفت و نورین و هستی حضرت عزت سلطان جنید بن شیخ
ابراهیم بن سلطان خواجه علی بن صدر الدین بن قطب فلک تجرید قطره بند دریای نوره
شکوه خرم تعلقات آفت مزارع تعلقات سردار مجاهدان نفس مغرور سرعده بند

عجبت در حضور مثلاً تشنوق کمنت کشتن شوق مشکف کوی بقدر سحر
کینکاه مطلب شکار دم کیراتی میثرو عا کندر ساری شوق بهشتها ضیای چراغ دل
افروخته پرواز محفل عشقباری و سوخته الفسین صد جا کا عجب کرپان با با
کف در بای پر نور محبت جوش بقاری با ده حقیقت شمشیر جومر و اقطع علایق
رشته پیونده وصول خالق با ده نوش مصطبر عفا دردی کشتن میانه ایقا پیشوی
ارباب وفاق شیخ صفی الدین اسحاق بن قطب لادیس سید جبریل بن قطب
بن حسن بن محمد بن عوض بن شاه فیروز بن مهدی بن ابوالقاسم بن مایر بن حسین
بن اود بن علی بن موسی بن ابراهیم بن امام همام علیه السلام سبحان الله تعالی
اشهای سیر غریبان اسم سمول القدر صحیفه در کشف عیان و دل در بر اندیشه طیان بود
آیا فامه را باین نیک کامی عروج بآن پای و الا جحان روی نماید سده الحمد که این مطلب
توفیق با آسمان رسید و بر کرسی نشست چشم سواد خوانان روشن که صحیفه کاشف
و در خانه تاریک نفوس چراغان معنی شد اگر فامه نور چندین چراغ جویای وصال
جلوس سمیت مانوس باشد چون سامان این کار بحصول پوسته مکان هست کشته
جمال شاد مقصود دیده را روشنی حاصل شود **نظم** ندایا جو پر نسیم آبی خور در این
آرزو دل دهر شرح جلوس علامه حضرت **نظم** نخل آبر بر اورنگ جهان با دو قایق
جلوس سمیت مانوس خالق مهر با که سمار کاخ وجود ان فلک میان است
مبعضی اعجب بر کاری حکمت بالغه در ناکواری که مذاق ارباب ظاهر را از ان سر خوش
کشیده و بساط آرزو نور زیده آشنایی فایق که مذاق عرفان لذت شناسان از او
آن قاهر است تعبیر نموده در صدف مرنا پسندی که خواص نکات انرا را از ان

دست مراد کوتاه است که هر کجی که قبول خاطر شکل پسندان تواند بود و وصیت نهاده
 صبر و استمود را بشری صحت علیل مزاجان دارا الشفا امکان جانشینی اعتدال او
 پدید شک لب را در تنگنای شیشه که دارالملک با برکت آب نبات فرستاده از
 فضل ظاهری که عبارت از دیده پدیدار است ابواب صدایق و عا بر روی تختگان بستر را
 باز کرده و از فروختن این و حجاب جمعا عینک چنانچه مشایخ شاهان عالم عین
 ترتیب داده و مرغی نمودن نوشتار گشت بدایت علم دارد و مشغول لذت را بکند باز
 جانب کباب تنفسیده درون می آید و شب تاریک را بنیایان رموز انفس آفاق سواد و خبر
 روز روشن میدانند و کیسوی کشیده سبیل آرایش مجال برای شاد و نو بهار می نمایند
 و فتح مادر دیر بپوسته توام زاده و سیاه و سفید و ایام را شیر از پستان اتحاد
 برکت زیران شکوفه بهر نثار قدوم انوار و نکست نشین آینه برای ادراک صفای خست
 هر غری در آغاز عقد خاطر شغل بنظری آید و در غم نخست دل در خون برشته می نماید
 عواصم معاش روشن چنین از مداد تیره برای اظهار در بر دارند و کاتبان و دبستان کنیزان
 بر انواع شبهای تاری می نگارند که هر امر شکوفه که بیرون از دست کجاست بر حریف مبتدیان
 حجاب از چهره می کشد که عموم خلائق را که از تفاوت ادراک در پست بلند رسا و نارسا
 مانده اند چون فاضله فروغ خورشید جهان افروز یک نسبت معنی مقصود و ملود کی سیمای
 یکی از انجمن بلوس حضرت ظل الهی بخت بایه جاکیری که کثرت است که بعد از خروج
 ثواب فاقان رضوانشان در شب جوش از دم نهر صفر سبز نزار و نچاه و نو که چهار روز
 از آن واقعه با گذار گذشته بود در ساعت معهود که رصد بند فلک و فیه شمشیر
 و مسلح جواد ال اسماء محرم سرای سلطان مقرب حضرت فاقان مولانا محمد شفیع بنعمتین بودند

۱۰۵۳

اشفاق افشا و الحق غریب عالمی بود که عموم خلائق را مانند لاله با وجود نماز کراخ در و لب
 از خنق شادی فرا هم نمی آمد و چاکهای سینه مجروح بغل نبالیدن لهای طرباک که شود
 اگر نه قریب عمار بقای دولت روز افزون آن خسرو عدالت سخون بودی مردم را دست
 از چاکت کر بیان برداشتن امری به محال و تهنیه بیرون از دست آباد احتمال چنانچه
 اهل محشر را از عالم رحمت برات نجات آمرزش رسد شودیدگان سر کسیر را در آن
 از مرده بلوس طینان خاطر پر مرده و دل بایوس و زنی گردید مانند آواز صبح صادق
 که پیش از طلوع مهر نیز صفح سپهر آینه مراح را از رنگ ظلمت شبهای دایم می
 روی زمین را نور عدالت آن خسرو به قرین قبل از آنکه طلوع نیز واقع شود از تیر
 انقلاب اختلاف محافظت می نمود با وجود چنان غوغای دیده از خواب است
 باز نشن و پنجه بفرقه خاطر با نذر برون جواکس کسر در از نکر دید بغیر از دعا
 دولت آن شهر یار که با ملکوتین از مشوق سرعت صعود و عدل داشت صدای بلند
 نمیشد در آن لیل القدر و است که جهان را آغاز خوشه و احتیاج و مغرور و شاعر
 و فرمانروای را شب معراج بود و در میز که سنین شعر کرامی آنحضرت در زمین
 ستم عمر طبعی سر کرم اغیار بود و عرش را سایه نشین که سر بلند پادشاه جعفر انا
 کرد ایندختیس بر ای که از پادشاهان پویشید با بس کسم سایست که اکنون
 سکه زر هیچ دانه از آن فلان نیست اول منبری که آثار لطف و غضبانه نهانها که کون
 به پیشگاه ظهور رسید نواختن کوسش دولت جادیدان و زدن سیمی که بر خست
 زاده کان کان بود پیش از شروع در بست و کشاد امور کسره جیا کشای جدا
 اعلا حضرت فاقان صاحبقرانی بر میان بست و دست نوال برادران بقود و احتیاج

۱۰

جمعی از ارکان دولت و اعیان حضرت که عیسی با کاه و قرب و حضور بود و بسبب
تقیل باید از ملک سلطنت پایی اعتبار بر پله افلاک نهادند چون مروری بر آن
سعادتی نیست که با انتظار بدولت چهره سیاه خاک است آن که جوهر سرمدین آگاه است
سرافرازی باید هنگام صبح مانعی که فرمانفرانی است و فلک چهارم بر چهار بانش غاص
تکیه زن کرد و در ایوان فرقه عمارت و لاشانه دارالمومنین کالیت بر سر بر کرون نظیر
جلوس نموده طوائف نام از خواص عوام و ایچان حسروان و مراعات که بر
اقبال حاضر بودند باقراین سرملبدی سرافرازی یافتند اصناف هم و افراد بی آدمی
بقدر مرتبه بر تبه استان بوس فایز گشتند و در همان روز خطبه بیع نام نامی آنحضرت
خوانده شد و بقایای ممالک محروسه که قرب یا قصد نزار تومان میشد تخفیف و
مقرر گردید و ایچان ذر محمد خان نامه که مشتمل بر استعای نقد نسبت با بعلین
والا سابق ترکستان که چشم از سلطنت پوشیده روی نیاز باین استان عرش
نشان آورده بود و نظر کیمیا اثر رسانیدند و فرامین و احکام و مباحثه بستم
وامر و حکام و عمال و لایا ممالک محروسه منبر بر استمال و حسن سلوک بارغان
و موازی داشتن کفین موازین عدل و انصاف صادر کرد و در هر روز در این ابواب
باسم رستم خان سپهسالار که در آنوقت بقصد تسخیر قندمار و استخلاص آن ملک و لایه
از جنود نمود با بچکر سپهان و امرا و عساکر طغرل و امان در الکا و خراسان بود و ظرف
صد و ریاضه مصحوب طهاسب قی ملک جتایی حاکم سابق توشه و در ذوالرسل
و در آن چند روز که دارالمومنین منبر بر ریاست دولت اعلام اقبال بود و در
هنگام عصر با خاصان بقصد شکار سوار شدند کیرانیدن مید و افکندن شکار را شرف

اغادی تعالی فدیت دانسته هنگام آرای شکار میکردند و چون در نظر قوت
شناسان و موز عالم امکان مرز و بومی از جزئیات آینه نظام امور کلیت بعد
از شکار متوجه تماشای وقت کاشان که انودج بست و کشت و عالم ناسوت گشته آن قبل
جهان را از فیض نظر اعجاز اثر سر رشته حرکات طبیعی دست داده سیر کفیت قبض و بطق عالم
اخشیان مینمودند بعد از فراغ از مهمام قواعد ملک داری و فرمانروایی چون بوی
دارالمومنین منبر بر سبب فراط حرات از منبج اعتدال منحرف بود در ساعت بعد
بقصد بغض بصوب صواب دارالسلطنه قزوین بجهت مراجعت فرمودند
بعد از چند روز الویه دولت بجانب دارالسلطنه منبر فلک چهارم و در دارالمومنین
منبر تا بلده طبریه قم بعد روز ملی شده روز چهارم داخل بلده منبر گشته از کرد
بطواف استان مقدس نموده معصومه و مضع مطهر نواب خاقان رضوان شرف
گردیدند و مرچند مایه الوان مررون انحضرت زیاده از است که حوص و آزار از حلقه
آن علاج کرسنه خشم و آتش و اما بخصوص اطعام فقرا و مساکین که ثواب آن بروج مطهر
و مقدس حضرت خاقان فرودس مکارم مطهر طبع فرمودند و در آن بود
مینو نظام بضمون صدق شتون و حکم طبریه فی ایش شتون صلائی عام دادند و بجهت
اگر این خیر اتم و قاعد احسان اکل باشد بجهت پژوهش احوال آن ملک و پذیرد و در آن
بحین قی بک قورچی شیر تقویض یافته امر فرمودند که چون این ارض مطهر مضع آن
خاقان عدالت پرور است و رعایای این خطبه حال صید حرم دارد و ایادی را بابت
و اعتناف از کربان صفاء المومنین کوتاه و کشیده داشته در امور و امور و امور
دقیقه فوت و فرود گذشت نماید و بنا بر آنکه رایت حضرت آیت روانه دارالسلطنه

ایمان والی ترکستان نیز در همان روز بانگات و غلغله سر بلند فرموده و حضرت انصاری
از آنجا داشتند و ساروفان بیک آجر لور را بر داشت ایشان برسم حجاب روانه
فرموده خود بر فاق درخت و همکار با ناید غرت روانه دار السلطنه قزوین کسریه
صاحبان طبع موزون که مشاط کان باجرا افکارند و در این کار کارها صنعتگری که رنگ فرمای
نقش از رنگت آمیزه باغبانه از ازیات و لکش هر تار و پود این قصه غنی جمله ای اندو
ترتیب و اندکی از آنچو ممل بود است که ملک المبین مزبور را بجهت ضبط در حیات طلوع
این نیز ابد فروع بخاطر رسیده چون ماه کو تا به زبانه شایع غلغله که از شکارش احوال
فرخنده مال علا حضرت ظل آیت پیش و آن مجال دارد که در امری خفا و خفا
خوف نماید لهذا بنگاشتن یا از آنها گفتار نموده در این طریق اختصار بچود **روایت شد**
رایات حضرت آیات بدالسلطنه قزوین چون خاطر اقدس شش شش و شش
استان مقدس موزون مطهره معصومه و غرار کثیر الانوار نواب فاقان رضوانه
قزوین کشید فارغ گردید روز و شب از دارالمومنین قم روانه دار السلطنه قزوین
گشتند و در آشنای راه به بلده طبرستان که بتول سلطنت بنامه رستم محمد خان دلدو
محمد خان و الا ترکستان مقرر است وارد گردیدند خبر توجه اعلام حضرت زمام بدین
موجب سلطنت بنامه موسی الیه رسیده با فوجی از بهادران و زبک که در ملازمت آن
سلطان سلسله چکنیری بودند و جمعی از مردم بلخ مزبوره مانند ماه نو که خوانان روسته
لقار خورشید ضیاء علا حضرت ظل آیت بودند با استقبال شتافتند و آن سلطان و الا
بتحلیل کاب حضرت انتخاب استعداد یافته داخل بلده طبرستان گشتند و در چهارم
هنگام صبح از بلده مزبوره غنای غنیمت بصوب مواب دار السلطنه قزوین که مرکز ادیره

۱۲
جبلکلی که پادشاهان عظیم الشان سلسله صغیر است مطوف و گشته و چون
خاطر همیون معلق آن بود که در ساعت صعود داخل دار السلطنه مزبور گردیدند و روز
از آن مسافت را طی نموده روز دوم وقت عصر باغ صفا آباد نزول اعلان شد
شاهزاده والا قدر عا بتبار سلطان بلاخر نواده پادشاه مرحوم شاه سلیم و الا
که بعد از فوت مرحوم مزبور متعلق امر پادشاه سواد اعظم هندوستان گشته و عا
بجیل انگریزی و نیزنگ سازی آصف خان سر رشته آن امر شکر از دست داده
زمان نواب فاقان رضوانه که وی نیاز به استقامت ملک تومان آورده بود و از خون
احسان آنحضرت استلذاذ میخورد و در دار السلطنه قزوین رایت داده داشت با سواد
و فضلا و اعیان و رعایای آن ملک و پذیر با استقبال بیرون آمده با آنکه خاکی
بخشیده بدعوض است آن ملک کثیر را تا مرز وی فرود اید خاطر آن بود که حیات
ایشان اخلاص عمر عزیز پادشاه اسلامیان بنامه شود سلاطین مزبور در بند
علا حضرت ضیاء الزمان گذرانیده روز دیگر فرمان واجب الاذعان بصدور است
که ارکان دولت و سادات و علماء فضلا و اعیان دار السلطنه قزوین در ایوان
چهل ستون اجلاس نموده جهت ترویج روح مطهر نواب فاقان رضوانه حفظ
و قرابت کلام ربنا اشتغال نمایند و انواع مطعومات و علویات در آن روز که بلده
نواب فاقان رضوانه آنکس بود طبع گشتند و صبح روز دیگر با ارکان دولت و اعیان حضرت
و مقربان مبارک و بندگان در کاه از باغ صفا آباد داخل شهر گردیده بدو نوازه مبارک
نزول اعلان فرمودند و مرکب از امراد و پهلر بکیان و مقربان و وزرا و عا و حکام
و ملاک و سربا استنای عرش نشان را خواهم که بر دربار اقبال حاضر بودند و خوا

جمعی که در ممالک محروسه ولایات حکومت اشتغال داشته بمبلغ از جهات و شیر
و غیر مرصع و لباسهای فاخره از زر و نیت و سوره و اجناس قیمتی و اسبهای نازی نژاد
بازین و بجام مکتل بخواهر که آنها سرافراز فرمودند مرگه جهانیا نیز از مرده و جلوس
لباس حیات تازه شد مرآینه باید که مقبض نطق لفظ و منیر کسوت ظاهر نیز تجدید یابد
الحاصل بعد از اطعام دادن خلایع و انعام و نوازش جمیع از بندهکان که متکفل شفا
از اشتغال نموده بدین جهت و الانیت علیا که دید شاه و پسر سلطان عالم باب
الابواب در بند بر تریب و اصحاب سرافرازی یافت و حکومت الکاف و وفای
سلطان مفوض شد و میرزا مقیم و لدمرحوم میرزا قوام مستوفی الممالک بمقتضای
ممتاز گردید و چون میرزا تقی اعتماد الدوله و جان خان قورچی نیز را نیز بزرگوار
مشهور با قاسم و لدمرحوم امیر کونه خان قاجار که در زمان نواب خانان رضوانخانه
بخدمت یاب و صحبت قیام داشت و بنا بر شیطنت و بد ذات و بد اندیش با خلایع
نواب خانان خلد مکان او را از نظر انداخته بود از خدمت اعلا حضرت ظل العالی
تقصیر و ولایت او نموده مستعفی آن گشته که خدمت کرد با و مفوض و مرجع بوده بدستور
شفقت شود اعلا حضرت ظل العالی سؤالی از ابنز انجام معقون فرموده و صاحب
صحبت شایسته غایت شد و درین معاف این مامول حکم فرمود که این خدمت زبلی
با و مرجع گشته که بعد الیوم سالک طریق عذر و کمر و نهایی و مخیر منیر خود بحال خود باشد
و اگر از مصیبت آنچه بر زبان ابهام بیان جریان یافته تخلف نماید قرین سخط و غضب
بادش هر خواهد که دید معاف و طاعت گویند اشتغال امر اشرف نموده و مومنین نیز در روزی
که جماعت مزبوره بر تریب بای بوسه مناز و شکر بر تریب زمین بوسه سرافراز گردید امید که

بوشش و بوش میرساند که غنچه در افق کشتی حامد را با تیغ زبان بی سوز
در مرجع نشین نقاط بر سر بر صفی کواهر رسیده که چهار بابش سلطنت ربع سکون کجا
اقبال این ندید که کور کشت میشو و پیش ازین سواد بخواندن خطوط روشن میشد
از فروغ او را که سواد روشن میشد و در اندک روزی که عبارت از شش ماه باشد
علم صاحب شهور آنرا بهر تهای پرودن از اندازه بهر رسد انحضرت را بوصول پوست
و شوشش بشکین لباس در دیده بصیرت آن خیر و اقلیم دانش سر سیمای ریت یی
چراگان مکتوب گردید و از تعلیم سیادت فضیلت سپاه مزبور ستم گشته زمین محومان را از
عین مختصان ساز معرب الحاقه حق نظر ملک غلام خاتمه شریفه که بزور دانش
و عقیده که از استیلا و در طرف گفتگو علوم گردیدند امر و در چهار سال از ایام تحصیل
این مطلب گذشت و در شیوه تسلیق که مشکلیتین خطوط است است و از امانند
خط تعلیق در هم پیچیده و لایق باشد پراغراقی مجموع اوقات عمر را صرف خطاطی نمود
درین امر تمام بر آورده اند خطی که در می بینویسند گویا این اچات را شاعر باشد
عظم غمخیز و وصف این سایه حضرت لایزال که سبج صفات کمال است کوشه **نظم**
تا کلک نود و نونشتن اعجاز نامست بر معجز اگر لفظ کند نماز رواست مرد ایراد ترا
فلک حلقه بکوشش مرده ترا دبت ایام بهاست امید که تا دست قضا خط روان
برنا صبر و جوان می بخار و روی زمین مانند کین در زیر خط فرمانروای این شهر یاب
که در این مقام مباد **در شروع کردن** **اعلا حضرت ظل العالی که نداری و بقی اندازی**
قدر انداز اما بگاه ابدان که رشته انتظام عالم اسباب را چون زه بر کانی فلک است
در هر روز را در و از قبضه این کار تا تصرف اقتدار صاحب شوکت رسید بد که بنا و کشت

و راست اندیش و به کج نافرمانی و با فروغ آتش کلمات اعمال از پیکار
 خرم ستر اشرار را سوزد هم چشم خیره گاهان را از فروغ شهاب ثقیب خدنگ زد و
 میل جبرست کشد و هم بر ترازو ساقین خدنگ با خطا تدریج کند اوزان سبک بران کند
 رسد محبوب ملک سلطنت را چون گمان در آغوش دارد و سر خضم بلند پرواز باد و بهار
 چون ناکه از رخ از رسته آمل بهر ساق نهیب شوکت پوست بهار اندام مبارزان
 قوی نور چون گمان خشک نماید و بجای و شش خدنگ اندیشه رک اکل بر اندام شمع
 کشاید و بین وزن را از تماشای عروس شمع و نصرت روشن کند و صفرا میدان
 کارزار را از ریختن خون عدو گلشن نماید بقلع ناکه بخار غرق آیت منج شده
 و بر تیغ نظاره رنگ چهره عدد تراشد بهر از شوق خوردن تیرش در ضدیت
 غایت مقایس کرد و چراغ زندگان و شمع از کداری برق به امان شمشیرش آید
 میرد بکام گنداری اگر بطایر و حشر نظر بندد از پر و از ماند و خود و صیقل فلک بخش
 کان پیش را انداختن ناکه جان سستان صید را در خون کشاید امر در که سر رشته
 این ارام در قبضه اقدار علا حضرت پادشاه جم امتشام گذاشته اند هر چند به معاش
 سر و کوشش اقصی مراتب انجیر بریزی جوهر ذراته عامل است اما مقصای طبع است
 و طبیعت بشری که بر تن اعمال شیوه نهان بلبل آید محمول بر خرق عادت میشود و جوهر
 غلوی در میان نصیری نشن میگرد و بنابرین خاطر اشرف را خواهرش من گنداری و قبا
 اندازی حاصل شد و در تالار عمارت میدان و از سلطه قزوین بزم آراست بزم
 از منب گان که بنا و کوشکانه ماز نظاره مورد را مانند نگاه احوال از هم جدا میکنند
 امر نمودند که با نداشتن قیاق سب امتیاز در میدان استهوار جولان دهند که هر روز

قوت بازو و جرات دل معاضد یکدیگر بود قدم در میدان انشال فرمان گذاشته
 و بریزوی آتش هستی در کم جولان در می سهام بر سطح هوا خطوط شهب و نیازک
 نمایان ساختند طبق در کشتان گاه داران حکم انداز بود از کثرت سهام متوالا
 قرص نور شید و خطوط شعاع سیمینود عاقبت صنعتی یک یک سبک زد و لده مرحوم
 سار و فغان سلطان در مضمار امتیاز بر اقران سبقت جست از جوب خشک جوهر
 سبوح حصول مراد چند علا حضرت ظل الکبریا زده آن جابک دستی و قدر اندازی
 مشارالیه را بر تیب و صحت و فلاح فاضله سرافراز فرمودند بعد از انقضای
 آن هنگام علا حضرت ظل الکبریا نیز بهوسل انجیر بر آینه نصیر بر تو افکن گشته امر فرمودند
 که در باغ جنت دار سلطه قزوین که بحسب طراوت سبزه و ریاحین و موزون
 اشجار و لطف عوا امش با سحر است خیابان طرح نموده قیاق نصب نمایند که
 علا حضرت ظل الرحمن از انکشان زراعت پنهان تاباشن گیران و باغش چون
 و قیاق اندازی و جرمیدانی کشمال نمایند و مطلوب را از انجیر آن بود که اگر
 بدون شش و مهارت درین شیوه بطول بکار در و از اسب نظاره نامحرمان
 نمائش که عاسدان نغم به منتهای خرق عادت اند و اصایه عین الکمال محفوظ باشد
 تا آنکه در اندک وقتی که روزی بقلیم راست اندیش درست کرد و اعلام بگشاید
 علا حضرت پادشاه جم اقدار موشکاف غواص مراتب تیر اندازی و انالی
 مراتب جان فشان و سر بازی مقرب الحاقا احمد یک یک بولاشر حلا مان فاضل شریف
 مهارت بجای رسید که طيور را در روی هوا انکام بال فشان تیر هوا یا آتش در
 خوشن مستی میزدند که این پست را شاعر در وصف صانع شصت آن سر و قلیم گشته

نظم بنوعی کرم و سوزان مرید از دل برون برش که از بوی کباب آید بکرم بخرش
 و در اندامش تیر نبوده که در حقیقت بوتر کلمای شهرت بداند از آفت افتد قدرت تحصیل
 که جز با بالوان مختلف رنگ کرده بطریق دایره بر روی خاک آماج در بیلوی یکدیگر بطرح
 نصب نموده از پست قدم سافت حکم میفرمودند که تخت جویهای سرخ رنگ را که مثلا
 ده عدد باشد به عدد و چوب تیر شکسته بعد از آن زرد و بعد از آن زنگاری و غیره و این
 نسبت از بس قشر بر آورده و بنوعی میکنند در عالم که در بنظر می آید آرد و تحصیل
 این امر را و چیز در کار است تخت اصابت چنانی هم قدرت توانایی و این و منتر از روی
 که مردم دیده هر ماه کوهت پیش پوشیده اند و بازوی که در زانوبه توان داده اند
 اباعبدی خاص این سلسله و آلات الهی که در دنیا که تحصیل این کلمات با در کتاب است و
 میگرد و فتوحات با اندازه نیز با انکشار فرود و سپاه نصرت پناه از مقرر سلطنت
 در حرکت آید بلکه جسم اعلام اقبال از میوس نسیم متحرک کرده و میسر شود و تفصیل این حال
 است که در زمان واریا و ملک آریا نواب فاقان رضوانکنا علیهم دران فاقان مدلا توکنا
 و لدم حرم کجمن فاقان که از پرورش ایشان نواب کیتی ستان فروس بکان بود از نازل
 پایه ساسی و چو با بلاء در ارج ایالت و حکم رانان در تقایف در انوقت بر تبار امیر الامرای خطه
 قندار از هکلمان استیلا شد آن بعضی بر اسب اصل است اساس که در عالم خوار تصور
 روی خلاص از این استیلا ملک آتشین که قبله آمل جهانیا است تا فترت و در دست
 بدست را نمران فوت و همگرا قرار کردید و نوشتهجات نزد و آمدند و ستان فرستاد
 اظهار میفرمود و چون خیل مکس را به مانع شدی و زنی شود لامحال تا هنگامی که برت
 مانع از اختیار از جاردند استیغای حفظ ناقص بقدر رسیده و در دنیا اند و اما آنجا صفد فاقان

با جمعی از منود و جغای بکخط زبوره فرستاده چند روزی با بابت داری آنکرا مخصوص
 کشت نواب فاقان رضوانکنا را از وقوع این امر آتش غضب در کشتن آید و این
 و من شیر بهر قطری از اقطار و مصری از امصار و قرا و احشامات متناذر کردید که ملازمان
 و غلامان خاص و بیکر بیکان و امر او سایر رضا بطنان از امر او بر سر کرد و دستم فاقان
 در خراسان جمعیت نموده میباشند و در پیرایه اسباب سفر میسر میفرمود و بنظر می آید
 که بعد از ورود و بک سواد که عرض شکوفات اثر ملاحظه شود آثار رحمت و غضب
 و عفت نسبت بهر کس در خور استال فرمان و نمرود طغیان بنظر خواهد رسید چنان نماید
 که مورد شفقت بوده باشند نه مبط غضب و مخط عالم عالم سپاه و جهان حاکم
 در خراسان حاضر آمده انتظار و درود اعلام نصرت فرجام داشتند تا مصلحت بخت نظام
 کل در مملکت کاش غسان غریمت آن فاقان کیتی ستان را بتیج ولایت بقایا و با و دان
 داشت و اما مندرگشتا ادا صفای این خبر فرم گشته خواست که بشیوه کا و تازی
 شیر شکاران ایران را امتحان نماید دارا شکوه ولد خود را و فاقان و دران خواهرزاده
 عبد الله فاقان رحمت با جمعی از جنود نمود که در حقیقت بغیر از سیاه هر شکری چیزی از ایشان
 پدیدار نیست بکو ملک صفدر فاقان فرستاد و دارا شکوه خود در غزنین توقف نمود
 فاقان و راز با بپست و نفر از امر او یکصد و پنجاه هزار سوار بقصد باز و آید نمود
 این نهضت و حقیقت این جرات روز پست و هم جبر الاول با سماع باریا شکان
 سرادق بهاد و جلال رسید و فرمان قضا جرایان بقا دیافت که پیش فاقان بجا بفرستاد
 پرودن زده عساکر طغر تو امان آمده فرمان بباشند و رقم اشرف بیسم امرای عظام
 در دستم فاقان سپه سالار بقصد و بر پوست که جنود مسعود را که از استماع قضیه بایز

نواب خان رضوانخان کمان کرده اند که سفر قندهار در عقد بقوی خواهد ماند و بخرید
 مرکز بنزل خود روان گشته جمیع نماید که اراده والا چنانست که نخست نخل و منقار شایان
 نیز مال اقبال رسا را بخون زان خان که در قندهار حبس دارد زندگین نماید چون خانی این است
 اراده ممکن نیست انحضرت اعلا حضرت ظل الکرم و سلطنت شهنیان معلوم دارا شکو
 و خان و ران کردید فقط غلار دست آورید رجعت خود نموده باشکرت بخت اثر کریم
 که رسم ویرین ایشانست شعار خود ساخته خانه بسلامت بیرون بردند و هنوز لایق
 ستاد شما از دار السلطنه قزوین بنصرت نموده بود که خبر رجعت آنقوم ز ظل طاعت
 معروف ایستادگان بارگاه فلک چنگاه کردید زهر اقبال روز افزون که شخص جرات
 اغاوی بر سر راه قرار کوشش بر آواز توبه انحضرت نشسته و کرد و لوک ظفر کشتن
 قامت علم کند و دیده پیش دشمنان را پرده غم محکم بسته چون امواج دریا کاروان
 و حضرت از دنبال هم می آیند و روی کار عالم و عالیان بنمایند مویه انخیزان که بعد از
 وقوع این چنین فخر با وجود غنودن سیوف خون آشام در بستر نیام روی نموده خبر تجلی
 اعلا حضرت سلطنت و تکریم به زنده و غلامه سلسله حکمرانان امانت خان و الامیر
 بعض مقدس سید و طهورت خان و امیر اکبرستان و تبع موخر بعد از این زیور پالت
 می پوشد معنوی گشته امید که همیشه اعلای بن دولت شکو و مغلوبه این درگاه مان
 و معاذ و طمایدی زشت و خوب طوایف نام و اضاف بر آدم با **شرح و آمدن سلطان**
خان و الامیر کستان بر کاه جهان پناه ظل اله و اخوان و احترام
ورود شدن بکده معطر نقش ندان منع پیش فریب کارگاه اسکان از روی پرده غیب
 بجای ویر و پذیرا رسته اند و غلوتیان این سر پرده را زینت مرصفت بر بسته

۱۶ درمکای که عروس ملک بعقد و ام صاحب شوکتی فری آمدند نه آه ایان محافل
 و نشاط این نقوش و لفظ و لغبان قد سر نژاد را که دیده در چنان از استقصای نگار
 آن بکوتاه و ناریا اعتراف دارد بخت ظهور جلوه کریم و مجله کرد و نژاد جلوه آن
 و شیرکان حجب غیب شک نگار است و انوفج و روضات خان سینما و بر دیار
 این حوری نژاد از کجستان اعلا ام آیین که محرم تماشای این بزم و لفظ اندام دل
 خوا مشرقین دارا عادی اتفاق آیین روشنا دیده جهان چنان می ستاند چنانچه عین
 ساقین هوای روی بهشت لازم شکفتن از امیرستان است اعتدال بخت مزاج فاسد
 ایام غایت شمیم انوار صاحبقرانیت بدان طریق که اشراق لازم آفتابست سر امری
 از امور غریبه بیخ اثری از آثار عظیمی باشد طلوع مهر میزرا علائم روشنست که صبح صفا
 نیچو اخبار آن در سفید دارد و آمدن سید اعلا حضرت سبیل اموی گشان از غلوت کون
 به چنگاه ظهور می آرد و مقام نخست زمین چمن بر استعد شکفانیدن نموده تخم ریاحین
 بیکار و غمرا دل از شکوفه خیمه بساحت گلزار زده بعد از آن از شهر عدم بیرون می آمد
 کفن روز شب قاعده سخنان رموز آفرینش ترازی و دران با و شایان عظیم نشان
 قرار داده اند چون یازگشور عدایان که بکرانیا اقبال روز افزون ممتاز باشد بر او انعام
 کشانند معارف جلوس آن خسرو بهمال فرمان روی از بخت اعتبار بر میخیزد از انجا
 که معارف طلوع خورشید جهان آرای وجود و اخراج حضرت ختم نباه دیده در این
 سنده آریان علم میل خطوط شعرا آن مهر فزوزان از لباس بنیاد عریان گردیده
 جبهه ملک استان عرش نشان نکره ایوان کسری روی بر خاک عجز و انکسار نهاد
 چون شهرت آتش پرستان فارس را زبان کویتا هر که گشت و انعام ارباب کفر طغیان

که کوکب ثابت بروج اعتبار بودند سر از اوج عزت بخصیض و مال و نکال شهرت و چون
اعلا حضرت ظل النور آن چراغ و ضیای آن آفتاب اند بمضمون صدق سخون الوتر ای
معارف اشراق نور عالمات و است این برگزیده رحمت مردم دیده فرمانروای مالک است
که برین وی با زوی شوکت و اعتلاء است و دو فور جرات قدوس سند آریان نوران بود
از غیر که آن نور ساطع و صیرت آن شمعند لامع سر رشته منبش از دست داد و برده
نهایه را آفتاب تواری و حجاب خود نموده چون خاک این آستان بزرگتر دیده و تحلی
ضرب المثل پر و جوانست چشم نیاز بر این کل الجواهر ابرار جانیان و خوش سلطنت آن
ملک را بند محمد خان برادر خود تفویض نموده خود با بیکم از نفرا خاصان و بجهت آن
با وجود عزایه آن حالت فی شان از لباس سلطنت همان دست خلاص گردان او داد
و جمع کثیر از تجار و زوار بقریب زیارت که مظهر را دایه شرفا و عظمای روی نیاز بن
فیلد اما که ماسن شوری کان مضطرب احوال آوردند قبل از ورود آن پادشاه بسره
ولایت بکران که بمبا بدست و بایان است مذکر محمد خان حکایت اخوان یوسف علیهم
سر خط تعلیم خود دانسته جمعی را از دنبال آن سرور معفو و البصر فرستاد آن کرد و بنیاید
ایشان از انقباض نموده از نفوذ و اجناس آنچه باقی غارت نموده اندامت خان در قضا
باسبب نازیان و آبر بر فرار اختیار کرده داخل الکاهم و کرد و نیزه کیفیت این واقعه و حقیقت
این سانچه را مقرر قضا قاجار که در آنوقت بر تبه امارت مرد سرافراز بود و مردی سده
و پای سر میر می کرد اند و معتبر شید که میهمان نوازی خانه اعلی بکس اول صحبت را
بمعاذاری تعیین فرمودند و فرمان قضا جریان بسم بکر بکبان و امرای عظام و وزرا

و عظمای کارکنان ممالک محروسه از سرمد مر و ای پادیه سریر خلافت مصر شرف نهاد یافت
که بیک از پادشاهان مزبور ملزمان و منوبان وارد کردند و از مینر با و شرابطها
و تکلیف و انعام و دادن لباس و ظروف و خروش و ما یحتاج و سامان معلوم و فرستاد
و ارسال بزل دارمغان و تحف و هدایا و تحفیل کمونات خاطر و مرغوبات فیران خسرو
افراسیاب نظیر و قیقه فوت و فرو کذاشت نمایند و نوع نمایند که در عین درود
خلایق بناده اظهار رضا و خوشنودی نمایند مرتضی قلیخان بمضمون مسطور عمل نموده در بدل
نفوذ و اجناس و سایر تکلفات و توافقات آنچه شایان است که میان باشند تقصیر
ممبر از طرز داناان خدمت اندوز را در رکاب آن خان فرشان روان نموده تا در الکاه
مستقله او باشند همان بکسور عمل نموده در بزر و مش کسبه و ما یحتاج هر روز و انعام
سرم نموده تا دخول شد مقدس که در آنوقت حکومت آنحال بقرجای خان و لکه مرحوم
معوض بود موافق مضامین فرامین که در آن ابواب صادر شدن بود عمل نموده با کرد و هر آنچه
تعداد و احصا سر و پن بکستبال فیه از مراعات لوازم اغراض و احترام و اکرام منزل
خاص جبهه سکین او تعیین نموده در آن مکان مرغوب فرو و آوردند و هر روز یکی از
اعیان آن مبدعه طبع که از افراد اناس امتیاز صوری و معنوی داشت تکفل شغل
مینر پادشاه مزبور و تبعه که دیده تکلفات و توافقات نمیدادند و با آنکه ولایت
ترکستان و طواغیت او از یک راجحه تراکم غبار غدا و مرآت قلوب صورت نمایی حق
و یقین نیست و از شغل طور نسب ایده ای قیاس ضیاء هدایت نمیناید آن و الا
از فیض است و آ و کرم جیل و احسانات که در عین مکن سریر سلطنت نسبت بفقرا و فو
بود غشا و مناقشه مذمت بکمال از منبش دیده بصیرت بر فاسته طالب زیارت است

ملائک استیاض امام مفترض الطاعه و ملائک مناس کردید و هر خارق عادت که مانند
 آب کو سر در نقاب خفا آشکار شد و نهال آمل تشنه لبان بادیه اسکار را از منهل غنچه
 تسلسل سبزه و زریان کرد اندیش از این معراج اعجاز انحضرت نقل سبزه چشم ظاهر
 ناپایا میز امیکشود و درین مرتبه دیده اعتقاد آن سلاله دوده چکنری را که کور مادر زاد بود
 بمقابلید معجزه باز نمود و کیفیت زیارت بنوعی بود که از خدام روضه سینه استه
 نمود که برهنه در کردن آن ممتاز سلسله چکنری که از غایت غرور و تقلد قلا سلفست
 و دارای راپر خود و ثوار میدانت انگنده گشایان بستان عرش نشان می بردند
 بعد از استفاضه فیوضات از آنعام مینو نظام روانه پای سر خلافت مصیر که درین
 سپهر سلاله که با چکنری بکمان و امرای عظام در فرسان بود بمستقبل آن مقام عالی شان
 حرکت آمدند روی زمین از نشان سم هر کبان زره پوش کردید و نسیم را از ازدحام
 و کثرت خلایق ضیق النفس حاصل شد طول زمانه از عرض آن لشکر رشته امتداد کوتا
 و دیده در پهنای نقاب از سواد آن سپاه سیاه گشت و گذشتن روز از آن شکستنا بوی
 و ثوار شد که بعد از غروب خورشید روشنای بر جای بود و تراکم غبار بجای رسید که
 از آمد و رفت انعکاس بر سطح هوا عادی نمود اگر سیاه بیدری جو باران
 مابذی بر سنان نیزه ازان چنان از جوشش لشکر قطعا بود که نقش سایه بر جوش
 هوا بود اسبان تازی را که وسعت کردن از خوشی قرار مانند چشم خانه برنگاه نموده
 بنا به دل عشاق بر یک مکان جولان واقع میشد از صفوف آراسته خیابانها که مبدأ
 و منتهای آن نمودار از ابد تواند بود و بهر سیه نفیر کرنا و خروش کوس چون امواج
 دریا ازان معرکه قیامت اثر راه پروند شد و زلفت از شکند زنی سوار و سپاه اسب را

جای صدق بر سمر نموده بود و بطور رضای هوای آن محو در تراکم غبار چون تیر کش
 بال کشوده بر یک مقام آرام داشتند و اعداد و ادل کران و خاطر پریشان بود که اگر
 کار سپاه شمار رسیده عنوان ارعده تعداد آن بیرون آید زمین از تیغ غبار برخیزد
 باید که جابر آن از دحام کشاید کوه خاک از کثرت سنان درخشان سواران نمود
 قرض خورشید جهان افروز گشت ناپایا نیز از متوق تماشای آنکه نمایا رفته بخیم
 رجعت مینمود و آن سلاله دوده چکنری را با وجود فقدان بصیرت تماشای آنکه
 حاصل میکردید بعد از وقوع ملاقات آن پادشاه و الایحاه و تقدیم امور کی لازم
 همان توازی باشد بچینه که حجت آغا لجه ترمیت یافته بود نزول نموده چشم عظیم
 آراسته مطعوت و مشرب با عافیه ساخته و بلغمای خیر و امتداد کثیر سلطنت بنا
 مزبور و در مقابلت نموده شکرت قدیم رسایند و چند نفر از ملازمان کاروان
 تعیین نمود که در رکاب شان مزبور روانه پای سر خلافت مصیر شوند و امر و احکام عمل
 باین ترتیب آیین استقبال کرده تکلفات مینمودند تا بحواله ملده طبع طهران رسید
 اعلا حضرت ظل العرش مجتبه مزید اغزاز و احترام آن حسرو عالی مقام بحجت اخلاصش
 پاک نهاد بیکودش عارف غوامض طرز دانه مطمح اشراقات الطاف خاقان
 مرثیه فیضان الشک آقا میر حکام آند یار را بهمانداری تعیین فرموده بمستقبال
 فرستادند آن دقیقه شناس رسوم آداب بمستعد تمام روان گردیده در منزل
 ایوانکیف ملاقات دست داد و از تفاسیر اجلاس و ظرایف امتعه بقدر آنچه
 شرا و رحمت اهل کرم بشد بار معان که در انید و با اتفاق روانه دار السلطنه فروین
 کردید و حقیقت بعرض شرف رسانیدن فرمان قضا نفاذ بصد و پرچمست که بر کتاف

شهر سراق عظمت و اجلال برپای کرده جشنی عظیم کرد و روزگار را مشاغل باین نعم
 سازد سامان نماید خدمت گذاران فرمان پذیر بهر آن بزم خلد نظیر بادت نمود
 نسیم باورن بوی گل گنج دوید کل تحصیل کلاب میان تنگ برست آوازه آن
 بزم سرور بشور شک دل امید را نمک سود کرد و ایند غنچه از گلبن افکار فروخته
 درشت پروان آمد بهار و خزان مانند کل رغنا بطراحی و رنگ آمیزی الوان غراب
 پشت بهم دادند و قوی چکان را مانند اوراق چنار که از یک شاخ برآید تحصیل آن
 دست با هم یکی شد نقش اقدام بطریق برک کل کرسان نسیم با شیم هم پرواز
 سر راه طلب آواره روان باز نیامد در اندک فرصت سبایانهای اهل نیکو کار که درین
 و طول با فلک ثواب لاف برابری میزد و دعوی ساد و سیمو دست نهایی مذکوب
 زمین برپای شد و قالیهای کرانهها که از جاوکاری استند ان صفت کشیم ریاضین از
 کل و برک آن استنشام میشد و فروش کردید و بساط پادشاهان گسترده گشت
 نظاره رسا از صیرت آن بزم و نسیم که از اندازه پیش پروان بود بر خوشین می چید
 و نسیم بهاری شیم ریاضین در بغل شک آموختن هوائی آنفل میگردید و اعلا شست
 فلک آفرین بقدر نقد و آتش مل حال خرد و بزرگست بعزم استقبال پادشاه مزبور
 دیده رکاب را بنوا اقدام ضیا بخشید مرکبان مصرع شفا مرکب همیون چون باد بهای
 در حرکت آمدند و غنچهای پر خم اعلام شکفتن آغاز نهادند و با آنکه اعلا حضرت خدیو
 زمان با حضور صان و عترت بطن عرت در معبر سلطنت نزول اعلان گشته اند
 کثرت سپاه دیده روزگار حیران در رنگ از چهره شمار گریزان کردید در حال پند
 من اعمال دار السلطنه قزوین ایا مقیلا از اسعاد دریافت خدمت اشرف روزی شد

و خلعت نوازشات شان از سر افتار بکیوان رسانید و مقارن آنحال از اسب
 فرو و آمد اعلا حضرت فلک آفرین سپاده شد و با یکدیگر معانقه نمودند آن پادشاه
 صاحب دریافت بدیده ادراک ملاحظه شان و شوکت و عظمت و اجلال
 و بزرگای آن شرق انوار برتری و منبع زلال سروری قرین حیرت به اندازه میکرد
 و چون چشم آن کار دیده امور سلطنت در ایام پیش به وقت این امری مذکوب
 درین نقدان مباد توفیق ادراک نیست عطیه یافت و بنحور **مصرع**
 زهر مراتب خوابا که به زید اربست : شکر سوخت ایزد در مقدم میرسانید
 و با آنکه یک قرن بر سر سلطنت شهن بوده اقدار و القریین را بنظر در غر او
 و تجربه عواصف حوادث از غایت ارفند شکوه آن دست پرورد
 رحمت بزدان چون باز و شتر چشم و خدای طیش دل شرح اضطراب خاطر
 چون از طریق لوازم رسوم و آداب بغیر آمد سوار و ل و اقبال عنان بر عنان
 رکاب بر رکاب و از کرباس کرون ساکس گشته و مقارن هم در بزم شاد
 و این طایفه مطعوت و مشروبات پروان از قیاس کشیده شد و تغلات و عطیات
 اقدار افزون حاضر کردید و بعد از برخاستن سفره ارباب طرب پیش نشسته
 و از رشتنهای طنبور و عود و دام بهید نذر و تغات الوان گسترده و مطربان خوش
 برآمدن طنبور اندوده صدا بلند کردند نای چمان از عجا و نفس ستان سرسازبان
 که دین دستان سرایه آغاز نهاده بلند آواز گشت طلب خاموش گشته و بعد از استیفا
 این امر غریمت رکوب در خاطر اشرف مصمم یافت و بقدر فرمان از جنگ و قیام
 نادر و لشانه مبارک که در یک کفر نه بود با اندازه از رغبت و اطلس و پاک گسترده

و باین تمام روان گردیده بعد از دفعه و الحانه مبارک پادشاه مزبور تکلیف فرود
آمدن نمودند چون خان والاشان نهایت ضعف داشت و باندک سوار بر علاقه آن
شده بود و مرض کشته نیز باده بکنای ایشان اختصاص یافته بود و دانند که دیدند و صد
و اعتقاد الدوله و قورچی با خبر و انبیک آفرین و ناطق موتات بشایت تا منزل فرود
رفته در دروازه پادشاه سوار بر سوار بر ارکان جلالت در کاب آن خان و
تا ایوان عمارت رفته خان مزبور را از اسب فرود آورده مراجعت نمودند و روز
در عمارت مبارک کشت بهشت بدست و جشن عظیم ترتیب داده خان والاشان را طلب فرود
در عین و رفته تا پیش ایوان کشت بهشت خود بنفس نفیس استقبال فرموده بار دیگر
معافه نموده بدست مبارک دست خان عالیشان را گرفته بدرون عمارت آورده
و دلجو به برون از اندازده کرده بنوازشات پیران ممتاز فرمودند و روز دیگر امر
مزبور را با امیر شکار بنهر بدین سلطنت بنیاده مزبور مامور ساختند و چون خان مزبور را
خواست که معطر و ضمیر بود و موسم زیارت میکند رخصت رفتن از آنجا و
در آن چند روز که در پای سریر خلافت مصیر بود هر روز با حنا و انار اختصاص می یافت
و تبعه ملازمان با نعمات و خلایع سرافراز میکرد و بدین حال صبح بوقت نماز و توبان از
و اجناس تکلیف آن خان عالیشان در رفقای ملازمان مقرر گردید و بدستور احکام فرامین
بسم امر و احکام بعد و بدست که نزول از معان در منزل حاضر شد در خدمت
در عایت ایشان لوازم سعیدیم رسانند و تا در دار السلطه قزوین توقف داشتند
سر چهار نوبت جشن عظیم آراسته خان مزبور را طلب فرمودند و در مجلس انبیک کشت
بافته روانه میکردید فاتحه جمیع بقای عمر دولت علا حضرت ظل الله جهان با خوانده

۲۰ روانه شد و بعد از وره بقریه ششین قزوین علا حضرت ظل الله بقصد شکار
سوار شدن بار دیگر آن پادشاه و الایجه را در قریه مزبوره ملاقات نموده روانه
شکار گردیدند افواه عموم خلایق از آن شیوه مستوده بجزیش که گذار و استیجانه
قرین سپاسداری گردید امید به بوسته این درگاه اقبال بخار پادشاهان خورشید
و معاذ سلاطین عالمهان بجز این کستان قبل اقبال و مطاف سعادت و اجلال باد
ذکر شکار قتال نمودن علا حضرت ظل الله کشتایان هوا بر بلند پرواز و روضه
نشینان محفل سرافراز بنیر سلاطین خورشید راه همار و جلالت بر مفاز اعتبار
کستاده از صدر سیرغ آتشین بل آفتاب حوادث محافظت نمایند و شایان
شهر آفتاب بر بید تدر و ان مطالب و آرب مرکش به فاطمه بیون بوسته جوایز
در مر جایزه باشند کیفیت اوضاع سلطنت و قبض و بسط امور جهاندار و اقلیم کشت
و حقیقت بنیر امور معیان و دین بصیرت به بجز اگر بناج به چشم کشند از خطر
سطر از آنرا بچسبند خواهند و اگر طوق قمر محفوظ دید و اعتبارشان که آفرین
کشت همیشه بهار ملک از دل اندازد اگر عقل از باد بیا نکر این کشته ابا و استماع باشد
با بربط رالوح طلم صبرت نشناسند و بکمال تحقیق نقاط شکوک و شبهات
از لوح اندیشه تراشند طوطی را بر کسب راز شیرواد اینهمه تعلیم کلیم است زبانزد
جهان نیست تصور فرمایند و این بوقلمون نعمت غنای لبشاید کوی طوطی نماید
مردمان دین را غرام در عین روز روشن شب که در سکنه قبله غراب آواز نماید
و از سیر بوسته غریبه الا از بارش تدر و ان ثم الوان ریاضین صبرت کشن
دل انداختن کارد آینه جهان را سکنه در چراغ شهرت آن با وقت دیدند

نقشه در انظر فرمود و در نظر انش نشان کارگاه عبارت از آنست که هر فرد
از جنایات رامات ظهور کند و دانسته از قطره ادراک حقیقت دریا از ذوق فروغ
و از برکت کینه کشتی و از جوهر غایتی چنانچه تواند نمود مرگه در غیر رسوخ حاصل
جوارح را مانند سازد و مانند هر سلسله را در زاد بر و دارد و در تحصیل دور در دنیا
بعد از آنکه از تبارک اند این به العجب شیوگان که هر یک در دین اعتبار ارباب ذوق
بسماع حال در پرواز نخستین از آنهاست که با آنکه خطایست هر از سایر
مناجات از مرقع بل و بر خور در دینان در برده هر چند معشوق شهریار است الغالب
عاشقانه بر سینه میکار و خروج و تشنگی بدینست مانند سیمینا بر هوا سینه کش
و قاشقش بر تیر سبک بس بر سر برد و در حالت سر بر خورشیدی دست نهاده
و سبایان و تشنگی سبک ناز ناز سعادت پادشاهت عمر چشم درین از خواب
شیرین سید و نه و شیره ملوک با ملوک آموخت پس در کششش در آن با هر فرد
نور دیدن به طرحت اگر در آسمان میزد و در نیاز بر خاک الفت میکند و در دین
علی الدوام در غربت بر رده یاد و طرحت در خاطر آنکه زهر مردان کارزار یک است بسیار
خشم می آید و از هر بر درین پرواز علم حضرت مر از آنکه و دیگر سیاه چنان بودند
و کاتند و بشیوه بل افشاد و در جلوه خوان سیما و در بیشتر مر و خنجر نور از
بکشاید و تحریک جناح هم در آن کش و قوت و در مرد جهان نسیم نوزاد مانند
بر کجکان فرنگ تمام با قوس تواند نشود و کجا حنجر لغت خلیج بگوید سار و شوند
ناله میا و اندازد تشنگی لب و بر قصد شکار ارام دام بر و تشنگی از دست و سالکان بخور
شماره چار و در دین سیر جهان سیما و از غیر سبک و بیست و نه و بلند یار در جهان

هوار است و بطور حش فطر از چشم مرگان سیاه دارند کلاه اعتبارشان همچو
کوت و در حجاب خیره نگاه است و بسن و به ظاهر سر سبزه و به کلاه اکام
از غایت چنگا بخوردن غذای خام از دست طبع آتش فارغ نشسته اند و تکلیف و تکلیف
و خیره کردن زرق و قدر چشم بسته معضرات این صفات اگر طبع هیولان پادشاهان و اهل
تجاش را ایشان را غیب میزد از سوله هوار خاطر نخواهد بود و اگر ضمیر نیرشان بر پرورش
ایشان بل کعبه بیع نخواهد بود لهذا اعلی حضرت قدس سره در شیوه و فیه با و با
پیر سر و قمر پادشاهت بصورت تغییر را غیب گردیدند و اراده شکار کنند در خاطر اکتفا
به یاد آمد و این مرغ کلاه را خاند که است مهار فضا آسمان ز نام اختیار در قبضه اقتدا
جوع و تشنگی بر کجک حقیق و صغیر است مرغ و کاه ضرب صد و پنجم و در فضا
زین نیشان گنجان میشود بسیار از علو و صحت قوت غنیمت بر یکین خنجر یک
از آنها بایره قمارش منظر گشته بدینکه از آنها پروانه و او را نیز در حوصله سحاما
بکاشتن انداخته و عنوان شکار قمار نوعیت در هر مکان و خیل گنجان جمع باشند
کارگاهان ضرور در این کار ارایت ترا عاظم نموده مر کرده پشاور آنکه و به باغین
شاین و مرغ با درت سیما و در این اثنا اگر صید اراده پروان رفتن کند طار
از اطراف شروع بغرید و فغان کرده آن ساده لوحان بقصه را نیک با و او را در
مراجعت نموده بجانب دیگر متوجه میشوند و باین عنوان دران و این صیرت مرگ
بیکر در منزل در آن اندیشه اند هر جوارح سلسله بطریق فضا آسمان نزول نموده آنها را در
مخاب می آید و حضرت ظل الله بعد از ملاقات سلطنت پناه اما مخلصان از قوریشین
و از اسلحه قزوين شکار قمار روانه گردیدند و به نیروی اقبال نماینده ملک مرکز ارا

جانوران و حشرات در میان گرفته و باند افق چرخ و شب این دست اقدار کشودند و میاد
مرکز تماشای خیاں شده باشد بعد و در طایر از دور و چهره پر از تضایب و جبه
بقلم قدرت کشوده چنین سیر فاعل کرده امید بر پوسته بلب تماشای سابل
این خمر و سیاهان بکمان بگو محال جو ارضش مانند بال از خمر صید درخشان با
ذکر ناقص رسم خان و امرا که حستان و ظهورت خان و رفیق آدم سلطان آنجه
چون حرکات کردن و نیز تاسپهر بوقلمون شیخ حوادث می پیش بعد از آنکه طلاق
و غیر مقدس از زیر پا و نقد سلطنت پناه اکتفا خان فراغت یافت و از شکار
نهال استیفا خط به شترها کرده سعادت نمودند معارف انجمن عرایض سلطنت و در
رستم خان و امرا که حستان کار تیل متعاقب متوالا درگاه فلک استیفا رسیده ظهور
و امرا که حستان کاخ در نواب فغان رضوانه خان علین کشیما و در برابر سلطنت آن
و گشتار از سازه بجهت بر نیر و الطاف به پایان آن خمر و خلد معان لای
استبداد و استقلال برزد در اینوقت بابر و ساسن نفس اماره در کشور و جبه
فوت عافیه سیماید چنین خیالات فاسد آتش سودا فروخته چشم خویش محال
کار تیل حکومت آن درگاه سیماید و در بار اعلامش را بر مغفوض کرده و خمر است و بابر
از خود را بیا به عاقبت بشکار قرا یا زمر ملک سور و سلطنت پناه مزبور داخل دلا
کار تیل است آمده و باین حرکت ناشایست اکتفا نموده بازالارسطا و قرا قلمخان و نود
و بوی امیلا خور از نادران عمده که حستان کار تیل از زبان نگارنده اند در تفسیر
سلطنت پناه مزبور بقدر امکان کوشش نمایند و ارسطا و امیلا خور مزبور شتر را
تفصیل سلطنت پناه مزبور از فرستاده بودند و کشیکان از انجمن خبر کرده اند انقضای فرستاده

که باعث این جرات شده اند مقید و محسوس ساخته بدگاه جهان پناه آید
و تمهید انجاعت را مقدر دارد که بوطن اصلی خود آمده از عمده منوجات و یونان
آیند و بر حمت بکران شاهنشاهی استواری بوده باشند قلندر سلطان بقیه
عمل نموده و بعد از آنکه اسم و رسم و نام نشاندند اکتفا درگاه خلائق بنا
حاضر گردانید اعلی حضرت ظل الله علیه بنفس نفیس بحقیقت رسیده و جبه از خلیل خان
بعض امور که خلاف قانین عدالت بمنزله نسبت با انجاعت بطور رسیده بود علم
بر اطلاق گرفتار آن نمود و دلیل از ایالات مزبور معزول فرموده جماعت مزبور
بجمله شریفه منسوب ساخته و در او غایب این از ابرو قان ملک یونان غلامان
تفویض یافت **ذکر آمدن زال ارسطا و قرا قلمخان و بونم امیلا خور بدگاه پناه**
فازن کمونزات ممکنات و کجور نفوذ ستر کمونات را در مرز گاه کجور از اسرار
بریده مخدومت که بیا بجز حکمت بالغه در و قمر نظام طور آن کفیه اکثر منجم عالم شود
و بطور جلوه که سیاه بغور الامور موند باوقاتها تواند بود که بسیار از غوغا
امور که ابواب شنیده آن بقایا سیوف اقلیم کشایان صایب از قور یازو
کشوده نگردد در عین توجه اعلام ظفر فرجام یا و ایام که معدوم و موقوف علیه انجاء
آن مرات مانند غنچه گل که از نفس انفس نسیم سحر در زیرش قطرات نظر جانم فزون
این بت است که **نظم** رسد بوقت که از گره کشوده شود دلیل نظره باران غنچه
کل بس بر آن ماطق است و نیز شکفتن یکدو و بد ترتیب سبب و آلات
ظاهر را مطلب صورت انجاء می باید و از نظایر و شواهد استقرار غیر مزبور است
در پر و داز آنت هر اگر فرمان رویان رنج سکون بحقیقت آراش و اتفاق

دختر سحر نایند که در هنگام شتا و شدت برد و سرما شایه کلیر کایا عروس غنیم
از حجله استار و فلو تخانه اسرار قدم بجلوگاه اظهار گذارد صورت امکان نین
و یکا از پنات انغیر انکه زال ارسطا و المعاد فراقان که دست تصرف هیچ یک
از فرمانروایان ظاهر بدختر فتح آن دایر نرسیده بود و تیغ اقلیم کنز و ابیکیر
فروسل مکان که در شیوه کشودن قلاع خاصیت اشاره انگشت یوسف داشت
از عمده کشودن ابواب ششیده آن بر نیاید و با تحریک آلات طعن و ضرب و ادوات
کوشش و حرب رقبه مافرا زاد در حلقه کند اطاعت و فرمان بردار در آورده
به هدایت قاید توفیق سالک طریق انقیاد گردید با اتفاق بوم املا خور که اذین
سرکش را زال ارسطا و در پلساوات بود و از اخلاص بدختر درگاه فلک شایه آرد
با وجود وقوع و سنوچ بعضی امور فیما بین ایشان در رسم خان و اما که حستان کاتیل
که سابقا صورت تحریر یافت نزد و اما مرور آمده مشارالیه را شفیع جرایم و زلات
خود بخود روانه قبیل آستان که چون توانان گردیدند سلطنت پناه شایه با حقیقت
ما موال ایشان را عرض نمود که قبول مقرون گشته ارقام مطاعه صادر گشت که بدل قوی
و خاطر جمع روانه کردند در ضمیر و در السلطنه اصفهان مقرریات جاه و حلال و اعلا
ولت و اقبل بود مشارالیه و یوم مزبور در ارادت با بدختر مرکز از و اما که علما و معاد
جهانیاست آورده بدختر با بر بوس و محاسن مجلس نشست آیین سرافراز گشتند
و نیل مظهر در حوصله آرزو در ایشان تر کنجید سر مایات کیوان رسانیدند و با بنگام
و نوازشات گوناگون و استیفا و حظوظات تناسل با سات یافت و حضرت انصاف
حاصل کرده با و طمان خود مراجعت نمودند و قایم **مستوع** در این سال ظاهر بجا دل نیک

چشم مرصع در بر رخ صدق و کذب مرصع رقم مرمت ششم بسم ظهورت مثل
بر تقاعد از امور جزو بر شرف صدور یافته مصحوب تقریب بزرگانوار رسالت یافت
اگر بعضی سواد و نسبی لازم مرشت انسانست مصدر این شده بدختر که و عصبان
اعتقاد بر لال نابت و استغفار شسته مر بعد مرکب ختم فاعل نشود اگر بعضی شک
که بار دیگر انتخاب ختم ناشایستی نمود و خط و غضب شایه خواهد گردید و آن
دخیم العاقبه از غایت جهل و نادان بطاسر لوازم اطاعت و انقیاد تقریب بدختر رسیده
نموده و اما که بعد امری خلاف قافله منبذ از و بطور رسد مورد غضب و دست
شایه بود بدختر و در بطن همان شغل نشانی که شغل بازال و نوروز و کتله کوز کاتیل
که عشار و پیشوا کفره مزبوره می باشند قرار داد و رسم غار از لغیت غدر کفره بود
اخبار نموده بود رسم خان عریضه درین باب نوشته مصحوب ملک مزبور بدرگاه
مخالف پناه فرستاد و از انغیر آتش غضب با پشاه هر در اشتغال آمده فرمان
نفاذ یافت و اما که رسیده آدم سلطان ملک صوبه همیشه زاده رسم خان شایه
کار دانه موصوفت با اتفاق بیکدیگر یکسان فیکلیات منازل ایشان در آورده با یکسان
مرصع بقلع و قلع و قتل و اسیر و غارت کفره طایفه مزبوره در نافرمانه فرمانروا ظاهر
علاقه ناسپار و نداشتن شایه روانه کرد و اما که رسیده در برباعت معود
بشرف پاپویر سرافراز یافته روانه که حبس گردید و قبل از آنکه دار و کربستان شود
رسم خان مردوم دید که کچ بن کنگر از از وطن مالوف حشانه جلا فرموده و بحسب قلع
نقل و معیت بود و جمیع از ناوران و نادران با که بر برباعت کچ بن آراسته بود
بقصد تخریب قلعه نمود و در ستان و رحمت و دشوار طریق و تراکم اشجار ضرب المثل مردوم

که در زمان نواب کتیستان فرزند مسکن بازاری حسن زما و بنده و کاروان
 بر تریب با صحبت و روشنا و قرب انحصار یافته بود بعد از مدت نواب کتیستان
 غلام آشتیان بر سر جاوید آمد و در خدمت نواب غلامرضا انصاری بنیاد و اعتبار از
 کوی سبقت در حجاب ربوده و بصف امارت دیوان و سرکرد کما نقیضان متنازع
 و در اندک زمان از آن مرتبه نیز فرا تر شدن محفل بطلب بطلب سالار گردید و کوی
 الکاف و تریب و مجله پیکار کرد و با بجان بد و غایت شد اما زمان جلوس سبقت یافت
 بخدمت مزبور و سر بلند شد و عقیقه یک و میر یک برادران او بصف امارت
 دیوان و یسا و صحبت و از دیا و قرب و منزلت محمود جهانیان بودند و از آنجا
 شتهای سر بلند یستی است در اول جلوس سبقت یافت و رستم خان بپس بپس
 چنانچه سبق ذکر یافت در خراسان بود و فرمان اشرف باسم مورالیه بغداد پیوست
 که چنین اقبال با زوال یار کتاب قتال کفایت شرا عا در نموده و کفر و زور را
 مخص سازد که مبارزه او طان خود مراجعت نمایند و آن ایالت پناه با ملازم
 در مشهد مقدس توقف نماید که سرگاه ^{ملا} دولت روز افزون بود و بهر رقم اشرف
 صادر کرد و روانه سن و الا و درگاه پسر شوق رستم خان بهر کس آنکه سرگاه
 پایا سر خلافت مصیر بوده باشد رائق و فائق کلیات و جزئیات امور خواهد
 بعضی ساند که توقف او در مشهد مقدس مقرون بصلح دولت روز افزون است
 و اگر در رکاب ملک مینا بهر بصواب نزدیکتر خواهد بود و عریضه را بصورت نظام
 وزیر خود برگاه جهان سپاه فرستاده بود نظام الملک در اثنای راه بخضر حرم
 اشرف را بشیخ فوق نزد رستم خان سپرد و بر حوزده چار بار امر اجبت فرموده ^{ملا}

بدرگاه پسر آورد و چنین این جرات زیاده از قدر و وسع اطاعت چنان فرمان
 بود و مرجوع بودن رای صوابها و مضایق این طلب معلوم میکرد و بهر نظر
 امور سلطنت و جهان بانه مقرر فرمودند که سر آن کرد و نکش را از آن جداسخ در مشهد
 انعکس عبره الناظرین گردانیده نادانی نمایند که هر کس بر و آمل و انای خود بوده
 سالک طریق خلاف ضار حضرت ظل العرش باین طریق پناه بخش اعمال گرفتار میکرد
 و عقیقه یک دیوان سپاراک در درگاه پسر بود و مجوس فرموده معزز فرمود و در
 کلاب برده در آنجا محافظت نمایند و در انصار یک روز نیز فرجهان آجرو کوی یک
 که بنیابت سپید سالار در دار السلطنه تریب بود و میمن نمودند و مقرر شد که در انصار یک
 او را از تریب بقلعه الموت برده بکو تو ال آنجا سپارد و روز در عقیقه یک مجوس کرد
 ارکان دولت قاهره قبل از آنکه قبل رستم خان وقوع پدید مذکور شد و سپید سالار
 بقبل رسید و انجمن خیر الانام شهرت یافت و بعد از سه چهار روز ملازم رستم خان
 عریضه مورالیه را بدرگاه جهان سپاه آورد و جمع از مرز در ایام که پوسته حرمی
 تقرب صفت او اجیف بر باشند و تنگاه غم بدست افتاده انتشار دادند که رستم خان
 بنوم شکار مجال و زدن رفت بود و در آنجا از کیفیت فرمان پادشاه و توقف
 فرامیناید و در غایت ملک عریضه فرجهان پسر یک پسر پسر پسر پسر پسر پسر
 رسید که رستم خان مزبور را عید فرمان بعبادت پیرامین خان حاکم نیشابور مقصدا
 اشک فرمان مقبول ساخته اعظم تظلم فرجهان غار الخلع و انعامات پادشاه
 بین الاقوان ممتاز و سرفراز فرموده حکومت دار السلطنه تریب را بهر بود اوقیان
 بر ما ترک آن را با عیاد مجوس که دار السلطنه مزبور بشفقت فرمودند و مضایق

علاوه خدمت مرشد قانع چو لورث باو ایشک آقا سر بزرگ دید و الهک داشتان
 که با پر بود اوقافان بود بد او و یک غلام ناصر شریف قورچی رکاب شفت شمشیر اقام
 قتل ستم خان را و سریش یک فرار کوزل ایشک آقا سر و خواج محمد قاسم نظر را و ارجه نوین
 خراسان و رشید یک کلا شرفان بخوان بطریق لغات تو ایا برده بودند رشید یک
 بسیر غلام و مومر الهیا با نعام و نعمتها سرافراز گردیدند **و متوفیان درین سال**
 اسفندیار خان و ایا اور کینج از دست ستم کل نفس ذایقه الموت باده اجل نوشید
 ابر در و جهان فانی نموده عیسای سطا و کرجی ادرین سال باداده که در دلد اسلا خور
 دار السلطنه قزوین بعل سانیذ **ذکر آمدن ایچی پوشت و الاما جا به روم بدرگاه**
جهان پناه همت تشیید صابا مصالحه چون در سنه پارس میل در زمان نواب
 خاقان رضوانخان فیما بین نواب خاقان رضوانخان و سلطان مراد خواند کار روم
 روابط صلح و صلح بجهت نجات افلاک عباد الله مشید و مستحکم شده صلح میان شریک
 اکمده الغریز الکرم الشاه الذی فستح ابواب الصلح و الصلاح و ارتفع ظلام المصالح
 و الکفاح بمصباح صباح الفوز و الفلاح و الصلوة و السلام علی رسول الله و اهل بيته و اوصیائه
 الذین نکال الایضاح و الشرح صدر الاسلام بطلقة السیده و الشرح و علی آل و اولاده
 و اوصیاء الذین بمسم الکشایع الذی اروح با فاح نبی الضیاء و لاح نور الصباح اما
 بعد شیت و ارادت را فاع سما بعبیر عماد و قدرت و حکمت بیدع المکبات عن الاضد
 جیل شایعین کلا الانداز ایل و احوال عباد و نشا ثبات و ارام عالم با
 بادشاهان با عدل و داد و شریایان بکرم اعدل حسن شفاق و اتحاد لرینه منوط و او
 و نوا بر آئینه سینه اتباع و انقیاد لرینه مربوط و ذکر فاتحه و الله و اهل بیت و اوصیاء و ائمه

۲۵
 فخر شریف اوزره سلاطین شوکت آیین همت اصلاح مستوجب الفلاح غریب و سب
 خصوصیت و کفاح عدل عودت میورد و قدوده تیغ خلاف طرفین در غلاف و ارباب
 مصاف جانبین بر بر لرینه سینه صاف اولاکمشد و در ذلک فضل الله یوتیه من
 ذلک ذو الفضل العظیم بناء علی ذلک بواضعف عباد الله جاب جلالت مآب
 پادشاه دین پناه و دات سعادت متکاه سلیمان بابرگاه خلیفه الله فی العالمین
 مصدق مصداق السلطان ظل الله فی الارضین لما ذا اعظم السلاطین معاذ اکابر
 الخوا ائین ناصر الاسلام و المسلمین قاصر الکفره و المشرکین سلطان البربرین العجین
 خاقان الشرقین و المغربین فادوم الحزمین الشرفین عین الانسان و انسان العین المویة
 بتأیدات الملک المستعان و الموفیق توفیق العزیز المنان لالزات مسد خلافت
 ممد الی آخر الزمان و ما برحت اطنا بخیام سلطنته مشد و ده الما انهار الدوران
 حضرت ملک طرفه علا جلالت مقرون و جانب کسار سعادت شجون لریدن
 حل و عقد امور ملک و ملت مامور و مادون و اختیار صلح و جنگ خصوصه توفیق
 یافه ابازت هیون اولی و کالت مطلقه و نیابت تحفه مر جیل عا کرام اسلام
 نصرت انجا مر تعدادون فالدرب متوکل علی الله تعالی عجم و لاتینه غریب متین ایل طر
 ساندل و مر اعلی آتیک و آغاز و انوب بار و بنه نام نزل نزول اولدقه زینت افزو
 تحت کاه عجم روشنا و میده ممالک جم خورشید علم و ارجشم خدیو معظم خدا و یکرم
 در یکتا و بحرنا جدار زکاء آسمان شهریار شر بر عرش شوکت پناه گردیده شایه ازشیخ
 شاه عالچاه سعادت متکاه خسر و ملک بابرگاه مستاره سباه اعلی الله اعلم قدره
 من السک الامساک و رفیع نبیان ممد الما فیه الاظاک جانب شریف لریدن سعادت ملو

و غنم و بایدها حضرت ترمذی نام لری دیو حفره مکتوب طافت غنم را از بایدها
 الامرا و قوه الکبرائت شمس الدین محمدت بیک انک قرا کچک طقید کلوب شاه خضر
 اصلاح ذات البین و صلح و صلاح جانبین خصوصیتین اراده اید و بیکین آتش جنگ
 و دفع و دفع غبار حرب قال و لاس طلب انکین بر دغروان صغلو الکلم فایض لها
 نفس شریفه عمل انکین ما خد مر محمل و مفضل مر ابواب امن و استراحت عباد الله انکین
 صلح و رضا و یروب لایق و لایق طرفین و موافق عرض و ناموس جانبین اولان و
 و چه اوزره احوال صلح فیصل و بر لک مانند شاه و الایا حضرت ترمذی طرف قرین
 الشرف لادن بر معتد علیه کیه بوسل هو یلوب ارسال اولق انکین حضور جمعا کیه
 کولر لشدر الحاله بده بط و بصلح و صلح ربط و ارتباط مصالح مستوجب الفلاح
 و استقرار موافق و عهود و تعین احوال سنور و حدود انکین بوسل و صلح انکین
 المالیه بنیج شرع قویم معتبره اوزره طرف حضرت شامیدن و کیل معتد علیه اولان
 انقطاع مصالح و معاهدیه مامور و نامرزد و مفوض اولان و مقتدر اولان جناب امیر
 نایب ایالت نصاب مصادقت عنوان سار و قیادام ساعیا بمصالح الامم و اولان
 و نایب نام ترمذی کلوب اردو و حیوان خداوند کاریه داخل و لایق قدره مر اسم حکان
 رعایتین منکره هجوه بنویه علیه افضل الصلوة و الخیرة تنک بیک فرق طغور سنه
 واقع اولان محرم الحرام عظم الله قدره بین الامانک و انکین کولر بوقت غنم
 و ساعت سمیت لوام ایدر حرا و حرا و بایده اولان و وزراء عظام و میر میران علیقام
 و امرا کرام و آقا یان خیر الاصرام و بنکیر آقا سر و اولان ملک آقا لر و سایر کرام
 و عظام الشکر طفره بیکر دیوان قیاد اولوب شار الیها و کیل معتد علیه سار و قیاد

و بایر محمدت بیک دیوان هیوند کتور یلوب بانشا فیه نظام احوال بقرا سر غایا
 و انظام حال و دایع خالق البرایا انکین طرفین ترتیب اولان بقدمات صحیح
 معاهده بود و جمیل نتیجه بخشا شکل حسن قبول و جانبین دن ابراز اولان حج و زیارت
 قضایا بود و علم مضار قلم اجابت شمول اولان و کولر که بغداد و لایقنده حصان و
 و مند یمن و در تنک و در نه سعادت کولر پادشاه فیه متعلق اولان سند یمن دن در تنک
 و در نجه صحرا اولان محمل بطرف دن ضبط اولان و داغ شاه طرف متعلق اولان
 و در تنک ایدر در نه سنور سر یلب نام محل اولان در یلوب طرف غریبه واقع اولان
 کولر جانب خداوند کار دن و طرف شرقه اولان قریرا جانب شامیدن ضبط اولان
 و شهر روز قریبه طالع تنک بالاسنده اولان و انکین قلمه مر بوره ناظر اولان
 طرف جانب پادشاه دن و قلمه اورمان توابع اولان قریرا ایل طرف شامیدن ضبط
 اولان و شهر روز حقان کولر کاسنور اولوب قریبه قلمه و توابع جانب شامیدن
 و مهربان و توابع طرف شریف شامیدن و طرف اولان و آن سر حدنه قوتور و ما کولر
 و قارص جانبیده مفاد بر و نام قلمه طرفین بقدر بلر مواد مر بوره معتبر دن باعدا
 و قارص و وان و شهر روز و بغداد و بجه تنک سار سنور لایق داخل اولان قیاد
 و بعل و نواح و در نجه و صحار و برادر و قیاد و حیل و ادم کشت حضرت ترمذی طرف
 تعرض اولوب ایقاط فیه باعث لاحق بر حالت مو حش صادر اولوب بوجانبین
 و اخر سعادت کولر و غنم و بایدها ترمذی بیکر قبول و توب هیوند لادن خلاف عهد و
 اول طرف تنک سنور لایق اولان محمل بوجانبین تعرض اولوب طرفین دن
 تبار و انبار السبل کلوب کید و بیکر سستق اولق انکین او شهبود ثقیه انیق

و زلال آشنایا بهیچ که در نفاق غبار آلوده دید باعث بر اقدام این امر از طرفین آن
 که جماعت ایل ایوانها که جمع و بخت ایشان قبول مالک امپور و مقر است متوسل
 بحیدر پیک شده او غایب بود که داخل ایوانها اند و چنین جماعت ایوانها معاف
 و سلم اند ایشان نیز می باید معاف مسلم باشند و حیدر پیک در معاف ساختن جماعت
 مرزور و معین بودند و چنین معاف جماعت مرزور است که انداخت اعتماد الدوله بر است
 بر اقدام امر مرزور بیک و تار فرشته با فساد معاندان کار بجای رسید که کمال غایب
 بمکاح و حاضرانه فرار یافت و از طرفین حکایت که دورت آمیز و خوشونت انگیز
 که هر یک از آن دشمن چندین ساله تواند بود و مذکور شد و حقیقت سخنان مرزور بوفتن بار
 سر اوقات جاه و جلال رسید چنین بعد از وقوع این امر اب رفع مناقشه با وجه استقلال
 طرفین از مقوله محالات بود لهذا بجهت انتظام امور جهان از مقر نیز حیدر پیک
 از شغل معین باز داشته بدعا و ام دولت آمد بپایند استقلال نماید و در میر راه یافت
 و جلال الدوله سعادت و اقبال از السلطه فروین بجای السلطه اصفهان در
 حرکت آمد حیدر پیک در دارالمومنین قم بجای و مرتضی مطهر و مرقد نور نواب خاقان
 رضوانخانه اختیار نمود و بعد از ورود السلطه اصفهان است اندیش در است
 صاحب میر صادق گفتار مقرب الخاقان علی قباد پیک که مرحوم میرزا علی سلطان
 چوله جبار و والد مرحوم مومر الیه نیز در زمان کثیرستان در تها بایم شغل معزز
 و ممتاز بود و بخدمت مرزور مشغول و مبارک گردید **و ذکر مقول شدن میر قانع نقیض آقا**
 چنین رشته انتظام عالم اسباب در دست کارکنان ابداع دست و کش و جزئیات
 امور موقوف بر رضا عیش و آلمان حدایق اقتضای آسایش باشد که باز کردن

این رشته سر در کم باعث چندین عقد و شکل کشیش هر یک از آن خود صلح
 ناخن در بر پرون بشو معتبر اغیر بر فاع نقیض آقا سر موسوم باقا طاهر و در سلک
 نقیضان عظام مشغول بود و نیز در الطاف پیکان نواب خاقان رضوانخانه از مذکور
 کم نامریای بر نخستین پدر و ششاه که است از آنجا بر مساعدت بخت بلند فرشته
 بین بنیر نقیضان جلو کرده در این مرتبه پس از اندک و خدمت اند و در داشته
 مشغول نظر التفات پیوسته و نامرین در عوف برادر خود نقیض آقا و در قلمرو بعد از
 حفظ و حراست مشغول بود بشرح در مانع و قایم زما نواب خاقان رضوانخانه مشغول
 بجایت مرحوم میرزا تفر اعطاء الدوله نقیض آقا گردید بعد از استقلال در شغل مرزور
 باده پوشش پر د از دولت زمان کسیت خوشحرام اندازده ششاه را از دست داد
 مانند شک حوصله کان پیک طرف نسبت بیزا تفر اعطاء الدوله مصدر امری
 شایان خردمندان شیار مغربه نبی گردید اندازد رستی مانند کل خبر یک سیر کرده
 که در بعد مرعداوت بر اکنه گشت و از طرفین با یکدیگر در مقام که دورت مرتضی
 تا یکا سر و در مطهر نواب خاقان رضوانخانه ترک عیال و حبس و متبخر اقلیم بقا
 و نمود برفق در وقت بخاطر رسید که تخم اند و خسته چندین ساله در فراغ نظام
 سر سبز شایسته با همگان معاونت بایشان داشت در تهر بر تقصیر میرزا تفر
 می بعد و مصلحت این مرام می اندیشید تا بغیر العبد بر و اند به غیر رابطه بند که
 میرزا تفر در خدمت اعظم حضرت ظل التکرزاده از آنجه در خدمت نواب خاقان رضوانخانه
 بود و شیه و مستحکم گردید برفق تغییر سلوک تا بهیچ غوغا در اصلح مفاسد یکوشید و بقدر
 معذور و حفظ ظاهر می نمود و چنین حال دل با بر پرده دار و تعلقات ظاهر مخفی داشتن است

در حین جو سستیهای سمرنجان متعلم دبستان مقدمات را قلم را بر لوح بطور روز
 تحریر مینمود **نظم** این زمانه که با ما ز قدیم زنند کرد جهان فسرده که از هر دم زنند
 چشم سبک و آتش سوزان نترسد لکن بوسه نفاق هر روز در هر روز زنند تا زمانه
 که در سلطه اصفهان که سنجید مدینه جهان است مقررات دولت و اعلام و احوال
 جمیع از تفکیک آن سلوک تا ملایم میر قیاح آغاز نهایت داد و خواهر معتمد و عجز و
 مفرود و بیکر اقا سر و پیر او را عقل رسانیده بودند سر با آن در مظلوم را بدین
 معیار آورده فریاد و فیر بگریه ایزر رسانیده و روز بروز اصفهان مظلومان از دایه و مادر
 تار و ریش کوشش ز باریا قفقان جاه و جلال گردید فرمان واجب لادغان که مانده
 آنچنان در جوار اول شریان را با بایان جریان دارد از چشمه سار نفاذ تراوش نمود که
 اعتماد الدوله و جان غان تورچر بزرگ و مقرر قفقان ایشان را بزرگ و دیوان پس
 و سایر ارکان دولت و اعیان حضرت بحقیقت رسیده حقیقت نهایت حاجت
 مرزبوره را موعوض سده و الا و درگاه رسیده نمایند جماعت مرزبوره در کشیکانه در و لغات
 مبارکه احضار و ادخوان نموده از در اسناد و کوشش حاجت بر نیوت به دست
 خطیر از مواجب انعام تفکیک و جوته که از آن کفار خاصه شریفه تحصیل تفکیک
 تصرف نموده تحریر این کلمات نموده بنظر کیمیا اثر رسانیده و آن شوریده بخت کمانیک
 اجتماع و از و حامی استخلاص و سید غلام و میتوان بود با عشایر و دولت و آن
 خود که یک از آن بخله محمد سجد بین بزرگ برادر زاده اول و سایر جماعت که جم غفیر و کرده و
 بودند در و لغات مبارکه آمده بصفون اذاجا الفرض علی البصر خیر حید که خلاف رسوم و آداب
 بکجهان اخلاص کشیش بوده شیخ مذکور میباشند در سرش را سخن پناه حیات خود و

تا زمانه که نایره غضب غل اکثر شغل گردید و سیاهوش خان قول را هرگز مغرور فرمود
 که لشکر را بر با بجه سید معین و مجوس ساشه بر ضد فرمان واجب لادغان بزرگ و
 مغرور بودند که سران سرکش از آن مظلومان ازین جداساشه بنظر کیمیا اثر
 رسانند و بارقت و ما و ایشان شغل آتش با آن عجز و منظر گردید و اما رسیده
 قلندر سلطان چو له چهار در عوض این منصب جلیل القدر سرافرازشد امید که ساشه
 بلند پای این جنود عدالت آیین تا انقضای رشته مشهور و سنین بر مفاصل و عیان
 دولت و دین با پنده باد **شرح توهم جماعت بخیت از و یقین تفکیک از و بحیث**
تجدد جماعت و آوردن انجاعت بدو که معتمد در این سال جماعت بخیت از و یقین
 سلوک تا بخبر غلیل خان که عالم جماعت فریور بود با شتاب را بر سر کشت آغاز نمود
 بنا بر ساد و سوس و یورجیم که در بواطن اشخاص است باقیم است بظلمت جیلا
 و اسباب اعلام شایعات و دشوار طریق و صعوبت آنکه است که قضا اکثر
 که مصنف صدق شهنشاه اینها نگویند که الموت و کوکنتم فی بروج شیشه مصحح آنست
 نایند فافل از این که در جنب فرمان قضا تو امان مصحح فلفل الرحمن جمال و قلال بر
 و بکار یک است لا جرم بالا آورده از که در انشایست و اعمال با بایست خود غایب
 و فاسر کشته اسیر خیمه خوار و بسته فتر اک به اعتبار گردید و مفضل این بجهل
 بعد از اصفا و این خبر که باعث تهج غبار شور و شر است فرمان فرما راجع به بخت
 بمقتضای عدالت که مبادا بعد از التهاب نایره با امان غضب بخل و خود گناه کار و
 با تشکک فاعالت اعمال سوخته گردد حبه اطمینان خاطر نگذرد و صیرت پرده ارتقام عمل
 بر استقامت و فرستاده قید فرمودند که شیشه گردید عدالت هیچ یک از افراد اهل

بدون ثبوت جرایم در موقف بازخواست نیدار چنین مشایخ حرکت ناشایست
 بر سلوک حاکم ایشان بجهت از کتاب این امر که بناچار ایشان ظهور یافته از اطاعت
 پیکران نویسد بنوده در برابر اقبال حاضر کرده که مقرر فرمایم که منسوبان درگاه طایفه بنایه
 لشکر و طریقین نموده اگر فیلان بزاز دستر بطلول همین عرض نمایم و خواستین شخص از
 ایشان شده به مقرر فرمایم که غنچه سان پوست را اندام آن پریشان و ماغ پرده آن
 و اگر بموجب مصدر این امر شایع شده به مقرر بزرگال صفح و عفو شست که در آن قوم
 بر کشته بخت از غایت ضعف طالع تحریک اسلحست بنیاد قوت و هم نشو
 طریق ناگهان گردیده اند تا آنکه جلالت شعار جرات آنار قلند سلطان چو افکار را
 با فوج از ملازمان خاصه شریفه و پیکر پیکان کوه کیلویه و لورستان و حکام شومستر
 و ذرفول و سایر محال فارس و تپه و نادب انکوه متعاقب مامور گردید و آن کوه
 رفیع بنیاد را که بغیر از این ایات که **نظم** سنگ حوز قلند اشقادر با جرج زر فتن بهیاد
 بر پشت و آسمان نمود **چیز برشته بر بل کبود** با جرج اخضر لاف ساهت نیز
 و دعوی سادات نمود در بیان کشت و محروم و خول و خروج برایشان بسته شروع در
 انکوه که در آن شکوه نمودند آن حج صحرایش که پیوسته جو عقل را تابع پیش و دیده ظاهر
 ساختند و حسن بهر انفس ناطقه که مصدر و نمیز خوب فرشت و نفع و ضرر است
 نموده اند از ملاحظه افعال فریب اضطرار به چهار کشته نفر از ریش سفیدان خود
 نزد فیکر اقا سر فرستاده بقدیم استغفار و اعتذار سالک سالک طریق بنده
 گردیدند قلند سلطان حقیقت عجز و اضطراب آن قوم پریشان روزگار را موعوض
 سده و الاد درگاه سپاس گردانید و امر اشرف شرف نفاذ یافت که چند نفر از غلامان

نزد محمد خان و الما ترک نشاء بجهت تشدید با نضاح که درگاه جهان جنبه اند
 بنوازشات که ناگون اختصاص یافت و آیات الهام شده معسر بجهت انکود
 محال مزبور از فرجه خان شکایت می نمودند تغییر یافته آیات بنایه ترش قلیان قاجار
 پیکر یکا مرد و پیکر یکا کر مر و عیسی خان که در سلک سلطان خاصه ترش قلیان
 تفویض یافت و امارت الهام سلطانیه و زنجار و بعضی تپه یک و لدر سار و سلطان
 سیاول صحبت به بهمانند اطرار بقا و الما ترکستان بغیر شده به شکفت
 و نفاذ انفا سلطان سیاول صحبت در عوض مهدی سلطان حاکم و رقی و جرج
 او سر و الا قیاط سالک سالک خدر و مکر میبود امیر خان سلطان قیاط در عوض
 او سر و حاکم الهام قیاطی عباس قیاطان موسوم گردید **و نفاذ از غریبه** که در این سال
 از کمنه غیب به پنجاه ظهور طوبه که شد و قیاس دلاله بندر مبارک عباس و قلم و آن به
 و شدت امر مزبور بر تبر رسید که اکثر ابنیه و عمارات بنجولر علیها و ساقلها منهدم
 و متلاش کشته جیل موسوم بلا چین قیا که نایق قلم و آن بر قلند آن ساخته شده ساقط
 کشته خلق کثیر و جم غفیر از ساکنان آن مکان سر بجنب عدم کشیدند و فرغانه سلطان
 حاکم بندر عباس از آسیبان زلزله تزلزل درادگان بنا بر سر راه یافته سار و
 بنسرخ و الکاه او را بر حاکم سلطان تفویض یافت **و قیام و یک** در زمستان سید منصور
 و الما عربستان بسبب شاقشه و ناسازش شیخ اعراب با جماعت مزبور و مقام تمام
 و مقابل در آمده شیخ اعراب سید بر که خان و لدر شار الیرا بدرگاه جهان بنایه آورده
 استه ناموده که در عوض سباده شایه شکفل شغل حکومت آنجا شود
 و حسب الحکم جهان اطلاع سید منصور خان در برابر اقبال آمده و هر سپاه و در غایا اکثر از سکو

خان مرزبور فرین ناله و افغان بودند امارت لکها و مرزبور بسید بر که خان تغویض یافته
معتز بن محمد سید منصور خان بکشتا مقدره امام نامر ضامن علیه السلام رفته در آنجا
عبادت و قیام دولت روز افزون قیام نماید **شرح مقتول شدن بزرگوار اقطاع**
و جانان خان قورچر باشر شرح این وقایع آنست که مرکیه از افغانها سر را از نیکو
و خوبی زشت که سلاطین در نشان منظور نظر کیا از نموده از بکمان ممتاز میانه
انگشت رانگی شمشیر ملکه و مقدره و برنج در مضطربایات و استعلاص مطالب
دیوانه سر موفور بطور مرید رسانید بعضی از آن گروه برهنه و دانش و سطر فطرت
با وجود ضبط و قایق امور مرزبور با سپاه و رعیت بنوعی سلوک سبب نمایند که عوام
غلابی از ایشان را ضرر و خوشنود بوده زمام مهم بکشاکش مناقشات جزیه از هم
نیکه و جمع و یک سخت گیر عباد الله را قایم کار و ایضا خلق را ضبط و سق نام
هناده از انجیر خورشید بن تر از و رعایت بکفین لطف و عفو راست میکرد و غلب
بنمایند مرحمت پناه بزرگوار اقطاع الدوله بر بزرگ تو جهات شایان و نفقات خسرو
امتاز یافته کوشش ناما و لا غیر نیز دستگیر کن باده و نوش پرداز و بر شاد و خوش
قور و بستر و بلند اقبال سر رشته خوش سلوک را از دست داده با امر و سپاه
و رعایا طریق رفیق و مدار سلوک ننیداشت تا آنکه بتدریج فیما بین مرزبور
و جانان خان قورچر باشر جوسته با تعلق یکدیگر فضل بهات و معاملات جزیه و کیا
میدادند غبار بغار و کدورت بالا گرفت و اهل دیوبند که پوسته در کینکاه و کینکشته
منظر فرصت مرید شدند و سید فضا الکبیر زیست افکنده سرگرم بر افروختن تش
فنا و دیدند و بقورچر باشر خیان خاطر نشان نمودند که اعتقاد الدوله بقبل تو صمیمیت

نموده آن سفید بخش سخنان دروغ ارباب غنا و از راه رفته با اعتقاد خود چاره
کار را منحصر در قتل اعتقاد الدوله مرزبور دانسته از بغیر غافل گردید که بچک بر باد خاک
اعلحضرت ظل التکر قدرت افشان آید نیست چه عاقل و کجین خود که در زمره ملتران
بطوبه نظم و با شاق نقد بخان حاکم کوه کیلویه و غرضان حاکم شیروان سانی
و ابو الفتح بیک جبار باشر و عباس بیک استا بلو قورچر و کان و عیسیر و بیک
نیشخاوند که از حمایت نادان و چوایغ نوزاد بکش بر سر او در ظلت آباد جیل مرکب بصیر
به پروایه منظر ساخته بودند بقیع روز چهارشنبه بستم شهر بخان سره از و چاه و نج
منکام صبح بمنزل مرحوم مرزبور رفته از سیاست اعلحضرت ظل التکر بکافات نیکین
با مرزور ناخن از پنجه شیران بر مراد اندیشه ناکرده مرحوم مرزبور را بقبل رسانیدند
و بعد از انجاس آن جرات از کرده پشیمان گشته سمشیر در کردن و جان بکف بر
و لحنه مبارکه آمده اظهار داشت و پشیمان نمودند حقیقت این واقعه را ایستادگان
در بار اقبل بعضی پادشیر سلطنت گردانیدند و اعلحضرت شایان را بنابر مصلحت
که استاد آن کرده نافرمان که بچون مرحوم مرزبور دست از جان شسته اند در آن ستر
عصیان و طغیان مرکب فنا داده گردانیدند ایشان با حکمت تحسین مطمن
خاطر گردانید و بلفظ که بفرمودند که حقیقت سلوک نالایم او بر مرآت خاطر قدر
بر تو ظهور افکنده به مرکه و مویرایه صاحب این اعمال به خسته و خسته و موافق مصلحت
روز افزون واقع شده خاطر جمع و آگاه که بخایر و عین عمل مورد توجهات شایان خواهد
گردید آنجا اعت را از مرده بشفقت و رحمت جمعیت حواس و آسود که خاطر بگریه
فارغ غلبه سبزل خود رحمت نمودند و روز دیگر درگاه فلک گشاده آمده انواع و جهات

شاید که در دین و حجت ضبط مهمانانام اعظم حضرت ظل الله نصب طویل القدر وزارت عظمی
 سر دفتر و افتخار علوم طرز آموز و ایاختقان قواعد و رسوم مجمع البحرین حسب رتب
 مطلع النورین دانش و ادب مینوع معلومات حکما و الین سلسله خاندان سید المرسلین
 ایران مدار سلطان العالی در زمان نواب کبیرستان فرزند سید کاظم و نواب خاقان
 رضوان اشقیان نیز در تها بنام شغل عظیم انبیا و اشد و با وجود فضایل و کمالات
 حسبی و نسب بر تبه بجا برت نواب کبیرستان نیز ممتاز بودند تقویض فرمودند و جمعی
 در عرض بامیر ترک اشتغال و نیوز نموده بودند پوسته با فاضله انوار افاده قلوب طایفه
 علوم را از غفلت شک و شبهه می برداشتند و بر پیشتر حواشی و تعلیقات بر کتب معتبره
 شل شیخ مخفی اصول و غیره اوقات که امر صرف میداشتند و با وجود مواضع و عواید
 توفیق زیارت بیت الله الحرام یافته بودند پوسته مرکز غاظر ایشان آن بود که بغیر از
 مطالعه و مباحثه و عا و ام دولت روز افزون اعظم حضرت ظل الله و دیگر اشتغال نماید
 و اوقات عمر عزیز را در مضایق صرف نماید نابین بقله منصب عظیم القدر و وزارت
 رهبر نیکو دید اما که بلا فخره اشتغال امر اشرف را اعظم عبادات و اشرف معادات دانسته
 با شرا امر مزبور کردید و فرج بر سر او سه روز با استقلال تمام از در جمعیت غایب بود
 مبارکه آمده با اتفاق نواب ایران مدار بر برقی و فتن امور قیام و استقامت و رواج غایت
 از گلشن تدبیر اعظم جبهان بنام سینودند اما که صبح روز یکشنبه و چهارم خرداد کو
 که چهار روز از آن قضیه گذشته بود بنا بر انظام امور سلطنت و خلافت تیغ خورشید
 فروغ اشقام از نیام مدار بر آمده بصواب دید اخلای کیش دانش منش نیکو روش
 منبع زلال تاپر صایب اسر سهام افکار ثاقب معتبره لقا فاضله علی قباد یک چهره چهار

البتک آقا سر بر حرم علیه عالیه اقبال شرف برد گاه فلک شپکاه ساکن بودند
 ارقام مطاعه بسم صوفیه نهاد روشن ضمیر پاک اعتقاد امیر الامرا و مظهر قیام
 البتک آقا سر بر و دیوان پیک و غلام با خلاص استان خلافت نشان سیاهوش
 خان قول را قاهر و قدر اخلص توانان قلندر سلطان چو لعل آقا سر حرم استیلا
 انجام این خدمت داشتند صادر گردیده مقرر شد که علی قباد یک چهره جامع
 فرستاده قدح نماید به استان خلافت بیکان حاضر گشته در انشال فرمان باشند
 و بنا بر زیاده اهتمام جان سپار جرات آنرا قور و ل تهور شعار واقف و قانی
 جلالت فارسی مضار شجاعت و بهالت محرم غلوت انیس مجلس محفل قدس
 الحضرت داود یک مهر رکابخانه خاصه شریفه بر سر و سر باران سپاه حاضر
 شارب ریحون پاک اعتقاد بر برق خورشید مستخرج جرات کیشان سحاب میان
 خزان خزان ایشان محور ضایع باطل الله مستغرق بخوبی که جهان ناپا حفر یک
 که بمطرح ندکان اشرف ممتاز بود با فوج از جرات نشان کارگاه که در فنون مبارزه
 تمام و شاکردان غلب نواب کبیرستان غلبه مقام اند و سر یک روز در میان
 پور و ستانرا با بر یک شمشیر و سکل در خدمت اعظم قید و زمان حاضر
 که اگر امر اشرف صادر گردد در انشال فرمان کوشش نمایند بعد از مهتد این امر فرمان
 قصاص توانان با حضار خانه خان نفاذ یافت یکا از چاکران باین خدمت نامور
 گردیده مومر ای را حاضر گردانید آن تیره روز را غرور و است علاوه خواب غفلت
 گشته اراده داشت که بمرافقت سلطان العلماء بر مسند در کشیکانه در حرم علیه
 بر عا مقرر گشته مصلحت اندیشش امور کا و جزا بر هم مظهر قیام از قفسار در آمد

یکطرفه بجز رسته حیات آن مقهور از هم بخت و بعد از تبار و چشم و دست و پا
 مشارب با بجز امر چند نفر از غازیان مثل امام و برادر یک چوله و غیره کار آن تمام
 با تمام رسانیدند و نقد خان که بعد از قتل قورچر پیشتر در پناه بدو وجود نهاده
 از ملاحظه این احوال آغاز نوم و زار و تاسف و سوگوار می نمود ابدال یک چوله
 نفر دیگر از غازیان متوجه شده شمع حیات او را با بخت در خشان خاموش ساخته
 و جمیع از عساکر مضور را مورد دیدند که سایر شرکاء جان غازی اقبل رسانیده سرافرازی
 بدرگاه فلک پنجه حاضر گردانند و غنجان و عیسی خان و علیز را یک در اصل
 دار السلطنه اصفهان بیاوان رسانیدند و ابو الفتح یک در میان قتل قورچر را
 در میدان درویشخانه حاضر بود بعد از استماع این اخبار باید که شایده جان
 برد قرار بر فرار اختیار نموده غافل از پیگیری هر کس با این استخوان ملک نشین
 گریزد و سر باز گشت سینه با بلاخره جمیع در دنبال او رفته بودند آن مخدول را در
 بزر آباد قهاب که از آنجا تا اصل شهر چهار فرسخ است دریافته بقتل رسانیده
 او را بدرگاه مسج آوردند و زینل خان بهکد که کلبه و ولد نقد خان بهسند انکه
 از مقتدات مزبور اطلاع داشته و حقیقت را بعضی اشرف رسانیده بود مقید
 و مجبوس گردید و بعد بقیه یک ولد مرحوم اخور لو خان الشک فاکر بنیر سابق بکرفتن
 قراخان یک برادر قورچر بنیر بود که در آنوقت در خراسان سردار بود و ماور
 و قبیله یک اردو کلو بقتل کلاه مشهور با قاسم ولد مرحوم امیر کون خان قاجار که در شیره
 و بهم انداز و منتظر نمانده است مقرر گشت صفی قاسم یک زاده مرحوم حسن خان
 استانبول ضبط اموال قورچر را بر مقتول مذکور در قریه علور همان بود اختصاص

شاهزاده

و شاه نظر یک قورچر تنگ حبه ضبط اسباب و اموال واقع در کمان مومرای
 و کرفتن الخ فان برادر او تعیین شد و اسکندر یک قاجار بقید ساختن مومرای
 ولد غنجان روانه شیردان گردید و ضبط اموال شیردان غنجان به زمین یک بزرگ
 قورچر جمع شده و در آنروز ایران مدار سلطانی اعلیٰ با از کان دولت قورچر
 تا شب یکم بقیل مهمام جرن و کجا و تو و قش معاملات و تنظیم و تسبیح ممالک
 نموده ارقام و احکام و فراین هر محل از ممالک محروسه صدور مریافت و اقامت
 نیز در آنروز در زمره خدمت گذاران شطرنج و مسلک بود بعد از چند روز بجا زده این
 خدمت پسندیده مرتضیٰ غنجان بر تلبند قورچر بشیکر و تولیت مزار نوازش
 رضوانخانه سرافراز یافته منصب الشک فاکر بشیکر را بایست مهند غنجان
 و امارت دیوان بجا بجا اخذ و لو یک غلام فاکر شریفی را جمع رخ و ایالت که کوی
 بقوللا فاکر شفقت شد موجب مقرب الخ قاضی علیقا و یک مبلغ سید خان
 قرار یافت و الکاه ابرو قوی بقیه فاکر مقرر شد و داروغه دار السلطنه قزوین
 بکر ماهر یک دهن پس بصفرت یک شیر و چرخ و ترد با نام و یک یک و شیراز
 بیاداده یک اسطاول و لقا اهلان در آنروز خدمات شایسته نموده بود و بعضی
 یافتند و سایر جماعت از قورچر چنان و غلامان و غیره که خدمت و اخلاص از ایشان
 بطور رسیدگی با نعمات و فلاح سر بلند گردیدند این قضیه عظمیٰ چرخ
 ویرسک عالم آن غراپستان این نموده بود و نیز در اقبال از احوال اعتراف طلب
 بهسوت و آساند که نشد و انجان غبار فشرده بر سر و باید باید و سپایان
 در همچنان که به آب شیر سیاه مذیو جهان فرو نشست و ساد و سلطنت

و سر بر عزت بوجود فانی این بزرگوار خالق مهربان آراسته بوده و درگاه
 این مفرجات و دایم مجا و ملاذ بادشاهان مفت اقلیم باد **در سرخ و زردن و شرب**
و سایر امور غیر منزه ذوق نکاش محمدت حضرت عزت کاروان حروف
 و نقوش را که از خاداه عام روانه کشور وجوده مانند فوج مور که بر منهد عبور نمایند پاک
 رفتار بسته محو کند و محسوس عداوت صحبت می سازد فحش که غم حمد که پس از
 اعطای شریعت محمد و ملت احمد می رسد امین که در دالار با مجا رست پس با آن
 همیشه منزه سپرد دل عقل کامل از آزار و سارق شک و حس و هم حافظ بود که شود
 ابواب دین میناراه و دخل بیت المعور دل خدای شناس برین در دزدان تو را باندی
 به سر اسسده و نموده و الای حضرت مرقن و اولاد اطهار را خطا عازت بر کفن
 این دره اتیان ایمان ساخته از فروغ این انقباض شکوفه جان ارباب شک و شکست
 که از خدای این نماند ایشان بیت الحرام را از فیض تغیر خدایان خدای شناس نور آبادی است
 نموده و بصفتی مع فرمان و ان حق بین رنگ که در این منبر آت خدای شناس زنده
 صدق و حق را که از هجوم نامحرمان در رق تغیر منفر و محسوس بدور پیش سنان جان
 سست بر کزیدگان اینر سلسله جلیله چهره جهان تاب جلوه ظهور داده و از جوهر تیغ
 درخشان روشنی است این گفتار و الا مکان دایم در راه اقتدار ابل بطلان نهاد
 مرات نبین این مردم انکه از بد و ظهور از داری و است همیشه بهار حضرت ظل آلر همواره
 طبع میمون این حدیقه طراز حسن اعتقاد را به پر استن کستان شریعت محمد سرمایه
 مشکلی که امت نموده و چنانکه در پیش سیمه را در مذاق رفتن شان و ان در لال
 شریعت بطره را کیفیت اخراج عدم است مبتد و نیت ارجحید می رسد در ایام

سلطنت و الا عموما و در این ایام که مسند وزارت بوجود نواب سلطان العلی
 آراسته است خصوصاً معطوف بر آنت که دارالملک شرح از سر از دست اند
 راه جهان لا با مصون بوده زلال طاعت با در و بر منبر کار غبار آرایش نذر
 درین ایام که این نیت علیا مانند نمر جبهت کب عداوت سینا بد برای کمال کوشش
 فرمان میمون شرف نفاذ یافت که در قصر رز که از بد پر سر و خود رای با نیک و بد چون
 درشت رابطه اختلاط و آینه شش دست دارد و پامرد در ان کشیده از حلقه بر درون
 انکور مقدم جرات بفرست آباد فم و آینه خانه سینا و مودع پال و خیابان کردن
 صراحی نگذار و در هر که چیز و ترشش در دزدان و آرزو و واسع مشربان به تکلف را
 کند سازد سنار از اصفه را بنظر قالب تیر که دیده چانه را با پر که در شل از کار ماند سبو
 هر دو دست بر سر جسد به بر حق اشک خونین مذامت عذر حوا که شاه بطلک در
 لجه با بیان صیرت چهره شسته طوفان زده قرین اضطراب به قرار کردید بسته در حق
 شباز و زرباده است ازین دشت خنده اشعاش بر لب خشک ماند چهره
 رود را که گشته عیش یکیشان بران جریان داشت نف موم این حکم نافهم آور
 موج سراب ساخت و نوع و سرف که از تطایق ضرب و نطق سر مله ارباب
 اصول بود کوش از کو شواره ملاجل پرداخت کما کچ بدف تیر تعافل و بیاید
 خجالت تهر دست هر رنگ ساغر گل است زاده تاک نمک محبت قسم خورده که
 کردسته نموده و کباب با شک خون آلود الترام نوشته که داخل نرم یکبار
 نشود از بسیار در ریزه شیش و چانه یک خیال مدها بگویم انکه بباد افکار شود
 از سر و دست آید اصفهان باز مانده در زوایا سر تجا و یف داغ افزا که دیده بود

دل عاشق از کجا بطلب معشوق در تنگنا رسیده آرمیده هوا از تراکم سیمیم باو ده لعلی
 بر خاک است اعتبار شفق پوشش و سکر زده را بر رویا عقیق بر و شش و سیمیم آلودگی
 از بیم آنکه با داهمت هسته گرفتار شعله احتساب از قلمه با در حجاب سر بر سر آید و انار
 با محتاط اشتبا و صورت آب فراغت بخونه با بکده باو ده الفات شانه شاهر غلط میون
 از شق این امر در زمان هیچ یک از پادشاهان وقوع نیافته به با کلیه فارغ گردیدیم
 بپوسته باو ده کساران و مرگشان همدل عیش به بستیا رز زلفین شاهان با زار و شکام
 آریان محفل پر کار و ناپرمیزگار آراسته می بخش از میز پر کند فواحش را نیز رواج در وقت
 تمام بهر سیده در مجرات غنات بشغل مقرر و معاشرت ابار و دشمنان چنان بر آورده
 از علایق اشتغال داشته و از انجا که نفس بهیمر بر قوت عاقله نیره دست حاصل است
 و تخریک شیطانی از هیچ سستیم عدول نیامیند جعفر کز و جعفر غیر که دامه مرکب سلف
 بر کار دیوان لطیفه مال و بعنوان ترجمان پیوسته اند منت الا حضرت ظل محض در
 مرور را که بلفها گزینند سهل انگار شده امر فرمودند که آن بدکاران را از امر بر بزر فرو
 نگذارند و من بعد مرکب افعال شینه کردند و حکمت از دوا و دوا و شریعت مطهره مقدسه
 و ارمان را نیز از شغل پوستین و زرد و فروغن انبیس کشیده شده بر سلیمان
 میفرودند منع فرموده با آنکه بجهت محافظت بلفها بر کار خاص تر نیفر بر سر نیند و شرف
 معقول نگردید امید که پیوسته ارکان شرع بهین ملت سستین بقوت را در تین این خسرو
 باقرین شید باو ده **شرح سرافراز یاقین را قلم حروف بر تبار چند مجلس نویسر**
 چمن از روز و دهقان قصه نال ابداع را در بوستان قدرت کلام غرس نموده مرهنا
 سنج غرور و مرشخ غرور بر سریت و شمول تغییر و عموم این امر بر تبار است که مرکب

۳۶
 زبان بهنادت آن گزوده مرات سر بر کس بر صورت وقوع آنرا نباشایان کش
 ایجاد نموده و مرکب محسوسات طاهره مخمر از آب و گل اند شفا این امر توانمند شد
 شمع اخلاص اعتقاد که نسبت زمین پاک دل و شش نزل است وقوع آن غیر بر در جام
 و اکل تو اند بود لند این ایام سعادت فرجام نهال اخلاص این به مقدار بر و غلوس
 عقیدت و صفات طوبیت در زرش سحاب الطاف خرد و اند لباس حضرت و نصارت
 پوشیده بر تبار بلند مجلس نویسر سرافراز یافت و بوسیله علقه بندگی این گشتن
 غرض بیان سرافراز بر آسمان رسانید پیوسته مامل و مسؤل است که بر بنامید
 و پیوسته ای تو فنی سالک صراط سستیم رضا جوید اعطی حضرت ظل آفریننده جبار بر و بند
 صرف خدمات لایق و نامت که مطلق و مطلق نشاقین بندگان در ضمن آن سدرج است
 نایب چمن موجب فرمان قضا جویدان مسود است که جوامع و اوقات زمان به توانمان را در ملک
 تحریر کشد مانند صدف با وجود بلایه سر اباد است دعا شده از سحاب نیان رحمت
 حضرت عزت است عاود در از و الایه مظلوم مسور نیاید که با وجود کم بضاعت از غنم
 این امر شکاف پر دن تواند آمد امیر هر چه هست و به بضاعت تحفه بارگاه کریمان است
 از در بار آفرین بصول تار ب مایه کرد **ذکر آمدن نزد محمد خان و الامیرکشان بدرگاه**
جهان پناه چمن موبه ممکنات بعقبات طکت باله صاحب لیرا از اضاف بن رفیع
 انسان بهر نیمه پنجه کن نکانت بر گزیده متوج تاج استیاز سازد مرور را بر هر چه
 از دیا و ظهور این مطلب به شایسته دیده از باب بصیرت میگرداند که در از عاقل
 هیچ فرد را از افراد و احوال قابل نماند و یا از علایم دولت بدولت حضرت ظل آفریننده
 نزد محمد خان الامیرکشان بعد از اقامت نما برادر خود که آمدن مشا را بهرگاه سیمیم

ذکر پذیرفت و در نیاز بهستان خلافت نشان آورده تفصیل این امر را که سلسله پناه
 مشایخ را بعد از آنکه به خان بر سرند سلطنت آنحال اند و در استقلال تمکین کرده که کوشش
 و اقتدار بلند آورده که او اندر چهره در همان ایام اسفند یار خان و ایل او رکنج بدو جهان
 گذران نموده به علم بقا امثال نمود و از او طفل خود در هر شایسته تعلیم امور سلطنت بود
 نذر محمد خان محمد قاسم سلطان نواده خود را با گروهی بدو فرستاده با آنکه
 زحمت آنحال را بحیط تصرف در آورد و وقوع این امر موجب از دیادشان و شکوت گردید
 و بنابر حرص بر او غارت نمود و انباشت حکمت مصروف بر آن سید است که از نظر انیت
 و انجمن آنچیز هر یک از امر او سپاه و در عیال با شرف نقل بر کار خود نموده در ضبط آن تمام
 نماید و بنابرین از اسب و شتر و املاک و غیره لک آنچیز از هر کس سید به خاک میخورد و سب
 میکرد اندید تا آنکه امر او را بخار که همواره باین ایشان و جماعت پنج بنابر همیشگی غبار گذشت
 و اتفاق ارتفاع داشت تحمل سلوک سلطنت پناه مرزبور نموده باقی یوز را که یکاز را
 معتبر از یکیه است بر آنکسند که در حدود تا شکند سر از رقبه اطاعت کشیده و لک طاق
 نامزد کرد و باقی یوز بموجب توطیه و تمهید یکیکوش و سایر امر او عمل نموده نذر محمد خان
 جنود او را یک را بسر کرد که عید العزیز خان و لد خود بدفع باقی یوز تا مرز فرمود و
 بدین غریت چند منزل عبور کرده در سرزمین بخارا توقف کرده مانده الضمیر را با عبد العزیز خان
 در مقام اخلاص در آوردند نخست عبد العزیز خان را با نموده بالاخره جاسوس شیطان
 و حب غایه و زیاست که بحیول انسانست بقله سلطنت دهنه کردید و امان او را یک
 و اعاده بخار که آنسینا سلسله محض اضعاف آن ضرر شروع تا رایج اموال و اسباب سلطنت
 مرزبور نموده و مرز را به دیگر بحال توقف در بخارا ندیده بر جیاع استعمال روانه پنج کردید

۳۷
 و عبد العزیز خان با یکیکوش و امر او داخل بخارا گردیده در اندیشه آن سپید و نذر
 نذر محمد خان از این پنج بیرون کرده الکهار ترکستان را بلا مانع و شارک تصرف نمائید
 و نذر محمد خان بعد از دخول پنج مابعد و چند از امر او که بر خاقان آمده بود و نذر
 استخلاص ملک سپید و بناچار ابواب داد و دهش بر سر کشیده و طلب قلوب
 و اکثر ضار خاطر ایشان هر می نمود چهره رشتن نظام و اتساق احوال او از هم گسسته
 هر یک از ملازمان که استیفا و خط می نمودند بلا توقف نذر عبد العزیز خان میرفتند
 و چهره سلطنت پناه مرزبور را و وثوق بر احوال و اعمال ایشان مانده بود و همواره محتاط
 بوده از کتاب نزد دیگر و بدین سبب عبد العزیز خان و تبعه میره دست ایشان
 مرزور محیا از مجلس پنج را تا سخت می نمودند بعد از وقوع این امر سلطنت پناه مرزور
 را بر سران قرار گرفت که از نذر و ستان استمداد نماید فاضل از آنکه و در و آنجا غایت
 از دیاد و تیره بخیر و برایشان را را خواهد شد تا آنکه و امانند و ستان مرزور بخشید و
 با علم و دان خان و جمعی از امر او بصوب پنج فرستاده جماعت مرزور بهر محل که و اردی که
 ضابطان شور و ستغفان قلاع بنابر آنکه معاون و معاونان ایشان خوانند بود و ایشان
 در قلاع راه میدادند و آن قوم حلیت اندیش از غیور زافع بین نام نهاده قلاع و الکهار
 تصرف نموده صاحب صوبه تعیین می نمودند و نذر محمد خان سبب قتل او ضاع از حقیقت
 غدران کرده پیش از آنکه جماعت مرزور داخل پنج کردند مطلع نگردید بعد از ورود پنج
 که از کیفیت فریب ایشان اطلاع حاصل نمود و دیگر توقف را بحال ندیده تسلیم است
 عرش نشا را و همه امت که داند به اتفاق ملوک محمد خان و لد و محمد
 که عالم او رکنج بود و بعد از اختلال احوال نذر محمد خان از او رکنج بیخ آمده نذر خان مرزور

روانه درگاه جهان سپاه که دیدند **ذکر تعیین کردن محمد بیک غلام خاصه شریف اول**
صحبت و محمد علی بیک ناظر موبات بهمانند از در محمد خان چنانچه سلطان بنام محمد خان
از جنود و منوذر فراموده با ولد و پسر زاده خود و معدود در چند از اربک کوالا اکتفا
مرد رسید و علیخان بیکر بیکر و غلام خاصه شریف از دور و مشارایه اطلاع حاصل
و جموع را بهمانند از تعیین کرده حقیقت را معروض بپای خلافت مصر گردانید و نواب
اعلی حضرت ظل الکرم موت و کرم و غریب نوادر و مرد را با عنایت شوی که برایشان
محمد بیک اول صحبت را با سینه بیکر از زمان شریف بهستقبال سلطنت بپایه مزبور رسانید
و ارقام و احکام بسم بیکر بیکان و امرار عظام و کارکنان ممالک محروسه صادر کرد
که بهر منزله از منازل که سلطنت بپایه مزبور وارد کرده نهایت تعظیم و کرم و تجلیل نمود
رسانیده و لوازم خدمت گذار و بهمانند از در دقیقه فوت و فزونی داشت نمایند و
محبت خاصه بسم سلطنت بپایه مزبور شتمل بر تفقدات که ناگون غرض و ریاست
و اقبال بپایه و شام محمد علی بیک صفتها ناظر موبات را که در تها رید در زمان نواب
کیرستان فرود مسکنان علین بکشان و نواب خان و ضوابطها از بار یا تفکرات
و تب راق فایق امور به بخدمت بهمانند از در سلطنت به ذکر تعیین فرموده و مقرر شد
که بانقود و اجناس نفیس متعاقب محمد بیک روان شود و ایالت و شوکت و تهنیت
الیشک تها بر ممالک الکهار می نیز مقرر شد که بعد از نظار بپایه مزبور روان شد
در مینر سلطنت به مزبور وارد الکهار او می شود لوازم خدمت و نیز بانه مقدم رسانید
مشارایه را بدرگاه معین آورد و چنانچه سلطنت به مشارایه بر سبیل استیجاب روان کرد
مسلحین در الکهار مرد و مرد و در شرف توخت نموده بر سبیل الکهار روان شدند و

و محمد بیک در مشهد احوار ملاقات خان مزبور نموده با اتفاق روانه درگاه جهان سپاه
گردیدند و مقرر شد خان بیکر بیکر مشهد مقدس و بر امین خان ماکم نیشابور و محمد خان
بیکر بیکر استرآباد در مین و در خان مزبور با الکهار متعلقه ایشان مرکب بقتول و شکار
از مدافون استقبال نمود و شکست و دیار لایق گذرانیدند و نظار بپایه مزبور که بهمانند
تعیین شده بود در الکهار بطعام ادراک ملاقات سلطنت بپایه مزبور بجهت بقود و اکتفا
بیشمار که از در بار اقبال لایق بپایه با چند کسلسب برین برین و بحاجم مرصع
بجواز غیر متبر نظر خان مزبور رسانید و سلطنت به مشارایه را از مشارایه اکتفا
مالا کلام بهر سیده در آمدن مساعت می نمود و وارد الکهار الیشک تها بر ممالک محروسه کرد
و ایالت به مزبور نیز نزل و در مین بسیار و کثیف و دیار بر مینار از نقد و جنس و آب
و شتر و غیره دلگ گذرانیده و لوازم اعزاز جبهه و اجتهاد و مقدم رسانید و با اتفاق
روانه درگاه فلک مشکا که حقیقت بموقت عرض رسانیدند و فرمان هیون بقیه
بپوست که طوایف امم و اصناف مبر آووم از سادات و فضلا و سپاه و رعایا
و اهل اصول و نعمات و ارباب معارف و فوج و فوج بهستقبال خان مزبور شتمل بر ابواب
عیش و طرب بر در آن خان که مرئوس متعلق سازند و نیز بر جانان اطراف سیر
نقش جهان نموده آتش بازاران اشکال و تماثل ترتیب نمایند که در مینا مقرر شود
مرکب اعجوبه کار خود را در آن امر بسبب طوری رسانند و از منازل محوم برزاقی
اعتماد الدوله که بجهت سبکی سلطنت به مزبور میباشند تا قریه دولت آباد که شرف
آن سر فرسنگ است که از اینها از زر بخت و محل و طلسم و دیوارش نمایند بعد از
انجام این امور مروض باریا فکشان سر اوقات جاه و جلال گردید و خان مزبور و اهل قریه

ولت آباد شد که دو بار مردم با استقبال شتافته از دروازه بخانه مبارک که تا فریاد
 و رویه شکر از سوار و پیاده صف کشیده و با بر انداختن نوحه عرض صد دریا فکسته
 کردید و اعظم حضرت ظل آلبر نیز هم رکاب ولت و هم عثمان قبل با ارکان ولت و اعیان
 و خاصان و مقربان سوار شده استقبال خان مزبور نمودند در اثنا سلسله ملاقات و
 بر و راسب یکدیگر را دریافته و چهره مرکب خان مزبور بجهت طریقت عبیده مانده و فرمود
 داشت یکبار از علویان خاص که برین و لجام مرصع غیر بخان فرخشان عنایت فرمودند بافتن
 سوره شهر گشته در اثنا سلسله مصافح کلمات و پذیر زنگ گفت از این خاطر خان بظهور
 میرنده نروان اسیر سلسله آرام و معیده دام حوادث ایام را بفتح سان اعجاز پنا
 از فید که ولت بر آرد و در آن روز کثرت سوار و پیاده بر تیر بگو که آسمان خورشید جان
 افروز را در خاک پنهان کوه و دیده روزگار روز رستخیز را بر این زمین است به سیمو
 و ایات را قلم را بر زبان میراند **نظم** زبیس مرد و مرکب درین جایگاه زشش سوره
 بزرگ بسته ملک شمار سپه را ندانست کس هوا خط شد از بر این نفس و در آن روز
 بموجب فرمان واجب لافغان در باغ خاصه شریف مشهور بقوشخانه واقع در دروا
 طوق بریم شاهانه آراسته مطعومات و مشروبات با اندازه مهیا و آماده گردانید
 نواب اعظم حضرت ظل آلبر با شوق خان فرخشان در باغ مزبور فرود آمد مشغول صحبت عشر
 گردیدند از باب طرب که مرکب در فرخ خود بار به عصر اندامگاه آرا گشته تیرانها زمین
 و نوابا مختلف نمایند را طلق در گوش کشیده و اعظم حضرت ظل آلبر بشیوه مضحک و با سب
 از آداب ارباب ممتازند از سر کونه مطایر سخن در پوسته بنوا کلمات اعجاز آیات آن
 پادشاه که سبک غریق لجز بحیرت گردانیدند چهره محل بهرست نباشد که بر و شتافته

درین در غفوان در بیان شبانگاه در حدین مراتب کتب کتاب مرکب از
 دانش اندوز و در ده تهاست با بر شوار حاصل یکد شده اند و بعد از کشیدن مطعومات
 و مشروبات و انقضا صحبت سوار شدن روانه شهر گردیدند تا در دروازه مبارک که هرگاه
 خان فرخشان را از آنجا روانه نرند حاجت ایشان تعیین نموده بودند **شرح**
آتشبار و روانه نمودن خان فرخشان را بصوب ترکستان چهره جریح ولت
 مرکب از فرمان و ایام که بصره حوادث منظر شده پوسته از شوق اقبال
 ابد الصیاد اینهمه و الا میر و مستقر کعبه و مرکب از فرمان و ایام که بافتن
 انوار ولت و درینا باین استان که مرجع امک جهان است آورده اند و انوار
 و احسان یافته اند لهذا بر چگاه منیر و الا که از انوار تجلیات آلبر روشن پنهان بر تو
 که فطرت دل آن فلان والا شاز که از فرمان اعمال ناخوار نمود تیر که اندوه و بهر تغیر
 چراغان و اعجوبه کار است و ان آتشبار ظلمت زد و افروغ بخش گردند و شب نیم
 شهر رمضان المبارک بموجب فرمان واجب لافغان مکه امین تماشاکرم کرد
 عمارات میدان نقش جهان که در وسعت و وسعت نمودار آسمانست بنیم چراغان
 آراشته **نظم** چراغ افروخت از اندازه بیرون در آتش شد زمین بجهت کرم
 جان گردید کاشن از نیکویی بر آید آفتاب از فکر کوی زده که او غم گردید و رفته
 بیکدم شد کلمات شگفته است و ان آتشبار اشکال و تماثیل به جاز که حرب شسته
 بودند از شراب شفق زنگ چانه سنگ آهن قرین نمره سستان و دوست افشا
 سماع صوفیان یکدیگر اندیند اعظم حضرت ظل آلبر با شوق خان مزبور در نماز و شتافته مبارک
 بزم افروز و مکار آرا شده تماشای آن بزم غریب سیمو دند و خان والا شان و منسوب

از ملاحظه آن جشن پذیرنجابت نموده فرزند غمناک را بدو بخشید و بآتش دگر آتشگاه
میروخته تا نیشب با نیر دستور بار جشن سرور کرد و بعد از انقضا صحبت که هنگام
آسایش در کسرت است رسید نزد محمد خان با منوبان دستور خواسته روانه منزل خود
گردید و بعد از وقوع این جشن بابر کبر سر و طر سافت بیدار مزاج نزد محمد خان رسید
استقامت عدول نموده و حقیقت این موعوض بابر با فغان سر اوقات باده و جلالت
حکمت و صدق باده باین سوس از نماند حکیم محمد حسین قرطبی که خبر اندوخته را با خود
فراهم آورده مامور ساخته که بمعالجه اشتغال نماید و چنانچه مذوم سمیت از دم حضرت علی
در شفا علی مرغان دار الشفا اسکان غایت انقاس عیسویت و مراعات خاطر مامور
بر ذمت است فرض عین و عین فرض بشمارند بقصد ملاقات خان مزبور و در کاتب
از فیض مقدم شریفه دشمن گردانیده روانه گردید نزد محمد خان از استماع این مرده
و پذیر خوشدل و خندان شده بپار انداز لایق کسره استقبال نمود و بعد از احوال
مذمت زبان بعد شفعتهار کونا کون گشوده شرایط آدمیت بمقدم رسانید و بجهت
مذوم صحت از دم خسروان عارضه خان مزبور ذایل گردید و بعد از چند روز کسرت
طالب حضرت انصاف و کرم شد و حضرت علی مرغان فرمودند که نبون غایت الکرم و بزرگی
اقبال بذوال انجم مرام آن سلطنت بپناه وجهت دلاست اما چنانچه عکس فرود از
دسپاه حضرت بپناه ببار وقوع امنیت اطمینان که بپستیار الطاف الکرم و اقبال شاکر
عاصل است در انقضا مالک منتشره مناسب چنان سینمای که چند روز در شفا علی مرغان
و بپستیار شکار بوده مرغان اقبال باشند که فراین و مناسبت به تمام امرا و حکام باب اجتماع
عساکر منصوره صدور باده و بعد از جمعیت شکر قیامت اثر بقصد استقبال دشمن

الکرم

و استخلام ملک مورد و ثلث از اباد و متعلقه روانه گردان خان با اطمینان بجهت برپایشان
و مشوریده تا باینکه خبر نکرند و بده سالک طریق مبالغه و الحاح گردید و بجهت بهر دو مزاج
فرا نیر با مومر الیه صورت اسکان نداشت بابران نفوذ و اجناس بکران و با بای
مر مرشان باینکه بجام مصمم و از روح اسکان بکنجه جهت آن سلطنت بپناه و دست
و ایالت بپناه سار و خان طالش را که بزور تدبیر صادر آرسته است سردار کتظفر
نشان نموده بر فاق سلطنت بپناه مزبور روانه گردانیدند و احکام جهان فطاع عالم
شرف صدور و معروف و یافت که امر از عظام خراسان که جمعیت ایشان بهر
صورت اسکان دارد نزد سردار مزبور جمعیت نموده در کسرت و او ملک مورد و سلطنت
مزبور حسن اهتمام بطور رساند و سلطنت بپناه مذکور برافقت بخت و موسس بخت
از دانه مازندران بهشت نشان که غیرت از ارجان و رشک فرما کشتن فریاد کن
آسمانست بشیر و شکا اشتغال نموده از طرایف اجناس تمیز در عمارت و بلند
آن خطا دم نظیر از زمان نواب کبیرستان امانت آماده است آنچه خواست
فاطر قم شهاب بران سیکشید بر دشته بعنوان ملکیت تصرف نموده باین عنوان
باسار و خان روانه خراسان گردید و در مشهد مقدس مسر حال اقامت انداخت و خان
از استماع این خبر بآب توان شده قرین صیرت باندازه گردید و طوایف قلیات
و سایر طوایف از بکر که از ان خان حضرتان رو گردان شده بودند از بزم تنج بآب
عساکر طفر نشان کس نزد محمد خان فرستاده اظهار طاعت و انقیاد نمودند و نزد محمد خان
بطاعت و معاضدت سپاه طفر بپناه سطر گشته در خواستار و جاق بجا بعت
لحم گردید و چنانچه از سطوت جباران مزبور صولت قزلباش طریق آمد شد و جمود نمود

۴۰

از قهرمان رکاب همیون شمرده همراه بردند و در سرشکار از جای که سوار و مسکندند از
شبیوه چند که باعث تعجب نظر کسان دشوار پسند تواند بود بطور رسایند و موجب
تأشایان کشت نخستین در شکار خوش با هر که بچو که شکار کوهر فراهم آمده بود بیک نقطه
مهر تنگ رقم انتخاب بر و مید که از هم گاه در در کشت کشیدند با اختیار مختار نخستین
مند وستان با وج آسمان رسیدن این شیوه باینتر مقدم رسید که غار و کوچه بن
زبان مضبوطان نمود و همان تنگ خاص با با بچر نور انعام فرمودند و چمن از کمر و رو عبور
بر خیال شامخ و اعلام راکسته ساوا کار احصاء رسانفتن مید بر و بچم میسر نیکو دید و بخیر
در خوش خوش مید افتر فراهم نیامده بود حکم نافذ جریان یافت که در حواله در تون دام
شکار از معلقه هر که پرودن از چند و چون کسره کرده و ایامه آداب که هر منظور نظر داشت
شاهنشاه و لیسر خان امیر شکار بفر و کاروان صانه نهادن شایسته خدمت صاحبان مل
و داد و معرب حضرت سلطان قلندر سلطان شکیب و آقا میر تر تیب نظام آنکه نام مامور گردیدند
و امیر شکار بفر بظلمات ذائقه و لطیف نسق را که نفیض کینه چون سر کنکین صورت تمام
پوشیده در بر پوشش احوال مردم هر که که از سر فرسنگ راه دایره کرده ارا ایستاد و بفر
پیش میرفتد کوشش فراوان نموده در وادری آبه نهی آب و ضروریات ایشان کرده و بفر
سکالشن آن کار نمود که بیابان نوز و از اغبار عطش بر و امان لبه دمان نشست و برشته
مهر آن کارگاهان دایره هر که مانند عقد کوهر اساق و انظام یافت و میر شکار بایان
بدام و کیف فریخ در کیف فریخ کسره و دودنه شهر گردید و آن کارگاهان عرضیه شمل را تا کام
و جمعیت شکار بر بار آسمان شستمار فرستاده و کوبک قلاب قرین جاده و طلال حرکت
مقرر گردید که با بچر نور نیز در رکاب طفر افتاب بچر بفر و بعد از وصول بصیدگاه و

امور نظر و در طول عرض آن فرسوده کرد و پرازد غنا غزالان محفوظ گردید و اعطرت
طل آلر با چند نفر از خاصان داخل دام گردید و با عساکر از خارج دام معلقه و بکرت و بکرت
نظم کرد و امیران ترکان خوشخوار صف ترکان نموده ز کس مایه در آنکه کار از شاخ کوز
در خستان خشک شده نمایان با بچر اعطرت طل آلر با دویان و کجستان مغول مید افتر
گردیدند و سبیل خون غزالان و در زمین را بر نیان آل پوشیده در سر و سر و خوار از آب لعل
بخشان جو شیده و امان اهل دایره مانند بالا از خون رنگین بود و چشم سیاه غزالان
در آن زمین شگرف کون چون داغ لاله می نمود اعطرت طل آلر از فک جان مستان
زخم را با بچر معارف و اشدند و از نظرات خون بخیر لاله و کل بر زمین یکا شد **نظم**
سبکست زانگونه بر و بر تیغ که ز صید را جان مایه تیغ و در آنجا شکار بخیر
بر تو افکند که در شیوه حکم انداز موشکاف بکار رود و فرمودند که تواند بود که بهر از وقت
بچر و تیر و کمر آبر و دیده مید بیزان منر کشیده که در دستم از زبان اقرار متاع
این کور کوایا گردید معارف انجیل صید نمود و ار کشته نواب اعطرت طل آلر در خانه
کمان در آمده کفار را زیور کرد و پوشیده و خروش فغان از جان سیاران بیخ
کیوان رسید **نظم** چنان یافت ناوک ز شمشیر کشا که بد خواندایت و ان یکا
معارف آنحال حکم انداز نظرات ذائقه که موشکاف قایق رموز خبر است سر نظیر
پذیرفت تفصیل اینر اجمال آنکه بعد از وقوع این غیر مقرر فرمودند که امر او قهرمان رکاب
عزت در خدمت اشرف کاخدار نمایند در آنجا آنحال امیر را بخاطر برسد که چمن
دور کان مند وستان معلومت که با چه غایت اگر کاخ مناسب باز و راد و شایسته
شود بعد درین کار بندل جبهه تواند نمود معارف اینر شملت اعطرت طل آلر از کاخ

خاص گانه موافق با ذوق مومنان غایت و نمودند از ظهور این امر عزیمت تجمعات که کمال
رو داده بجز زبان بر نماند و در عکسرت و محبت سکا گشته و چنانچه از دوران
صدید بس مومنان آرایش پذیرفته بود بخلع فاخره سر بلند گردید بعد از آنکه خاطر
از شغل صدید افکن فارغ شده و اصناف هم بصید انداز حجت یافتند سوار آنچونیک
از آن کرده را بدست افتاده و طرف نمودند و صدید شش هزار رسید و در نهایت
کامراه بقدر سلطنت رجوع نموده بجز را حجت انصراف ارزانده داشتند و
پناه او تارخان را تعیین نمودند که برسم حجاب روانه مند وستان شود و بپای
خرم و خوشنود روانه گردید و از نفوذ و اجناس بهر جهت در عرض آمد و وقت قرب
بازده هزار تومان و اصل بجز فروخته شد امید که بپوشه شکار بآرد و کند و جان هادر
مانند اجساد حیوانات شکار از سهام جانکواران مجروح دستند باد و **واقع که درین**
ایالت و شوکت پناه نتیجه الامر العظام منظر قنجان فاجار خلف محافل آن که به تالیات
مرد و بعد از آن بایات مشهده مقدس سرازار بود بنا بر ضوابط لایق که از اشارت
و والد او در این دمان خلافت مکان بمصبی ظهور رسیده بود بر تپه سپهسالار و
و ایالت قلم و عیش استیاریان و ایالت الکاه مشهده مقدس که بمومنان رجوع
بود به سوار بایات پناه قرقچار خان شفقت شد تولیت استانه مقدسه نمود
مطهره عرضش درجه امام ضامن علیه السلام که بر محبت پناه میرزا حسن رضو مرجع
بسیادت و نجابت پناه سلاله است و انجاسیز را با قرض و کتب صفات کال است
تغویض یافت و بجز بکیر الکاه مجوز سعد کبیر و خان چرکس که از مرتبه بوزباشیکر
غلمان بر تپه باد و صحبت سرازار یافته بود شفقت شد

بر مین برده اشکان شخص کلح
در استن پیچ امر فرو گذاشت مکرده اند پوشیده نخواهد بود که افاد و کجاست
بروند و خاکسار باید است نهایت بلند تا در راه بقان از چشم و دامن پاک
با اعتبار نیندازد علم خضر از شود تا بزرگ نیفزاید و سنگ شکست و کد از تن
این ساروش آید روشن سازد بقتل آنچون درین سلب پذیرفت زمین که افشاد
دبسته را بر طاق بلند نهاده با آسمان رسید و لو ابر بر تر خاک باوج طرک کشید
این حسود حزن و نشان و معمار سر اسر قلوب جهانیان متوجه بنابر افراشتن آغوش
بنابر بلند پای از خاک کم طرف ملک پایدان سینما که کد و از تخم کد و حاصل آید
با سبیل از دانه آب افزون کشاید عقل از تماشا را بجز زینا عمارت عریق بحر
جبرست که آیا آسمان بر زمین آمد یا زمین با آسمان رسید امهات سفیران
آب و علون تا اکنون خلق سپید بر تواند بود بدین عنوان نژاده و بزرگ و بر
تر از چنین نقش نامر و در نشسته بحیفه خیال بر نقش بسن نشان شکر و
براق فکر را با سر سرعت در طر طول عرضش نکست سکان شرق و غرب از
توفیق تماشا را بجز قیام و یاد و یاد اقلیم را بجز آسمان چهارم مریدان
این زینا بنابر خورشید عالم خاک میبارند **نظم** اوج فلک هست زیاده کشم
طاق از آن پشت نمودست خم بک بود و حش از صد فنون حرف
زلفت از آنجا برون این قصر مذمب کاخ زرا اندود در سنگ و کمر
نزار و حجاب و معفت زیور تمیر پوشیدار باب طبع و اهل نظم در باب بار آن
تواریج کفره و بالاسن فکر کومار آید از سفا سفا اند از جمل این مصراع مخاطره و

در پیش بزمین کز نرنگه

ایران مدار سلطان العلاء رسیده بود که مبارک ترین نیاوردن و بافضل همین تاریخ
آن بنای عمارت نفوس است در اقم حروف را بنویسند تا تاریخ بخاطر رسیده که نظم
مرجوات بر سر سر و دایران است. اگر مبارک منزل عیش و نشاط و دوان که توان
کعبه شرح و خوش را در خم که از اندازد و عیش بود طول جان که نازک و خوش
اوست سقف آسمان که کعبه تا شاید تماشا مکن است. در همچون صیت خوش
از قیروان قیروان که کعبه را ابتدا و انباشته است. سایه او را سودا و کشور مند و سودا
است چمن ایمان از شاه هر چه است سال را بخش از آن شد خانه چشم جهان
و بنای دکان جهان که در چمن چمن که بر که که خاک گشته اند معنی اند که نوع و چمن
از مادر فلک در چمن نیاید و در بر بر چمن نیاید که بر عذر خودم فرزند نیاید
ز پیش و نشین و قبش که چون نشان در فلک و نازش بر آسمان است امید که تا
کردن در اضطراب و راز است این تاریخ را بنویسند و نزل است با و دین خسرو و کار
از قاطر رخسار محاب الطاف که در و محبوب بنایم
عنایت آفرید کار از بحر خفا سلطنت و در بار یکسان خلافت محاب بنیان کو بر بار
و ابر در نوار و ج که در ترشح آغاز نهاد و صدف عصمت عامل در شاهوار جلال
و بر تر کردید این در که در سحر مسعود و در زمانه محمود آرایش آج هست و همیش
کام و در کار این نواب نهال سلطنت شیرین و گلزار خلافت ازین کل میسر است
و است که در این آلا از در بار شاهنشاهی بر ساجل وجود متوالا و موج این
در بار زهار و در بر رخسار محاب که مبارک است و دایره ای باد
سلطان قدرت که از این توانا

کہ جہان

KK

که جهان امکان و شهرستان زمین و آسمان برزدر شوکت و جبر و دست عدالت
و سیاست و انتظام دارد و معموره رنج مسکوفه اگر سجده کاوه صدر نشینان بزم سپهر
بوفلون و مطاف مجرمان محل نشین که روست بیا بخواب بد زوال شهر یاران
و توسط بخت بلند تا بعد امان از دست انداز و براند و تاراج نابسانا محض
و محارست نیما بد از انچه است که دیده و ران و دقت بین و دانش و ران صاحبین
تبیض آگاه هر سلاطین عدالت آئین را در محارست اقلیم سلطنت پارس و در دار الخلافه
حشمت بنزل باغبان که بایله دست سحر و دگر زد و طراوت بخش و نضارت از ان
ربا جان حدیث میگرد و دانسته اند چنانچه از سوله شیار و خبر در بار باغبان هجوم
بیکانه سبزه خود و جابر شاهان پوست تنگ میازد اگر یک از سندها را با
و فرمان روا یان را از پرور و زرشاد پوش برادر صبا دولت دیده آگاه بر زرشاد
راحت مانند چشم صورت مشغول خواب غفلت کرده مرآتیه دامن کلهبار ارجل
از دست انداز غار اختلال آسوده و فارغ غلب نخواهد بود الهه اولسنه که این سائ
حضرت رحمت و آفتاب ساره اشع عرفان را آغاز ابراق مشک و کت و دیدن اظہیر
بستانه از سلطنت پیوسته بمعاضدت بخت بدار و دل مشیای از خور و دل آب
مر بر کاینه مدیقه همیشه بهار خبر دارند و در اوقات که خاطر از تنیق امور جهانگیر
و جهاندار فراغت حاصل نموده طالب قرار و آرام میبخشند و گستاخها را بستانه
و استماع شرح اطوار و آثار سلاطین مملکت آباء و علو و مقامات سفیران و فرزندان
اوقات شریف صرف مینماید و از ان سخاوتها که تغیر نفوس بدل نمکدادر درس
آگاه بر بخوانند و پوسته و لالهفت مصروف ران میدارند که طایفه خسروان

و بر نقصان که در ملک ایران واقع شده بخیره شود و در این سال مرشد ساج ملک
 بر او رنگ سلطنت غفر و دارا بکر است چنانچه فاطمه بیون با بکلیه از جانب دریا بکلیه
 و شیروان و آنحد و جمیع که دید بر مرآت فاطمه خطی خنجان را تمام یافت که ملک قضا
 که در زمان خواب فغان رضوانان عین کشید بسبب غدر و مکر علی و ان فغان بنی
 سبق که در برفت از آباد و تصرف کارکنان این دولت بد توان برون فتنه بکلیه تصرف
 و قبضه تخیر و آورند و چنین نقد و هفت بدست آمده این جنس که امرایش ازین کرد
 وقت نگذارند و بقضای و شاد و هم فی الامر ارکان دولت و اعیان حضرت مطلب
 فرموده در این ابواب استسلام آنچه معقول و بصلاح دولت آید بپایند و دران عدالت
 بود نموند و بکاران کارگاه خلافت تصویب از زمین و پیش میوه و در این خلافت
 ظل الله نموده معروض داشتند که شایسته مطلوب که در آینه ضمیر منیر جلوه پذیرگشته از وصیت
 نفیض معواد از شایسته نازیبا یا بهر است بنا برعلی بده الا اتفاق فرمان بیون نهاد یافت
 که لشکر ظفر اثر و سپاه قیامت که در اطراف و جوانب لایات ممالک محروسه نشسته
 در چرخه نظام که از سیلا قات و نواسان بحسب سمت و فصاحت امتیاز تمام دار و جمعیت
 و درین باب بار قام مطاع بهسم بکلیه بکلیان عظام و امر اکر ام و قورچان و غلامان
 و سایر ملازمان سرکار فاعله شریف صادر کردید و خود بنفس بغیر در ساعت مسعود
 ملک الخیرین ملا محمد شفیق بنجم اختیار کرده بود با مقربان و مرگاه و مقرران و کباب سعادت
 از دار السلطه اصغیان نصف فرموده قریه دولت آباد را مقراریات عاده و جلال و
 اعلام سعادت و اقبال فرمودند نظم برون نماند چون از صفایان سپاه نظم شد
 از آسگاه ازان رو و خرد زین سفر نمود و جست که دولت بلبش برآمد نخست با آنکه

سوار جماعت همیشه کشیک که پیوسته بر دربار جاده و جلال اقبال شال حاضر میشدند
 سوار عساکر مضوره در اقصای ممالک محروسه و کباب بتول و هم سال خود شرف
 بودند در صیحه و دیده کار از سر نهادن شایسته حریت و روشن رخسارند از
 کثرت درخشیدن شایسته که خاک نمودار محض نظم سیاه زمین شایسته در بار بکلیه
 کردید نظم نمودر سپاه سعادت لوان کاست از پرچم نرنگ سپه موج بود و شد
 غار نظم جو سیلاب بر کل افضل بهار بعد از در و دولت آباد و چنین بخت نیکو است
 سفر افراد سپاه و آقا و شکر رجوع میشد سر روز در قریه مزبور توقف نمود و جمع
 چهارم به غنائی دولت و هرگاه سعادت روان کردید و روز پنج باغ مبارک تاج آباد
 مضرب سر اوقات عاده و جلال کرده در آن مکان غلظتشان که از حیثیت اتمرار هوا
 و با انداز که لطیف و سرشار صفا از سایر سابقین و در زمین امتیاز دارد و با پنج یوم
 اقامت نموده بسیران باغ و لک و تماشای آن و مضارم فضا نشاط اندوز و خرج
 افزا بودند نظم چه گویم ازان باغ بر آب تاب که بتوان گرفت از همایش کباب
 شراب کل از جام شبنم عیان نظم چه کیفیت مرز چشم تبان دران باغ که نور خزان
 پاکشید نظم توان نفقه بلبیل از کل کشید نظم گویم کل غنچه عار و چهره نظم چه غنچه بلبیل بود
 در سخن نهانت در برک کل عذیب نظم چه در پرده ساز صوت غریب نظم در او
 شادمانه نثار و حساب نظم که کل بکند کار جام شراب نظم کتم نسبتش که بخت خطا
 تفاوت بین از کجا تا کجا است نظم برخیزد منشست فرو سزشت نظم که چون شایخ
 سر و زار و بهشت نظم چنان شمارا پیش از نرسیدن دار الملک وجود برید از
 از نثار و لکشم فرخ در همان چند روز معینه رسم فغان و اگر کجاست و حال فغان فرات

رویکند و هم چنان که
 در آن روز که در آن
 در آن روز که در آن
 در آن روز که در آن

درگاه جهان پناه رسید مشعر بر آنکه طهورت خان و اما کرجهستان کاخ ت که از
زمان خواب کیرستان فرخس کانه تامل و زلوا غدر و مکر برافراشته سالک
سالک سقیم اطاعت و انقیاد و خباثت مر باست نمود درین ایام مهیج غبار فتنه
شده بدایع تاخت کار تیل غارم ایمنه و دشته بیه بعد از وقوع مقابل و امتداد
مجادله و محاربه تاب مقاومت جیوش منصور نیارده آورده و دشت ادب
کرد و داد و میرزا ولد او که بزم جرات و جلالت معروف و مشهور و استیلا
طهورت خان و سایر کفره کرجهستان کاخ ت بود در هنگام محبت که آوردن
سپاه روانه محال فتنه بوده در اثنای راه و چهار چهره خان و غازیان ترا فکرت
و از طرفین دست جلالت به استعمال سیف و کمان و تیر و گمان کشود
بعد از وقوع کیر و دار مغلوب سپاه اسلام میشوند و داد و میرزا را با چند نفر از اصحاب
و جود آن کرجهستان از ساغر شمشیر و دشان غازیان دست شرباب ناکوار است
میکرد و بسبب وقوع این فتنه مین کل کرجهستان کاخ ت متصرف و دیار است
قاسم و در آنده حکام و مستحقان بجهت ضبط نفور و تطهیر و تنسیق الکاحه مزبور محل کل
تعیین نموده و رؤس آن کرجهستان نیز عنقریب متعاقب عراض نظر کیمیا اثر
میرسد از رسیدن این خبر سر است که از بنیاد حصول مرام بجهت کلهای خورشید
و انبساط کف و غنای دل قلوب منوبان این دولت و الا بر شاخ شگفتی
و انتعاش فتنه سر کردید و حضرت ظل الکبریا فرموده و فتنه را انوار انوار طلب است
از راه کر ماب متوجه خوار گردیدند و بجهت و نور صید و شکار ملاحظه اسباب مرتکب
آهوشمار که در مراتع انحال بلیاشی مینابند و آنکه مراکب سپاه نصرت آثار الکاحه

مزبور را بخت و دزد مضرب سر اوقات و افراسعاد و نمودند و در ایام فتنه
مرور و بقصد شکار سوار شده و او عیش و خوشه میدادند و در ایام محال مزبور
مضرب خیم اقبال بود حشر و سلطان و بابا حاکم سلطان و سایر رئیس سفیدان ایل
ترکان که در الکاحه پنج بسر میروند و در عین انقلاب ترک نشاء و آمدن مذر محمد خان
به رگاه کرجهستان توانان بالکاخ غراسان آمده بودند بشفار ششم با طعنه و نقیض
استان سلطنت سرافراز یافته مورد الطاف و اعطاف شایسته گردیدند و در عین
ایام مهندس خواجه ابی محمد خان که به نیر و احراز سعادت خدمت این استان بفر
و باره سلطنت ترکستان متبع گردیده بود و ابی بو الغازی خان و اما او را که او نیز
چند روز درگاه فلک شهباه بسر برده در سلک رابط خواران و یوان اشغال و است
و بعد از فوت اسفندیار خان برادر کلان خود به عاصمت این دولت و الا بر او یک
سلطنت خوارزم اعطای شده بماند اخلاص آیین وارد گردیده بسجده بابر بوس
مشغول و سایر گردیدند و چمن فاطمه و لات مزبوره از خبر توجع موبک سعادت بخت
در تزلزل و درنگ چهره مبر و سکونشان از بیم و ترس لحظه فتنه در تغییر و تبدیل بود
ابی بو الغازی خان را از اشمول ملاء و اعانات ساخته رخصت انصراف از آنده داشتند
و مقرر شد که یعقوب بیگ قوچر قاضی شریف بر فاقه ابی مزبور نزد سلطنت پناه
رفته و او را از استحکام با غایت و استقرا قواعد مودت اخبار نماید و چند راس
نادر تراد فتنه زاده که بسر مد سوار رسیده بود با برادر اعیان قسمت نموده بقلای
و را بنمایه اقبال در حرکت آمده در اثنای راه سپاه نصرت لشکر طغی از راه امداد
و غلامان و آقایان فوج فوج مانند جد اول و انهار که داخل در بار بیکان گردیدند بکلف

بپوشند بعد از ورود و قصیر طبع بطعام چنانکه آمده منون نظام کثرت میاد و فواران
 استنار داشت و آنکه آن را صل قامت افکندند و چنانچه درین عطف عنان کین
 غریب بصوب قند بار آوازه اراده جفا کشاید و اقلیم گیر در اطراف و انشا
 یافته بسامع قریب و بعید و روز و یک رسیده به سلطان ابراهیم خوانده کاروم
 از عالم خرم و درین صباد این سیکلا مقلع و بلاد مستوجب بند و بوده کاخ شوکت آن
 سلطان را خرابه ویران نماید و بجز کاروان بسپل تعاقب و توالی بهشت تشییع
 و داد و استقام احوال و دانه درگاه جهان پناه نموده یک از آنکه در قصر بطعام واد
 شده بام شمل بر سر سوخ قواعد صداقت و الفت و طلب فیل که از آن قریب فرشت
 ابجر سارخو بنظر اشرف رسانید و منظور انظار عایت و التفات و مورد انعام
 و خلایع پادشاهان شد و محمد متعجب و لد قاسم یک برون سفارت و رفعت
 ابجر مزبور بعین شده نام مودت خاتم خلیفه از مجتهدین شرع و دست راست و درین
 تحریر و داده ارسال یافت و مقرر شد که یک بجز فیل که در دار السلطه قزوین بود با جلال
 و سایر اسباب تکلف و چند نفر فیل بان که لازم باشد بر سر راه ابجر مزبور حاضر
 سازند که درین ورود با شاق نژاد پادشاه و الایجاد برند و در همان ایام لازم
 نمود که سایر اعیان سلاطین که در پارت تخت خلافت جمع اند روانه نمایند حسن فرست
 ابجر عبدالعزیز خان را با انعامات حمزه و از و خلایع طوکانه سرافراز بخشید و هدیه
 سلطان عرب را مقرر فرمودند که با اتفاق موافق روانه شود و بجز یک که در حرم
 قزاق خان بجز یک سابق استر آید بجهاب نذر محمد خان و رفعت ممد خواجه اخلاص
 یافت و چنانچه والایانیت و سرشار در جرات فرستند که پستی انباده و اکابر

انضم

انضم و باید بخاطر کثرت تاخر چنین خطور نمود که نخست یک از طرز و انان آداب
 سفارت را با نام مودت خاتم نژاد و اندرستان فرستاده طلب ملک قند
 که بپوشد در قصر منوبان این حالت عطر به نایند که اگر بشناید که کوشش هوش
 و بنیای دیده عاقبت بین بلا سازد آنحال را تسلیم نمایند تا مودت طرفین از
 فطرت خلص و محروس مانده باشد مرام به انتخاب شفت و الام در آنموش
 حصول آمده بجز و اگر غشا مناشه را پرده دیده بصیرت ساخته ملاحظه سو و آل تیا
 از کیفیت نهضت هیون اطلاع یافته باشد و نام مشتمل بر معاد مزبوره بدین ترتیب
در ملک تحریر الله تبارک الذی بیده الملك و هو علی کل شیء قدیر الذی خلق الموت
والحیوة لیبیولکم انیکم احسن عملا و هو اللطیف الخیر جوامع زو اسر نیایش بیرون
 از قیاس و لا امتلا محمت لایقنا هر اسس که در قیاس نظر خود به بین و فیقه
 شناس بر لعل و با قوت آفتاب ماه رابع آید نثار بارگاه مالک الملک و از بجز
 و در کرون اضداد از جاده فانه تالیف و ترکیب لباسل اتحاد و التیام پوشیده
 که خورگنوز اسرار و غارن سوز استار گردانید و اوراق پریشان و جود انسا را
 که صایف کتاب حکمت الکروالواح طلسم خدای شناس و اکا هر انداز رشته النیام
 شریاران عدالت شعار بشیر از امانیت و عافیت رسانید ساکنان غلظت که از
 که سرگشتگان تبصیرت اند بجز ضیاء سمع عقول انبیا و سلاطین بصیرت استقیم
 اطمینان و آسایش دلالت نمود و بنا خرقه پیر فرمانروایان غیر اندیش که گفت
 و بصیرت از خواطر عموم خلایق کشود بعضی از سلاطین فرشتا را به عادت استال
ان الله یامر بالعدل والاحسان شادمان و سرور و بر خور بضمون و اذ انوی سبی

في الارض ليعيد فيها ويملك الحوت في السيل والسمك في الماء ان شئت
 بل غایت در کردانند که بت ریا چنانچه از آنکه مرکب لباس امتیاز در بر دارند
 از که شش چنانچه نسیم بهار در ساحت گلستان و جدا اتحاد آموخت و آتش
 کل و لاله را بجهت گرمی نمک و خوش ششیان چنانچه از لال حکمت بالغه بخوار اند و عمل
 لکم من الشجر الاخضر نار و در چمن بوستانان و فروخت **نظم** ساختن از لطف به خاکیان
 چار صد باغچه کن مکان کشته است این باغچه را از آنکه بود یک کل غشاست
 روز از روز قدرش آورده برون به غیب یوسف روز از چه تاریک شب یک کل
 خود در دست به غش بهار یک ورق از دفتر او در کار و در دوزخ معدود بر صد طرا
 گلشن ایام و شمع شبستان بیدار و معاد واسطه نزول رحمت الکریم عیار و انش و آگاه
 بهین ثمره و در غنچه گلستان بر شود یکتا که مرا صداف کون و فدا سپهر کبود و یکتا که
 از که و انعت اند علیکم اذ کنتم اعداء خالفین قلوبکم فاصبحتم بنوة اخوان سیدین
 پیشوا رفیقین **نظم** محمد کازل تا ابد مرید است زارایش نام او نقش است
 و بر آن و اولاد اطهار و اصحاب کبر و مادام الیل و النهار با و بعد بر مرآت خاطر
 و اولاد اینه ضمیر مع محبوب و سوزنخواه و در هر غمت از غمت به منتهی التمر و شکر و طاعت
 که بدون ایقان آن از عهد و شکر گذار و سپاس از آن احسان بر آمدن معسر بل
 متعذر نیست چنانچه شکر اعطای نعمت ثروت و کمکت بذل و انفاق و نوازش
 از باب حاجت صورت می بندد و او را شکر برون از قیاس سلطنت و عظم و دارا یکبار
 معصوم و بر آنست که با وجود اشتغال جهان با ناله و کثرت و توفیر و در ملک آن به و پیش
 احوال بسیار و در عیت نموده ساکنین و قاطنین سر ملک را بدیده بنیاید نفقه

و نوازش بلا خط نموده در نظام حال و انشراح مال آن گروه که مستحقین ایشان
 لقو در عایت و مراعات بذل همه مقدم رسانیده ربه جهان با ناله از شغل
 ذمت این دین التمسک بهار سازند و چمن از دوزخ کارکنان بارگاه کبریا فیض
 و بسط اقلیم ظاهر را در قبضه کفایت و درایت این محال اگر کذاشته اند تا شجرت
 و وسعت ممالک محدود و مشغول بسیار اشتغال ضروریه شظیم و تسبیح ملک خراسان
 بر حسب الخواص صورت انجام نیافته بود درین ایام نخست آغاز فرخنده و فرجام فتوح
 زیارت استانه مقدس سوره مطهره رضیه رضویه علی ساکنین الف الف تحمید
 جهان کشته الوداد و اعلام حضرت از مقر اقبال و موطر عابد و جلال بقدر احوا
 این سعادت در حرکت آمد که هم دیده شوق را از کحل الجواهر خاک آن گشتان عرش
 نشان بود و ضیاء فرایده و هم غنچه مال ساکنان آن دیار از مبوب نسیم غایت شاد
 بر وجه و لخواه کشاید و بنای رتب جوار و تمانیس سانه ایتلا و اتحاد آبا و اجداد عا
 تبار و الامتداد بر ذمت هست حق شناس واجب و منزه که استقامت احوال
 آن شکی آنکسل سلطنت عظم و جالس سر بر داراید که نموده که در پیش
 و صداقت قدیم که شش نماید و تشدید این نهار کون ساس که محض اتفاق و تاسی
 نسبت سلاطین سلف و در ابط و حشمت الالف از فقر صفات و منجات بود
 بنابر تقبی ذات ستوده صفات آن پادشاه و الا تامل بزور صفات حمیده زیاده
 بر آنچه مرکز غاظر بود واجب گردید و یکا از جمله صفات حسن و اطوار پسندید و آن
 محی هر کسم صاحبقران محمود همگان و محسود و خواطر پر و جوان گشته نوازش سلطنت
 نذر محمد خان و تقویض ملک بن و سایر محال ترک است که با آنکه ملک و لشکر آن

محنت و مشقت در حیطه تسخیر و تصرف جنود معبود و آمده بود بنا بر رعایت سلطنت
 مزبور و اطفا نوا بر فتنه و فساد و سران آن ^{بظن} نیز در محنت و آلام خواسته
 وسیع را بر سلطنت بنایه مزبور سلم و گشته اند ازین آلام و آتش شهابه شامعی
 و لاله معصود و یک نظر سابق پویات را که از نظر و آمان رسوم سفارت است روانه
 و الا و محفل معین فرمودیم که بنزد از مراتب دوست و یکتا را که پیش نهاد بکار فرست
 مواظب است بر نایب گزارش و بدو سلسله جیان موالات و مصافحات قدیم که
 از بند و طلوع و ظهور این دولت عظمی مانند خورشید و ماه همانا در بنیر و مسافت
 یکدیگر قرین میاد و بهاد گشته اند کرده و چنین حجت مغایرت و تنقیر مسافرت تجریدیم
 وفاق و اتفاق با یکدیگر مرتفع گردیده بهر جهت طریق بانی و یکسانا مسدود است
 که استر ضار خواطر خالق و طالق و در ضمن آن مندرج است مصروف و معطوف به سوسه
 این مراتب که موجب فاه حال کا در عایا و برایست مطمح نظر خیرات اساس بوده است
 چنان میداند که شطر از مخزنات فاطر اظهار و اعلان آید بر خاطر در با مقام
 مطرح استو لمعات قدس است واضح و لایح خواهد بود که آرا آنجا که همواره هست سلطان
 معدلت آیین بر تعمیر بیت المعمور است و ولا معصود می باشد و دیده در برین محنت بلند نیست
 از حین از اسعان جزئیات پوشیده در تائید و تشیید این بنا و التکرر بجهت ایفاء از جمیل
 کوشش میفرموده اند اگر نظر بر روابط پدر فرزند نموده خواهد فند نادر را بهر فرزند
 صداقت کیش صدق اندیش تفویض نمایند در تسخیر ملک فضا و هسته عباد که
 برود و مورد تقاریف ایام از نظر فخل و نقصان مصون مامون خواهد بود کوشش
 چنان کند بمبار را از زیر این آسمان عدالت آیین تبار فیج اساس صورت تشیید و بر

۴۹
 ساکن ملک طریقین دین پست الامان باشند علی مرالد امور و الا زمان از نوا بر
 و تابش آفتاب حوادث فرین عانی و غافل و غایت و امان باشند علی مرالد امور
 فرین الطاف ملک شان و مورد و عارض و جوان خواهند بود انهر و شامعی یک
 و لاله معصود یک که در طر نام مزبور مذکور شد بجهت تبلیغ رسالت معین گردید و مامور
 که بر رسم ایفای روزه شود بعد از فراغ اعیال از پذیرای امور مزبور و روان ساختن
 ایمنان به دستور مقرر هر چند روز با فاضان و مقربان بسیر و سکار هم بطام و سلیق
 که بحسب لطافت میاد و تزاممت هواد کثرت که با حضرت سبزه و زیاده متفا
 چنانکه استنار این قاهر البیان بدان اشارت بنماید که ^{نظم} چو منزل هر سنگ و فاش بنای
 هواش خوش و آهنا خوشگوار ز منیش کل مرغ طاووس بر در و کوها جبر طاق
 ز پر چشک بود آن کو سار ز سر تا پایا همچو ابر بهار در و سبزه از رفت مرز بوم
 چو خرکان بود که چشم نجوم ز جوش کل ز بس در و نیت مایه نیاید از آن کو به برون
 صدا چنان لب تواند با فغان کشاد که از دغا لاله کش سرمد داد سرخ شاد
 که بر رخ بود برو که کشان جوهر رخ بود چو کوبیم ز سیر آید آن هوا که از دور چو کو
 درخش صفا شفقش از بس بود مهر فام بر آید و صد صبح از جیب شام چو گل
 کز لب جوهر سر کشد ز جیب شفق آید دمد به نوع و سحر جهان چرخ زلال
 سفیداب پزند و الا لاله رنوج هوای لایمی پرست تو کو که کشیت شد
 ست بنام بآن آتش خور و کاین داغ ز نیاست هند و او ز کو مش که
 از دوشش داده است فلک ساعز از رحم داده است ره پیش اینجا صیرت
 کم است که خورشید خشت سر این خم است انگشت نابود تو به میفرمودند

چنین بر تو هر درخشان فرو آمده و در نیاز بر خاک نهاده و سجده شکر احوال ازین سعاد
و اوراک این موهبت بقدم رسانیدند و همچنان باده متوج سر اوقات عزت گشته
و روز دیگر که اختیار ساخت سعادت بجهت دخول مشهد مقدس شده بود بکسور با امرا
و فاضلان باده متوج سر اوقات عزت گشته **نظم** کجا حاجت ادم و انبیاست
در آنجا که ملک مرکبت **و** هم از کرد راه بقبل سده سینه آن آستان غلذشان
فایز گشته و بعد از طوف مرقد مطهر و صبح منور و ادا صلوات و زیارت باده متوج
و لقا مبارک گردیدند و در شب چهار روز که مشهد مقدس مقرریات و استقامت
اکثر اوقات زیارت آستان مقدس که بر دست اعتقاد فرض بود اقدام نموده
و پس از ادا این شغل مفترض و امر محتمل اوقات بیسوی و تنسیق و تنظیم حساب قلعه
گیر صرف نموده در این امر بذل جهد بقدم میرسانیدند و چنین اقلیم گشای از امر اعانت
حاکم سپاه از لوازم و بزرگداشت مال این گروه از فرایض است فرمان همیون بقاء
پوست که وجه موجب سپاه حضرت معزونی که تعداد آن از انداز و تعقل است
از خزانه عامه نقد داده شود و ارقام و احکام بسم سرخیلان و ریش سفیدان
و پیشوایان ایل و ایماقات خراسان بصدد پمست که مرکب فراخور حال است
شتر بجهت حمل و نقل اسباب و توپخانه و قورخانه در مشهد مقدس حاضر ساخته در کشت
این امر مکرر جد و اجتهاد بر میان بندند و امر فرمودند که از جمله توپها را صاعقه که در و فتح
شمار که در مشهد مقدس میثا بود بده پنج قبضه توپ بالین همراه آورده شود **نظم**
چه گویم از آن توپها که گران **و** کز سره شد کوه را استخوان **و** شده بهر خیز پند و
چو چناب اینج در یاروان **و** ز بخت جوان خسرو ناجو **و** باین خبر یافت دست

اگر قلع در زانکه گسار بود **و** بر غره اش سیل دیار بود **و** کثود کره بانگش از کوسا
جواز غنچه کل نسیم مهابر **و** زبانه سرا با کلو در صدا **و** سرا پایک انکشت مشک کشا
در آندم که با چشم سحر و برود **و** بود عاشق خلعت مشوقا **و** ز فیه و از اضطراب درو
دل از سینه تنگش افتد برود **و** بلند است در عاشق نام او **و** نفس گشته فریاد در کام **و**
بگیرد صدایش بسط زمین **و** چو بیرون کند دست از کسین **و** باندازد جاحی کنگش
به جمد صدایش چو در آسمان **و** بخود چشمش آفرین خوان شود **و** دل و شمع از نور بریشان شود
چو که بر زمین دست نهان **و** برنج بشکند زانک شک عشق **و** فروت فرزند ز کوه کرک
که از سایه اش خاک و انفاق **و** زند سایه اش غوطه زانک **و** کوه یار برافروخته ننگ
و انجام از بندت بعبده اتمام قلندر سلطان چو لشکر افان رخ المحاصل در ایام مدو
توقف مشهد مقدس چندین امر عظیم از اتباع غله و نسق سورات و سویت شتر
بر ادایاقت و ایصال بواجب سپاه حضرت پناه و سایر مهمات که سر انجام آن
مرکیانان در عرض کیال ممکن نبود بسا عجز جمیل نواب ایران در خداوند کار سلطان
العلماء صورت حصول یافت و باعث تعجب و امل ابصار گردید الحی شاه دمو زبیر
که در این رخ و عقل و برین اینر ناظم مناظم دولت دین در بند برای آن بذل جهد نموده
اگر پرایه تحسم در بر کرده بدیده ظاهر جلوه کرده و شوقش بدیو که کمر که بهستالت ستا
انکشت ناست چنین خبر غلبت از چنین پستون ریزد و سپهر مرتب شناس محبت
کتمان و اخفاء صنایع آن صنعتگر عنابر غلبت و بد اعتبار بر چهره نقوش و تائیل
آن بر ذرا که بدیده معزین که موش کاف و موز دقایق است ملاحظه نمایند پوشیده
نخواهد بود این نیز از رسا اقبال حضرت غل انکیت که مسند وزارت بوجود

و محمد سلطان کبر لو عالم سرب مبدی سلطان و اما مقیاس سلطان سپاه منصور و جبر از
 قورچان شاهر سیدون روانه شود چهر نعل غنیمت گیر و کشورستان در آتش بود و چون
 مکان نیکو که تا شاد در دیده ارباب بصیرت از شوق آن شکیبایست زیاده از دست
 توقف نموده سلسله جنیان نعل و تحویل را مکان غله نشان گشته در بلالان که در
 شهر واقعت منصرف سراج قاتل حلال کرد و بنا بر آنکه معروض شد که در نستان
 کنار جزیره که در جواب بل مذکور و بافت تذرو و کار بسیار بهیر سد خاطر اشرف از
 سیلان شکار گزار سر و ز توغ غنیمت مغر فرموده با فاعل عام سپاه بقصد شکار
 سوار شده اهر فرمودند که شکار اطراف نستان در میان گذر بخروشن و فغان و صیحه
 فریاد رعد نشان آن وحش ترزا و از آرا مکان پرور آورند و در بعضی که تراکم نهاده ترد
 بر سوار و پاده سد و ساحت به که گزار از احسن حصین و دیوار آئین است آتش زده
 نگذارند **نظم** چنین داد با سخ که فرمان بران بکند اطراف آن نستان که از بیم بجان
 غار که از کد حیح گزار از نستان فرزند بدو شتابانان جایگاه شود و غله شکار
 دام راه بعد از موبس نسیم آن فرمان غله آتش سوزان در آن مکان سرباوی کیوان سینه
 گزار از نو و کرم محال توقف در آن نستان مانده از مضایق که انبوه غله بسیار بر آب و گل
 مرد و با یک رو و است بر تک را مانع و دخل میشد رخت قاتل بهیچ کشیده و مضرت
 فلن عمر میهم جانستان و مذمک صابت نشان آتش ن فرزند هسته آن دوان بکند
نظم کافه بیازد و تیر بر میست شتابان بر سر چرخ بل مست کند شتاب کند شتاب
 بر چو تیر گزار از دنیا که از هر که در پیش نره شیر روز بار او گشته از شک سیر دریای
 خنجر شمشیر در زمان بیک تیر بایند گشته روان بعد از مهیذ در و گزار و مستند و شکار

نمید

افکنش این و کار از باز متوجر سراج قاتل غلظت و اطلال که دیدند و غنیمت شکار اعظم و منظم
 که عبارت از اعداد شالیب شیم است تقسیم یافت و چهره نعل نخیان سپهسالار با و فرقه
 و جنود با بره بکسر بکبان و امر او اعیان سپاه بیشتر از نصف موبک سعود روانه فراده شد
 بودند فرمان والا حکم سید و بوس که در عین ورود الویر و است و اعلام نصرت سپاه
 طفر ناه به شقی که در روز و بیجا و او ان جنگ و غوغا صفت آرا میگرد و صفوف آراسته بکابل
 شتاب که با خطه عرض شک و ترتیب این سپاه و شکار آرایه و حسن کا و آه آن ایام
 مزبور موجب فرمان علم نموده در عین ورود و ابیات طفر آیات با صفوف آراسته بکابل
 شتابند که از زمین از فروغ سنان جانستان تیغ درختان چهره قرص خورشید را
 لمعان کردید **نظم** که با قله تاجه ران زمین در کسب آسمان سنان زان شکوه نره و تیر
 جان نستان بر از شیر به که اندیش بوبره فرض او نه پند بطول زمان عرض او در آن
 روز هم مرکب هم سوار در آئین همان بچون شرار در آئین همان بود یکسر سپاه
 چو برق درختان در بر سپاه بکف تیغشان بود یکقطره آب که چرخ سبیل که در جهاد ضرب
 در آئین چنان غوطه زد مرد کین که حشیش چو قراض شتاب آئین و از هجوم پاده و از دعام
 سوار و کثرت کرد و غبار راه بر خور و چو پیک نظار نکند شد **نظم** بنود از هجوم سپاه
 سوار ره انکه از سنگ نیزه شرار طلبا چو خوبان چین دطار از پرچم نعل که در شمع باز
 شده کوز فلک نستان سوار بر از غار مانده بار چار پذیر از پیرش کو پنهان صد طای
 چمدن از کو مسار فشار فلک بود که از غبار در و مهر در سنگ غار شرار زکره آئین
 داشت رخ تار و بود که چشم و کد سیم درشته بود دمان و لب مرد ما شسته رود
 سفالین شده و چهره دمان سبزه شمر رنگ که با دگر زکره شکست اگر کتب بر و مرد

شد از کرد و بزرگان سپهر که بر خاک نالیده شد و در هر هوا خاک از گردناک شده
 نفسها اندر تن خاک شده با خاک که بر سر رسیده ز خاک که اکسب چو گلهای دیده ز خاک
 و قبل از آنکه اعلام نصرت فرجام دارد و فراهم کرد و عرض سپاه نصرت پناه دیده شود
 عیقلی جان چو یک پیکارستان استد عالمه و مظهر آن عالیشان با نوبت عبیده و ساقا
 با پامان در رکاب سعادت تو امان حاضر ساخته منظور نظر لطف احسان کرد و حسب الامر
 بصفت آریه مامور گردید و در اثنای سحر و کل صف آرا گشته از پرچم اعلام سپه نای
 روز روشن با نمودار شب ظلام گردانید **نظم** لوا علمها رشکین پرند چو در هر کرد
 ز آتش بلند بر علمها ایشان زمین چو خاله نهان در خط غبرین در خان شده
 از علمها سنان چو در تیره شب که مثل اختران لوا سپه بچو در اوج او چو بچو
 که غنچه موج او نو کفر خیز نگه روزگار بسته با چرخان نمود آشکار تماشا
 از ان شکرد لفرور چو افغان شب دیده در عین روز این سر و دین بخشیم آید
 عروس فطره را تاب داد **المحضرت** ظل جلال بعد از ملاحظه آن سپاه نصرت نشانی
 عیقلی خان را بکلیغ فاضله سر بلند و بانفامات شانه بهره مند گردانید و بعد از و
 فراملاحظه عرض سپاه قیامت دستگاه سار و غار با اتفاق محمد سلطان بکسر حاکم
 سبزه دار و اسفراین و حسن سلطان توکل حاکم عام و دروش سلطان لکنر حاکم جهان
 و آغیان و جمعی از بزرگان و علما و علمایان و میران احشامات که در آنجا
 بر رکاب جهان پناه آمده بودند بمحضره زمین و اورا مامور فرمودند و ایالت سپه خبر برشته
 از نصرت موبک سعود با اتفاق جماعت مزبوره روانه گردیده رایات نصرت آیات نیز
 با کل عساکر طغر تو امان متعاقب محرابان و سار و خان روانه شده و در اثنای راه عریضه

محرابان بر رکاب جهان پناه رسیده که مستحقان قلاع و دارام و ملک و کر شک
 از اصفاء آواز و ورود سعادت و موبک سعود قلاع و فروره را به تحشتم محاصره و
 محارب استلیم نموده سالک طریق و انقیاد گردیدند و سایر قلاع و جزیره که در سر یکایک
 اینجاک **نظم** محرف اولیا دولت روز افزون بدست قرون درآمد اگر امر اشرف صادر کرد
 غسان بکران بصوب بست مصروف دارد و در باب روانه شدن محرابان و محصور
 ساختن بست رتم اشرف صادر گردید و در محراب کر شک مضرب مرادفات جاده و جل
 گردید و نوچه یک یلغار علما ن حاضر شریف برادر محرابان که قلعه مزبور مقابل حسن کفا
 و کردار او متوقع شده بود اسمعیل خان کو تو ال قلعه مزبور را بنظر کیا اثر رسانیده و
 بدین غایت التفات در حال ایشان نگریسته باز اخلاص کثیر و اطاعت اندیش را از
 بنظر رسیده بود و منول غنایات خسروانه فرمودند و بلا توقف و تأخیر متوجه قلعه گردیدند
 و مقرونه گشته که دیران کار از ما و نهنگان کج و بیجا لباس رزم پوشیده و صفوف گرفته
 ترتیب آینه در روز جنگ معروض منظور است در رکاب طغرا شاد روانه شوند و
 قاید غسان اقبال و بیشتر و جنود سعادت و اعلان خود نیز لباس رزم در بر کرده مهیاران
 گردیدند **نظم** بگویم زمان خیر و شیر که باشد برش شیر و ماه پر ز ترش مشکبک دل
 و دشمنان کاشش بر پر در آسمان شود چرم کا و زمین چاک چاک اگر سایه تیش افش
 بنجاک کشته شعله در رزم چهر تیغ او شود آب در بر دل کینه جو با فشان آن بال
 و الا تبار نماید تهر سنگ را از شرار گذارد اگر بر سر سایه بار نخبانده مش مهر تابان
 ز بار چو بر دارد از بار کر کران بهشتش بچو که مش آسمان در آذکف بیند از دشت
 در سینه شود بسته بر خیم راه کریز بریزد و آن که خورشید چه بر کشته شود از شمشیر

بکف نیزه شاه بنکوسرشت: چو سرویت بر طرف جبرهرشت: و با سپاه هر است
 که عارض آسمان ز دیده ویدشگر خیابان نمیده بود و بار پنج هزار و دهم شد در محله الحاکم در است
 مسعود که ملک المبین مزبور معین نموده بود و نظر بر قلعه انداخته در عیال آباد که در جوار
 قلعه قندمار واقعست نزول اجلال واقع شد و چون طرف غربی قلعه محصور بکوه لکی
 و جانب شرقی از بسیار آب و گل بر تپه بود که بر دهن سیه معذر می نمود امر فرمودند که
 از طرفین شمال و جنوب یکبندن جرد بر دهن سیه قیام نمایند و سپهبار طرف شمال
 با غرض نزول اجلال واقع شده متصل به مهدیه اهتمام بنده فدویت نشان و غلام
 با خلاص گشتان ملک پسیان در نظر قلعیان قورچر بنی ستون مر از نواب غافل
 و حاکم دارالامان کرمان سیاهوش خان قوللا فاکر و بکری که کوه کیلویه و آنه و در بکری
 برینکار بنر و سیه که منسوب به حضرت علی اکبر بود مهدیه میر ملک را در دستم خان سپه
 سابق قبل ازین فرموده بکلیه قایم نگار کرده بود که بعد از قتل دستم خان در قلع الموت
 محبوس بود بعد از ان بقضای غایت شامله رقم غصوب بر جریه تا تم اکوشیده در زمره
 نزد بکجان مشتم گردانیده بودند که با کل قورچیان و غلامان و لشکریان و علمه پونا کات
 خاصه شریفه و قوتبخان بقدم امر مزبور قیام نمایند و طرف جنوب مشوت برایت رار
 و احابت تدبیر نظر قلعیان سپهسالار ایران و بکری که قلعه ویشک و بر بوداق خان
 بکری که او را بکجان مهدیه قلعان الشیک که برین حاکم در و ملک طلعان انتشار حاکم اوردی
 و فراده و اوتار خان حاکم حبش که که آقا خان مقدم و پیرامی خان حاکم شاپور که دیده
 سیه شامایر بر پشت و دستم مشتم گردید که از آنجمله چهاردهم بقورچر بنی و قورچیان
 و شش دستم بقوللا فاکر و غلامان و دستم با میر کار بنر و میر ملک مشتم بود

سپه طرف مقابل شش دستم انقام یافته سپهسالار و بر بوداق خان مهدیه قلعان
 و اقاخان و اوتار خان میر ملک بر کار شش دستم گردیدند و اهل قلعه از ملاحظه احوال ابواب
 قلعه را مانند در مار حمت اکثر بر و در خود دست شروع به شش فشان نمودند **نظم** نشسته
 آن تیره روزان چو بود: در آن سدل شعله مانند عود: و دلیران فریاد فتن و مبارز
 خضم فلکن آغاز بردن جرد سیه نموده خاک آن سر زمین را با آب رسانیده بیاد فشانده
 و بر خیمه فشانرا شش دستم گاو و سینه ما هر را در خواش آوردند قلعه سلطان **نظم** حاکم
 که با آوردن توپ نامور بود آن امر و مترا به نیر و اهتمام شست داده و قبضه از توپها
 کران در دست گذاشته سر قبضه دیگر را بعد از اقبال جابر طفر قرین رسانیده و باز این
 خدمت بجلع سرفراز را یافته یک سیه و دیگر نیز بمهدیه معر و کار دانه مشارالیه رسانیده
 غربت بنگاه ایست که با آنکه چمن خط نامیده در آب شسته بودند همان مشیه شش دستم
 بکار مرز بودند و با اقدام آهین بیل و کلنگ طریق فتح پیش میروند در کم زمان چمنیات
 شرایین در ابدان باطن آن خاکشان شجون بطریق مجده که از هر یک به یک راه ترو و آمد
 تواند بود که دید بر نیر و معر و اجتهاد و سپاه نصرت پناه چمن خن رجق که از نماند رکاب
 رسد آب منجمد سیف و سنان بیدن قلعه و حصار سیه و راهها بهادر خان که بکلیه
 پارتد و آمد شد عرض و طول آن فرموده که و تا پارس حصار که چمن حصین ملک و اس
 بغایت مستوار بود بدیده که عقل و برین شامراه و شش نام نهاد و خود خورده سیخ
 شارب فتح و نصرتش نامید پارس حصار را بر باز حبسید و دل نایرین قلعه چمن یارین قلعه
 دل اهل طیان که از هول فرمان غضب اکثر در پیش آید بر خود از دید باری شش دستم
 کوه شکافان فریاد فتن از جابر رفت و در استحکام اش از ضرب آتش فشان توپ

از دواصولت حصار کشی سرگرم صداع شد توپ از در و ریش باو از بلند بنام جل
بکوشش محصوران میرسانید و ضربت خشم افکن این حصار را چنانچه حسب عیتان بکوشید
قدرا از ان نادره کار که بر چشم مور شکار حکم نمایند بهره نفع که خود عدور از شش
فلا صریح اند و گمانداران چنانچه شصت باب بکاشان و دلد و زنا و غده و شست و پیر
پیکار از خنجر کمر در خلوت بود و دله راه بود و عقده سردم نفع که از رشته بر کشید
مرکز در زمین ابدان ز مهره نفع که شسته شد جزا جل غر غشید و مرده کما خنجر
پرورد غیر از حیات ساختن بر بنای و **نظم** زده و سپاهان مند و سکنه بهرج و باشر
در پلست بهای سحر که بکوه حصار ستاده چون غر کان شب زنده دار ز باک نفع که
شتر ششمار شد از خواب پیدار چشم حصار میان ازو جانب شور و شعب
سیر بر سپر بسته چون روز و شب چه بنده دید بر برج و حصار نمود بر چشم
اندران کارزار صف مند و ان و سپاه دیر چو دو چو آتش زبالا و زیر
چو ابر و خویبان هر فتنه چو بهمن خواجه از سرور و هر آنکس که از خیل ابر
سپاه در انداز بود از غده و کینه خواهد چنان بود و شش آنگاه که با ساء
خویش در جنگ بود فاده ز بس مند و چاک چاک پراز سایه پد کرده خاک
اگر نو جوان و اگر پیر بود از دوا عدم یکسر تیر بود دران قلعه بر اهل مند و ستان
چنان نفع که شش عیش از چشم جان که از نسبت زنگشان تیره شب بلب خنده
صبح نمکش و لب اعاد و بر دین و تیره دلان عار از نور هدایت و یقین در دشتال
آتش فشان و غبار آسا با وجود پریشان با وجود لاله می نمودند با شش توپ و نفع که
و بانس که میرت از دل می کشیدند چنان آن فتح انقضا مانند که غبار با وجود دشت

و استحکام بخند که گمانه در بار محیط تواند شد محاط بود در عین انهار هر جل خند و شش
از ملاحظه چنان بحر عین کشته اندیشه غازیان طغرشان در چار موج صیرت افتاد
که آیا عبور از ان بحر پیکران با وجود بارش رک ابر نفع که و محاسبان کچه عنوان
سیر خواهد شد بعد از اندیشه به پایان و تفکر پیکران بران قرار گرفت که بر یکن
چوب و نفع که و انباشتن آن نفع که عبور نمایند بنیر و اقبال با ذوال خنجر ما
بهید رسان بشرح آن مطلق است **نظم** بحر الوهم من اقبال صاحب فاذ و باهم
من نصیه انکس الغنی فی الغیضا حضرت جعفر و ذوال الجوا ایس الیس مرات
حصول صورت نماز شایه مامل که دید و در اندک زمانه آن بنابر استوار و حصن قیامت
شعار مانده را و کس اعاد است بر سر چوب شد و در همین ایام محاربان عرصه
داشت نمود که موجب فرمان واجب الایمان در روز و روست شروع و جعفر
جد بردن سبب نموده و برین و اقبال پر دال اب خندق را که از روز و روست شش
و گذشتن ازو متع بود بحسن و عواصبت بهر فاله کرده عبور نموده بهار حصار
شتر عاجر رسید است چنانچه از کتاب یورش که دن در لوازم سر باز و جانفشانه
بذل جبهه مقدم رسد رقم قضای ششم بعد و بر پوست که مرکا و صلیت روز ازو
در یورش و اند توقف و تا غیر مایه نداشت به آنچه صلاح دولت ابد بودند و اند
بعل آورد محاربان و امر ابعاد از صدور فرمان واجب الایمان بضرر توپهای
آتش فشان بروج و باره را با خاک یکسان نموده بهیات مجبور آنکه حصار
بر دل خان کوتوال قلعه مرز و سایر افتخار از با شمعان ایران بپار شات و باران
قرار مانده قرار بر فرار اختیار کرده بارک قلعه مرز و تحقیق حبت و آن قلعونین

اشتمل بر چند حصص حصین بود مقابل اقبال خسرو و روز مفتوح گردید عریضه محرابان
مختور بر وقوع آن فتح مبین برگاه جهان پناه رسید و فرمان شرف نهادن
گردانان و تبعه او از قلعه بیرون آورده برگاه فلک شگانه آورد و ساروخان
شکر طغراثر خراسان که متبخر قلع زین و اورامور بود عریضه سید اسد خان کتوا
قلعه زین و اورامور را برگاه جهان پناه فرستاده بود و مضمون آنکه از جمله فرمان برداران
امروالا و بندگان است چون قلع مزبور از جمله توابع دارالقرار قدماست بناچار
تا فتح قلع مزبور بنا بر حفظ ظاهر مهلت ننخواهد که بعد از تخفیف قلع مزبور را بلا عذر تسلیم
نماید در جواب که توالت مزبور مقرر شد که ساروخان بیرون سیه و هم را موقوف دارد
و نگذارد که احد از اعاقد قلع مزبور تردد نماید و شطرنجمان باشد که بدینچه مقرر شود
بعل آورد و با مراد عظام که محاصره قلع قدما اشتغال داشته غرض فرمودند
در قلع و فتح بروج و باره قلع معر موفور نمایند و آن خدمت سکالان فرمان برد
به بضر تیغ درخشان تاراج بشکنین که میکنند در استال فرمان کیدل یکبارگشته
در و قمر حشیم بخت عدد و در خواب دیده فتنه انگیز سپار بود آتش افشاند و شعله
باد انگاشته صرصر آسا بصوب بروج و باره قلع در حرکت آمدند و از طرفین نیران
و جدال در اشتغال آمد از آنجا که خس پیش آتش سوزنده محال ثابت غاشاک رانند
موج دریا بر قرار نیست مخدولان محصور قرار بر فرار اختیار نموده ارجحار شیر جابر
باصول بدن پناه بردند صحت بدن و زندگانی و روز را فور عظیم دانسته در آنروز
بسیار از آن قوم با ضربه پادشاه کار ناچار که فرار آمده رؤس آن قوم منکس
بوساطت شیر شکاران عرض اجماع نظر این پادشاه اقلیم گیر قلع کشا رسید

آن نامه تا شریک عالم تر از نور کرم را از نفوذ بد اندازد که ان ساحت حجب و دامن
ایش از اسنخ کنج فار و دنیا ساخت و مکت سید پناه در مضمار حسن مقابل صید
ملوب اصغر و اعلا می ساخت مرکب در آن آشوب عار نقد جان در سر سودا
رفا حضرت ظل الکر کرده در خاک شده بود اولاد و احشاش برید غایت از غایت
بر میخواست سعادت مند عاقبت که جنس بدن غاک را بقدر غدا این خسرو اقبال
درخت متاع نعم عابدان که جنس بس که انبساط خنیدار نموده و لقمه حیدر
که دخت اقامت ازین سراپا بر رب در کلستان ناز و نفیم انجمنه کشود بعد از
و قوع فخر چنین گردیده و در پهن آسمان در بسیط زین از آغاز ترکیب تخمیر ماه
و طین انجمن فخر ملاحظه نموده بود و مصلحت سحر عدل سا که بهر یک از افراد آن
از مهر درخشان شکفته رویان کلستان مهربان تراست چنان اقصا نمود که یکا از بند
زبان و از ابا فرمان واجب لا دغان نزد محصور فرستاده از کیفیت فتح قلع
و استیصال بر دل جان اعلام و اعلان نماید و رقم شرف که آن خدمت گذار
فرمان مبرر تلقین و تمیض عبارات و استعارات آن ماسور بود و با نظر بکس
و لحن صادر کردید که ایالست و لحن بداند که چهره از روز و زهر محار قضا قد
قلعه دات بروج جوج اخضر را رنگ بسته ریخته و از لیل و نهار در و لشر برین حصا
استوار آویخته مفتاح ابواب مغلقة این حصار را بدست کارکنان گنودر شود و بر
کند کان ملک فتح انقضا و جود بغیر رسول مختار و حیدر کار و آل اطهار و طلمست
که انشته اند خاکچه کنایش در پیکر ماه بکلید انامل اعجاز کامل خیر البشر دیده و در
و برین بار بر حدق انغیر شاد است روشن و بر تاملن قتل اناب از تاب وضع

بهست قدرت قاهره ساق کوش برین مدعا و ملت برین مدعا و ملت برین مدعا و ملت برین مدعا و ملت
مفتح جهانگشایه از آمار عظام و اسلاف کرام دست بهست بنواب کامیاب
مییون برسیده و این کل همیشه بهار از حدایق مال مایه بسیار بحساب لطف آفریده
از آغاز تبسم نسیم جبه و جلال ابواب مراد بر چهره بخت ظفر فرجام ماباز و دست
اقلیم گیر و جهان ستایش مایه عالم دراز است و با وجود نیر و سرخه جبرانه و قوت
بازو را قبال سیمنا پیوسته است و الا نیت معاضد عدالت کامله و در تمام
بران مصروف است که موزع غفلت به سپهر مرکب مواکب سعود جزو ماعده و
نخست بر شحات زلال بضایح و موعظ حشمت غنودگان خواب غفلت را بر با
انتخاب و آگاه هر گرامت فرمایم و ابواب دخول دار السلام امان بر درو شش و کجاست
فرمایم که هر کس بر بنماید و دیده پیدار خود را باین مامن جهانیان رساند از فساد
خلل و تعرض خواری و زلال مصون و محروس ماند و اگر با غوا و تیره بخت و در گشت روزگار
ازین سعادت محروم ماند و اسیر سرخه استیلا و اقتدار سپاه نصرت پناه
گردد در بوم انشور که عدالت پیشکار از زمان عیش و سرور و ظلم اندوز از ظلمت
شب و بجز است و امان اعمال غبار آلود و بال و کمال نباشد و لهذا در صیرر الویه
حالت و اعلام فتح و نصرت در این صورت در حرکت مرآت بره روزان نسبت
که کوکب اقبال شان از ظلمات جهل مرکب در محاق محض رضایه خالق در فاه حال
خلایق اندوز بازو شوت و چهره دست جزو فتح و نصرت آگاه فرمودیم و آن کرد
خدا لان پرتوه ستانت حصار و در صانت دیوار را پرده دیده آگاه و تغل نمان بخیر
اندوز و عذر خواهر خود ساخته فرمان واجب الاذعان را تلقی نموده تا انکه بمقتضای

نویس سلطنت عظمی و خلافت کبریا جمع از جنود سعور اهدم آن بنیان واقفا
و اعدام آن کم گشتگان تبه عنایت و عصیان نامزد و نویدیم و خاتمه حاصل حکم و
فرمان مسیح که یک از محصورین و مقنورین است مشر و مافقر بر نیاید ابواب آن حصار
تو بر تو بقایید سیوف در رخشان سپاه جنگجو باز و دست تسلط شکیست اثر
بر اتقوم به پاوس دراز کردیده بنیان وجود و صغیر و کبر و جوان بهر ازین سپیل و
دیران و کاف جرات و جبارت پر دلان آن فوج با خاک یکسان شد و چنین اخیار
و ابرار انامشوده این روزمان والا و سلسله است اقتفا و بنا را اسلام فدا الکرام
بر دست است عین فرض و فرض عین میدانیم که آن ایالت پناه را نیز از کیفیت
تسلط قوت قاهره و چهره دست اقبال نامره آگاه فرمایم که اگر کوشش موش و حیفا
فرمان واجب الاذعان گشوده قبل از انکه کار به پورش بخیر گشته عساکر منصوره بخوار
آن جنود ناهم الغالبون تصرف در بروج و باره قلعه و حصار نمایند از ورطه اطاعت و انقیاد
در آید باز اطاعت پیشک و خدمت سکال آن ایالت پناه را با فسر انجام مطالب
و اسعاف مارتب سر بلند بخشیده هرگاه هوا از خدمت این استان خلافت سکال
در سر و پرواز معارج سعادت عاویذ در نظر داشته باشد بتفویض حکومت محلی از حاکم
بجایگ محروس که صاحب صوبه آن عمود امثال و اقوان بل امر ایران و هندوستان
نواذ به ممتاز و سرافراز فرمایم و اگر آرزو وطن مالوف غنان تاب آن غرم موی
باشد با متوجه لحنه مشول عنایت حسروانه و الطاف شایسته در نموده خست انصراف
از ناله داریم و در نظر کار آگاهان دانش نشد درست اندیشان نیکو و خوش خا
و روشن است که قزلباش نصرت تلاش را از گشته شدن مجابا و پروا نیست

و پرچم اعلام را بر طره مقتول شادان بین ستار و راجه دماه و شمر بر نکست نسیم بها
 ترجیح میدهند و مع هذا و فوج جوش فاجره و کثرت جنود با سره بر تیر است که حصار
 بر خیال و اندیشان متعسر و عاقل تعداد آن بر ستیاد اعدا و لایق است
 و بعد و در چند که بعاصرت ایشان در حاشتن این چهار دیوار استعمار و اردو
 سپاه ایران چنین نسبت قطره بدریا و ذره بخورشید جهان راست و شرح فتح قلع
 مبارک ایروان در زمان نواب خاقان رضوانا که استخلاص آن ملک پذیر از
 اباد و تصرف رویان که بکثرت لشکر و عدت سپاه زبان زنده جهان است
 بمساعیر و جوان رسیده خواهد بود و پیداست که این توده خاک را که بیای آن
 چند روز بر بار ثبات و قرار افشرد اند و در پیش حملات این جیش منصور که بهد
 انواع بکار و توشش سیلاب بهار در ساهت و لاف سادات نیزند
 ثبات و یاب از قرار نیست و مغرب بعون غایت الهی نیست کل نیز در تیر
 و غانه بر انداز جرات سرشار غازیان نصرت شمار که یک نقد جان بر کف ترصد
 و خدمات تو بهار از و با صولت و از در هایت که زمین را از تصادم ایشان نخل
 در ارکان و بروج قلع مانند بروج چرخ گردان در و راست از هم ریخته و پاشیده
 آفتاب آمال از افق سعادت و اقبال طالع و لامع خواهد که بدیقین که طرفین اطاعت
 و عصیان و وقوع سود و نقصان آنرا ملاحظه نموده بروشنای شمع خرد خود را بمان
 عافیت خواهد رسانند که بعد از فوت وقت بمضمون آیه کریمه فلم یک مقصدم
 ایانهم نارا و بکسنا ثم عجزوا استغاثه به ثمر و نفیر نداشت و حسرت با اثر خواهد
 انهم و محبوب محمد یک غلام خاصه شریفی دل صحبت در ستاده شیخ دار قلم مطا

بسم شاد و یحسان و کارخان و میرزا الحسن و در مرفان و میر حسن بن مشتمل
 بر وعد و وعید صدور یافت اهل قلع که مرده امان را بنفوق و دل و جان خریدار
 سمعاً و طاعه گوین پذیرا بر فرمان گشته اند و بر نضرع و ابتهال بکینه تیریه بعضی
 سه روز استمهال نمودند و در روز موعود میر عبداللطیف دیوان سپیک قدما را
 با فیروز خان که نسبت قرابت قریب بدو لثمان داشت با چند بار بوضوح حاکم
 بدرگاه جهان پناه فرستاده استند عاقلانند که یک از غلامان خاصه شریفی از
 اقبال مبارک گاه و حلال نمین شود که در عین مرفوح آنقوم در تقصیر ایا در تسلط
 غازیان کوشیده بقصیر از خود فرزند و واقف شیوه سر باز و جانفشانی
 دیوان سپیک که بعد از وقوع قضیه رستم خان بعایت مفیدان مجوس بود و در عین
 منصفت سعود حکم بر اطلاق او فرموده مقرر داشتند که روانه درگاه جهان پناه
 و در عین محاصره قلع مرنوبه دارد گشته بشرف پارس و بوس الطاف شانه سر بلند
 یافته بود با بجام خدمت مرنوبه مامور گردید از حسن اتفاقات محرابان بموجب
 فرمان و اجبلا دغان پر دل خان و تابعان او را از ارک بر آورده با امر او
 در روز قرار یافته بود که در لثمان و سایر محصوران بیرون آیند با فیلان و کسب
 و رؤس مفیدان داخل اردو و هیومن که دید و عرضیه سار و خان مشتمل بر نصرت
 زمین و اور و بیرون آمدن سید اسد خان بدر بار آسمان شعار رسیده استین کمر
 از محصوران که کوی اطاعت از شال و اقران بچوکان تابعت ربه و شاد و یحسان
 اوز یک یو و با تابعین خود که بهشت نفوذند از قلع بیرون آمده بشرف پارس
 سرافراز گردید و صیلا را مراد اعیان بر سپیل تعاقب و تواما با اموال و اسباب

و بعد و محقه پروان آمد به بقصر خواش رخ و بر یک سمت از در و در حواله باغ
ابولیک در جانب شمال قلعه واقع بود نزول نمودند و بعد از روز و در لثمان نیز
با قزمان خود رخت افامت پروان کشید و در آن واجب الاتباع لزال نافذ
في الارباع بصدر پوست که جشعی عظیم ایشان که ابصار و قیقه شناسان از
دور ناز و نعیم آن دراک میاید چنان نماید ترتیب نمایند و از ماکول و مشروب آنچه
باید از اورا مکان تاب بر تافتن آن داشته باشد سرانجام دهند جشعی چنان
دید و در بنان از ملاحظه طول عرض آن حیران بود انجام یافت آن باغ و بیخ
از او ان صفا و برای کسوت گلستان پوشید و حضرت ظل آفرین مجرم کسری
و جم است با غیر سر بلند آن را آفرین و خاک بوس جنت فروغ مهر و ماه جمیده استگنا
نیاز مالد بر ساد و بلند پای بر تر بر طوس فرموده بگلچین و امر او حاجبان
و مقربان و انبار الملوک که در دربار اقبال میباشند در حرم و در حضور نشسته
و سایر اعیان و در باب استیاز از در جانب سراق عزت و اقبال تا در باغ صف آرا
گردیدند و از در باغ تا حواله قلعه که در پ کیفر رخ بود سپاه نصرت پناه مستغرق
آین نو و از در جانب رده کشیدند و لثمان و شاه جهان و کارخان و در و مرخان و وزیر
ابو الحسن الحسینی و میرک حسن و میر عبد اللطیف و یوان و سایر راجا و مردم صاحب
خط کیمیا اثر رسیده بشر فایر بوس و کانش و تسلیم استیاز یافتند و در همان روز
محرانچان و امر او عظام در نقاشی را به پر دل خان را بار و س حقورین بب و فیله و
کوه شال و غلام و کوه نا و کوس و غیر آن گروه از نظر کیمیا اثر گذارند بعد از استماع
نفات و لغزب از مطربان لثمان غنایب و کشیدن اطعمه و اشربه و لثمان و سایر

۹ امر اخست یافتند و سوار و زنجیر فیل که در لثمان خود بر سپیل شکش و از لثمان نظر
این خدیو جهان رسانید و یکرا خاسک که داشتند بر ایشان مسلک کردید و میر یک
با جم از جنود مسعود به در قلی انقوم معین شد که ایشان را تا حد و کابل که داخل قلمرو
پادشاه هند و ستانست رسانیده گذارند که خود را از افراد انسان نسبت یافتن
نقصان و حسرت را واقع شود و شاه جهان بهدایت توفیق ربانه حضرت سبحان و طوطی
بستان سر از ایران و خاک و بد استان ملایک پاسبان اختیار نمود و در آن روز
غلاما سبایان فتح مشتمل بر غیر بخاطر فایز رسیده بود ثبت افتاد **نظم**
کسرانخ پند خیر چنان کم بدست آید که ملک قندار و دولت خرم بدست آید
ز شاه در مجوز نکیشان بدست بر تقیم که جام بد خوارم از دل بیغم بدست آید
بفرمان بگذشتد عشو یمنان کندم کون غنان شوخی آن رهن آدم بدست آید
شکایت نیست کس بعد از این از کوشش و فتح که از بس عام شده شاد و دل عالم بدست آید
سپهر پر بر سر پای عشرت میباشد سیلیمان جهان را دیو با خاتم بدست آید
کل مشیر و حیدر آفرین باغ خرم حیدم فراوان شد ز بس این جنس را اتم بدست آید
چمن طبع مقدس و خاطر اقدس نیاز حسن نیت و صفای طوبی متوجه است که
زالال است و ولا سلطان سلف ایران دهند و ستان که از مینوع کینا و لا تراوی
داشته بل نیاز آن شمس در این شکوه خورشید ضیافت کشیده از مینوب
نسیم عداوت غبار آلود و قیر که اندود نشود و چمن باعث برین نهفت خلاف
آداب بود که پادشاه هند و ستان خاچر بستن اگر یافت بشقاوت علیروان فانی
ار حجاب بخوده بود و از سلطوبان دولت والا امر و شایسته آداب و حسن نباشد

مصادره و بدو بجهت تشدید مایه ملت قدیم نام مشکین خماره که این با بصاحت و بجاوشان
ماورد کردید این شرح در سلسله تحریک کشیده شد که که در الفیجی جوهر را ندیده اینرا
از یوزکیل مقال اند و لعل آید معانی که میرزا و دراکت گفته است بگویند و شما بشنید و خوش
ستاید شایسته آن تواند بود که در کتب بایه ختم نلبدان جوهر زوایا ترجیح داده نام نام
و اسم سار آن پادشاه و الایاه را بران سند معانی نند و از بار همیشه بهار گیتا و نام را
اند و سامان آن سریر کردن نظیر از بنسیم سیم اعلان اظهار بر اطراف نرم و سست و
افشانند که از ششم بهر آگین این را عین و مانع نکست شناسان بخشش و داد تازه و صغیر غنچه
در تباط و اتحاد قدیم بلند آوازه کرده اند و الله که اگر چه بحسب ظاهر غایت نعمت عظیم
و اهل محالست و دراکت محبت است اما پوسته در عالم از ابواب این بوستان بر چیده
قلوب و رستان گشاده و اسباب مکالمه غایبان که بفارست نام در زبان اند و نام حاصل
میکرد و ماده است امید که همواره شادمانه و ایتلاف اتحاد باز و دوست حصول آرب
برین بوستان بدختران در از باز و بعد از انطباق نقوش مودت و ولا بر مرآت خیمه
خورشید ضیاء که از اشرفات غنیمت شرف بر لوح المانع میکار و هر چه از آغا عروج معانی
و آرایه ایران در تقاضا مدارج غنایات و سخن پوسته در خاطر حق شناس و غیره خجالت است
مرکز بوی و دیده شوق از غمک آستانه بقدر سوره عرش در هم سدره مرتبه روشن
ساخته و بنا بر کثرت غل جمانان و شواغل کشور است و از این سعادت عظمی
که بر محروم و مرید دین بایام سعادت انجام که از همایون گاه و غریزه آخند و بالکلیه فراغت
حاصل کردید مناسب چنان نمود که رقبه هست و اله نعمت از بقای این دین واجب الود
آزاد ساخته باین غریب پرورش احوال ساکنان خراسان نیز که سبب بعد سافت ستود

تفاوت از استقامت انوار غنایت شامله خباثت شاید بهره و زنگ دیده بودند و خوش
مقتضی عدالت کامل باشد کرده شود و در بین درو این بایه بجهت رعایت وقت جوار
دار تباط و التیام آید و الا بنا را لازم داشت که بار سال صغیر که ذکر شده است
و سست و اتحاد قدیم باشد محکم سلسله ارتباط کرده و چنین معین است که و الیایا
مالک مودت را بعد از تشدید قواعد صداقت و الفت و در تقاضا محبت سببیت
و مسافت در بود و بنود ویران که بر گذرگاه سبب جوار است با هم مضائقه نخوا
بود و در این تذکره بیکتا و دیگر است و شاعران پیش قدمار شده بود و مضمون بل متین بود
نظر بر روابط بر نور نموده است و الله که هر چه در انجام ما بول بقدم قبول پیش
مرآت تبار علی و اباقامان و مقلد زمان را که بجهت سبب سبب سبب و در کرد
و چنین بعد از نور و الیویر سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
اتحاد این در و دولت محکم بنا به سخن نموده و چنان سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
مقتضی آنکه جدا در میان این صدق اندیش صدق کیش و آن هم برزگوار و الایات
در حجب نهان مخفی گردیدند و معارضه باین دست صادق الود را می حقیقت
صورت تخلف فرمان آن و الایاه عظیم الشان داشت بر ذمت فرض کردید
سبب نصرت تو اما از آتیا و سبب لنگره مشتاق قدلان فرماید لند حکم نافذ بعد و
بوست که اطراف آن قلاع محکم بنا بر مرکز آساید بیره اعطای در آورده و بفتح جلاوت
در کشایش ابواب مغلقه آن سحر نمایند غازیان ظفر تو امان که نشسته است نال فرمانند در
اندر فترت بقیایه سیف و سنان در امر آن قلاع کردن تو اما از این هم نشود بعد
از اظهار استیلا و اقتدار بران قلاع کردن آنرا که هر از محصورین را که در عین محاصره

سالك سالک ادب و آداب بود از صراط مستقیم حد و شکر عدول نمود و چون
بکشت و کجابه عفو و اغماض مشمول عنايات با غايات کرد اينده رخصت انصاف از آن
مؤيد يعين حاصل در جاد افقت که چنين غير از غايت اتحاد و نهايت ارتباط صورت
و نوع یافته عبارات کثیر مراتب غیر خورشید نظیر نخواهد شد و لایت مزبور و سایر محال
محور و راس متعلق بخود و استعدادهای منطوق نخواهند داشت چنانچه عرض شد و ابواب
کشکوب عاصدان التیام و اتیلاف اینجور است ابدن و امان بود زنده الاشباح
شاهو کفر بیک روان خدمت و الا فرمودیم که حقیقت صدق اندیش و اخلاص کثیر این
مخلص را بآن علم بزرگوار خاطر نشان نماید خورشید سلطنت و اقبال را فوج جاده و جلال
طالع و لامع باد و شاه و پادشاه بیک مزبور نجابت معین کشته با شاق و لغمان و ان کوه
و حکومت و اراقرار مزبور لجر انجان چرخ بخت و محال است بدوست عیانان زنک و زور
بجهد سلطان کثیر تفویض یافت و بعد از فتح و کثایش قلع در عرض ایا میر ریاات جاده و طالع
یکه سر انجام امور ضروری و اراقرار مزبور نزول اجلال است و سر مرتبه نفیس خود
با ارکان دولت و اعیان حضرت بدرون قلع تشریف برده ملاحظه بروج و جدار کونیت
قلع و حصار نمودند و در ارک جلوبوس فرموده باط خوشه و افساد کستر دهند چنان
خانه بدیع بخار قلع تحریق و قوت و قایم زمان ابدن و امان نمودند بر ذمت محبت
و اجست که از چگونگی و نوع این قلع که در فضا آسمان بنا برخی در سلک تحریک کرد
ناظران این اوراق را دیده چنانکه چنان تماشای رنج ناب و تعب فراگشته بجهت دست اقبال
ژانر و آفرین خوان مع سرگردان و ناظران ناظر اخبار پوشیده نماند که این قلع که در
آساکه مشتمل بر هفت قلع و وسیع الفضاست بر روی کوه که از غایت رفعت و اعتلا

بالکند خضار لاف ساهمت میزند واقع شده و تیغ آن منبع محصور بکسار رفیع یعنی
که ارتفاع آن تکیه نشانش از غایت تواند بود شده که میگوید اعاط آن نموده باشد و در وسط
آن حصار وسیع زمین مرتفعست که قلع حاکم نشین که موسوم به ارک است بر بالای آن
واقع شده و از دیوار شمال قلع حصار مشتمل بر یک اندازه و مراغل و مرور و عرض نقل
بر دیوار ارک کشیده شده و در منتهای دیوار مذکور که مقبل بدارک است و دیوار یکایک غیر عالم
و دیگر برین محاذ جمع در نهایت استحکام و خند عریض بر دیوار شرقی قلع اقبال یافته
و از رکن ارک نیز همین میات دیوار متصل بر دیوار جنوبی قلع سر انجام یافته و جانب
غربی ارک که کوه که در آن سمت واقع شده مشتمل بر دیوار متین عریض است که بجای
یکدیگر فاصله بسیار کشیده شده چنانکه ما بین مرور دیوار قلع و وسیع عریض صورت
یافته و مرکب از جدار مزبوره غریبه از حصار جنوبی قلع بقلع کوه که اتصال یافته که از
حصار مزبوره هفت قلع متین محکم که مرکب از دیگر مغرور و نهایت استحکام
موصوفت بهر سیده و در مرکب از قلع مزبوره بر کهها و آباد که ساکنین را از
عطش تعب نباید کشید همیاشن و چنین قلع متین رضیه که دیده چندگان از مشا
آن حیران و عقل مستعین از اصفاء آن در بادیه تعب سرگردان است بجایک دست
بخت جوان این حسره و کامران در عرض غما و روز بقرق و دیار دولت قاهره
در آمد و سوار کلبه غافل فشار که بغرب صدر باد بلیج جرد و جهان گذران نمود و هیچ
از اهراد اعیان را استیلا نرسید از غراب احکام که نکارش آن از لوازم است
است که بطریق سواران میرزا محمد مقیم مخیم غاصه شریف از چگونگی او ضاع نجوم شخص
روز فتح و تعیین آن نموده و در آن باب نوشته تسلیم ندگان اعطی حضرت ظل عزتمند

ارباب طباع سبب را در باب فتح این مملکت مشیة البیان تواریخ بخاطر رسیده
نظم و بیان کشیده اند از آنکه این مصراع که بود اولین فتح صاحبزاده بخاطر غلبه
خان برشان مرصع فلخان قوچر بر سر توطنور افکنده بود و آمد کلید مملکت مند قند
و علی بکشاید در قندهار و دست ولایت مدد نمود و نیز بخاطر سایر موزمان رسیده
و سوار تاریخ مزبوره نیز تاریخ بسیار سر یک از اهل طبع را بخاطر رسیده بود
اجتناب از التطویل بخاطر شش اقام نمود و از منتهای این فتح مبین امر در مرات
غزابت مبلوه ظهور داد و آنست که در عین درو و مشند مقدس مع معروفی را بیکان
سراوقات جاده و جلال کردید که محمد قی بیکان نواده حاجم خان و ایا او رکنی را که در
از فغانزادان آستان خلافت نشان است جماعت ترکان اغور نموده نزد خود
برده قریب بر پست هزار فغانزادان نزد او جمعیت نموده اند و خبر این غیر بدون اطلاع
منسوبان درگاه غلایق نپاده رسیده پوسته غیر آستان چوند خواهمش آن داشت که
نخست آن آواره پدار خود دشمن را قبیله و تادیب نموده بعد از آن عطف خان
غزیت بصوب مقصود نماید و از آنجا که صرف و شیر این ملک دلپذیر اهرام و حصول
آن در ارتقاء شهرت کثیر ستان بر مدارج صاحبزاده اتم بود پشته آنکوه را بپایه
اقبال بیامال نموده عنان کیمیت خوشنوا هم بصوب این مقصد اسیر و مطلب علیا
معطوف داشتند و در اثنا محاصره معروفی کردند که آن مغلزول به تیغ پدربن ابل
بپاس رسیده شیراز و جمعیت ترکان از هم گسسته سرشته بود و نفوذ گشته اند
زهر و لبت بند پایدار و از جمله اقبال آستان پرایه که انقست امور غلیخ در نظر ظاهر بیک
از غایت صعوبت و دشواری در پد منتهات و محالات است بعضی بوجه طبع و طو

و ضمیر الهام پذیریدار کتاب فرستادن سپاه و استعمال تیر و شمشیر شاد و در
سیکد امید که همیشه بخت پدار این خسرو و الا تبار جوان و دشمنان این دولت
ابد توانان قرین قذلان و خسران باشند **شرح اقتباس انوار عمیش و باده کسار**
اعحضرت قلایر محرمان حق اسرار و رموز خوانان معایف استار که از بالیدن
در غلوت غنچه و از بسبب بار ثمر در بند را بخاطر در اندیشه و جاده کار خیال
وقت پشته مرکب تصور را بر سر معینه ظهور نماید جمع سواد خوانان الواح ظاهر را که بدو
آن نقوش باطله انداز خواندن و در یافتن مضغنه آن کتاب آله اطلع نیست بر فی
به طبابت نفوس مطمنه و ادمان معجزه رفا و تسکیم در تداوم مرض جلیل مرکب کوشیده
این علت عسر العلاج را بسیط نموده اند بدون آنکه از علت معلول اشغال نموده باشند
ساکن بت المومر اطمینان میباشند و که در هر حال از نماند در افزایش آن مرض مزمن و
چهره خیال را با غنچه مکرر محال میباشند و همواره ساکنان طریق اطلاع را این فعل دارون
بر شش زلفار بسته و نقش اندیشه مانند نقش یکین مرشد در ظاهر معلوس نماید و در وقت
درست نشسته است و معلم دبستان حکمت آله خضر نیز علی السلام که خواننده صحیف
جمعه غیب بود در عین مراقت بر دانه شیخ قریب بزوان موسر عمران علی نبیا
و علی السلام بدین آیین طریق تعلیم میفود و نیز شرح بمانه و انش از آن کتاب مکتوب
بر لوح ظهور نقوش میساخت و چهره شادمان اندیشه از بر تو تعارف عاثر بود
مردم مورد اعتراف تازه میگوید و درین مقام این خضر طریق قدانست سر معجزه
ذات خوانان نیست و در و اوراق کون و بر و زنده از آنجا که ارباب ظاهر مرکب عاثر
معارج دولت را تمجید بر نور زده و صلح و خوارق عادت نبیند این گروه والا را

از ارمنه بهشت و تصور مدارک جالس بر ریافت دانسته در درگاه ملک
می افشند بنابر انتخاب اقل فقیهین درین مجلس ارتکاب شرب میام که نه خاص و عام
از آن فرموده بودند نمودند و بدین آب خیارشبه از صحایف قلوب استشفاف
زنگنه اگر چه نخست این امر نظر بر مراعات تواین شریعت معسر مظهره که پیوسته
بر ذمت است و الا امتثال از افروض میدانند مستعد نمود اما در مرتبه ای که ملاحظه
مراتب مزبور صیقل زن مرآت اشتباه جمهور کردید اعتقاد ایشان در پست و در حصار
استوار شریعت پروردگار مظهر اشعه فیوضات الترافد و اول مرتبه از امر بنا
رو و میرسد در جنین ابواب سدوده قلعه قندار را بفضای جهان گشایر شود و مرآت
نموده بودند واقع شد هر چند مقتضای شرایع تعبیر و دانیان از ادیان با محال
گفت و شنید نیست اما چنانچه دانش بیکار از کاه در تشخیص بعضی امور شریعت بقیا
منصوص العدم میبخش اگر از راه علت که اسباب را است حکم بر تحریر نمیباشد ظاهر میگردد
که امان اعمال این ندیو از زمان از ارتکاب امر مزبور خیار الود ما فرمانه خایب سبحان
نیکو در هر اگر از صبح تا روز و از غنوق تا صبح چنانچه مصلح عام شرب اقلام
واجب قیام نمایند چهره سکر از مرآت جهان نار و جنات مبارکشان مرده نمیشود
نظم اگر چه در دماغ مست و مخمور چه کرم و قنبر ز را بود زور شود از اول شب
که مرآت شام چه ماه چارده تا صبح با جام زنجبین جام لبریز بیا ببرد و غالب
نشامر امید که همیشه جام مراد این مجسمه دقت از زلال کامیاب مال مال و کوب سعاد
و اقبال این خسرو به هلال بلذوال باد شرح آهن و رنگ زیبای دل و الهامند و سنان
باشاق سعدان خان وزیر و الهام مزبور بر سر دار القدر قندار و بدین منیل مقصود مرآت

چنین ناظم کارگاه اسکان و رافع کرسر نیای مرصع آسمان مرکب از افراد انسان نازک
از جهانیان برگزیده مسند آرا و رنگ جاد و جلال و زینت افروز از رنگ سلطنت
و اقبال میکرد و اند بخوار العید سعید فی بطن امر پیوسته بمعاهدت غایت کفایت حال
آن خسرو به هلال نموده او از کوسس بلند اقبال آن شهر یار عالم مدار را با سمع و بوی
و بعد میرساند و سگانش عا در ل در بد برای امور مانند که هر مر اطفال بکشایش
رشته آهنگ کشایش نمایند نقل الخراج آرب میسازد و سپین اطفال که بعد از آنکه
شایان اقبال نیز مال شایسته هر روز بوم قندار را که از وجود تیره روزان هندو سنان
اشیان زراغ بنظمی آید از آن قوم جندشان بر دانه عنان کبریا غریب نیست و در
و اقبال بصوب دار السلطنه مرآت منقوط فرمودند پادشاه هندوستان
از آنجا که کلهار خود در محال در یکستان منیع الفضل خیال وسیع الارباب احاطه
بسیار مرغی تناسل نماید غم سوسوده پیش رس تلافی برداده از آن شیر مرغها
تواند شد خواست استرد او قندار در غا طر مدید آمد و جعفر در عین نهضت و ریاض
نصرت آیات بصوب مرآت شاه حسین سلطان ابدالام بنا بر تقصیر غیب باطل
تسن و عدم اهتمام محرابان بیکدیگر قندار در دانش آن معقن فرار نموده روانه
هندوستان شده به و الهام آنجا چنان خاطر نشان نموده بود که اعظم حضرت ظل که در بعد
از فتح قندار بلا توقف روانه دار السلطنه اصفهان گردیده اند و در این دیار کسر کبک
و در قندار نمانده مرگاه داعیه استرد او الملک تقسیم باید لا محاله مرآت حصول چهره
نار شایه مامل میکرد و اصفاء انجمن اقا و یل کاذبه و با بطل فاسده باعث
اشتغال نیران خواستش آن سلطان صیرت توانان گردیده بود و از رنگ زپ و در

باشاق سعد خان وزیر و بهادر خان سپهسالار و رستم خان و کتبی و قلع خان و رجا
 معتبر با جمیع کثیر و غیره که در اینجانبه و فیلان که مشکوه روانه قندار نموده و خود نیز
 باشاق و اراشکوه پسر کلان خود که بختاب نام احمد از سیرا و لاد امتیاز داشت
 و او را کابل کرده و اورنگ زیب و سعد خان و او را قندار شد و هر چند از ملاحظه
 اعلام شایسته و جبال و سیات و بروج ستینه و هدران رفیع استنباط نمودند که
 ابواب مغلظه آن قلعه که در این شعار را بغیر از شمشیر عالم کیر اقبال خلف صدق صاحب
 و الفکار کلید نیست اما مقتضای امور معذور شروع در حفر و کنندن لغت و بر
 سبب نمودند و ابواب محنت و عقب خاک را در وید اعتبار را از کنندن سر نقیر بر دور
 کشوند و قلع خان و خجوه خان و قباد خان و آینه قلی خان را محاصره قلع سبب فرستادند
 اعظم تر فلان آهر چهارشایدان حوادث فردا در آینه صبح امر و در حقیقت
 امر و نور را قبل از وقوع برار ایمن شده و نموده در در اسلطنه مرات رطل آقا
 افکنده معز و آهسته بودند که در حضرت اثر در اطراف ولایات خراسان نشر
 گشته مژمه فرمان باشند تا آنکه غرضه محرابان مشتمل بر جرات و جبارت انقوم
 رطل شان بپایه سر بر خلاف مبصر رسید فرمان همیون غا و یافت که نظر علیان بگوین
 متوکل و حاکم و ارادش دارد و پهل و نجف قلی بابک زنکه امیر اخور بنیر بنیر سپهسالار
 لشکر حضرت اثر برسم منقلار روانه شده کفایت شرف قلع خان که متعرض غایب و برابرا
 میکرد نمایند و آن کرده را از پارسا حصار کرده سرشته و بارادار کنند و در نظر قلع خان
 خانه را و قدیم سالار و سیاهوش خان قوللا قاسم بیک که کیکویر و در نظر قلع خان
 قورچینر حاکم دارالامان کرمان بسر کرد که عا که مضموره روانه شده کفیس و اعدیه

بسر کرد که سپاه حضرت پناه قیام نمایند و جلالت شعار جرات آن از مبر منوچهر خان
 برادر محرابان که در شیشه شجاعت زبان زد خاص عام است که سده خان و کربا
 همواره را و ده جانفشانی در راه این دولت والا آهسته اند و درین شیشه بر نفات او
 بذل جهد بقیم رسانند و مسؤل او از دربار احسان شرف قبول یابیده با جمیع از علما
 مذویت نشان آستان که چون توانان روانه گردید و در سارعت بر افران نشست
 جسته با چند نیم عهد ایشان از پنجاه نفر متجاوز بود و بکلیه بر الطاف آهر و اقبال نشان
 نموده بیشتر از فکر قیامت اثر روانه شد اتفاقا در حین قلع خان و خجوه خان برادر زاده
 با قباد خان و آینه قلع خان و ولد پیکوشل با بر سر از نظر تابخت کرشک در زمین داور
 بود و او را کرشک شده و چار جماعت مرموره میکردند و از طرفین دست جلالت
 از آستین جرات بر آورده باستمال آلات حرب و ادوات طعن و ضرب استقبال
 بینانید و جاعی منوچهر و در نقاب پشت بر حصار کرشک کرده و او را بارنت میدهند
 خجوه خان و در نقار را بران فرار میباید روانه زمین داور شده با سخت و تاراج
 آنخل که اهم از مجادله اجتماعت قیام نموده بعد از مراجعت بمویا یا غیرت
 شکسته خود را درست نمایند و بعد از تاخت زمین داور که بهوس نیل این مامول
 روانه کرشک میشوند نجف قلی بیک امیر اخور بنیر مقرر شده بود که کیکویر
 نفوز خان را بدست جلالت شعار بیشتر از نظر علیان برسم ایلغار روانه شده با چهار
 صد نفر که اسب ایشان همراهم نموده بود و او را میکردند و باشاق مبر منوچهر خان
 در نقا استقبال خجوه خان و قباد خان نموده آتش مبارک بشتعل میکرد و امیر اخور بنیر
 که ابا عجب شجاعت و بسالت معروفست با بر نیات و قرار افشرد و مانند غبار بجا

آن سرکش تن باد چار بضر را بآتش تیغ درخشان حریق و جگر را غریق آب نهر میزند
میگرداند و با آنکه تیره بختان مانند دغان بر غنبت در آتش سوزان می نشینند از آتش
کار را قبال غل آتش بر پیش برق با امان تیغ درخشان غازیان کریمان میشوند در منبر
خاطر اندکس حضرت ظل الله متوج کینست احوال خود نمود بود و عریضه امیر اخو بر
شتمل بر وقوع این فتح سپین و دست دادن رؤس و کنار اعدا بر دین بدرگاه
فلک مشکاه رسید و باز این جلالت شمول نوازشات حسروانه شد و قلع غار
از اصفا را این خبر ارکان اضطراب و قرار منزل گشته و از برقرار اختیار نموده متوجه
قندار میگردد بعد از وقوع این عظیمه ارقام مطاع بهسم نظر علیان شرف صدر است
که با اتفاق امیر اخو بر تار و درود امر عظام در محلی که خاطر جمع بوده باشد توقف نمود
قبل از ورود امر اعدا که حضرت تاثر از کجا جدال و قال نمایند و اگر تا تحت اطراف
و جوانب و سه شوارع و سالک آنجا عمت میسر بوده باشد بطریق چشم زخم
واقع نشود معز و بصلاح دولت بوده باشد بمل آورند نظر علیان و موقوفه مک شریف و بزرگ
و در کوش سلطان لکنی را با فوج از شیعیان نهایت اطراف و جوانب از دور آن در بر
تعیین نماید غازیان طغر تو امان تا با بار و کنگار در در جتار بوده و رفته علم جرات
بر مرافرازند بعد از رسیدن این خبر سر است از رقم شرف بهسم امر عظام
صادر کردید که عا که حضرت تاثر را با اتفاق سیاهوش غان قولاً و قریه بیکدیگر که بگوید
روانه ساخته سپه سالار و قورچر بیشتر و کنگار میسرند یا محلی که مناسب دانند توقف نمایند
و او رنگ زب بعد از ملاحظه جرات و حسارت غازیان چنین نهادن سپه سالار
جتار بجهت اهل نقدیات را بقا بعض ارواح سپه ده بود در ستم غان و کنگار سردار

با اتفاق قلع غان و جگر از امر او را جدا و فیلان کوه بنیان روانه نمایند و امر عظام
بموجب فرمان واجب لادغان سیاهوش غان را بسپاه کران روانه نمود خود
توقف نمایند و در ناخالصی نظر قلع غان قورچر بیشتر را بخاطر میسر که عریضه بنیان
ثبات و قرار است که جتار سیلاب متور غازیان میمند و ویران خواهد شد و بزرگ
با سهل و جود بکسول خواهد پیوست توقف ننموده خود را بر سرعت تمام بسک
طغر اثر میباید رسانید که این فتح سپین بهسم دیگر شریف نگردد و بصمیم غنیمت نمود
با اتفاق سپه سالار بگوید مسعود ملحق میگردد و تصویر مصروف نموده امر عظام
در قلب شکریا داده نظر علیان را که حسب ارقام بجز خمر کر معین بود پیش رفته
امیر اخو بر تار بگویند و تعیین نمایند و پر بوداق غان بر ناک بیکدیگر که آرد بک
با بعضی امر او قورچان عظام بطرف راست و غلامان خاصه شریف را با بعضی از امر
بجانب چپ مقرر میدارند اتفاقاً در آخر همان روز تقارب قاین و قلات فریقین
واقع شده بین اینجانبین آتش مجاری به اشتعال میراید امیر اخو بر تار با اتفاق شایان
و قرا با شش یک و جان یک یوز با غلامان و نجف قلی یک و لد قراق غان و سایر
جماعت بر سپاه مخالف حمله آور گشته بعد جلالت و مردان را بسک نبوت
سکوک میبازند و در اثناء کیر و دار اسب پر بوداق غان بفریب سهام میمانند
از پا بر در آمده آن تیره روزان هجوم کرده دست متور را آورند پر بوداق غان
با شتاب افشوده با جمعی از سواران کفایت شراشان کرده سوار اسب که در کتل
داشتند میگردد و در این اثنا سوار و غان تلاش ملکم استر آباد با جماعت تلاش
بکامیت پر بوداق غان بسک غان گشته بجلالت متواتر عقد جمعیت آنکوه را

پرانده بسیار و بلاخره بمیان خورشید و بخور که بجایت میرنگان خود و میان مرآت از
 طرفین دست از جدال و اشتباه آرام جابرجا می نمایند جماعت چهار را از خط
 این جرات و جلالت کمال توقف نمائند ظلمت شب را حصن عاقبت شمرده آورده
 دشت فرار شده با ورنه نیکو میگردند بعد از ورود جماعت منور و استیلا
 او نیکو نوب برود و دشمن قیامت اثر و وقوع مجادله صلاح در اقامت نموده طبل
 رحیل گرفته بر جناح استیصال روان میگردد و مجدداً نایل بنامر حربه به اعتبار میکشند
 و امرا و فزاین عظام در حین رنج جهانستان مهر درخشان از میام شکستام شب
 بر مرآت به سیوف سلور میار مجادله و محاربه میگردند و مانند سپاه شبیه بسیار آن
 لشکر اثر بر جابر میزند سپاه و شرفان قول را قهر را به جبر از گردان کارزار از دینال میگردند
 و دستا و حقیقت معروض میدارند چنانچه خبر سرست اثر مباح با ریافتگان بر اوقات
 جاه و جلال سیدار قام مطاع با ستم امرا و عظام غرض دور یافت که تا تابستان بود
 جماعت چهار گنده اند و یقین نمودن جمع بجهت محافظت قلع در آن خود توقف نمود
 بعد از فراغ از مهمان منور روانه درگاه جهان پناه گردند و رایات نصرت آیات بغیر و
 و اقبال ارد شدند و قدس میگردید و بعد از وصول در ساعت سعود از طرق که یکفر غر
 شهر است با امرا و فاضان و مقرران کابست پاده بستان بکوس و فرقه مقدسند
 سرازیر یافتند و امرا و عظام نیز چند روز بعد از ورود و انحضرت ظل آلر احرار سعادت
 بندگانه نموده کامیاب خدمت گردیدند و از ابتدا محاصره انکروه مخدول آیین مر حبت
 بجهت انکه سپاه نصرت پناه در اطراف ممالک خراسان منتشر بود و جمعیت ایشان در
 قندار بجهت بعد سافت برود و مسیر نیکو دید بدست چهار ماه کشید و الحاق بعضی از

۶۷
 عراجان بچکر یک دار القار قندار کرد و اجتماع بر میان جان بسته با وجود پیش
 آفتاب که مرآت آنک که در کسبک انانده نفس پاره در اضطراب مراد و بقدر متوجه
 از افواه قلع گشته روزی یک مرتبه بر و ر قلع که در کسبک میفرست است میگردد و آنچه لازم
 بود بعمل آورده و در عرض ایام محاصره مقرر داشته بهر سه ابواب قلع نموده بدست
 معبود باز گذارند تا انکه بفخوار صدق انما کل نفس ذائق الموت ده روز قبل از محاربت
 انکروه باطل طبع برود و جهان گذران نموده جان را نشاء رضا جو را انحضرت ظل آلر میگردند
 و از غریب امور انکه در عرض ایام عراجان فوت شده قلع محصور بود چنانچه اقبال از
 این خبر و به حال غلی در ارکان قلع در این روز رسید و اجتماع با جهان جهان سر و کوشش
 غایب فاسر به نیل مقصود مانند زحل راجع گردید و بعد از وقوع آن فتح پهن بچکر
 یکا کرد و دار القار قندار را با و تار فان عظام فاضل شرف غایت و حرمت فرمودند
 و چنانچه شوق تنزلات دار السلطنه اصعبان عنان تاب غریمت بود از راه انفران
 و جاجرم تنوب مقصود شدند و چند روز غنیمت زادگان مقرب سراق عظمت گشته
 از سرایان دیاجن آن سر منزل مجد و ملاحظه اخبار قریه اخلاص عشرت اندوز گردید
 امید که پیوسته کوکب و استعاد و قنبر و بال و خورشید عالم افزور اقبال این فدیو
 فرخ فال بر وسط السار جاه و جلال طالع باد و قانع متنوع درین سال منظر تلخان
 قورچ بنام بجهت بعضی از حاکمات که از و صادر شده بود معضوب و محسوس گردیده و بعضی
 قلعان سپهسالار در عوض شایسته بر تبه قورچ بنام بیکر سرافراز گردیده سپهسالار
 بعین حقان تقویض یافت و بعد از انقضای سفر خیر اثر و ورود رایات نصرت آیات
 بدار السلطنه صفایا پر بود اقیانان از ایالت تبریز و بچکر یکا کرد و عراجان منور

منصب مزبور نیز علاوه سپهسالار شش را بر شد **شرح انعام بیکان ملخصت**
خلع عمر بیکان انعام نشان دیر در خان چنانچه از جهان آرا که بخوار خزان حکمت یافته
 اش طلال در شرفش بر تو خورشید را بهر محتاجان کور امکان بدریغ عارفانه بقضا
 غایت از انجا که کشور معمور افلاک را بغرغ سنده آرایان کوکب نجوم زبیه بهار
 و اکلیل نوز و ضیاء برق اعتبارشان نهاده بسیط زمین را نیز بوجود غایض الحود و سلاطین
 رنگ فرما بر ساطع آسمان نموده و رنگ کلفت از آینه ضمیر ساکنان غیر اجماع فیض
 چنین فرمان رویان ملک آفروده بنوعی فیض کواکب یکا از افاده انوار بنور شید
 زبان زو پادشاه و کد او دیگر بهلا انکشت ناست کشور خدا یا نیز از افاده احسان
 بدین عنوان تفاوت مراتب افسر امتیاز بر سر نهاده و مانده نور حجاب آفتاب محیط
 مرکز زمین است که خاک را بقصه ملک و اقتدار ایشان داده باینجه هر یک از جهات
 و نبات بقدر استعداد و قابلیت مواد کسب فیض از روشنائی عالم بالا نمایند و از
 بنوعی نیز از خطوط شعر احسان باو شاهر محید مخزن آمال است فراخ و ملک قفل از
 ابواب رب یکشایند اله که را ملخصت خلل اثر از تجلی صفات مزبور مانند میثاق
 عالم آرا که با جمیع آثار انوار کواکب است از مرکز تا جداران پیرایه امتیاز در بر و افسر افتخار بر
 در و در صف از شوق کوسر بنزد دست جوادش چنین دل رسیده عشاق به تابه دل کان
 از بیم جود کسب پر دازش مانند دریا آب است حاصل عرق مشاء و معان در ایام جودش
 چنین بر میان کوسر است و کسب باغبان از زربش ابرار که کشش مانند غنچه گل بر زبانه
 کشش کسب جهان فاقه را در قاشق کینج شایگان سیر نموده و سبیل به ناز و مانان کینج
 بخش عطا پیش در سایه کوه درم و دینار از تابش آفتاب فقر و غنا فارغ غنوده کشکول که

مانند حال که از افاده نور خورشید پیرایه کمال پوشیده طبق طلال است سرشار و قلوب
 سینه ریشان فارغ از احتیاج از شکفتن عذوق انعامش ملکیت بهار کاتب برات
 احسانش خط نسخ بر آثار عالم کشیده و معیت در پیشش چنین فروغ بهر نیز از مشرق تا مغرب
 رسیده هر چند بزبان خام و خام زبانه تحریر و توصیف احسانش بر صحنه زمان و دقت احسان
 ناممکن است اما بر غرض از ان جهت اعجاب نظار کسان در ملک بیان ان نظام مرما پر
 مزین به استعان کوسر انجکایت را در کوشش کشیده و بساط خواهرش شنیدن اخبار
 قائله را در روز دزد و بر و افغان در موز سستور نماید که بعد از مراجعت سفر محبت اثر دار افغان
 قدما در استخفاف آن ملک پذیر بغایت حضرت که کار که شهنشاه سعادت را بایت
 نصرت آیات بهر چه طرز داند و خدمت سکا زنده راه یافتگان اسرار و عهده
 نهد کان عذوبت شاد مقدم نشین محفل ضمیر شادمانش هر بار با فیه خاطر اقدس
 ظل آلر سجع کالات ترک تازیک در غرضش مناسبت با یک سالک طریق بل تزدیک
 خاور مراتب استوده صفای و نیکار رسیده و از الملک رسای منتخب دیوان درست اندیش
 و ستوده رای بهر هر اسم جایک و شجاعت شید اساس شهادت به امانت کینه
 خاطر الملخصت بهر چه از سفر دشواری مردم شناس و قدر دانه شار به حق الطاف
 شهباز مطرح اشعه عنایات که در کار آمد و بر در یک پیر شکار بهر سینه خاطر در این طر
 افتاده بود مومر الیه را بخلط استیجاب مصاحبت از انکفا و اقران امتیاز بخشیده
 بهر که ملکی در دار المومنین استر آباد که بعد از فوت محرابان در وجه احد سفرش
 بومر الیه عنایت فرمودند و هر روز با حاشا ناز و انعام به اندازه آن شایسته التفات
 بر مراجع افتخار ترقی میفرمودند و از جمله عطا یاران خسرو و فلیک شایان خان والا شای

چند دست تکیه مرصع بشش قطعه لعل آبدار و غیر مرصع با قوت شاهوار نیم شفا
 که محاسبان از پاره اندیشه در احصای قیمت جواهر آن چنین مگر کس نرسوده در قطع سنگ است
 کند و زبان پان در توصیف و تعریف آن چنین تیغ از کشیدن سنگ فسانند است
 باشد پاره اعراق با وجود تیغ کس سیر و شنیدن اخبار سلف سموع مکر و دیده که انقیاس
 انعام از هیچ یک از پادشاهان نسبت به بندگان بوقوع پیوسته باشد اگر مجموع اینها
 فائده را با این سنگها اگر آنها در کف نیزان مانند چنین موازنه بر کار ماکوه کران خواهد بود
 و اگر در عطا یا بر حاکم را با این یک بخش حساب نمایند مانند بهادر پیش خورشید جهان را
 نخواهد نمود الحق اگر چه قیمت اینها احسان در نیزان اندیشه که است اما قابلیت انجم که
 مورد این لطف بکران گردیده صد چند است که در شاهوار حدیث در معین عطا کرد
 آن جواهر شین از بکر بکران غیر آن خرد و خرد آفرین بقوم مضایقه آن خان و قیقه شکی
 بساحل آمده است که در نکاح هر امواج در بار هست پادشاه منظور است فوق باده
 استحقاق آن کان مردم را نشانده خان و الا نشان معروض سیدار که چنین قیمت تقسیم
 کرانها از آن برتر است که در مخزن حوصله خدمت سکا لان کفجه شایسته جان است
 طراز کر پان و زرب بیان خسرو و جواهران باشد اعطی حضرت خلل حمزه در جواب سیف
 انقیاس طرافت و قریب ملکیت خسروان استوار مرایه فائده عطا آرد در قدر غلو و
 ثبت و مرقوم گرداند و اگر نبودن که سر کرانها در خزانه شهر یاران و بکر خان یکسانست
 الحق از شواهد صدق این خبر بر آید که مر از عمان و لعل از بخشان است که یکا چهره ناز و
 خورشید تابان و دیگر بر بکر احسان ابر نیسان و طب اللسانست و اگر این در صلب
 مخزون و آن در رحم صدف کمون بود بر تو این پان بر روزن استماع شنیده کان

ناتفر صیر فی جواهر آبدار معانی و اندک در نیزان اندیشه در شین نشیبه اعطی حضرت خلل حمزه
 این بختر از نرم داده شود کرانها تر و در دیده چنان با بهار است چنین در بد و خنجر
 نشیبه اعطی حضرت خلل حمزه در بذل القود بکران بخورشید در بخشان کرده شد و خورشید
 در بخشان را احسان بر و کوزه مرصع یکا باز و قابلیت مواد که سبب آن سنگ و کار
 و کل در بوستان کسوت لعل در بخشان مرصع شود و دیگر از انعام رایگان که بنیاد از اخوان
 بنیاد از فیض آن از غرق نگاه پیچوشد بر دست فائده استان طراز بخار شل انعام
 این خسرو و خنجر و غلام نیز از مضر فضا است تفصیل اینها اجل آنکه روزی در معین توجه
 مویک سعود و شکار به سر و پای زبان به زبان معروض ارشت که سلف از آل دیوان
 که بخوبی لعل یک و طایم یک مقرر بوده برسم ساعده باز یافت نموده و سبب ضیق
 و کثرت خیال قادر بر ادای آن وجه نیست و محصلان دیوانه مطالبه آن بینایند و از آنچه
 در دام عتاب و رشیکه اضطراب گرفتار است بر زبان وحی ترجمان گذرانند که
 مجموع و جهر از بخوبی لعل یک و طایم یک متوجه مردم است و مطالبه آن بینایند
 مبلغ است ارکان دولت قاهره معروض داشته که مجموع وجه مرصع و قریب سیصد
 زمان میشود که تحصیل محصلان مقرر شده که بوموال ساند و اکثر بصفت ثروت و کثرت
 موصوف اند ضیاع چند و غایت بلند شانها هر آن را نمیباشد که کام آرد و جواهر
 شده انعام شیرین و طبع که و هر از نرم مرارت نمود یا ساند و یکین باشد تا مر آن به
 که سرمایه مسور قرآن چندین پادشاه صاحب دستکاد تواند بود و تخفیف نقد و قدر
 مقرر فرمودند و بنا بر قیمت که از کار مقرر شودند امید که پوسته سحاب احسان این
 خلل حمزه از دیار به بیان الطاف آفرین بایه دار و ناگردان این فاکدان باقیمت بر عطا

جهانیان کو برابر باد **ذکر فوت مرحوم و مغفور میرزا حبیب الله صدر نفویض امر**
میرزا میرزا محمد ولد او بر منزل شناسان طریق حیات و سالکان فراز و نشیب
عادات پوشیده نیست که خیمه بدن و کاخ تن را ختام صنع حضرت بزرگان
باو تاد استخوان و اطباب آورده و شرابان و استوانه نفاس که سیر استخوان
بر بابر داشته و از نور و حواس فراتر از نور دست بر این خیمه حجاب آسا
و سر را بر پادشاه کاشته اقامت در این منزل لفظ چمن خانه زین کجبه ساقوت
و نمک شکان بدان خاص از برار رحلت است مرچند این بنا را عجب در نظر جمهر
در نگاهبان از بساط طواغر نگذشته در عین مرمیز چمن بنا بر سران استوار است اما
در چشم که در هر غواص بجای دریا فتنه هم غمان سیلاب بهکارت اگر بپایه فوت
غایب آفتابا برشته مشروب و رفو مال در صد ورق شوق آن در نیاید این کجا
چمن خرقه که دبا از هم پوشیده و ریخته و کرد فنا بقربال اندر اس بر حسب دلمان
آن چمنه میگرد و اگر فراموش نفس کیدم دست از رفت و رو بآن باز دارد این
کاخ در که عدم ستور و مانند حجاب پرداخته از هوا در دریا نیست معور میشود و باغچه
از بنا گیر درین ملک مرحمت به عفران افکند میرزا حبیب الله صدر ممالک محروسه
که عالم انسانیت و مردم در جهان فرشته صفای به سفر خزان بر توطن این زندان
اختیار غنچه بید رحمت در اینها به مغفرت روانه جنت شد و منصب طیل القدر
مومنان از تاریخ فوت بستمج کالات حسبی و نسبی میرزا محمد صدر غلف صدق
آن کان بخا و مردوت نفویض یافت **ذکر نهضت و آیات نصرت آیات بهیلاق**
بسمرحم و بهیزار شیراز اشتغال بعیش شرب و شکار در مقام مرگید و زور دین

در بنا شکفتن بر و زور کار کشود و طایوس کل از آنها فتنه نیست بر فراز شایسته
آغاز پرشایه نمود چمن بر این رخسار شدان پوشید و باد و از ابر بهار بر آتش
بل و کل فروزان کردید نزار دست چمن یکبار از چانه کل سرست و بهوش
و خمن شدان کاشن از آرزو و هم اغوش مرغان خوشنوا در جوش آمد گویند کان
کو کو نواز و زنده خوانان بلند آواز از سر درختان بآهنگ رسا خوش آغاز نهادند
پادشاه فرمانروا که پوسته ساغر کا میا به لرزه و تیغ جهانگیر و دوشموز خور
باد خواهمش آن در دل بید آمد که در ملاقات صفایان و شیر از زویدین که کار
رخسار رنگ و شکار مرغان سیر آهنگ شد از نوز و شکامه افروز کردند و زور و زور
از هر چه توان گفت افزون به زور افتر هیون درفش در نشان جلوه طایر نو
نخست تیغ مینو سرشت کوه از کردش که هیون دیده ز کس چمن افروز را تو تیار
پیش کشید و نواز این فرود بهوش خوش نشینان آن کلاستان بهشت نشان
رسید پنج روز آن رنگ بهشت برین از جیش پادشاه روز زین مانند سیر
آسمان که از فروغ افتران لاله رنگ بهارستان به فراست بکلمه ترش حرافان
و پاهای گردان و جنبش آب روان بل زین تند و ان هدیه مرآه که کون کردن را
از رنگ آن خمن افتر درق مسرود آسمان بآن استین دراز آهنگ آن بیخ روز را
در شمار زندگان خود شمر و چمن روز ناز باده کس را بخوشد پیر و کزید بهر روز بخت
و بلند پای تخت اندام چشمه باهر روانه سیاق سیاه چشمه و کرد گران و سیرم
و بهمن زار شیراز که دیدند آستر آن دشت نهار بهار از بسیار کلمه را بکین چمن
دام کلچین بید و هندکان در مرآه و از افروزه رستینها رخسار رنگ تماشا یار

کان میشد که مکر چهره ز پاره خنجر است از تاب باوه تاب کل شکسته یا کاروان
 بهشت را از کربانی سبب بار گیر در میان راه خسته آید روشنی از آینه دل
 بر روی سبزه باز نگار کون روان و هوای مانند دم جان بخش عیس برنده کردن فک
 کل لاله بهر سو گردان پرده بر تر از ماند آسمان خانه کردانش نامست در گشتن کرب
 سر بلند از افراخت و در گلزار سرشته بآرایش مرادخت بندگان درگاه درگاه
 بارگاه در بندگان آن بر کنده خنجر روان بام تا شام و شام تا بام بکشیدن ساغر بار
 و سنگا مکر داندوه از آینه دل مرششد و چهره نال که از باد بهار در جنبش افزون آید
 از بزم و زندگان آن سرود بدم بر جو پار زند که میرسد که هر بزم افزون آید و چهره
 کشتی بر آب شتاب میگرداند و پاره از سوار باره باد کسب رنهار کور پیش از سپهر
 تیز گرد میزد بدین آیین روز با چویده شد و دستها در زیر آب سبان فرو دیده آید
 تا نیرنگ میون و لشکر از شمار افزون بسیرم رسید و آن جای است و لکشتا بهشت
 در زیاده رسا چشمت آید از فراز کوه هر آن شهر برد از آن است روان از سر آن کوه
 از زمین گسسته پاهین زیر آفت کمان توان کرد که آید باین بسیار و آبشار باین بلند
 در جاده دیده باشند با از جهان کرد ویران کشیده چنبرن بار بر کنار چنبره و پاره آبشار
 جنبش داشت ساغر بار بر سوار خنجره از بر اثر شکار خنجر بر گردان دست بر کل آتش
 کار باندگان که راه یافتگان بارگاه گردان خنجره اند سوار سینه دزد و بر خر بار کوه چو
 رویان که مانند آب کوه در پرده بر سر آمده اند خنجر میفرمود چنبره پیش از روان شدن
 بران سوار بر رنگ و بوی نوشتجات زمین داران مراد خراسان پای تخت گردان
 رسیده بود که در محمد خان پادشاه ترکستان دیگر باره از نیرنگ سپهر گردان در راه

مرور سوا

و مان شده بهر سو دریافت بزم بر تر روانست و شام نظر یک زیک بر بار نهاد
 با کینه از تومان اشرف و تسوقات پیشمار فرستاده شده بود در همان روز با کینه
 در محمد خان دریافت بآرایش سوسن نموده نوشته از و آوردند که چنبره از زکندر کهن سلا
 کوفت و شوار دارد و امید آن ندارد که بار دیگر جادوستی را آب روان اندک
 از شوگلن اینج در بیرون آورد از دزد و مندان مر بزم پس از روان شدن بسور
 نیستی بکار آورد و از خاک پاک بدینه نمایند و از بهر باز ماندگان او آنچه شایان
 پسندیدگان کور دریافت باشد بجای آوردند هنوز فرستاده کان او در درگاه
 خنجر و کتیر باده بودند که نوشته شام نظر یک در باب بیرون نمودن پادشاه
 ترکستان جهان گذرانر پایا و از نیک جهان کشار رسید و فرمان فدیو جهانیان
 از برار آوردن کاسید او و باز ماندگان بصفایان نوشته کردید و پشخانه و الایو بزم
 زار فرستاده شد در آن سرزمین سرور سوار شده با حق سبب با حق چوگان
 داند حق تیر و برداشت بندگان و داند حق ساز نادر و لکشا و کفن جام و کشیدن
 با دانه اندوه ز دانه کاه افزون بزم خوشد با بگردیدند و در همان روز با نیرنگ آمد
 صدایران بجهت دادن آتش در محمد خان دستور در حق سپاهان یافت و باین
 پیش و شیوه تخت پادان فرمانروا کاهران و کامیاب داد خوشد سید اندک
 تاج کران هوا مر مرام جان بکیند بهار از بر روزگار بر آوردند و نزار وستان
 پدر گلشن را در بسته برغان بکانه سپرد هوا مر شهر جلوه تاب از نور شامش که خنجر
 و بهر کوشش دشت دیابان بار در دهن کشید سر پرده شام بر سپاهان روان
 و سبب از خنجر خوشد چنبره زانجا جان شد روز باین پیش از برار کاهران و بهر کوشش

گذارند و دستار از وقوع این قضیه شریک غالب خود تصور خواهند فرمود چنانچه در
 آن سفر کین ملک بقار کارکنان قضا عطف عنان از دار عز و سرسرا سرور میفرمودند
 خواستش آن آشته اند که نقش مطهر ایشان نقل به نیه شرفه علی ساکنین الف سلام و
 کرده شود و قیام معتمد و صایا بمقتضای قوانین سر تعیت غراموصوف برضار او
 و او صیانتی اندازد دست بهمت لازم نمود که مختصر را که بصفت زبان دانای موصوف
 بر یافت متعلقان و سنوبان سلطنت پناه مزبور نزد آن زبنده اورنگ سلطنت فرست
 که بمقتضای تقیض میلان خاطر والاد نقل نقش آن ساخر ملک بقانایه اندازده الاشبا
 شایسته یک زبیک را روانه خدمت سر منجم بدو پندار را شتاب قضا اقتضای غایه
 فریادم که مشکاران دولت والا بعل آورند که کمال از افعالی اقبال و اعلال طالع و لایق
وقایع منوره درین ملک محمد علی یک ناطر موتات و دواع حیات نموده واقف
 و قایم خدمت و بندگی محمد یک میر الممالک ولد مرحوم حسین یک قیام بر شرف
 قرب اخصاص است منصب مزبور سرافراز گشته خدمت میر الممالک حسین یک
 برادر مشار الیه مرجع شده و هم درین ملک مرحوم سیاهوش خان امانت نقد حیات را
 بمحصلان آنجهان سپرده قول را قاهر کر با ایالت کوه کیلویه بواقف موز خدمت سکا
 اند و بر در خان میر شکار با شرف توفیق یافت و ایالت استرآباد که با ایالت مزبور
 بمحمد قیخان ولد سیاهوش خان غایت شده **ذکر آمدن اورنگ زب و ولد و اما**
مند وستان بار دیگر مقصد استرداد دارالقرار قندار و قایم فاسر حاجت نمودن
 برکنه سخنان دقیقه شناس پوشیده نخواهد بود که دادار بخشاینده مهربان که اشقام بهمان
 جمهور اعم و عموم اصناف نبر آدم سنوط و مربوط بخوانش و اراده اوست رشتن

افراد کتاب ملک که عبارت از انسان عالم میان باشد با وجود بیان خلق و خلق از
 امر و داند که اطاعت فرمان فرما هر است نموده و رضا جوید و خدمت سکا
 که ایشان را بر عموم برپا واجب فرموده در صورتی که این حاصل باربران سلطنت
 بمقتضای طبیعت حضرت ابر مروت پروردگار عدالت شعار نماید از مردست و عا
 تحصیل ستودن میان جبهه استقرار اورنگ بلند پای جهانانیه نماید و این جبهه که پیوسته
 کار این برگزیده کرد کار بدینا بجز گیر و دار و کتاب جلال و قائل بخوار صیت نور
 و خاسته طغیانی علیه و آله که نظرت بالرعسبیره شد ساخته و عمره همستر از جو
 پرداخته بر من تقیض ابراج و نیل انجیل اندر ابیات نصرت شعار و اعلام فیروز طر
 از بلاقات سیرم و شیر از بر کز خلافت و مقر سلطنت که عبارت از دار سلطنت و
 بهیچ منبر حاجت ارفع شد چنانچه در سند سابقه که در طاعت برزده نمود مقصد استرداد
 دارالقرار قندار در حرکت آمده بودند در نهایت ناکامی و آواره دشت کم نامر
 گردیده بودند و عقل و دین که محک عیار نفوذ خطا و صوابست بخویند غرض که بعد از
 ارتکاب خسر چنان بار دیگر بهوس تحصیل این متغیر کان بکایه سبک عنان کردند لهذا
 پیوسته بمیش و نشاط و شکفتن و انبساط اشتغال اکثر اوقات بلاعبه جدید بازی و چوگان
 و ناخن بکیران و شکار چرخ و شاپین و باز و یوز منگامه آرا و عشرت اندوز سپودند و چو
 رفاه حال شکر طوفان و سپاه قیامت حشر حکم جمعیت سپاه و حرکت مبارز ان ملک
 که مرور و عبور ایشان با خواص سیلاب بهار و امواج بحر فاراست نفوذ نمودند و
 آنجا که علت سودا در محال بقوینا بر فحالت بدنام و اندر نیت و الممند وستان
 دیگر باره بهوس استرداد دارالقرار قندار از منیر صیرت تخمین سر برزده اورنگ زب

با اسد خان که وزیر و راق فائق سمات کج جزای آن پادشاه صیرت دستگاه است
 و امر و عساکر پیش رو فیلان کوه کردار و توپها را در آن راه روانه دارالقرار قندنا
 نموده او تا خان بکلی یکبار درالقرار قندنا رود و آن قوم عاقبت نامحمود را بر پای
 او زنک سلطنت و سریر دولت عرض نمود بعد از تحقیق آن غیر ساسی در این جمعیت
 سپاه نصرت پناه و مبارزان دزم آزمای قور باز و آهن کلاه صد دریافت
 که بقصد استیصال آن تیره روزان که سواد مطابق اصل بخت سیاه خود در حرکت
 آیند و طیفان سپهسالار پیشتر از ریاات جاه و بلال روانه شده اعطی حضرت ظل
 در ساعت سعود و زمان محمود باغ سینو نظام فیض مقام عباس آباد و السلطنه
 اصفهان که انخاست از کتابت بهشت غلبه برین نقل مکان فرمودند تا فرام
 آمدن سپاه کینه خواه از اطراف و اکناف ممالک محروسه انقوم غلبت اندوز
 یک روز شغول محاصره بودند و برین غلبه و جبر اشتغال نمودند و در این امر بقدر
 مقدور سعور و اهتمام کرده گمان مریدند که بزرگ داد و پا بر سر جان نهادن با عنایت
 پیغایت اکثر برآیند بعد از انقضای مدت مسطور استماع نمودند که سپاه نصرت پناه
 نزدیک رسیده اند و ملاحظه جرات و جلالت او تا رخا و غازیان طفر شعار
 قلعه دار نموده مجدداً نیل بزم جبهه ناکام گشته و مراجعت نمودند منور الوبر
 و اعلام سعادت از عباس آباد در حرکت نیامده بود که مرده شیخ و غیره و زدن کونک
 اعا و پادشاه و تیره و لان عمار از نورعین رسید و ارقام مشتعل بر غره شیخ و غیره
 بسم بکلی یکبار و امر او و نیز حکام و عمال ممالک محروسه صادر شد و چون موارد السلطنه
 اصفهان بسبب فراط حرارت از منتهی اعتدال مخوف شده بود بغیر روز و اقبال

بصوب صواب بر روی سر خیمه زاینده و در روانه گردیدند و در آن سرزمینها که
 بو فوریت سیاه و کثرت کل و گیاه مذکور السند و افواه است اقامت نمود
 در ایام اقامت آنخان نزاع است اثر کاهر سیر سرچشمه محمود که از غایت صفا
 و غرابت منشا تعجب نظاره کیان صایب نظر میکرد و روانه شده بعضی اوقات
 بشکار کبک اشتغال میفرمودند و درین اثنا بیع ایستادگان که یکس کون اسب
 خبر آمدن کلنگ مرثی غنای غنیمت بد انصوب صواب معطوف گردانیده بخوشر
 و عمر از شکار کلنگان آسمان آنگ استلذذ فرمودند و در همان روز با بالو علی
 یساول امیر عبدالعزیز خان پادشاه و الایام ترکستان که بجهت تشدید ساد و سستی
 ارسال نموده بود بانام صداقت قشیم دین بند که نموده و بشرف مجالست مجلس
 مشاکل سرافراز یافته از سیر جرافان سرچشمه کندمان و آتشبار غریب که سر کز چان
 تاشایه ندیده تعجب اندوز گردیده رخصت انصراف حاصل نمود **شرح داستان**
شکار نمودن شیران بحسن صحران **نمودن دان آمد و در رخا و قور لاف و امر و امر**
بفرستادن محمد و حسن که از فیض محاب اقبال این افتاب سپهر کلک و سایه حضرت در کلک
 امور غریب و رسوم تازه که در هیچ عهد از زمانه سابقه سلاطین و در شان را توفیق
 تماشاگران نشده مانند شاه سبزه نوفر که در فضل بهار بر اینماید فوت نامر سران
 در کج ظهور بر آورده سرکش دیده پیش نظاره کیان شکل پسند میکرد و پرده خفا از
 چهره نموده و در کج بخش محفل امکان و زینت افزای رنگه آتش جان میبند و مهر
 فطرت بلند و نیت ارجمند که دقایق امور و موشکافان را در حل آن ناخن اندیشه
 شکسته و باز و توانای بسته است یک گوشه ابرو را لغات این خسرو اعلیم کش

یکشاید و مسافران تعلیم وجود را قبل از وصول بشهر نیکان در طریق بالعموم بکتابخانه
 کاشانی بجا میباید آرد هر که در سبب استیلا در دبستان نماید اگر خوانده منجز از او ستا
 بد نیاز و شیوه را رسیده است و نماز که و غراب نماز ایشان این اعجاز است تفصیل
 این اجمال آنکه برکت سیخ سخندان که بیابانی متبع کتب سلف و کشیدن آثار خلف
 اطلاع بر احوال خسروان و فرشان از امر و زمان حکومت پیشدادیان یافته باشد
 ظاهر است که در هیچ زمانه از ازل تا به سانساز نبوده که خسروان که در آن شان شیراز
 شکار نموده مانند یوزان معلم دست آموز و فرمان بر نموده باشند این امر غریب
 و شایعه عجیب که در زمان دولت این خسرو و غلام رایج گردید چنان بود که و اما
 غریستان و سایر خوانین و فرشان چند قلابه بچه شیر اضافی پیشکش در معان نموده
 بهر بار آسمان شکار فرستاده بودند و چنانکه رسم پادشاهان و اولا قدر بر میشد
 در روز شکار شش و نیکامها را بر عام بخت غلظت شان و توهم گردنشان شیراز بر دربار
 انبال میفرستادند تا آنکه بخاطر اقدس و منیر مقدس بر توانا فلک گردید که جراتوان بود که
 شیراز را بطریق یوز تعلیم صید افکنر نمایند که در تفوق از سلاطین سلف که باین فکر نداشتند
 را باینده چند اصغر در نظر قاصد در کان کوتاه بین که قدر سارنگان از بسط
 رسوم و عادات متبدل گشته بسیار بیع و بعید میبود اما از آنجا که در نظر دیده بود
 یاب حضرت ظل آفر غایب حکم شاد دارد و بایافته و دقیق طرز دانه محرم بزم ضحیر
 اصغر حضرت عاقا اند و بر در خان مصاحب و قولاقا سردار شکار شمر و بیکدیگر
 کوه کیلویه امر فرمودند که بنوازد که مقدر مرغ در شکار نمودن سباع مزبور بیل جبه
 بسزد دل دارد که چنانچه سیر تفریبات مانند زان بهشت نشان مسدود چنان غرم و آلا

در هنگام رحلت آیات حضرت آثار بقصد شکار در حرکت آید بیل این مامول میسر شد
 الحق ان آشنایه نظر امور غراب موردین امور عجیب به طول بکار برده در آنکه
 زمانه برویش مدعاسرا انجام نموده معوض گردانید که بطریق مختار شرف و غیر مقدس
 بر توانا فلک گردیده بود مطلب حاصل و طسم تعجبات مردم باطل گردیده و هم در آن
 او ان آیات حضرت آیات را از ملاقا رجعت واقع شده و هر روز در باغ
 عباس آباد توقف نموده با آنکه داخل دار السلطنه اصفهان شوند متوجه باز نماند
 بهشت نشان گردیدند و امر فرمودند که شیراز را همراه آورند که در شکارگاه آنکس
 و پذیرک شتون بصفوف و خوش و انواع بهایم است ملاحظه شود صید افکنر
 کرده شود و در منزل شیر شکار اشتغال نموده با عتقر حوالا کند به ان تقویم داخل
 مانند زان گردیدند و در آنجا نراست بنیان مرد و زبیر و شکار و کشیدن ساغر
 سرشار و تماشای باغ و بهار بزم افروز و طرب ساز بودند و اما آنکه روزی از روز
 بخاطر اقدس خطور نمود که چنانچه سباز تاق و توان حمل شیران نیست که بطریق یوز
 در شکارگاهها همراه باشند و نیز آئین شش شیر و اسب مقدورند محض نابرد و گردنها
 ترتیب نموده همراه داشته باشند و بدین عنوان بشکارگاهها برده اند
 از ملاحظه صید افکنر آنها طریق نشاط و انبساط مرز بند و چنین بعضی اوقات عبور کرد
 از آب کل شوار بود امر اشرف از سمن نفا و صدور یافت که محض شیراز برادر
 فیلان کوه بنیان که در صحن فنج دارالقرار قندهار بحیطه تصرف در آمده نصب نمایند
 که هر وقت همراه باشد چنانچه را قلم این دبستان غراب نشان نیز بریزد و بنده
 از بار بار فیلان بزم قرب حضور و هم اوقات قلم رزم رکاب مسعود مرغی شکار افکنر

شکار
 عجب

و از کتاب استغراق سرگزشتکار برین خوب و حیدر برین مرغوب در عرض ایا
سایر مثال و بنابر موبک عابد و جلال است و هر روزه ملاحظه انواع شکار نمایند
نمیده و از جهان دیده کان در سال نشینده چه صید شیران مانند عاقلان و اشکش
مشتمل بر رعایت شیوه ستوده خرم و پارس در مراتب اصیاط مبرج در دفع
مضرت خشم از چوب زمر سپر آمین بر و شش در ترک طریق بد صوفیه و نزار بن
عاقلان در کوشش دارد در مقام کرم تاز باور اجمالی نیست که معانی نماید و صیدگر
بقفل چنگال در هم بست متعاقب به پیچ چاره خویش نکشاید در پیش تیر چنگال ایشان
عابد آمین چنین بر این صحرای نباتت و کفار بخت قدش را نوید از خلاص و نبات
در بزم ظهور حیدر رسیدن بر و بدش مقدم نشین و در بساط اظهار فرست
انداختن شکار با راده اشک بلیس قرین قطع نظر از این معانی که شهر با رخسار
شکار از پهنه چنان نیاید که شیران بکار کلاب معلوم مقام طراز شکار و این طرز
زبان و آینه کان کشور از زمان و ادوار بجز در اوقات شکار این بوالعجب شیوگان امر
عرب نظور گشته کار شناسان تجربه اندوز را در بکر صیرت مغرور ساخت شرح این
و استان غریب نشان چنانست که یکا از شیران با که در کتب میاد طفل نو آموخته
و صحرای شکار ندیده و تجربه نمید و شتر بود میخواستند که بد را و آستین ایشان
میاد و ما میگوید استاد سازند لهذا منظور نظر غان رموز دان آن بود که نخست
به گراز ماده که از صلا و جوشن گراز باب عریان و باب شک و دندان نو آموخته گشت
با صطلاح امیر شکاران بولد که بباد در نخستین مرتبه میاد و رموز لذه ادراک صید
اکثر نموده از هم تیرد موبک مبارزت در خمر شده بعد از آن چنانکه شاید اقدام برین امر نماید

و بحسب اتفاق گراز نر بجلت حدانت حسن و نور رسید که سفید و صبح استنش
از تیره شب گام و دندان طلوع نمایانند آهسته از پیشه بر آید امیر شکار را تربیت
بعد سافت چنین بعد از امان نشان از دندان او بخوبی میگرد و شیر نو آموز را مطلق
میسازند و چنین شیوه رسانیدن آن از دهن شیر اندام تمام بوده مانند مرغان بسکاز در
دم ادراک آن گراز نموده بد باکان در قید چنگ و دندان در مرآه و بعد از رسیدن
شیر بانان که دندان آن عدد و بد اما ملاحظه نمایند از چم غلطی که نموده بوده مضطرب
قصار بعد از تفحص و وقت نظر معلوم میشود که دست امیر شکار قضا برایش درخت که
غذا مستقر گراز است الحق نظر کیان را برین حال تعجب بر تعجب افزود و خدا ساز
بودن کار یار این خسرو اقلیم کشار و مرات عیان چهره ظهور نمود بعد از گراز شکار
از دنا که در خسرو قدر شناسی امر فرمودند که قلاده حرص و زنجیر طلا بجهت ایشان
داده و محفله را بجا آورد و طلا ترین نماید و بکار ایشان را بجهت استیاء بکار از تربیت
از این امید که تاثیر گران کرد است این خسرو شیر شکار را نصرت بشود و اقبال معانی
شرح وقایع امور در این توقف رایات منصور در زمان و مرغ در او
که مکان نزامت بنیان و گلشن جنب نشان بازندان محل نزول رایات نصرت
آیات بود در آن خط ارم نظیر سر روز در کانه مرغوب بوستانه مانند چهره
شاهان محبوب کمبشیدن ساعتر نام سرشار و کرم کردن مکانه عیش شکار داد
خوشه میادند و از بلاد جنت نهادن مرز و بوم مبله طبع اشرف با قات خفا
ما فتر سر روز شکارگاه اطراف آنجا که مطاف هوا بر پشت توبه فرموده نصرت
فدک و شکر که از آتش زن بنیان حیات کون و کراز آن سرزمین سیکه دیدند و

و از بهر صدایق پر کل و باغها بر سبیل که غیرت مرغول زلف و چو تاب کاکل
کلهار انبساط میچند و کاه شیران کار چنانچه سبقت گرفت صید کورن و کراز
نموده طریق عیش و نشاط میمودند و چینه عباس آباد بهشت بنیاد از راه اشرف
و دریاچه آسمان نهاد کلهار فرمیده تا شایر متفرقات اینجا تفوق دارد حکم
اطراف دریاچه آنگان مینوشتان نموده **استان چراغان اطراف دریاچه**
بر سواد خوانان صحیفه تا شاد و نظار کین چراغان کند خضرار و شست که روز کون
شبههار باد کسار بر فروغ چراغان و چندان مباحث روز زندگان و غار و خا
شاخ عیش و کامران است که مر این هنگام را بر اطراف دریاچه و رود در نشانیست
عرق و آتش شراب شیراز و فروغ این بزم را بر عر اسیار از میراد و بهشت و فرد
زیاده کشم و نواز است سلاطین و فرشتگان که گذرانیدن اوقات عمر که در پیش
میر باشد بقدر عقل قیامت ناسمجوز نیست که بعنوان خوشدلا و کامران گذرانند
و کردار از ایام و لایا و اسب در گذار است نستانند لهذا حضرت ظل الله بچراغان
اطراف دریاچه عباس آباد اشرف که قطعه ایست از باغ جهان یا تخت است از
روفته رضوان اشاره فرمودند خدمت گذاران در اندک زمانه اطراف آنرا دیده
باشکال مناسب چوب بند نموده با تمام رسانیده و بعد از انعام آن حضرت
در تالار وسط دریاچه بدولت و اقبال بفرمان سباط اجلال جلوس فرموده حکم
با فروغ چراغان فرمودند آتش باج و داده کلنگ نیز بچراغان کردن و باغ
درخشیدن آغاز نهاده و فروغ چراغان از کواکب تابست چرخ کردن حکایت میکرد
و عکس چراغ در آب از سیر و در ستارگان و روایت می نمود و عود مطربان آتش

می نشیند و باغ نغات و باغ غار از معطر سکر داند و شکفتن بزم با ده عقل مصلحت
در آتش حیرت مرشد آتش که در حقیقت روز عیش و نشاط بود و به نظر سیر کرد
و ساغر و پیمان را که در پیش با فرسید امید که پوسته ساغر نشاط این هنر و کامکار و شمع
این حالت ابد مدت چمن شمع چراغان سوزان و کدازان و کریان باد **شرح تخریب**
قلعه که گفته اروس بر کنار قون سوا اعدا نموده بود چمن و الامالک
اروس با از زمان نواب کبیرستان فروس مکان تا غایت که اوان اهر لند
بهارستان و لیت ظل رحم است پوسته باین درون نیت و دست و روابط
آدم شده مشید و مستحکم است و همواره ایچان بایر بر خلافت و تحت شهر بابر
و سلطنت آمده شده دارند و فرمان روایان این سلسله جلیل زردام مراعات خاطر
ایشان نموده همت والا با نجام مطالب مآرب ایشان معروف میدکشته اند
و در آغاز زمان جلوس سمیت مانوس پادشاه مالک اروس قلعه در حواله تریک
که سالان الکا اروس و مالک محرو است اعدا نموده بود و بنا بر مراعات
مراست بطوره باغها مضبوطی گشته و در ایام جمهورت خان دالاسابق که حاکم
چنانچه سبق گرفت از پاس سلطنت جیوش منصوره و جنود قاهره سراسان
و کریان گردیده الکا متعلقه او برستم فان شغفت شد از راه هم ند بهر شنبست
بوالا اروس شده نواده کلان خود را نزد او فرستاده طالب مظارت معاذ
گردید و مصلحت دید که در جلد آنها نموده که اگر چند قلعه دیگر در حواله قون سوا
که راه آتش کس بهالک محروسه شده و اگر از جانب اروس کومک بالک
که حاکم آن آید بهولت میر باشد مقرون بصواب نماید و الامالک اروس نیز

فرب عذرا و خورده قلعه چند در محال مرز بودا داشت و جمع را بجا فطنت یقین نموده
 و حقیقت اینغیر را خبر و خان بکلی یک شیر و ان بوقت عرض رسانید ارقام مطاع
 باسم حکام مجبور سعد و قریباغ و اردی بیل و کستر آباد و سایر محال آذربایجان صادر شد که
 جمیع نموده نزد حسن و خان حاضر کردند که بد آنچه مقصود وقت و صلیت دولت باشند بیل
 و امر اسطور حسب فرمان واجب الاذعان در وقت مقرر جمعیت نموده خبر و خان نیز
 اقبال بیدال شاهر و تاسید جناب آکر با اتفاق امر او فرمود و حاکم باب الابواب در بند و فرار
 خان شحال و غنستان و عباس قلچیان و سمر و جماعت را خور و غیره روانه شده و غنستان
 اردوس و قنار و غیره که از طرف و الماروس بجا فطنت قلاع اشتغال داشته بیک
 و جدال اشتغال نموده صفی خیر ارمیده حواری و پایان و خور و شکر کسری کرنا نمود
 صحن قیامت کردید و غبار موی که بجا چمن را از مظلوم سر بر بیا کشید عاقبت نسیم فتح
 و نصرت بر پرچم و اعلام جنود مسعود شیر و ان و ایر و ان و زید کفره مرده و آواره شد
 فرار کردند و لشکر منصور تمامت آن قلاع را ویران و با خاک یکسان ساخت و حراست
 نمودند و چنین فتح عظیم بهولت آسانه فرین حال او بیا دولت روز افزون کردید
ذکر آید ان ایچمان و الم ترکستان بیدرگاه صاحبقران درین سال شکر و یک نیاز یک
 بجز آقا ایچمان عبد الغزیز خان و الم ترکستان بقصد استعداده عار حضرت شاه فولاد
 سر از بزرگه جهان پناه آمده بودند و تفصیل اینجمله آنکه شاه فولاد سر از بزرگه از اعیان
 ترکستان و نسبت قرابت فرید به ملک توش داشت در صدر از خود ترکستان حاکم بود
 بنابر و در آن زمان و وسوسه شیطان اراده سرکش و خود را به خاطر میداشت و عید
 خان بطایف لطیف او را بدست آورده بجهت دفع مفاسد ان مرز و بوم بزرگه جهان

و نرساده است عار آن نموده بود که در ممالک محروسه بوده باشد و حسب الاستعداد
 پادشاه مرز و مراعات قوانین و دست در دار الملک شیراز و کیلان و دار السلطه
 قزوین توقف داشت و درین ایام بجهت استعداده خاطر ملک توش از خدمت اعظمیت
 ظل التوسا طاعت ایچمان مرز و مرز استعداده عار آن نموده بود که شاه فولاد را حضرت حج
 از لایه داشته بعد از مراجعت روانه الکا ترکستان نمایند بنابرین مشارالیه را حرض
 ساخته که روانه زیارت مینت الحرام شود و ایچمان را شمول انعامات و خلایع گردانیده
 حضرت انصاف از زنده داشته و ایچمان ابو الغزیز خان و الم او را بکنج نیز با ایچمان الم
 و ادب و با شرف و با حق و پادشاه و الایجاد فرستد و ایچمان و سکر برسم پایا بزرگه جهان
 آمده بود و عبد الرحیم بیک خورشید حسین پاشا حاکم بصره که عامل عراقی و پیشکش بود
 و درین سال برین بوسه بند که فایز گشته شمول انعامات و خلایع فافره کسر دیدند
ذکر گفت ربابت ظفر ایات بسیر فرج آباد چنانکه زمان توقف بلده طبرستان شریف
 تمام یافت و مکرر از شکارگاهها را بخند و استیفا حفظ نموده بوسه شکارگاهها را فرج
 و سیر کنار دریا و امول و آسمان پهنا ز نام مطایر غریبیت را بصوب فرج آباد جنت بنا
 کشید و همکار بولت و همکار سعادت متوجه گردید شکارگران آن مکان غله بنیان
 رخت اقامت انگذند و در ایام توقف کاه بر سوار گشته و سیر دریا و در کوب بار که
 و توجع و شکار و نذر و ان آسمان پها صیقل زن مرآت خیمه اقدس میکرد دیدند تا آنکه بوسه
 مراجعت مقرر سلطنت عنان تاب گشته بلده انشرف را حیات مجدد حاصل شد
وقایع منوره درین سال میرزا قاسم وزیر مازندران بهشت نشان از خدمت مرز و
 معزول و وزارت ایچمان میرزا صادق مستوفی بقایا شفقت شد و بیکر یک استر آباد

تغیر محمد قلیخان بجهت منوچهرخان تفویض یافت **و ذکر آمدن داراشکوه و ولد و اولاد**
دالامندوستان با شاق سعدا خان وزیر درستم خان دکن سپهسالار و بار و
سپاه روسیه بدینیل مقصود قایم و خاسر مراجعت آن کم بخت ایرد جهان
 که بمقتضای شرف کار بر پوسته امور خسران نارا محزون کوسر مار کراپها رسیده و پنهان
 بغور عسکران که موافقت نمودند کم کینه اندوز جزو عاقبت نامحمود نمود و راجع نیز
 شب که باعث از دیدار فروغ ماه و ستارگان میگردد و منشأ انشراحیت خسرو
 و آوازه سرافراز بر تر نواب گایا بنظر اکر فرموده چنانچه برافراشتن و برپا
 کشیدن شیر شعله آن سوزان مرغ از آمدن سپاه روسیه و مندوستان فروغ
 و نصرت و یغور از این خسرو خورشید نظیر که قبل از طلوع چهره افروز نمایا میگرد
 تفصیل این احوال آنکه در اوقات که بازندران بهشت نشان مخیم سرافوقات جاده و جلال
 بوضع مقدس رسیده که دالامندوستان بدستور نخست باد بزار در کاخ و ماخ
 داده از ریختن آبر و اعتبار نیندیشیده بعد از نیکو نگار نجاتر خبان که از کمندروس
 است و او قد نار او را در آورده بود و دیگر آتش سودا گرم بچین تنه آید و داراشکوه
 و لکلان خود که از سایر اولاد او بکخطاب و لامندوستان اعتبار دارد و با شاق سعدا خان
 وزیر درستم خان دکن سپهسالار و شاه امرا و وجوه سپاه و عساکر باتو چهار از
 شکار صاعقه که دار و فیلان کوه بنیان رفیع در کان روانه دارالقرار قد نار که در
 داراشکوه با حضور امرا و عساکر از راه قتل و دود که و چونیا و قتلخان افغانی را که بجا
 که مدت مدید از ابقه خواران احسان ظل حمزه و پیر الطاف شاهنشاهی حکومت بجا
 سرافراز یافته بود بمقتضای یک نیکو اطاعت آنکوه را و جهت همت ساختن نیکو

بر چهره ناکام کشیده با کوه تیره روز ملق شده داراشکوه را از انحراف و غرور
 در کاخ و ماخ استقرار یافته بجان آنکه قد نار نیز بهین طریق منقوع میتوان شد بجل قور
 و اعلیٰ نسج روانه شده قلع قد نار را مرکز و باره ایداعا ط در آورده و چهره در بونه
 که از نظر عقب بودن نقد اعتقاد خود را که در باره او تا رخا داشت ملاحظه نمود
 حکم به بردن جروسه نمود و در آنجا بهمانه بر کمر خواش استوار ساخت بعد از
 رسیدن اخبار و در آن تیره روز کار با سع بار یا شقان سرافاز که چون آنار
 فرمان همچون بهسم بختان یک غلام فاطمه شریفه صد و ریافت که با شاق جعفران
 عساکر نصرت تا نزد که بر سر که که موثر در دارالسلطنه برات قتلان نموده اند و بجز
 امرا و فرسان روانه مقصد شده و تا و ایماقات و احتشامات اطراف از دست
 اندازان کرده باشکوه محافظت نماید و منوچهرخان بکلیه یک دارالموئین بکسر آید
 نیز ماور شد که قبل از عقیقه قیاس سپهسالار ایران با جعفر از شیران پشه و بجا و بختان
 در بار و فار و آن شود و سپهسالار نیز بکلیه قیامت اثر معاقبت بر فتن با کوشش
 ارقام و احکام با طرف ممالک محروسه بجمعیت عساکر مضوره ارسال یافته و سلطان
 ساعتر بنین شده و رایات مضوره نیز از ناز و زاریان متوجه فیروز کوه گردیده از راه
 القادریا جریب متوجه بهطام گشت و چهره او تا رخا مکرر حقیقت بدست و بد
 سرانجام رسید قیاس سلطان سپاه مضوره حکم بست را معروض درگاه تعلق نیاید
 نموده بود اما قیاس سلطان سپاه مضوره حکم استوار این را در عرض میده قیاس سلطان
 بر تبه امارت بست سرافراز فرموده معورده گشته که بر خراج استقبال روانه شده
 محافظت و محارست قلع قد نار را بکشتن غافل نماید و داراشکوه از استماع این احوال

و خشت آنرا به آرام و قرار گشته رستم خان و کنیز با فوجی آمده و پهلان کوه شکوه
مقرر داشت که روانه بست شده از طریق و شوارع خبردار میزنند و اگر سپاه نصرت
دارد که در مقام مدافعه در آید و اگر توانند و از پیش رو قدم بست را نیز بست آورد
رستم خان کنیز با چهل غنچه هزار مردان کار و آلت بکار روانه شده قبل از ورود و انباشته
سلطان مجاهره قلمو بست قیام نمود و مهندس سلطان که در امر آت سواران با همی غنچه
چهره باز خواست و مصلحت ظل التبریعین را بدینگونه بکلف و بسیار از جمله
انقوم زحل نشان گردیده قدم بست را تسلیم نمود و باز کما السنه نهان این خبر طرف
آتش سوداواران شکوه گشته بیشتر از پیشتر کرم احوار طلب گردید و اما رغان با اتفاق غازیان
ظفر توانان نصرت نشان با بر اصطبار در دامن و قمار کشیده دست جرات از استین
جلادت بر آوردند و باب شیشه بار در نشان و ناو که بران شش جات آن در بران
بتره روز را فرو میزدند و ادب یک توپ بفرستادند و آتش باز در نیل خلیت بر چین ابر بهار
میکشید و با جمیع سپاه نصرت نشان در آن قصار مالک ایران آن محل نشان شغل
محاصره اشتغال نموده هر روز از غار پویش کرده جمع کثیر و جم غفیر را طعمه شمشیر غازیان
نموده بی نیل مقصود غایب و فاسد راجع میکردند و بختان یک با و سر نزار نواز را که
که سر کرد و او مامور بودند بر جناح استعمال و اند شده چهره در جنگ مصف میشد
سر در زناخت اطراف و جوانب ایشان کوه شوارع و قطع آمدند و ایشان بنمود
در روز جمع از بهادران حضوره ملازمان و برادران مصاحب و قتل و قمار و شکار
بفرمود و بیکر یک کوه کلبه را که با اتفاق شایر در خراسان قتلای نموده بودند تا بخت
اطراف و جوانب ایشان فرستاده بسیار از آنان کرده خدایان پرتو را بدست آورده

۸۵
بنا فاسل و روزنه درگاه جهان پناه میر ستاد و در منزل بختان یک با جماعت خود
در نوزاد توقف داشت رستم خان بکثرت و عدت لشکر خود نمیکرد و متوجه
بختان یک گردید بختان یک بمقتضای مصلحت وقت صرف در معارضه نمیداد و از نوزاد
متوجه نوزاد شد رستم خان بختان یک را نیز از جمله آمد کار خود نموده باز گشته
در کنار رود و میر مندا قاست نمود و هم در آنروز متوجه رغان که ملتفت احوال و احوال
جازه سوار با بیغار روانه فراموش شده بود با و سر نزار نواز که نزد او جمعیت نموده بودند
داخل اردو بختان یک شده متوجه مقصد گردیدند و طایفه خان سپهسالار نیز وارد شدند
روزی در نوزاد فوج قاهره مانند امواج بکار نزار فوج داخل اردو میگردیدند رستم خان
و کنیز از استماع این اخبار بترسیدند و فرار از جادو در میان خوف و دربار و در
یکدیگر آیند متوجه رغان بآن کرده قلیل از بسیاری لشکر و شمشیر نمیدانیدند و بعد از
اعتقاد و جرات خدا داده شده در نیم فرسخ اردو رستم خان نزول نمود از ملاحظه
این جرات در رسیدن اخبار ورود سپهسالار و عا که نصرت شمار و تاخت مرز
سپاه جوار رستم خان بحال توقف نمیداد و ترنزل حال و غایت آل خود را بدینگونه
اعلام نمود و مومر از مصلحت در باب حل و عقد خبر خود را در استماع رستم خان
دیده رستم خان را طلب نمود آن در بر مانند صید مرز از پیش نکار افکن کنیزان کرد و روانه
اردو و اردو شکوه شد و هم روز غازیان متعاقب روانه گردیدند و هم در آن اوایل غنچه
سپهسالار و عا که نصرت شمار نیز کنیزان آب نمیزر سید از آب عبور نموده بودند
بعد از ورود رستم خان و خبر رسیدن متوجه رغان و سپهسالار و اردو شکوه را نیز بحال
توقف نمادند و طلب از کوفه غایب و پشیمان و نامرد روانه دیار و دیار گردیدند

وعلیق غان سپهسالار جمع از غازیان نصرت تو اما را متعاقب ایشان فرموده بسیار
 از آن قوم تیره روز را از طریق هندوستان عطف غان بجانب درکات نیران
 روان نمودند و جز بخیل اموال اسباب استوار بسیار پست آورده مرا
 فرمودند و مرده این فتح بین و فراز نمودن آن طایفه عام از نور هدایت و یقین در تیره
 پشت در میان راه را بایست مضور بقصد دارا التواریق را از بطنام در حرکت آمد
 بمسار راه یافتگان براه که در کوهن شکاه رسید و ارقام اشرف بسم سپهسالار و
 عظام صادر کردید که تیره و نسق ضرورت قلع نموده بعد از هوار و برگردن هر وسیع کرد
 مرخص نموده روانه درگاه جهان بنام شوند و سیح چهار زبان بر زبان طالع قیصر بجایه خدمت
 شایسته که از او تارخان بظهور رسیده بود شفقت فرموده و مرالس را موسوم بذوالفقار
 گردانید و سیح پادشاه تان انعام بکجا یک برادر ذوالفقار خان که در قلع خدمت است
 نموده و زخم شکم بر سر بر داشته بود و مرخص شد و چنان اوان برودت شش نزدیک
 رسید و شاه باز نذران را از غار کاهها سرنگانگ آرسنگ حاصل شد از سایر نتر آ
 مالک محروسه نزدیکتر بود و ابیات مضور از راه جوزه و ما و استرا با دمو به آنکه و کردید
 و حکم اشرف بسم ذوالفقار خان شرف صدور یافت که جمیع اعدا که از ایشان خدمت
 پسندیده منصرف نموده رسیده باشند باید سریر خلافت صیقل فرستد که فراخور خدمات
 شمول از ازشان شایسته که اند و بعد از ورود خط جنت نشان باز نذران مرا و یک
 که در قلع از زیاده از قدر و وسع بشر جان سپار نموده بودیم استخوان اقبال بود
 منظور انظار غایب گشته بقصد غلامه سرازیر باشد نه پس قبول و شفقت شد
 و سایرین بشر و بنو بشر و نور حجاب و غلامان و نیکوچان نیز بسبیل تعاقب و اقبال
 و

دریافت از انعامات و احسانات سر با است با و چون رسانید الحق در ایام محاربه
 که قریب شش ماه امتداد یافت ذوالفقار خان و سایر مستحقان بنوعی کوشش نمودند
 در هیچ عهد و نظیر آن استماع نیفاذه و بسیار از سر با زبان جلالت پند در ایام
 محاصره با آنکه سه سال و عمر و مدخل اطراف نموده بودند داخل قلع شده مرده
 عساکر ذوالفقار خان و سایر قلع و اوان سر رسانیدند چنانچه یک از غازیان چپش که
 سواره و قناج بر سر با آنکه تیره وضع نماید در انشای روز علانیه داخل قلع گردید و چون
 بسبب امتداد ایام محاصره و تضییع حاصل قضا و تنگی در آنکه و هر وسیع بود و باز
 صفر قیام یک سال و صحبت را بشمار و صفر قیام یک شش ماه و یک سال و محمد یک سال
 صحبت را بر او گسترده و فرستاده ارقام مطاعه صادر شد که مقدار پانزده هزار خرو
 قلع حمل و نقل دارا التواریق را نمایند
 و ابیات جهانگشا را قباله اعلام کردن سار جاده و جلال در زمستان
 انیم ملک در مانذران که رشک فرمانروا و هنر رضوان و عدالت جهانست نزل اجلال است
 الحق صباغ باد مهر کان لبس اوراق و رخسار با بلوان مختلف در نظر میندگان جلوه داد
 و از آراستگی عروس خزان و رخ رشک بر عکس پادشاه لاله رخسار بهار خنجر ابیات را رقم
 شعر بر آنت نهاده بود نظم سرخ گردیده بر یک برگ چار چون گل آتش بفضیل بهار
 با پر یکپاره بود کسرش دستهارا که بر آتش همچو دستار با ده نشان تنگ
 از نریش خاکشان بر خاک هست چون ام را یکبار او فاده در او متزو بهار
 خاکش از بر که هر صبح پوش بوتهای همچو بوتهای در جوش از نرین بزم سرستان
 که بود همچو در هنر رضوان کوی از شاد خمار و مریض دست موسر میشد شد بدعا

مردخت آتش نیا دارد. آرزو که بزیم جاد دارد. مرد خرم بعضی کلارش. چو خلعت
 تا که تارش. صوت خلعت ز سیر آفتابیت. جنبش با ناخن خلعت. شافع پر
 برکت است سنج کباب. برکت ز برش طبعین خواب. و آن باغ پر گل که باغبان
 صنع آفر از گلها سرنگار نک در چهار فصل غیرت نگار خانه از رنگت بوعمر جلوه که
 کردیده بود که نگاه بیند کارمانند پروانه که در بزم چو افانده سر رشته افتاب است
 میرفت و روزگار از استیصال اعدا و خوشرو او بود و قلمو از این حوا و آغاز شب
 جهان آرا و موده مروق مصفا و حصول تمیز و انواع نعم لائقه و لا تقصر بطریق شادان
 مرصفت کرده دل از پیر و جوان سرد و سرد و خرم و کار سیرت فرج دامن حوا و سوار
 و او خوشه ما و کایا میدادند و چمن سرنگار از حصو و مراده را تا شایسته و غیره
 خاطر خیر و طهرت ظل آفر متوجه سیر فرج آباد بهشت نیاید که بحسب کمال و وسعت از
 بلده ارم نظیر اشرف است از دارد کردید و سوکب مسعود بقصد سیر متنه زات ایجاد کرد
 و آن راه را که سر منزل است در منزل عمارت ساخته و اسباب ضروریات آنرا
 آرزو برداخته اند به پنج و شش روزه جانکارگان طر و نموده به دار السلطنه فرج آباد
 ترقول لاجلال فرمودند این غلدرین و جنت نهین بر کنار آب کون واقع شده
 و بهر تخته رود که در حدوت و در فب تا شایسته و جنت نهین است از وسط شهر
 رود آن گشته چمن دست مذویان و ذیل دولت غلدرین به امر آن بزرگواران چوست
 و چمن نزار مرکب خوش عیان سفلیان بر کنار آن رود بسته است قابلیت کلان
 قبل از ورود و ریات نصرت توامان از خدمت ظل حضرت محمد است عار و تو
 چو افان بر کنار تخته رود نموده بود و فرمان همیون در آن باب مبعاد چوسته و درین

درود اسباب آن کار علیه حصول پوشیده بود بعد از هر سرور اقامت چو افان
 آن جشن روشن و صفو آب از ملک چو افان گلشن گشت حشر و مایه الغرمان باغ
 بندگان در کشتهها نشسته و ما غنار از نشا باد و لعل چو افان نمودند طرفه حاضر بود
 که بزم موده در آن هنگام چمن پالیدید و مجلس سفلیان چمن رود مطربان با آنک
 مرزاید بعد از انقضا سیر چو افان چمن روز دیگر در آن مکان ارم نشان توقف فرمود
 که هر سیر طرف دریا و بر خرنشکار و تقیج صحرایش اند و طرب فرایموند و آنکه
 میل مراجعت مرکز اقامت از خاطر سیر بر زده و بجز العود احمد متوجه بلده
 کردید و چمن در سینه سالقه پشته را که در وقت نمودار آسمان و در کستار و طرب
 شب سپهر چرخ کردان بود در وقت شهر انتخاب نموده با علق بنا بر بیلار آن
 فرمان داده بودند و این کار صورت انجام یافته بود درین اوقات لازم السعادت
 نیز متوجه اقام آن شده بجز دریاچه و کل کارها و سایر لوازم فرمان دادند و آن مکان
 شریف را بهیومن تیر موسوم فرمودند از باب طبع را در باب تمام آن بنا و تزیین
 رسیده بود ثبت افتاد **ذکر کرامت و معجزات پناه غلیظ سلطان اعتماد الدوله**
 در آثار آن عیش و نشاط و شکفتن و انبساط قوس زندگان و مرصفت و غفران و نگاه
 بجز که مردانش و علوم قوت نایم بهارستان آداب و رسوم مجمع البحرین علم و عمل و عیان
 السعادتین دین و دود و دل شایسته بر نش باران غفران غلیظ سلطان که بزرگواران
 از ساندل اندکانه رسیده بود بهر دآمد و طبع انعام غریزش نام نظام آمد شد
 از هم گشت خرقه مستعار ترکیب عطر و پیکر بیولایه که از اصفه وارد بود و ام فرام
 آورده بود و بطلابان آن بازگذاشت و طوطی و خوش کالبد را که مرصع مجلس صفات بود

در هم شکست اسباب تا که یز انجمن را که منک راه وصول بجای داشت و دل
 که ز اورا آن سفر و در آن است بحسب شعرا تم از جهان گذران با خود برداشت
 نوشینت در آن راه از چاه بردار ز اورا تو دل تست زو نیار دار کردید
 پیدایش از خوشن بینان کردید و یکشودن چشم پنا حباب سا از دام تعلقات پر
 تار نفس بود و بر اقامت از هم جدا شد و زمان غیبت کبر سر سفری رحمت دراز کردید
 پوشیدن دیده عنایت تماشای جهان کبر بایست و بر اهل از پافتا که ازین نه که یوسد و
 التوازع در گذشت فروشن غاموثران زبان دان جهان آدمیت خشکان خواب غفلت را
 پیدار ساخت و بچهران بزم سته را از پر زور سا غرقا و چانه عدم خبر دار کردید
 حق تعالی چشم بنابر عیوب نفس غدار و دود نشسته تحقیر حاضر حضرت که در کار است کند
سرا فرار این محمد یک خط حیات بر تریض جلیل القدر وزارت اعظم مجلس شینان بزم
 آخر تشریف داده که امان چانه پیش که از ساز بلند آواز سلطنت و لوا فرج افزا دولت
 خبر دار میداند که از کسین تار نو عیش و نشاط با دو کشتان بزم کایا با عامل و زمانه شعله
 آواز مطربان محفل کا مجوی نازل نیکو قطع رشته حیات کارکنان جهام قانون دولت را
 کسین تار نو غرمون کرم کنان بنگاه کار و عمل قانون خسرو را بریدن شرارت
 آذر که و هر که مصافات جناح تار در کتل باشد از لنگیدن هر کبر از مرابک عناق چه مال
 و در بار شتهارا از شکستن سفینه جابیه که کلال آفتاب جهانات را از مردن چرخ
 چه تیر که زاید و فاطره الا آسمان رفیع ارکاترا از خوسن خبار چه که ورت افزاید اما
 تجدید پریشم معالار کنز از ارکان سلطنت محتاج تعمیر و بنای از آینه دولت منقح تجدید بود
 آگاه دل صافیت روشن خیر نیکو طوبیت زبان دان صوت فرخ تیغ و حریر رستم

نفس شناس جنبش غریزه و قلم رنگ آینه حکمت و شجاعت اگدش ملاوت ملین و راست
 صلابت تیر بارک حکم را نه قوت با طقه فانه زبان و از رفیع فطرت بلند مقام محضرت
 غیر الا نام محض بلا اشتباه غل آگه معربان درگاه محمد یک با طرمیات که در و فیه
 شناس از بار یک بیان بغایت پیش از سالکان طریق قرب و حضور بر اهل در پیش بود
 باین منصب والا سرافراز گشته بلباس امتیاز جدید و پیرایه اعتبار نازنه آراستیا
 یافت با طلقان تیز و شش علایق نوشند و مرآت ندین کار با جلار دیگر یافت و وقت
 نظارت بصغر قلم یک سواد محبت علام حاضر شریفه معوض کردید و هم در این اوان
 عقیق غایب سپه سالار و سایر امر و غیر هم که از قدما مر احبت نموده بزمین بوسنیک
 سرافراز گردید و با نعمات و احسانات و خدمات سرافراز یافتند و جمیع خسرو و
 چهلک یک شیروان در این اوان امتثال دعوت را بر جوده بود بخان خان با باز خدمات
 به چهلک یک شیروان تراز و موسوم به علیان کردید و جمیع اوزار از نذران از منبج اعتدال
 عدل نموده و در هر یک نموده بود ریایات همانا با بقصد دار السلطنه قزوین در حرکت
 آمد و جمیع ایچیان با شاه روس نیز در خبر اوقات بیار بخت سلطنت آگه بودند بعد
 محکم بدایا و شکستهار ایشان بطریق کما اثر رسید ایشان نیز روانه دار السلطنه قزوین گردیدند

چند از تار غیر حضرت همیون بقصد تنجید دار القوار قندار واقع شده عرض سپاه حضرت
 پناه شکریات اثر دیده بود و تنقیح و تشخیص آن بر ذمت ملک پیرا فرایض و لوازم
 بنمود و این امر اتم و مطلب تم در دار السلطنه قزوین که وسط ممالک محروسه است و فواید

و از زانما کولات و مطعومات از سایر محال اعتبار دارد و بجهت برپا بست
 همیون بعضی دار السلطنه عز نور از راه دار السلطنه فرج آباد و سایر متوجه گردیدند
 تعریف بفرودش و عمارات آنجا که یک از امصار ماند داشت که رسید
 از منزل عباد متوجه محل عز نور گشته سیر باقی و عمارت آنجا کرده بسمت مغرب حرکت کرده
 روزی فیروز کوکوشه و در روز در سبیلان فیروز کوکوشه بجهت آسود که در فامیت و آب توف
 فرموده از راه فرغانه جای متوجه دادند و چون به آنجا نهایت خوشروا علی بود
 در محل عز نور اقامت واقع شد از آنجا متوجه بلده طهران شده در بلده عز نور نیز چند روز اقامت
 فرمودند و چنین خاطر خیر شریعت پرور و ارسن را از آنجا فرموده واجب میدادند از بلده
 بعضی زیارت امام زاده عبدالعظیم واجب العظیم در حرکت آمده بر اسم زیارت
 و طواف قیام نمود و هم در آن مکان شریف در ساعت سه و شروع در دیدن عرض
 سپاه حضرت پناه فرمودند هر کاب و کت هم غنائ اقبال و از دار السلطنه فرمودند
 شده در ساعت مبارک داخل شدند و زبان فامه را تم باین اجات که یکا که **نظم** مرده
 قزوین را که شد رایات منصور آشکار: نو بهار دیگر آمد رفت اگر فضل بهار: غ غلظتین
 مرده فضل شکر بزرگشت: تا بیکر دو زکد راه شاه کامکار: داشت که با روز استقبال
 شد از نظر: بر کل و قهر شد بر باد نو روز سوار: روز اول که قزوین جبر نصا نهادر
 خویش: همچو بخور و ریح یکا بخش بر آرد از قمار: چون زلفی از عا سحاب یوسف
 عمار از کف رفت باز آمد بدست این دیار: غاست قزوین روز استقبال شانه زنگ
 لبکه شد زاده مردم بلند از غا غار: اعتبار از خود مردم را زکد راه شاه: آبرو
 بر رخ هر کس که نشست این غار: میر و ملا و عا و فیض نازل میشود: کار کا هر گشته آن

بسته بر روی دو تار

بعد از ورود و دخول از السلطنه قزوین و آراستن شاهان ملک بر پیرایه ترین
 روزه از طلوع آفتاب جهان آرا تا وقت صبح اوقات شریف صرف ملاحظه عرض عا
 حضرت تا شرف میفرمودند الحین انجام این کار بر آن نمودن و قانع بیل و نهار بسیار و شوار
 چه دیدن عرض شکر نظر اثر از مقوله شماره قطرات امطار و امواج دریا از غار متوجه
 و با وجود این غیر اقامت شرف بهر یک از محال مالک محروم و نیز صادر شده و جبر را عا
 فرموده بودند که از ایالات و احشامات جمعی را که قابلیت ملازمت داشته باشند باین
 رسانند و فوج بسیار و کوه و بیابان را نیز باین راه رسانند و آن بزرگ و جبر و فامه
 النسخ و جان نفیس متوجه گردیده بحقیقت احوال آگاه شود و افراد عا رسید و عا
 و مطالب ایشان را بنظر امعان ملاحظه نموده هر یک را از آخره تا آنکه از ایشان باین
 رسیده بود و شمول انعامات حضرت و میفرمودند و در آثار ملاحظه عرض سپاه بعضی
 عدالت و رعیت بر و در بحقیقت احوال عا و بر این نیز رسیده داد عدالت و مظلوم نواز
 میدادند و جمیع عرایض اگر سپاه و رعایا بشتل بظلم و تعدی و سلوک ناهنجار عا رسید
 بود و اکثر اوقات عز و فنان شکایان او با جمیع جاه و جلالت میر رسید از آنجا که ظالمان
 مظلوم ناکه با وجود استعمار در لباس ستمی کان در آید بسیار مر بزم بعضی شکر
 امتیاز که ستوده و بسندید از باب دریافت است رقم شرف بجهت تحقیق بکونیا سلوک
 آن است باده غفلت بسم اناء و از السلطنه تبریز که قبول او مقرر بود صادر شده بجهت
 غلام خاصه شریفی بقیش آن مامور گردید و رقم دیگر بسم امر او حکام و عمال فرستاد
 شرف صدور یافته برای هم یک غلام خاصه شریفی بدین خدمت مامور گردید و در آنکه شرف

حقیقت مظلومان باضعاف مضاعف آن از طرفین معروض گردید و آن بد بر
 بد افترا پادشاهی اعمال با صواب خود که فشار داده از منصب معزول و در قلع الموت
 محبوس شد و حکم همیون بغداد پیوست که آنچه از سر کس مخلاف حساب ستاده
 بعد از نبوت از اموال و باز دهند و بچین یک برادر زاده او نیز که در دار السلطه تبریز
 نسبت عم خود کان ظلم کشوده بود بر فاقتم عم خود محض و کشت و غیر خان برادر
 او نیز سردار خراسان و میراب دار السلطه اصفهان و در سلوک ناخوش برادر
 اعیان علیقلی خان مرزبور بود و معضوب گشته معترض شد که بقلو کلاب بر بند پیش از آنکه
 بقلو رسد با جمل طبع سالک طریق فنا گردید و از وقوع این امر باز که صیحت مظلوم
 نواز و رعیت پرور را بجز خسر و عدالت گستر با طراف و جوانب انتقام یافت نهال
 آمل ضعیفان در چرخ امید و از رنج در هم تافت مهم در آن اوقات بر دست عدالت
 پرور لازم گردانیدند که در ایام معتد سردور دیوان عدالت فرمایند و بکروند
 آحاد و شکر و افراد خسر و بنده کان و غلامان بعضی مطالب و حصول آثار بستیغض
 کردند و بکردار عیال و برادر مظلومان و مملوکان محروسه مطالب خود را
 بعضی رسانیده از خاسته مظلوم نواز و ظالم که از سر نیز کام شوند و بکردار محض
 گذارند و بکشورهای ملک و خانی و سلاطین اطراف اکتاف باشد بشمارد که بکشور
 و اخبار سلف به نبوت میروند و که هیچ یک فرمان دهن از نه ساقی را بخشایند و
 دارین این توفیق از انداخته و هیچ خود را از افراد کا مجرایان و از او را بخشایند
 که کافران از آن استظلال نمایند و غیر اشتی تا دست ضعیفان بدان عرض دراز
 است و تواریا را با در سلطه کوتاه و تا نقاب محباب از جبهه خورشید فروزان که بر

مرتفع گشته و دستمکان سیاه است بمقتضای غلبت حضرت رحمت افروز
 انرا از آنچه عرض مطالب بجناب کبریا بصورت کجبول میروند و ادا از قضا
 بخسر و کامکار میسر و رسیدن بهمار امانه و آمل را به مقرر است
 در او قاعده که دار السلطه قزوین موقوف را بایات طفرایات
 بود و نبوت بشکار کلنگ متوجه بلوکات دار السلطه قزوین شده در وقت
 مزاج همیون را از رکن در تصرف هوا احرار و در نموده مراجعت فرمودند و بچین
 تدابیر محبت تاثیر حکمت و مذاقت پناه جالینوس زمان و انیس ضلوت سر از ترب
 و اختصاص حضرت ظل رحمتها جب دریافت و دید محمد سعید طریب رفع آن
 عارضه شد و چنانکه حکمت و مذاقت پناه جالینوس قلم مذاقت و محمد که بایر حیات
 حکمت بار یافته بزم اختصاص سرور خسر و صاحب بهیم میرزا محمد حسین کلیم برادر
 بزرگوار حکمت پناه محمد را به دوام زیارت بیت الحرام شده در دربار اقبال حاضر
 بودند جناب حکمت باب مرزور به تنهار از کتاب علاج نموده ذات معصومین را
 صحت پوشید و در مرتب از خبر تاشال و خیارج متوجه شد و بجوار معمله و دام کوه
 کلنگ بسیار صید نمودند و در اثنای سوار و جوان بکران با دشمنان اخطای رسید
 از مرگ بمانند فیوضات آسمان بر زمین نزول فرمودند در آذم چه توان گفت که بر غلامان
 و غلامان که پروانه آن شمشیر فروغ اند که گشت اما بکشد و الله که بخوار **مصلح**
 فرشته است بدو دست و عالم دارد آن و ابد غم و واقع کبر بخیر و خوب که گشت
 و گزینان ذات کامله الصفات نرسید بعد از مراجعت الجحان با پناه ارسوا
 که در درگاه جهان پناه بودند با غنایات و طلاع کرانایه سرفراز ساخته و حضرت انصاف

بسیار
 بسیار
 بسیار

ارزاده داشتند و غنای سلطان عالم سابق و ورق با بیکر مخصوص گشت
 هم در آن اوان که در سلطه فرقه مجتهدین سر اوقات اعلان و اخلاص
 در احوال عالم بصره بهر سید بهر وزیر و انساب این جهان خلافت بیکان با صلاح و تفصیل
 این احوال آنکه حسین پاشا ولد علی پاشا که از زمان افراسیاب جد مورث این ملک بصره
 تصرف ایشان بود و در حقیقت و الامور عالم مطلق العنان آنجا شده اطاعت خواندگار
 رسوم نموده در عوض و الدخول که اجابت دعوت جبر نموده متعلقه شغل حکومت
 گردیده بود و چون عناد و در بخشش او با هم نیست که بر تریاق حسن سلوک طایع تواند شد
 احمد یک و فخر یک اعمام پاشا عزیز و بدین اشراف حکومت او را از استیصال شده
 تحصیل فرمان از کارگران مهمان خواندگار بهسم پاشا بغداد کرده مراجعت نمود
 و حسین پاشا بغداد از اصغارا این خبر مکتوب محبت آینه مشتمل بر آنکه اگر از طریق مخالفت
 مجانبت در زنده روان بصره کردند در امر حکومت بهیم و شرکاء و خواهند بود ملک
 تحریر کشیده نزد ایشان فرستاد و ایشان نیز از طریق خلافت رجعت نموده روان بصره
 گردیدند و بنابر تحریک از باب فساد دیگر باره کعبین اموال ایشان بر تخته حصول است
 نشسته غبار نشسته بهسم انفس سرخ سازان در میان آمد حسین پاشا در صدد قتل
 ایشان در آمده بعد از آنکه بنابر مبالغه از کتاب آن امر مستحکم خوانست نمود معزرت
 که ایشان را نقل الحاکماند وستان نمایند و آن در خنجر کشته غطف سنان از سمت
 ماند وستان بصوب احسا کرده از آنجا بصوب بغداد روان شدند و پاشا بغداد که
 پرست شطرنج عشق فایانه بصره مراجعت و در دایره از اسفیه تفصیل عامه شده پاشا
 انمود و توپها را از در شکوه متوجه تخریب بصره گردید و حسین پاشا را از ملاحظه این احوال

۸۶
 فاطمه بصره از مردم بصره بجانب احمد یک و فخر یک پادشاهات از جابر رفته غرضه شغل
 بر بندگی و تسلیم نمودن ملک و پذیر بعلما این خسر و کبیر و غلام بدرگاه ملک شکیبا
 فرستاد و چون در زمان نواب فاقان رضوان مکان عظیم کشیدند و سلطان را و خواهر
 مردم شنید و مستحکم گردیده سوز نامه از طرفین در ملک تخریر در آمده جهان با جهان ناکیده
 بود و حضرت ظل العزت نقض عهد و ميثاق اقباب نموده بدین امر اقبال نمودند و بعد از آن
 پاشا بغداد احمد یک و فخر یک بخوار ز رفته قلع و ارا را آنجا و بقدیم اطاعت و انقیاد
 ایشان را استقبال کرده قلاع را تسلیم نمودند و حسین پاشا را محال توقف از آنکه نماند
 روانه ورق و حویره که داخل ملک محروس است گردید پاشا بغداد و ملک آنجا
 بدینا بر سران و تصرف دیده در فخر احمد یک و فخر یک که رفیقان معشوق حکومت او بود
 و بهر دست ساخته شبیه داخل بصره یکدیگر دیدند و روحیات ایشان را بشام مات رسانید
 و این غمرا تم عالمان و خون گشته که دید **نظم** غمرا اینده پطاف و آن ملک و **هـ** همی بود
 بجز سوزن خویش داشت و اعیان بصره را در موقف بازخواست اموال اسباب
 حسین پاشا داشته بشکوه و ملک عرض ناموس رسانید و کاشانک و منوبان
 او نیز در قلع و جوار این بشوید ناستوده را دستور العمل ساخته در صدد آزار و امانت
 و مطالبات زیاده از قدر و وسع و معتور در آمدند و از کمر قتل آن پیکار و آزار
 و امانت خلق را در عموم فلات از آن نماند و سر پرشته نخست اهل جوار از انفاق نمود
 حکام هر یک از قلاع آنجا را با بنده و کتفه برار البوار فرستاده و قلاع را بستر سابق
 بحیط ضبط و تصرف در آورده کوس و فاق حسین پاشا را بنوار مخالف مخالفت پاشا
 بغداد بلند آوازه ساختند و خواص و عوام بصره نیز طریق اهل جوار را مسلوک گشت

نوشته است مشتمل بر ستمه امر اجبت حسین باشد در طر تحریر آورده و نزد شاه
 میفرستد در هنگام حسین باشد و او که کیلومتر شده عزم در یافتن قبل استان عرش نشان
 عبد الرحیم یک نوشین خود را با کتف باریا و عریضه مختور بر بسته عا کو یک بدرنگ
 فلک یک کاه فرستاده بود بعد از ورود نوشجات بدغه انکه مبادا فرستاده دست
 با جمع از ملازمان امر آن سرحد بر سپیل ایغار روانه بصره کرد و پادشاه بغداد قبل از روانه
 و موصول و جواز ملازمان خود را به تنه و تادیب مردم جواز روانه آن خود نموده بود که او را
 جواز اتفاق نموده با آنجا عت در مقام مقابل و مقابل در آمده آتش بکار انداخت
 و بیکان مکرر گین افزوده از درگاه و امب عطیات با عطار فتح سپین سرازیر باشد
 بودند و بغیا را آن شکر شکر گشته راه مراجعت بصره یافته روانه بغداد کردید بودند
 و بعد از رسیدن خبر وصول حسین پادشاه که ناله خروش بود ساز اطمینان و اطمینان
 پادشاه از نواز نوا افتاده در پرده شب آشک فرار نمود حسین پادشاه بعد از شتاب
 باز دال حضرت خلیف بر یک مور و کتف کتف بود از غارت فغان در میان در و دیوار
 پرداخته داخل شد

برابر باب دیده و دریافت و صاحبان تحقیق و شناخت که کمالک نظار نشان نوشین
 غوا مض عالم ایجاد و متین اسرار پیدا و معاد است پوشیده نیست که شرافت و شرف
 و نفوق و برترین نوع بر سایر انواع حیوان با آنست که بقوت عاقل که حکم عیار
 خطا و صواب و جوایز و سبای از اسباب است قابل در معضوعات که نموده و جوایز
 کمون و کمون امور غریب را با مفاصیح شعور بر صر بر روز و شبگاه ظهور آورده و نواز اسباب
 مکار و دانش میثه فلسفه درست اندیش بقبح علم سلطنت و استیاد است که پوسته

طایر بلند پرواز از نظر کردن سطر نشان بر سده المنته امور و قیود طیران دارد و نمایی
 امر و آینه جبهه ناز حسن افکار آن طبقه جلیله تواند بود آت موسوم به سطر است که بکار
 اندیشه وقت چشم افلاک کیه و جزئی و کواکب ثابته و سیاره را با تامل عرض و طول
 و بکی تقادیم و احوال در مقدار کف دست سدرج که اندیشه اند و بنا بر عظم قدر این
 جسم صغیر الحظ از بدایت انشاء اختراع آن که سر نشان چهار پایه و دانش و سر طعنان
 اهل پیش که عروه و فقر صاحبان کاه و نتایج علوم را ام الامت و ابوالآمانه علاقه
 تقسیم و تفهم آن در ضمیر دارند و تمیدن غناک با اعتبار را بر نواز و ایا آن نامکرم پیش
 فرس فرست و جیاد و رایت ترکیب در صحایف صفایح آن در جولان و طایر نظار
 شان از نقبین طایرین در شاخار عصاف و ان در طیران است خانه و دانش را
 بستین آن بدان میدانند و سایر علوم طیه غیر مفیده را بغیر نیستانند و الحق
 ازین آت ضیق اساق مانند آفتاب ماه ارتعاع شمس ضیق نظر و اضعاف آن
 معلوم و علوم درج دریافت شان مفهوم میگردد و مر جید از نظرت انسان وضع آت
 چنان از غراب و نواد است اما با وجود تمرن معلوم میولاید و مهارت فنون بند
 و تلاحق مکار و تعاضد آرا چندان غریب نیست که صاحب در نظر مغلطت و تباها
 بصیرت با آنکه سابق و بطریق تقسیم علوم دانسته بهشت تحقیق آن کیش و غیر در صد
 ابداع و اختراع آتسم امر در آیه بلکه چنانکه دیده را در نمودن استیاد بر این غریب مثال
 آتسم منوعه مختصر آن صاحب دریافت را زیاده و جوان حاصل باشد مل این معاد حاصل
 این معاد که مجموعه منتخب چهارگان نظر یافته است حضرت ظل العرش الودود العلیه العالیه
 الخاقانیه که غنی کتب خانه نظرت اند با وجود کثرت اشغال و توان و تو غل اشغال بدان

در باد اوقات استراحت چنانچه ناکه را بنابر نوع ایشانست که تا بردن خوابت
تفصیح امور در خاطر جلوه گراید بر بخت متوجه اختراع اکثر منافع از سطرلاب بوده چنان
که ثمرات منافع و قوت سوره آن بیشتر گردیدند و آنچه بدفعات و تدبیر و دید و بغیر نشان
لوح عقل در انما و یا و مجبور بر روشنائی مشغور سطرلاب میفرمودند علی الصبح و بعد از ظهر
خورشید بیا بجز غبارات را بقدر تو فیض بر روزن اسماح اهل انبیا منراخت و با
بهارت مستمعان وجودت ذین باظران از غایت وقت مطلب محتاج بنگار است
مردود تا آنکه بدون اند صورت تمام یافت از جمله زیاده که این نادره مجموع غرائب
بر سطرلاب جماعت و فاعله قاصر بیان تواند اخصر اند که از بسیار آن میتوان نمود
که ارتفاع قله جبال شامخات و اعلام و استیانت و اعتلا و سواک جدران مرصوفه و استیانت
بدون تشخیص مخطوط و تغییر ادویه و آثار و قرب و بعد مسافت و کثرت غلظت و کثرت
و سیارات بعضی وقت ازین آنه حقایق ناهنجار حساب نشان کردن که بسیار
میگرد و اگر این امر غریب را نیز از نتایج اقبال و ذوال صفحت غلظت و اجمال شمارند و
چه در عهد هیچ کس از اساطین مولود و چنین از امهات افکار معمول رجال که احوال اند
و در وجود نیامده امید که همواره آنرا فروزا و برتر از اقبال این سلطان بدجال درزاید
لوکب بحیث اعداد از افاق بداید در تعارض با عدایه

بخت اشکاف بخش جهان آرایه لازم گردید و چنانچه متنبه و آویس بد کردار است
بر فرمان رویان تا فدا فرمان فرماست لهذا منصب و الا سردار سپاه نفرت توان
علاوه شایع علیه و ایافته و فایق خدمت گذار دست پرورد و تربیت خل حضرت
اند و در فرمان مصاحب و لقا قاسم و امیر شکار و بطل کیم که کیلویه گردید و تفرش
که روانه خراسان گردید و هموار سپاه منصوره با حیاط اینک ساد از و سیاهان
و کثرت واقع شود و جمیع نمایند و آن خلاص شکار و سوره اطوار و همراهم
رحمن روانه خراسان شد و ایالت تبریز بنده را هیچ الاعتقاد استنای خلافت بکمان
و خانه زاده قدیم درگاه ملک تو اعلان مقرر قلیخان قورچین و سوله فرار کثیر الاوار و آب
خاقان رضوانه انصافه ببار خدات شایسته و ترددات بلیه شفقت شده و الهام
بمدان که قبول او مقرر بود و بنجاه شریفه منسوب گردید و وزارت آنحال بقلیخان بکلیه
یافت با شایسته کثرت منصب این کاروان غلبه لیان بر جرات سلوک و انجاء
آن متهم ناخوش زبان مرمر و شایسته و دار و بر بلیه بر دقت شاسان چل و عقد
امو کوشیده و بنوا بدیده هر کار در بوقاحت و مفاکد انجام تواند یافت برود و در
و استیانت بر شایسته مرا به چنانچه مضمون این شعر در اتم بران باطنی است **نظم** توان کرد
بهر کار ما سخت گیر از آنکه از عقل آنچه مرا آید و موم مهرم آید مکر و بغیر و قایم کرد
عقد آن بنیمن بیفیه سنان بسته باشد و در حق و شوق آن بکشا و سهام و بستن نظر
اصابت اثر بر بسته که در آن هنگام چه قباچه فنا که بر نور حسین ارباب تیر صورت
قبول مرا بدید پس بسیار کاروانه انت که ترازد و عدالت را بکفین لطف و عفو آید
بازار و دولت خدا و در بیان کرم سازد و بآن میزان عدل از مکنان کردن استیازا و از

که عند الخالق و الخلاق هر فرد و شکو برنج

چهره نواب خان رضوانخانه در تاریخ ایالت الکاهار و دستا از اعلیای خان بایزید
خدمات حسین خان و شاه مورید خان به دو والد و تفویض فرموده بودند عقیق خان را
اوایل او ان نشو و نما و آخر زمان که دو که و صریح و سبب باین کلام و در حق زمام با حجت
از دستان سلوک بنمود و مقتضای **نظم** نگویید باین کردن چنانست که بد کردن بجای نیک
مردان رفتند به جرات و مراتب جبارت آفتوم بالا که سر سرتانرا شعله سر
و سرانکه از در خرمن آتش شده و انمیر تراید میفرست تا آنکه بجای رسیده که کار آنک
مختل و وجود او در آتولایت موطئ شد و در این ایام که خاطر همیون حضرت ظل الکبر بشتر
از بیشتر نظام و انظام ممالک بیکان در فاه جهانیا است مومرا را ازین غفل مغول فرو
مقرر داشته که در شنده تعدس بجای در عار و ام دولت روز افزون قیام نماید و ایالت
انجبار بنو چهر خان عم شاد را که در درگاه قزلباش بزم و بعبه حضور مشغول بود تفویض فرمود
و بعد از درو و بنو چهر خان بالکاهار استان بخوار العاده کالطیبه انانیه جمعا از بزرگان
ارستان که در حقیقت بغزل عقیق خان از ایالت رهنر بودند بجان اینکه عرض تیغ نسق
بنو چهر خان خواهند شد بر خلاف مشایر اتفاق نموده با که هر از معنده ان بحیثیت نام
آنک شیطنت و با اعتدال نمودند و چهره در آنوقت هو اخوان و ملازمان بنو چهر خان
هر یک در طرفه پراکنده بودند با بعد و در حوز مشایر را به حاضر بودند بعد از ایشان قیام
نموده حقیقت مروض درگاه جهان پناه که دایند و عریضه امر ارستان نیز که با و در مقام
مجادله بودند معارن آن بجایه سر کردن بصیر رسید و رقم اشرف بسم انجاعت
عرضه دریافت که اگر از سلوک بنو چهر خان شکایتی داشته باشند روانه درگاه باشد

ببرض ایستادگان موقوف اقبال رسانند و تا عین و در و رقم اشرف سلک جمعیت
تبدیل بنو چهر خان مشط و اساس با پدر او در مهندم گشته با جمعهم روانه درگاه شدند
دار و الکاهار که مان شانان که بتول شیخ عقیق خان زنگنه مقرر است که دیند و ایالت بنا
فرز حقیقت عرضه داشت و معور شد که چند نفر از ریش سفیدان ایشان را درگاه جهان
فرسته که چهره سازگار ایشان من بعد بنو چهر خان دستور است و بسر و ار اوقات
و انقیاد که در درگاه فلک تو امان نموده اند از تیغ استخلاف با فیضانه در سلک بنو
مشط شوند و سایر انجاعت را استعمال ساختن از ایالت پناه را به فرست که بخیر است
معور خود قیام نمایند و رقم اشرف بسم بنو چهر خان صادر شد که تقصیر ایشان را معور
مبعود اعراض نموده در صدد تلافی نبوده باشد و بعون غایت اهر و اقبال بی زوال
حضرت ظل الکبر امور آنک خود بر نحو و نحوه مشط شد و **وقایع متعده** و هم درین اوان بعلت
شکوه و شکایت جماعت افشار که بخیل خان حاکم از حراز ایالت مغول و محل تولد او
بمحمد خان عم او شفقت و محمد قلیخان ولد سیاهوش خان قوللان سر حاکم سبقت
فرا به بود در مشیت و انجام بار و ط که بمده مشایر شده اهل نفع بجو از ایالت
غزل شده الکاهار بنو چهر خان بصلان خان پوز باشر غلامان فاضله ترفیع معوض کردید و ابدان
ولد قلندر سلطان در عوض حسن سلطان توکل حرم متوفی شده بوج برتبه امارت الکاهار
سرافراز یافت و حسب الاستعداد پیر امیر خان حاکم نیشابور ایالت الکاهار و او بپای
ولد او موقوف گشت و میرزا جعفر قزوینی وزیر کلان سپیش بعلت شکایت رعایا
از شغل جزیره معاف گشته منصب دبیر را بکشم که از سادات عیال است شغف شد
ما مرشدن بر الاخیل قزوینی بنو چهر خان که در کتاب کلینی چهره خاطر همیون و چهره بنو چهر خان

پوسته مشهور روح روشن دین مبین و ملت متین و مبرور و فضلا عظام را که در این
علوم انبیا و اعیان ملت بیضا اند عوار و تجلی و تقطیع و اکرام میفرماید بعد از ورود
دار السلطنه قزوین جامع علوم معقول و منقول کشف مرموزات و رفیع و اعمول
مولانا خلیل الله قزوینی را که از جمله علماء مختصر و محول استندان و سرآ با سایر فضلا و
علوم مجلس قدس و بزم مقدس طلب داشته بآن گروه عزامت بر شرف نظر
فرمودند و در همان مجلس مولانا خلیل الله را بخطاب مستطاب سرا و ازایافته قزوین
که کتاب کلین را که دین قوم را اساس و بنیان و مبدی الممور دین مصطفوی بدان آید
است بفار سر شرف نماید که عموم بندگان این دیار را که اغلب گفتگو با ایشان بخت
فارسیست اشفاق حاصل میسر و نیز رقم اشرف بسم مولانا محمد تقی مجلس شرف
صدور یافت که کتاب من لا یحضره الفقیه را بدستور شرف نماید و چنین قصیدت را
جماعت بر شرفگاه ضمیر میز بر تو و صنوع افکنده رقم اشرف بطلب عالم ربانی و نوید
بنایات آسمان سالک طریق عرفان و بلد شوارع القان مولانا محمد حسن کاشانی
نقاد یافت

باری آنکه در این استار اسرار و سواد خوانان نفوسش الواح لیل هزار که بحر محال
السن و دقیق شناسان غوامض عالم قدس اند بر بنای دید بصیرت و روشنیای
عالم حقیقت دیده و دانسته اند که پذیرای امور ساکنان ملا اعلی و قاطنان عالم بالا که
عبادت از نفوس یک در روشنیای جهان علو را نه مریخ و نفوس شر در آن کارگاه رفیع
و شفا بسته تمیز میگرد و در باطن غیر او صفی میولاد اجسام صفی صورت و قوی
و چنین ضمیر تمام منیا و فاطم خورشید سنار بادشاهان رفیع الشان از علمیت از جنبه

فلک بنیاد آسمان پیوند مریخ لا محاله نفوس عالم آرا را نیز که در جلیل الشان و طالع
بند مکان را که از راه آدمیت و انسانیت در صفت غافل کابره خضر طایر وارد
باصدر نشینان بزم بست و کاش و عالم کون و فضا و نسبت شراکت بین زمین و آسمان
و از انجاست که اراده و الارزاق طبقه علیه و آنچه متعلق گردد بنا به مطلب برای حصول
پوشیده چهره بهر صفت قبول مرآه و از تلخیص حسن اتفاق علل و اسباب که غایت
نضارت و طراوت عالم ناکه است انکودین ملک فرخنده مال که رایات جلال
و کثرت یا از دار السلطنه قزوین در حرکت آمده دارالمومنین قم مقر ایات حضرت
ایات گردیده در آن مکان نزمت بنیان و بعد از ورود دار السلطنه اصفهان بود که
موجب فاه حال جهانیان و انشراح باسیر و جوان گردد بخاطر همون بر تو ظهور
افکنده و آنچه بخت بالقادر علم غیر تبحر و دست نیت نقش و قوی است
آن بود تعبیه کرده شود که مانند دل شجیان که با وجود حضور بودن حصار ابد است
قلعه روان و سرور روان بر دلان تواند بود لهذا فرمان والا و حکم قضا مضاعف
نبرد که چندان عراب که شیر ما هر حصین آئین صف حمود و مسعود تواند بود
ترتیب داده بر سر یک چند قبضه آئین که بهسوت مانند و نقل و تحویل و کثرت اثر
از تو بهار کلان امتیاز دارند و آن نیز از تلخیص طبع و فاد و ذهن نقاد است ضعیف
و نیز بخر بار یکدیگر وصل نمایند که در وقت بیکار و شکام کیر و دار هم جور باشد سپا
انشراح و هم بار هر صوفیه البیان شکو جوار بوده باشد الحق این کار نامه اعجاز کار
بنیاد حضرت بابر در آنکه فرستد زبور را تمام پوشیده و بعد از اتمام در دار آئین
تم بر کنار رود و نضار و وسع و مکان شجر حبه ملاحظه و عرض آن شکو قوی مقرر است

بلا حفظ آن توجیه فرمودند و گفتند که ما را با او از بلند زبان بنفیرین عاود و در خارج حضرت
شامش هرگز نشسته و زبر آمدن همه و در ششیدن آتش روز روشن نمودار شد
چراغان شده کردید و او ان اینم آواز چنین صیلت اقبال با پادشاه جهان نواز در کوچه بلند
چمید و از صدای این صدا و لهجای مخالفان چنین شنیده از دوشش گشته کردید و هم درین وقت
بعضی از دین دار و برهمنکاران موجب رضا جوی خالق و ترغیب عموم غلایین است
بمسجد جامع حاضر شده اقتدا بجامع الفضایل مولانا محمد حسن کاشمر نموده با دوا نماز عجا
قیم نموده بخواند الناس علی دین ملوکم صفت جماعت این حسودان شنیدند
شیراز و اتفاق اهل جهان بعبادت و طاعت و کرامت انکساره شریف بوده غلامان
از باب ملت و مختلف گردید و از دست و عاود عاقدان و انچه ملایک گفت آسمان
فلو دوام بر قامت عمران پادشاه خدا شناس بافته شد و چنین تحصیل خار خالیک
طریق مقدوره میبخش و دخول این دارالامان که در مع آیین جان و ایمان آزاره دیگر درجه
ساخته معترف نموند که سر روز متوالا غریبان محتاج و مظلومان کشور احتیاج را برخواست
احسان و مایه بردارستان میهمان سازند که ثواب آن بروج مطهر نفس منور و آت
فائقان منو انکسار که ساکن آن مکان و کوب در آن خاک آسمان شان آغاید کرد
و در مضایع عبادت دعوات بزیارت آستان مقدسه معصومه که محل تضایع حاجات
و قس سجود درگاه به نیاز جبهه داران نورانی گردانند و بعد از فراغ اشغال و ابر سیر
باغات حواله و آرایش منکاه عیش و نشاط و محافل جشن و انبساط و سیر تنزهات
بیرون حصار و گریز کردن منکاه صید و شکار و در اندوز و عشرت افروز سپردند و فر
به و ماه که دارالمومنین قم مقر ایات حضرت آیات بود منزل باطن شش دانگ روح

و محرمان اسرار نهان جان و تن مزاج و امان اشخاص صحت و مرض حقیقت نهان
جو سر و عرض صاحبان فرنگ دانش و دین حکیم محمد حسین و حکیم محمد سعید از شرف
آن سایه پروردگار و بهین پنجه گردش لیل و نهار رنگ فرما بر تو خوشید که جهان
سرمایه دیدار است گردیده نوز و فیروز جهان افروز نیز در آنگاه جشن ملوکانه
و منکاه حسودانه ترتیب فرموده بخوشید که در آینده امید که هر روز ایام عمر طبع
این سایه حضرت رحمت نوز و پیوسته بر عاود دین و دولت مظلوم و فیروز با
چشم شرور و ضرات و برشته بخت و سعادت
در کاشن آسمان و صحرای وسیع الارض جگر کنش فغان مانند پیش ماه پروین توام رسته
و شاد و سر یک از افراد انسان بانده و دیگر مقابل نشسته است در سینه سابقه
بشر حرم سمت نکارش یافت ایالت محال جنت نشان لرستان که بهشته است
شعون بغفاریت جمیع و بساطت بار استیلا محض آسمان خضرایه بر ارض و بان
روح مینو چرخان لرزه حسنهان تقوی بعض یافت و جمع از صاحبان اختیار آن ملک
که در ایام ایالت علیقلیان سبب ارجاع عنان و مدار از زیاده از حد با ایشان بخور
نظم بادهان نیاید بر بار آورده اموشیار آکیموان در مزاج مار کرد و زمر مار کوس
نخن و لا غیر زده خانرا از جمله کاران خود میخیزند ضوابط و روابط و قواعد و معاهد
ان لا حق دارند بر بزرگ عقاید سترگ دانسته با آنکه در آن اوقات چون آب
رشتهای مختلف هر یک بر سر میرفتند مانند رشتههای که بعد از تافتن اتحاد میپوشند
با هم یک گشته بطراحی با غنچه فساد و آبشار نهال بخی و عاود اشتغال نموند و مدد کس
رسوایه و بزم خود را در پرده نواخته بعضی از بد باطنان نهان با خود عهد استن

و بعد از آنکه با عتقاد ناقص خود ماده سودا در یک دماغ بچینه آن کار را بجام و انعقاد
 سرانجام تصور نموده صلیبها را بر شمع ایشان کل کرده طبل نهاده صدای برآورد
 و طلمب عم با اتفاق شاه باز و منصور و لد قباد برادرزاده خود و ابدال برادر خان و زال
 و له پهلوان زال و سایر سفیدین جمعیت عظیم نموده بسپاه آراسته که عدد ایشان از
 و سه هزار تجاوز بود برادر سران از دحام نموده بر فاشش و غوغا و شورش آغاز نهاد
 و صلا را با لبت بسم ابدال خان با و قار انکه از جانب سایه حضرت لایزال آن بر فراز
 بافته در دادند و عرصه مشتمل بر غرضی و مسکن بدرگاه والا فرستادند از سواران
 اهل اتفاق ذایل و از خشت طعینت ارباب شقاق غافل در بستر جمعیت خاطر اسوده
 و فارغ غلبه و مرقه و منسج الحال غنوده بودند که ناگاه صدای سواران و صهیول سبک
 سلسله جبین و حشت گشت بنابر چار با چند از ملازمان که مترجم خدمت شاه بازور
 بجهت دفع حایل حصار شده بدافع مشغول گردیدند که آن حصران توانان با بد اخلاق و تنگ
 دست و قاحت کشوده و سر نفر از شراب ناکوار نشسته بهوش برخشیدند و از روزنهها
 نماز محصور داشته شب که برده صلح متنازعین و موجب اصلاح ذات البین می باشد
 بیان در آمده آن که درین امر شیع با یکدیگر طعین سازنده انبار را حیف بودند جمعیت
 نموده مشاوری آغاز میکنند که غنای نفوذ روز افزون و اکاذیب و بربط افشار رسیده
 سخنان ساخته ما بصره افلاس بخیران صحیح القول برهم دریده عقده جمعیت آن برکنده
 و نهال را حیف از جو بار دروغ بالا کشیده سرافکنده خواهند مصیحت عال در است که
 طبل رحیل گرفته بجای بغداد نهضت نایم همایان را راستحس بشده همان شب
 در حرکت آمده عازم مقصد میگردند و روز دیگر بهبوسکه لرستان از بر موافقت ایشان

اطلاع حاصل شده بخان میروند و مانند خرم آتش که اندر چراغ آفرود خسته کرده و در خفته
 جمعیت خان افزون و احوال آن زنون میگرد و تا بحکیمیت الیتام و از دحام غربت
 خان بر تعاقب آن قرار گرفته هموار ملازمان را با نداء و طرق و نوا صد خروج ایشان
 نموده خود برخاسته استیصال و از می شود طلمب در تعاقب اسب سبک بر راه دست از جا
 اندیشه کوتاه شده لا طلع نزد شیخی خان ندکنده حاکم کلهر نیامد بعد از وقوع این امر
 بشهر خرم سابق محلا برای پان پوشیده شیخی خان و منوچهر خان شرح حال آن بخت بر
 تفصیل معروض یاریا فیکان سرادقات تباد و جلال گردانیدند و فرمان و الا نفاذ یافت
 که وجوده و اعیان را از آن و منصور و زال و معز و کرکشان با دیر هلال را شیخی خان بر
 همان پناه فرستاده و در دارالمومنین قم جناب ایران مدارحسب الامر اعلا باقی
 اهرام عظام اجلاس نموده بحقیقت رسیده پیکار هر سوچهر خان و خشت طعینت
 نما سرگشت و آنکرده را در قید حبس در آورده فرمان یافت که نزد حاکم ایشان بر نهد
 و نهی آتش فتنه و شور شرار که سبب فساد و خرابی خیالات فاسده و عاقبت اندیشان باشد
 کشیده بود زلال الطاف الکرب که آب سیوف از جدار اول نیام جابر کرده و اطفال پذیرفت

چون خاطر خفیه و قیقه شناسد و غیره خورشید را سراسر از رکذ را عا در پیش و تیره
 دلان عا در از نور هدایت و یقین عموما و کرده طلانه مندوستان خصوصاً صبح کردید
 نهضت موب مواب و مفر سلطنت محیط رجال فلانت بغیر و از سلطنت اصفهات
 از خاطر اشرف سر بر زد و تباریخ میمون و زمان میمون این عزیمت و الا تصمیم باشد
 متوجه گشتن چنانچه در اوقات اولی و اولت و اعلام سعادت و عزت در منزلت

فرخ آباد بهشت بنیاد و گلشن حبت قرین و از سلطه قزوین برای خاک مستوفان
 اخبار سلوک نا بهنجار میر تقاسم یک نایب و اردو و دار السلطنه اصفهان چه از رکذ عزم
 اتمام منع شراب که در آن زمان حکم شایسته با بشار فرمان الکرم صادر یافته و چه از بحر
 توقعات بجا که منشأ افغان و خردش رعایا شده بود بعضی مقدس میر سید و از دار السلطنه
 قزوین بخت قلی یک پادشاه محبت بجهت تحقیق امور مرزوربین و وقوع آن بشماره و دلایل
 مبین شده بود بعد از ورود دارالموسنین کاشان به دستور نجف قلی یک بجهت تفتیش و تاویل
 و ساز سامان چه از افغان از در و از دولت نایل شاهر که از مستحقات نواب گسترش
 است روانه اصفهان شد و در مقصود از تقدیر او از اوس رعایا تقصیر نموده سرانجام چه
 خواجه شایسته اتمام خدمت سکالان بمرکز خوار و دولت و اعلام شیخ و حضرت نیز
 بصوب دار السلطنه اصفهان به نصرت نموده در ساعت سعد ساکنان آن دیار از
 طلال اعلام عباد و جلالت عیش بهیدار از آن فرمودند و در دخول بکعبه مضور و اعلام
 به غیر در مشهور اصناف نام و افراد بنام از وضع و شریفه اکبر و اعلام و اقامت
 و اوان کرده کرده فراهم و با جمعه باستقبال بکعبه نمودند و شایسته مکان دیدار و اقامت
 آثار از جنبه ایدان بکعبه و تیره روزان و حرمان خدمت هم چون با چراغ
 آسمان به غیر آفتاب نوران و روشن گشت زمین با وجود چنان خاک ناله که در در و در استقبال
 دیدار خوشه سر سبابت بر آسمان سوده از خاک برخاست و بخش مراد و روشن عالم
 مالا که چشم بر کل انوار غبار از راه طهرت ظل آرد و شایسته موافق نشست سرور و اقبال
 و موه که طرازان بشعلا آواز و نوای زبر و بوم ساز در کر و مر و کلاه نشاند که کوشیده نه و پر و جوان
 مانند برک و شکوفه دست در میان بدعا و ارام و لک نشو و بهر شایسته حیات بچرخید

آمدگار ساکنان آن دیار بهر اهرام حضرت شمار آمد و از دست زکیا مستوفان خاک
 باقیم نواز در عدم رفت و خورشید طایران بوستان را به کام و میدن صبح صادق و از امتزاج
 و عموم خلایق را از خواب محمول بیدار ساخت و انقشای شکفتن که به کام رسید
 نو بهار از نار از عابد خضرایه مادر زاده بیرون آورد و لهار صاحب دانه مانند اوراق گل
 از سینه بیرون انداخت و بعبادت در باغ مبارک قوشخانه نزول نموده به کام عصر
 بتماشای چراغان غایت زین در شک فرماست اشرف خورشید ساختند و بعد از دو
 چشم چراغان چمن چراغ چشم مردم اصفهان روشن کردید و از بهر از غنچه چراغها
 نمکام عیش و نشاط که شد ساغر با سر و سر از رنگ چشم اشک از دیده شمعها روایت
 می ساختند و لهار شیشه لبان صهار از امتاع صبر و اصطبار مریدان خنده تا عین درود
 وقت معین که ساعت برای سعادت در میگردیدند تا به لاله باغ تخت و کام
 از آستین عیش و نشاط مشغول فرموده بر خیزد و از آن کاب سر بر سر خیابان را چراغان
 نمودند و بعد از رسیدن ساعت التذلل از عیش و عشرت بدو نخله هم چون تشریف
 از ناله فرمودند امید که همواره چراغ عیش این خضر و اقلیم گشت روشن و محفل شاد
 از بسیار لاله عذاران سر و ده گلشن باد

بعد از ورود دار السلطنه اصفهان و انکار بهر بارش فرمان بفرست
 شیشه که بر عدالت و قرار داد سحبه مرضیه جلالت است ابواب عدل احسان و آبادی
 و استان بر و در جهانیا ن گشوده سر و در ایام اسبوع مخصوص داور سر و مظلوم توان
 بنفس نفیس افراد بهشت را و عادت را به حصول انشای کام و استلذذات شکر مراد
 شیرین کام میفرمودند و در اوقات رضا جو به حضرت خالق درناه حال خلایق نصیب

ضمیر انوار داشته بقوت بازو رخ شناسم و حقیقت دان و وقت نظر موثر گمانه
 در مور خوانه میزان عدل سویت و قطب با حقیقت میل عدالت را بر بار داشته
 خلاق داده در عوض از خواب آلودی و غفلت و نیکو نام و ام ستاده و ضربه بانه مراند و
 و بعضی از اوقات سحر را نیز ملاحظه عرض بانه مانده سپاه که بنظر گیسای اثر نرسیده
 مصروف میداشته روزی بطریق مقرر و قاعده مستمر برسته عدالت طراز نوین
 نشسته قطع و فصل مهمام چون رشته آمان اعمار ظالمان بنمود درین اثنا یک از متوطنان
 الکاد اورم بر بنیت والا سیادت امتیاز داشت از محمد علی خان مالک آنجا شکایت
 آغاز نمود که به تیغ جور و پیداد قطع رشته حیات برادر او نموده بود و کس حیات
 جور و جفا با نجاهی بر او نموده با وجود ارتکاب این امر شنیع و فعل فجیع اموال او
 او را با تشنه بنیب پیداد سودا سود و زیان نشاتین خود انداخته پادشاه داد گستر
 و شهریار رعیت پرور بعد از اصفا را این ضرب با صیاط آنکه سباده نقد قلب افای و کاذبه
 برور اند و در تظلم بعیار صدق کفار خرج نموده باشد امر فرمود که فرمان والا با هم
 وزیر و نایب میکل بیا آور با بجان عرض صدور باید که بحقیقت صدق و کذب امور معروض
 رسیده معروض با سریر خلافت و قواعد سرسلطنت نمایند چون بعد از تفتیش
 و تحقیق صدق مقال نکر ابال بر مرآت ضمیر با ریافتگان سر اوقات باه و مبالغ صورت
 وقوع پذیرفت محمد حسین پیک و لدیاد کار سلطان و ملو بان بر افتد بر گاه پادشاه
 اسکندر سر بر فریدون فر معین گردید و آن بدسیر را که بقوت بازو چهل و نودانه فدا
 بنیان ایالت و حکم رانده خود کرده بود در اندک فرصت در گاه حقایق نجاه حاضر گردانیده
 بعد از حضور مجدد نفس نفس از وقایع آن کار نامیاری استفسار فرموده بعد از نبوت

محمد علی

حکم جهان مطلع مباد و پوست که از عمده تاوان اموال آن مظلوم که در غرض بنیب و قبیح
 در آورده باشد بیرون آنده بعد از اخذ و جلب آن وجه او را بمقتضای شریفه مقدس مظهره
 مصطفوی علی علیه السلام و آید دست داشت مقتول سپاه که بحسب قانون شرع انور سزا
 و جزا رسیده از تقدیم این شیوه ستوده که باعث اوفار سعادت و عبادت و منشأ
 نظام و نس امور جهان باشد و کشور ستاد دست ظالمان اطراف و انکاف از کرک پنا
 مظلومان چون رشته آمان خود کوتا و چهره بد بختان چون نامه اعمال سپاه کشت اکنون
 از چشم خشم عدالت شانه اش از نقشش بپرا مو یوز او بان مار بنظمی آید و از چشم انکه مباد
 که سخته را در خواب پند کک بر شب زنده دار مر از فراید فار از رفتن بپایر برین پنا
 چنین پاسبانیکه اعتنا دارد و اگر سیلاب کذا بر بر و بران افشند چون قطره در شوره
 زار قدم جرات پیش میکشاند زلف نگویند بمواخذه و لبر از هیچ و تاب خود زنجیر و کجا
 سرکش و در بای که فشار پریشان و دلگیر است داغ ظالم چنین داغ پلنگ سپاه فر اندازد
 و آب هوار کشد و او را در غیر مظلوم و مملوک با غراج و دیگر نسیان از عجز و ناتوانی از آن
 تسلط و اقتدار رسیده و نایب حیوانات خار و چمن میشش عقاب سر در کربان در
 اگر با بر ظالمان از خواب محفل بشیر راحت بر سنگ بلانیاید سنگ حریر است و اگر رشته
 لبان سپه داران بکوه در کلو نگیرد و سموم افاع را خاصیت شیر است چنین پنجه عاجله
 نواز است است عمر و دست میر باشد یقین که عمر و دست آن خسرو عدالت نیت
 با خود دوام هم اغوشش و خلاف کار و کج رو کردن از خاطر فراموشش خواهد بود
 از روز و هر چند هست و بوی این خاک گشتن و جو
 از ما مفر غایت الهی بال کشیده و لنگ حیات و بوی زنده که در مار و بوی اوراق از بار کالبد

عنصر اربع خاک رسیده دست و دمان جز بمواید راست کفار و راز و بار نموده
 در روز عریض سکوت را جز نیک کلام صدق استقامت گشوده سرگز در شیر حدیث کار بستن
 غایب شود آب خلاف داخل نموده و بدین شیوه تا سخن عرض وقوع حدیث آید و در
 سخن را نبرده چو کشته قلم در میان ترجمان نبش عیان بوده و آنچه از طریق سماع و انهار
 گوشش القا شده از آیه جو ج ازل نشوده از ابر او قایل کا فیه و با و چای چمن نور چراغ
 از باد از زبان و از کزاف پرایه مانند صحت از رسم گریز است از تبیین این مراسم و در
 این کلام مطلب است که آنچه درین صحایف ترجمان فایده بسیار و در نزدیک و شایسته و غایب
 میرساند از عیوب عدم و فوج غایب و ظروف نقوش و قوالب الفاظ از مغز در کشته کشت
 مالیت درین اوقات سعادت و زمان از جند که در السلطه مقرریات دولت
 آسمان شان است همواره از حضرت ظل سبحان در غلالت شغال ضروری که بر شیرین کار آمو
 و سوار در یوز نادان بر کار کلسنبل و مو قیاق اندازد و جریه باز بر غنیمت میفرمود و چندی
 و زمانه از تماشاگر کز اسباب فائز و دست بر غازیان فدویت شعرا فلاح نهان
 نشو و از امور سپاهیان مر بود چون زمان اشتغال شغل مبتدا کردید قطع و فصل
 انام با خرسید رسیدن فصل گذار کلنگان و کثرت شکار را در و مرفوع و کند مان
 با تملک سوار و شکار حسره و حیان و عین عیان نوع انسانست بر فاست چنین ظل
 موجب این امر با سر با مجتمع و موافق و عواین بالکلیه مرتفع بود این کسده عابره انجاء
 و شرف قبول رسید و در اثنای تقصیر این عزیمت در سوخ این نیت باریافته محفل ضمیر
 اقدس رموز دان فاطر مقدس است و در در خان که رقم اشرف آید ان و صادر شده
 دارد و در و از آنجا که قرار داد و خاطر و الا آن بود که پر دکیان استار غنیمت و پوشیده این

صد غنیمت که در حقیقت مرفان نفس زاده پس شریعت انداز قید حصار بر آید
 ابر پراشتان نشاط و انبساط تواند نمود زنده مختصان خدمت پشته و نقاوه بندگان
 درست اندیشه صفت پاک مظهر پرات معرکه دید که با شاق جبر از بین بهشتیان دوز
 بهشتیان و تنگنایان فایده شریف پیش پیش موکب سعود در شط اطراف و جوانب را از
 ذکور و انات غلام سازد و عالجاء امیر الامراء العظام مرثیه تلخیان قور حرم بر سر یکجا
 اور با بچان مقام سوار را محضرت ظل رحمت بهیچ شیوه پروازد و بعد از آنکه پادشاه
 فرمان روا با پر دکیان محرم سرانبرزل رسیده رخت اسود که اندازند بندگان و غنیمت
 رکاب سعادت نشان را بر روان شدن مرخص سازند و بعد از خروج دار السلطه
 اصفهان بمحور است بقون است بقون اولک المقرنون تخت عمارت کسکان
 از غبار موکب بهیون و نزول هیون چشم روشن شد چمن زیاده از یک شب توقف
 در ظرف حوصله او نیکوچند روز هم عمارت با سعادت جو جیل که مکان شکار و جا
 صیدانکند و پراشتان جوارج اعجوبه کار است عامل این دولت و معدن این سعادت
 شد و روز آنکان مقام و منزلت محضرت ظل رحمت گردیده و در سیوم نزول اعلان
 بیاض کوه واقع شد و فراغ است عمده مختصان حرم دولت و مقدم بزم بزرگ
 و عظمت اعتماد الدوله العلیه العالیه محمد یک را بجهت تشییت مهمان نام و ملا حظ
 جمیع از مردم دار السلطه اصفهان که مقرر شده بود که در ملک تنگیان عظام
 دهند و از نه شهر فرمودند مبارکه و سعادت از راه مبارکه با پیشین علی و کسل رنج
 مستوجب راز و مرفوع و کند مان گردیدند در اثنای طریقه و بعد از رسیدن بنگارگاه
 در منزل از مقام شکار بجای صید در دام قید و مرز آوردند و در منزل از مقام شکار

که با صاف حیوانات شکار مشغولست یکدور زاقامت میفرمودند تا بمغفلان
و همه کابل قبال تری به جفا و خور مظهر حال اقبال شد و چمن جوشش شکار و کمر گذاردن
مربوره و کندمان بید و مواد کمال خواب و اعتدال یکدشت مرکز خاطر والا آن بود که
در سر یک از نیزه محل چند روز اقامت واقع شود از آنجا که غنان یکو یکا هوا در دست کافرا
قضا مرتب و به یکسرا ششایه اوقات امور قبل از وقت میریزت در واسطه عتق
که هنوز به تبار زمان نزول برف و وقوع سرما مانده بود آسمان از مویه سحاب نمود از جبهه
سر که چنان شد و شد و مواجکات از دم سرد و ام خوانان نمود ابر در دم لغا چون
زمان و شوارز آواز بر آورد و کوسر ریزان نظرات باران چمن کبج قارون در طقیات
زمین فرو رفته و شب یکروز بین عنوان باران و سیول از سینه جبال باران صحرای
نیاید که خیم اقبال شایه بنشایر کن رود و جرسیل واقع بود ارا ده نهضت به جانب
کندمان که مشتمل بر چهار ات آسمان نیایست تقسیم یافت و صبح چهار روز در غل و غل
واقع میشد سرد هوا باران را کسوت میده و در برف پوشیده و شدت سرما در در
تراید و ترقه نهاد بعد از نهضت موکب سعود بکسب جریان فرمان قضا چند نفر از مردان
به سر و پا از رکندرسیل و سر تا تف کشید الحی در آنروز سیلاب شکوف از کثرت برف
باران و برف بار و برده پوشش اودیه و صحرای رنده بود و خباخه بنید کاثر امکان میشد که
اخراج از ضرر و هوا به لیمیا کار رسم روز اندود برف کسوت آب پوشیده و مانده
عرق از اندام سرد و جان بادی بهما از سر جزو زمین چشمه جوشیده با وجود وقوع برف
امر را بیل که از رکندرسیل سحاب و ابل بهر سیده بود نواب حضرت ظل العرش
بیا بخر سفینه حفظ خالق سفید و سباه بنزل مقصود نزول ملال فرمودند و ملتزمان

و اتحاد سپاه بعضی معان و رود پادشاه فیروز بخت و بر خرفدار آنروز خشت اقبال
بماعل منزل ساندند و شایه خورشید عالم افروز بنمودن روز کرم ملاخ چند روز
اختفا و احتجاب نموده سپاه سفید پوشش برف را از شهر بند وجود تیغ در خشت
فروغ پروان کرد و قور حواس را که چون انگشتان سرما خورده با وجود قرب هوا
ترکسایر شش کرده بودند بجا نخست خویش باز آورد و بعد از اطفای نایره برود
عزم مراجعت مقرر سلطنت غطف غنان کیت آسمان جولان یکجا بامنه
نموده در ساعت سعود رجوع واقع شد و بعد از استقرار در مرکز خلاف جویب
فرمان هیومن اسم جعفر لکه در لیا برد و سرما در ایرد پس در رکشیک خسر و فرود
مانند بجای و ف کوشش بر آواز منوات بودند تفصیل نموده بنظر کیمیا اثر رسانید
و سر یک فراخور عمل بناصب انعامات سرافراز یافتند و جمعی از امرای اعظام
نیز که در کشیک بودند بخلاغ کره ان بایه سرافراز گشتند و وارثان جمعی در آنروز
فلوت کرین زلویه خاک شده بودند از غنیمت خود نا محدود از خاک برخاسته گشت
باله الکرا این امر مکرده ناز جزه را از عالم تخم مرزوع که منشأ دوم بار یکدو متیج نمود
احوال جهان نمود امید که وجود دشمنان این جهان خلافت مکان پوسته از سیل
حوادث و دران حسته و خوشان در عروق مانند بنم بفعال سرد مهر و دران سینه
شرح هفتاد و پنجم بدو روز بعد از آنکه سپاه سفید پوشش برف را از شهر بند وجود تیغ در خشت
فروغ پروان کرد و قور حواس را که چون انگشتان سرما خورده با وجود قرب هوا
ترکسایر شش کرده بودند بجا نخست خویش باز آورد و بعد از اطفای نایره برود
عزم مراجعت مقرر سلطنت غطف غنان کیت آسمان جولان یکجا بامنه
نموده در ساعت سعود رجوع واقع شد و بعد از استقرار در مرکز خلاف جویب
فرمان هیومن اسم جعفر لکه در لیا برد و سرما در ایرد پس در رکشیک خسر و فرود
مانند بجای و ف کوشش بر آواز منوات بودند تفصیل نموده بنظر کیمیا اثر رسانید
و سر یک فراخور عمل بناصب انعامات سرافراز یافتند و جمعی از امرای اعظام
نیز که در کشیک بودند بخلاغ کره ان بایه سرافراز گشتند و وارثان جمعی در آنروز
فلوت کرین زلویه خاک شده بودند از غنیمت خود نا محدود از خاک برخاسته گشت
باله الکرا این امر مکرده ناز جزه را از عالم تخم مرزوع که منشأ دوم بار یکدو متیج نمود
احوال جهان نمود امید که وجود دشمنان این جهان خلافت مکان پوسته از سیل
حوادث و دران حسته و خوشان در عروق مانند بنم بفعال سرد مهر و دران سینه

سینه آتش شوق بکروا بند و آواز عشق و سرور بکوشش نامید میرسانند
و طرب کرم کردن این بنگار آنت که در سال و زاول ماه اغنذار سه نافه و فل
اسواق کرده شب و صلی در عین روز و کوشش ظاهر میبازند و بساط عیش و نشاط در یک
از دکانین مرانند بهیتر طلعان حور و رفاد پر سرشان به سیما مانند کواکب
در کمان و لعل و یاقوت در رک کان در دست رسته بجا بریدان در دکان سینه
بدل اذن عاشقان و دل بر بن اسیران شغول میباشند و کثرت قنابل و شمع و چراغ
بر تزیین رسد که درون اسواق مانند فانوس روشن و از غرابت و صفا بکش رنگ
برق خرم سوز نو بهار و کوشش بیکر و در چند تماشا را این جشن بکر سر کشیده چای
کرده و اوقات که پروانه شال بار یافته نرم قرب حضور است سر این آیین بدیده جهان
پن رسیده و مرکز بدین نه پای شاهین تماشا چهره میفرودند و خوشه بدین ارزانی
و و نور تشریفشان خوانند نفوذ و بهیتر سال در سه موضع بساط طبعه
فلکسل علفرت ظل حرم انداخته و اسباب کامیاب همیا ساخته بودند جشن تخت
آلار و لخانه مبارک از سر کار خاصه ترتیب یافته و از کثرت ظروف مرصع و فروشنده
نمودار صخر آسمان و کواکب در رخشان گردیده بود و بساط جشن بیکر برابر و قیصریه بعد
نکینر گلستان ارم چیده و طراز مجلس سیم در تخته کاه درون قیصریه باین شایسته بهر تزیین
کشیده خوش آواز آن و موک طرازان و لولیان و در باب اصول و نغمات حسن سینه
رسته و خواتین با نوازمانند کاهار رسته سینه نبوت برقص و سماع نور بخش اصداد حوت
افزار سماع میکشند و شیشه و سبزه باده بکر نکشک و بر شوخ و شنگ مجلس آرایه
قیام داشت و این جشن ارم شال از در لخانه مبارک تا در مدرسه مرحوم ملا عبد الله کشیده

۹۷ و بساط انبساط چیده بود و در یک ملک میرمزان که از عظمای امرای کرهستان است و در یک
مرنور ملزوم بساط نشاء بود و از غرایب آن جشن و پذیر که نظیر آن در آینه خانه تجلیل
ملاحظه نموده عجب بر عجب میفرود آمد که همیشه چراغ عیش و سرور و این جشن و شال
نایاب و طوبی شمان پروانه این شمع در رخشان باد

بعد از مراجعت از شکار کندان و نزول
اجلال بهار اسطفا اصوفان فاطمهیون علفرت صاحبقران ظل حرم متعلق اشقام
مهام عا کضررت توانمان بوده بعضی اوقات فرخنده ساعات را صرف ملاحظه خرم غزلان
ظفر غزلان که از نظر کیمیا اثر نکند شسته بود و میفرمودند و بقانون مقرر بدو در سر و نظوم نواز شال
میفرمودند و بعضی عدالت نگار که در تاز آینه قلوب میفرمودند و کیمیا در سر و نظوم نواز شال
شاهد محبوب نو بهار از نقاب تراب نزدیک رسیده و جز اول اسب و نظیر
لب نموده بود کیمیا آسمان سیر فلک جولان بکار باغ کوه اشتغال فرموده بود
الذات شکار مرغان آسمان جولان خواش شکار کوزمان و کرازان عطف غافل خسر و غافل
بجانب باغ وحش نمود و جمعی از فاضلان و میرمزان و سایر عظمای کرهستان که ملزوم
هیون بودند داخل باغ شده و فریاد آمو و کوزن و کراز بدایره احاطه در آورده و نخست
بشیران شکار صید کوزمان و تونر نرند نموده و عجب قرار نرکان کرهستان که مرکز جشن
در صید کاه خیال ندیده بودند که دیدند و بعد از آن متوجه کاخدار شده امرای عظام و بزرگان
کرهستان از نیز امر بکاخدار نمودند و در صیغ خیل کور بمجا ذات خسر و شیر افکن بهرام روز
رسید بکاخدار کان در آمدند **نظم** چو در بار چای کان رفت شاه نو کوشش در برج قوس
ماه رگر کوشش برخواست آواز زده جوار شصت کیشا و خسر دکره و فذک عا کیشا

خسرو صاحبقران باند سوزن از حریر از کور صاف بسته بر خاک نشست و درین حال
 از سرعت اشغال فکد یک چار پروناوک میگرد زو خاک گذر هکنان را کان شد که مکرشمانیک
 آسمان صابت از یکد سرعت سیر کور خط افشاده یا عقاب بهم بانستان زراع کان بپا
 وقت بل صید فکتر کش ده تا آنکه جستن خون از جانب کوران کلکونه رخسار حسن اجابت طراز
 بهارستان عجب کار در غرابت کردید و بدید را قیام حروف را این بیت بخاطر رسید **نظم**
 میچمد بران بدان ناوک شاه از صید کز غنیک نکند و صاف آنچنان نور نگاه
 از ملا حظ این امر غرابت طراز که ثناء اشین اعجاز است صد مرتبین و انکشت حضار
 بیکبار بلند کردید و صیت این امر غرابت که کران جهان رسید امید که پوسته سین
 و شمنان به فاین سهام بانستان و زمین افزا و رونق بخش مور جهانیا با

بر کشتی نشین سفینه وجود و ناخدایان بحر هستی بود که غمهم کور تجارت نموده اند بپوش
 نیست که در اطراف و جوانب ممالک بپایان سلاطین سلیمان شان که بوسعت و فصاحت
 ثناء در بار محیط و عمان است کاه کاه سبب میوب ریاح آمار مخالفان که بطریق راه زمان
 و در دوزان جویا فرصت میباشند مانند کنار بکار شور شرعادت میکرد و تفصیل این اجمال کنه
 کفر مرده قضا که با انبار نوح انسان شباهت صورت و با سباع و بهایم انعام منور
 بسبب استیلا که بر بعضی از الوسات ترکان ایشان را حاصل کردید نسبت قرب جوار بچال
 استرآباد و نا و ابور و بهر ساینده اند و در سنو آنکه کثرت نزول اطار و جوی
 غنیر میباریکد ایشان را آدن بجد و استرآباد سیر است لند از نینک باغرا و غوا
 جماعت ترکان آن بدینان بقصد تاخت بعضی از الوسات مکنج استرآباد و درون

در حرکت آمده شد در روانه درون شده بقیه آن مخا ذیل که با سیت و امب موصوفه
 اراده استرآباد می نمایند و چمن طایفه طایفه مزبوره در سرعت سیر باد صبا و شمال خرنش و از
 کرد مراکب خود پیش میباشند میان حقیقت اراده نامنجان ایشان را بعد از آنکه بعضی از
 و الوسات را تاخت کرده مراجعت نموده بودند بجای منوچهر خان بچکر پیک استرآباد
 میرسانند و بعد منوچهر خان با اتفاق جمشید خان عالم سمنان و قلیچ خان عالم استرآباد
 خان کرایلی و جعفر از قورچیان و غلامان فامه که بجهت دفع مفاسد جماعت مزبوره در
 استرآباد جمعیت نموده بودند بدون آنکه خیمه و اسباب و آذوقه سفر همراه داشته باشند
 انکشاف توشه توکل کرده تعاقب آنظار نموده میآمد مسافت را به روز قطع می نمایند
 یکسر باین قشلاق بآن کم گشتگان با دیه ضلالت میرسند آن کوف خذلان پرده
 بعد از ملا حظ رایات نصرت آیات عساکر فیروز مرآت بقدر که هر کراهه معصود بر میان
 آن چون طریق روز در بنوایان شک و الا کثرت نشیب فراز نمودار آن بخت نمیک
 پایه میزند و با بر شتاب و قرار افشرد مشط حاکم و پیکار میباشند عجم منوچهر خان را
 مزبوره بعضی آقا و شکر که اسب ایشان در اثناء راه به قوت با بر ز قنار بشکال به قوت بسته
 بوده با بر آن کوه رفیع و جبل منبع میرسند و بعلت دشواری آن مضیق و مصوب طریق
 لشکر را و قسم کرده که هر را بر سر کرد که جمشید خان و قلیچ خان معتر سیدار و که از آن راه
 تلاش از تقار حصول مایل نمایند و خود پیاده شده از سمت دیگر با معصود و در چند فامه
 شعله آتش سرگرم خروج آن سدا جوج میکرد و در اثناء آنکاف کفر مرده قضا فامه
 تیر و تفنگ و صیاد آلات جنگ در مقام مانعت و مدافعت در می آیند و اسب جعفر منوچهر
 که در سلوک مضایق آن کتل تا فامه خان بوده بعضی بمرده تفنگ از بار در آورده و در حین

خان بتور نشان و سایر غازیان بر حفظ الکرو اقبال بدول حضرت ظل الشکر را و فایده
 ساخته روز از طلب مقصود نافته بقد آن کوه که چون شکوه بر آید و از علم ساختن
 آتش بکار لوار فتح و نصرت بر مر افرازند دست را با کرپان انصال تیر بازه کمان چال
 میکرد و در زمان کفر و اسلام برای انصال الوان کل غنای مریدان کافر مانند
 دیده و عینک بجای تقارب چشم بر هم میدوزند و پانیزه و تیر آتش بکار می افروزند
 معرب طالع شمشیر قریب ابدان شرکان و شرعی خورشید نیز در نیام تیغ فرق ناجیه
 اهل اسلام بر پنج چرخ مرثیای و متر و مضیق را شتم در قفا بر پنج نسیم نصرت از بهشت
 بر پرچم اعلام اهل اسلام وزیده رایت اعدا در کونستار و در حیاتشان تیر و مار میکرد
 و تیر از نصرت جبر سنو چهر خان در انشار دار و گیر بر قتل رئیس و سالار اهل ضلال اند
 سالک طریق بوار و مسا و اقلیم مثل القمار میکرد کفره را از ملاحظه انجیل تیغ تیر کند
 و مطیع فرارند که دیده گریز بر بسته اختیار نمایند و نصرت و فیروز در قریب حال و عیادت
 روز افزون میشود احوال و اطفال و جواب و شتران شرکان را ببارده و اسیر
 که از ارسات تاخت نموده بودند بست آورده آتش بجبهه اسود که غازیان در آنجا
 توقف نموده روز دیگر مراجعت نمایند و آن طعن و ضرب دزد و خور و از راه تیغ
 طلش را یکدو زخم رسیده و یک چشم بریزد علی یک نیل بر قورچان شامیون نصرت
 سنان مخالفان از عید بنای عار کردیده بود و بپادشاهش جان فشانی میکرد از راه غارت
 بخلایع و انعامات سرافراز میزد علی یک بر تبه امارت سچمه ممتاز کرده و آنچه
 مخور کلام جمع در آن موکد حاضر بودند متبسط شدند آن بود که عدد حاضرین سپاه نصرت بنا
 از هشت کشته و جمیع کفره از هزار متجاوز بوده و بدین در اقبال بدول انستیم نغمه

غریب در نموده و جبر از آن کرده خذلان پرثوه که قاید اجل ایشان از مطلق غنا بخت
 القادر درون نموده بجهت صفر قیام یک ولد و القادر خلعت بیکر سپاه را القادر قند
 که به نیابت والد در القادر درون بجا نطق اشتغال داشت از اراده کفره غریب
 اطلاع یافته و سپاه خود را همیاسا شمشیر و رود ایشان بوده علی الفضل بر سر
 انجماعت تاخت آورده در حین جرایده استراحت از مراکب فرود آمده بودند
 نفیر کرنا بوج ثریا میرسانند و مراکب انقوم که غناشان مانند صاحبان در دست
 خود سر بر بوی بصدار کرنا م کرده کفره پیاده و میرت روزه بر بار میمانند و سوار سرفرا
 در اجل ایشان تا خیر بوی درخت حیات ازان در طبر خطر باطل نجات میریزد و ماکر
 انقوم عرض تیغ ملاک میکردند و بعد از عرض این تیغ پین بیار یا فغان حرم این کت
 ابد قرین صفر قیام یک غازیان چشمش که که آنقدر جلالت از ایشان بظهور رسیده بود
 با انعامات و فلاح سر بلند گردیده امید که اخبار فتوحات متوالا و کوه نصرت شوبان
 این دولت درخشان و متوالا باد و قیام **تنوع** در غنای محمد قلچان بیکر سپاه ابروان
 از ایالت آنجا معنول و بیکر سپاه آنجا بخت فغان شغفت شد و کلبه علی سلطان
 سیل سپر با بیکر سپاه روم سین شد
 در غنای ملک معصرت صاحبقران ظل محمد بنابر آنکه در اغلب سالها موارد السلطه
 اصفهان مایل بکرم مرینج عازم بیلاقات القادر سیم و توطیع گردیدند و در ایام بابا
 و منکام طراوت و نفارت گلزار روزگار که متور کشن سینه نظام اصفهان با هوا
 سرد و منکام ز پیا کرم بوی و کلمه بار نکار نک مانند شادان شوق شک و لبان
 و رنگ تازه از نقاب اکام روز نموده شام سکونت از دین حاضر جلاله بر خورش

کشته بودند امر فرمودند که عموم سکان و اراسلطه اصفهان که دست پروردگار
 و هم شیر پادشاه و شایسته کاروان کل و قافله سبیل خایم کار وایه و قبا
 عشرت آرایه در باغ حبت بنیاد عباس آباد برپا نموده خورد و بزرگ چون سرد
 کل سرست و پال در دست بزم نشاط آرایند و بعد از نشودن دام صحبت و مید
 کردن تدریس و عشرت صاحبقران کامران با چند از مخصوصان تماشای آن
 بزم ارم نشان توجه فرمودند بعد از تکرار و توقع این تماشا خوشتر و از صحرای ابله
 سوار حسرت و اقلیم کثرت بر فاست در ایات فلک ساقی سیمم کردید و جنب
 روز یکشنبه سیر کل در باغ مزبور توقف و جشن بکریان فرموده با امر او اعیان حضرت
 بکشیدن اقداح راج بزم افزودن خوشه که دیدند و بعد از طربط نشاط و شادمانی
 مسعود از باغ مزبور بمقام دولت و هم کباب قابل توجه مقصد گشتند و در هر یک
 که از کثرت از نار و ریاحین دام نظاره شکار در خاک داشت فراخور قابلیت
 توقف فرموده بدین طریق طریقت را میفرمودند و قبل از وصول محاسن سیمم چون
 که دیده بود که شکار کوهر در جبال انهد و بسیار آفر فرمودند که قلندر سلطان پیکر
 اقامت حاکم آنحال و بلند و محرم و مدخل شهاب جلال بفرام آوردن شکار جوهر قیام
 نماید و بعد از ورود و موبک مسعود قلندر سلطان احرار زمین بوسه بند که نموده بودند
 داشت که بخدمت مامور قیام کرده و خوشحال از او بپرسید که در طایفه دام در آورده
 امحضرت ظل محترم با خالص و ملترمان بکاب آسمان جولان به تیر و تفنگ شکار جوهر
 نموده و صید کثرت و کما در حیرت قرار دیده و در آن بل نظر کیان مقصد فرموده فام
 چرخ گردان گردیدند و بعد از اتمام مراسم و اطمینان موبک مسعود سده و لاشه که

چشمه بخت غارت وضع دیدند و غمراش کلشن غارت بدست مردم
 جدیدت بنا برین شکر منظور که افزون از پنج و مورانه بصوب چشمه در حرکت
 آمدند و فرمان و لافدا یافت که آفتاب و حال و انتقال را در سیمم گذاشته جمیع
 از خالص و ملترمان بکاب سعادت نشان که همراه اند سوار سوار متوجه مقصد گردیدند
 الحق چشمه مزبور از غارت جابر است دیدند و مخصوصیات آن رسیده کمیت
 خوش غنای قلم را نخست علی بابیه و به تسمیه باید نمود تا کاشش غارت اظهار شرح
 خصوصیات آن مکان نراست بنیان رسد بر ستمهان حکایات غریبه ستور نماید که
 عیار صدق این کلام بر محک تواتر رسیده که در هر یک از بلاد که جنود چار و بال
 غارت پیدا و صیانت از راق که در حقیقت عبارت از نگاه داشت حیات
 در کار است مرعز و ساکنان سر چشمه مذکور بطلب آب رسیده اند و فرستاده
 بر خضت مجاوران آن سر چشمه شیشه آب از آن سر چشمه بر کرده و خور و میانی
 بمنزل مهود از دست بر زمین نگذارند و در روز بارش بنزد منزل برسانند و در انتظار
 راه در منزل که اقامت نماید که شیشه را از شاخ درخت یا مکان دیگر و کجی کمال
 احتیاط بکار آورده که شیشه آب هماس فاک نموده که اگر این احتیاط نچایند بایک
 کرده نشود اثر مطلوب باطل آب چشمه از ابراث اثر عاقل میگردد و بعد از آنکه
 همان غریز را بشرايط و آداب بمنزل رسانند مقدار رسیده آب مرغ و گاو
 سیاه فام که بزبان فارس آنرا سار گویند در ولایت مزبور چشمه جنود فتح از
 اوج ساقی گشته بهرام منقار و چنگال غلب حیات خیل چار و از آن سیمم
 و اگر هم سیمم بخانه زیاده بخانه ازین در توانای جمیع از مرغان که بجنای استعمال

سالك آن سفر و كرده اند بوده باشد دست از چنگ برداشته شروع در توالد و تنال
 سيند و در اندك فرست بايق اولاد آتش زن غرض هست چرا و ميگردند و مخصوصا اهل
 آن ديار بدين وسيله از دست اندازان شكرا به امان محفوظ مي ماند و شرح چگونگي آن چنانچه
 بنوعيت كه كوه غلير در حوا كه تا سافت سر چهل ذرع واقع كرده و در وسط عظيم آن يك
 جاريست و بحسب اصل خلقت بعضي از اين كوه بديگر بنيات بل كه مهندس صادق و مهار
 بنده اتصال دارد و در غلير زور از زير آن بل جاريست و چشمه زور از بل كه مقابل و نا
 خوشيده بر دروازه اين بل خداي آفرين ميريزد و از هر جانب بخش و از هر طرف قطره و بخت
 برده خانه زور بصب ميشود و كثرت سنبيل مستقيم بل را بنوعيت پوشيده كه بهر چه سنگ مرئي
 نيكو و دماشايد را از زير بل گمان ميشود كه بل يك ابريست مدار يا جوهر جريست كه آب باران
 و آبشار بار اطراف بعضي چرخه ها سيم بعضي چرخه ها در دل كوه نشينيم بدان بود و عظيم اتصال
 مراد بعضي صاف و در غلير بعد از ملاحظه رود و چشمه بجانب سيم مراد حجت نموده
 و بفرج صحران و شكار مرغان آسمان چنانكه كلفت از دل كوه انداميد كه هواره آب جريست
 اين چرخه و به نظير وجود با ده كا يا پيش در سب و باد **روان شدن رايات لغت ايت**
بر چشمه زاننده روي و كند بعد از مراجعت رايات از چشمه بخ چون از اهر و ز
 كلستان سيم از ركنه كثرت از دام متران از ركنه ان پور و در ركنه ركنه ركنه
 و هوار دار السلطنه اصفهان منور با اعتدال نكراننده و ماه مبارك رمضان نزديك سيم
 در باب استن حيايم و انظار آن استغفار از علماء اعلام اصفهان بنحو امام قلي باب اول
 صحبت و در حرم قزاق خان بچنديك سابق شير و ان بر جناح استعمال و از شد و روز
 قبل از دخول رمضان خبر رسانيد كه چون غرض خواب ميسون ايام از ان سفر و فرمود

۲۱
 و فرار از صوم منظور نظر والا و طبع غير معي بوده و آتش روزنه لازم نيت بنا برين
 از سيم ممتوج بلاق كند مان و سر چشمه زاننده روي و محمود كه در خوش ايت هوا
 نظير جنت و كوه تراست كرده اند و عيده روزه را در قريه كند مان كرده بخمر و خوشه
 روانه سر چشمه كشته و سر شب ابر او زديكان سباط قرب حضور بزم عشرت آراسته
 طرنازل بستر سابق بقورق مي فرمودند تا آنكه شب از ليايله بزم شراب و سير عالم
 كه سفاين اعمار را بنسيم نسيم النفس خط مرئي بنحيف نشاء ساغر فار و سكا نمان
 بر زور جوانه بخت قلي بلك ابر او خور با شرف خور زاننده از پايه اوبه بخت بلك از دم
 بر زبان آورده بود بعضي نخل حرم در آتش ابر فرمودند كه بزورن چوب يا ساك
 معصيت از اذيان اعمال او ميغشاند و چمن صبح روز ديگر سالك طريق معذرت كنند
 در نقاب حجاب سوء ادب مخش نشاء البقيه و جسس شارايله امر فرموده و مقرر داشتند كه
 از علماي قاهره شريفه او را بقلعه الموت برود و چون دلداد را حقيق مدمات در اين
 همچنان خلافت مكان ثابت بود خدمت زور را بقبض فرموده امير اخور بشيكار ملو
 بحسن عايد بلك برادر بخت قلي بلك زور و امير اخور بشيكار را بچينا به بچينيك ولد
 مرحوم قزاق خان عنایت شد و مدتها در چشمه زاننده روي اقامت فرموده و در شرف
 و صفه و در پاچايد كه قليل فان بختيار معمار بر تصرف طبعيت سر انجام نموده بود بلك را
 و بعد از رجوع دار السلطنه اصفهان با اعتدال طبع و نزديك رسيدن هوا فصل خريف
 كه تركيز از منزيات بيوده شده بود همس مراجعت مقرر سلطنت عطف خان
 كيت آسمان جولان نموده ممتوج محطار عال قبال كرده اند و امر فرمودند كه قليل فان
 نيز سايد مثل ملترنم ركاب اجلال بچين و باز احسن مدمات الكار خور زير قبول

ایالت پناه مزبور شفقت شد و تا تجدید در رکاب خلف انساب بوزنزل فرمودند
فاخره سرافراز را بفرستاد و ان شاء الله خواست که دید **مشق آمدن عوض محمد چهره آقا سر**
از جانب عبدالعزیز خان و املا ترکستان با بجز کر مرکه نکلک نگاه چون رشته سابق
ابوالقازر خان و املا اور کج صیغه خود را در حالک سبب نفی سلطان و املا بجز برادر عبد
العزیز خان پادشاه ترکستان در آورده و با وجود وقوع این الفت غبار کلفت
نیامان عبدالعزیز خان و سبب نفی سلطان بوسید مبوب انفس سفیدان در
همچنان آمده بود لکن ابوالقازر خان بمعاذت پشت که مرصا هر سبب نفی
سلطان اشتهار فرصت نموده تاخت الکاب بخارا و فرستاده خراب بسیار در آنجا
بعد از وقوع این اتفاق که نسبت بعد العزیز خان عین اتفاق است عبدالعزیز خان
کاسم سلطان برادر زاده خود را که از جانب سلطنت پناه مومر الیه حاکم اندوخته و بجهت
وسینه و توابع بود با ایالات و احکامات مقرر داشت که بر سر پنج رفته آن ملک
و پذیرا از ایا در تصرف سبب نفی سلطان تخلص سازند و کاسم سلطان همرازمردم
او ز یک و احکامات که نزد او جمعیت داشتند و کز هر مردم بخارا احب الامر
عبدالعزیز خان نزدش را بجمعیت نموده بودند بآر استی تمام روانه بلخ کرده بود
و بابر که زبان بعضی از مردم کاسم سلطان بسبب نفی سلطان یکی بجهت بجز بفرستاده
کاسم سلطان بعد از تلافی فریقین و تقارب فایتن از دور کردن شده اهرار و
غارت نموده بودند و کاسم سلطان باینل مراد راجع و ضریق بکسم سبب نفی سلطان
شیخ کرده بود عبدالعزیز خان بهوس خبر آن نقصان بوسید فرستادن بجز بفرستاده
اعانت صاحبقران توسل نموده عوض محمد چهره آقا سر را بدرجه بند که مرکه نکلک نگاه

کلیع سلطان بمرکه جهان پناه فرستاده بود و بمیل اقادین سال و مینر حرا را
جاده و جلال در دار السلطنت اصفهان نزول اجلال داشت و ارد کردید و کارکنان را
نشر شایسته بجهت نزول و تعیین نموده از هر جنس زیاده بر آنچه در حوصله آرزو کنج بجهت
افراجات سر روزه او مقرر داشتند و امر فرمودند که بخت ایر انداز نشد ایر را بملک
طلب داشته لوازم نقد و مهربان به عمل آورد و بعد از آن بفرستاده بجز بفرستاده
ظل عمر سر بلند کرد و نواب ایر انداز بمرجوب فرموده بجز بفرستاده طلب نموده بخل
که انما بفرستاده بجز بفرستاده بمرجوب فرموده بجز بفرستاده طلب نموده بخل
اصناف بندگان و غلامان بزرگ زینت و این تمام در مجلس همیون دارد و بفرستاده
ساکر و بر اطراف میدان نقش جهان در رویه صف آر داشته توپچان و بفرستاده بمرکه
زرنخار و آلات و اسباب کارزار ملحقه زن کرده اند و اسباب تازمزمین بفرستاده بمرکه
مرجوب بلعل و با قوت و الماس و زهر جود و در ایر و سایر جوامع قنبر بر دربار اقبال سینه
نصار که باس کون اساس و رشک بخارستان جهان نموده و بجز بفرستاده بمرکه
طلب داشته و انواع مطعومات و سرزومات و عطویات کشیده شده بفرستاده
ظل حشر بزبان المام ترجمان استفسار احوال پادشاه و الا جاده خواند کار روم از
بجز نموده و بجز از کیفیت مضاحت آن سؤال ملاحظه مراتب جاده و جلال مانده
روستای نوشهر آمده حیرت بر حیرت مرافق و بعد از طربا طیش و عشرت در آنجا
نغات پذیرا ساز و صحبت بجز روانه نزول خود کرده و مقرر شد که قنبر بفرستاده بمرکه
بجز بفرستاده بمرکه بفرستاده بمرکه بفرستاده بمرکه بفرستاده بمرکه
داشته باین شایسته با دار ضیافت قیام نموده و بجز بفرستاده بمرکه بفرستاده بمرکه

۱۰۸

کرده صاحب فرارش شد حکیم محمد شریف طبیب ساوه بمعالجه او مامور شد بعد از آنکه
بتدایر صاحب پشمارا ریفق آن عارضه شد مبلغ نظیر نقد و اجناس بکراں در وجه انعام
مقرر داشته مجلس دیگر باین تخت ترتیب داده شد رایر پارس پس نموده حضرت انصاری
یافت و از انعامات بکراں خوشدل و شادمان از راه دارالسلام بغداد روانه گردید
و در اثنا راه عارضه تخت نمود نموده در دارالسلام اجابت دعوت ارجع نمود
فاطره قدس و ضمیر قدس متوجه نشن موقوفات سرکار حضرات عالیات صدره جلاله
عرش درجات چهارده معصوم صلوات الله علیهم جمیع که غیرات و برات نواب کبیر
فرهنگ کاغذ و تولیت شرع آن موافق شرط واقف باحضرت ظل العزت و سرسره
حاصل آن قریب مبلغ چهارده هزار تومان میشود و در وجه ارباب استحقاق مقرر است چون
وظایف ارباب استحقاق مبلغا کما زیاده بر داخل مقرر شده بود و غیر رساله موجب
توزیع و کسر وظایف ارباب طلب میشد و بکوتاه صغیرت نام ایشان بسایر جاه و بلاد
بیرسیده خود بنفس نفیس بحقیقت داخل آن سرکار و وجوئنا که گنجایش تفاوت داشت
امر فرمودند که وظایف جماعت منوفا که داد و ستد آن مامور بود بدین عرض شرف
بدیکر داده نشود و عوض و جزیه علما مان بوظیف نواب کبیرستان جنت مکان از وجوئنا
سرکار حاضر داده شود باینکه تو جهرج در این باب فرمودند مبلغا کما در مستقالات و سایر
وجوئنا آن زیاده بر وجوئنا سنوات بهر سید چنان شد که سوار و جهرج در وجه ارباب
استحقاق مقرر بود از کسر داخل کسرینمود مبلغ مقصد تومان فاضل آمد و جهز زیاده را بطریق
ساده بزرگترین شاکن بدین مشرفه مقرر فرمودند که هر ساله بلا کسر مصوب مردم مقصد کجاست
ایشان فرستاده شود و وزارت سرکار نیز اسعود جابر بر تقویض یافت و بمقتضا

۱۷۵۷

انعام بکراں

اندر این چنین نقل شکل کشاید مفتوح گردید و مشروبات بکراں بحیثیت این بزرگوار
حاصل شد امید که توفیقات دنیور و اخرو این حسرو عاجز نواز در ترقی و تزیین
ذکر استحقاق بکراں شمر از کیفیت احوال جماعت عتاق رقم زده
مطلب بکار کرده که بصورت شبستانان و در صفات و طبایع شرکتیاب سایر
اضاف حیوان اند و از زمان سلطنت چکنر خان بگذر ده تمانیز قبل از آن در محضر و وسیع
انقضار و شت بیجا قسطنطنیه نموده زحمیت مذمیر ششیده و زرد و بکراں کما و طاعت
دید و اندامند بهایم و سباع زاده و ولد نموده اند و در راه تاراج و غارت بر اطراف
و جوانب گشوده و در عرض این ایام که هر بسیار و کثرت افزون از حد شمار از ایشان
بهر سیده ولایت روس ترکستان از دست انداز انقوم به امان در فریاد
و فغان اند و بعلت بعد منازل و صعوبت مراحل ایشان از بصوب صواب ملک
وسیع انقضار ایران حرسه اند من طوری که اندامان باز گشتن منبعه در ابوقت که
صیت جهانشاید و آوازه اقلیم کیمیر و فرمانروایا باحضرت ظل محمد در اطراف و افکنش
جهان انتشار یافته با وجود بهایم طغیتر طالب دولت بند که مطلق بطوق خضوع و اطاعت
گشته اند و بکیش پای بر سر خلافت مصیر فرستاده سالک طریق طاعت گردیده اند و بکراں
انجماعت با اتفاق ترکمانان احوال سعادت بندگی و تماشایشان بکشت و جاه و جلال
حسرو عید المثل نموده بطور سیل کبیر کالیان از جان و جان بندگی فراموش شده و در عرض
ایمرو در دربار قبال توفیق داشته اند با انعامات و ملاح فاعزه استیاضه یافته و حضرت انصاری
حاصل نموده و فاعزه یک فراد اعلو بکراں رقیقین شده با اتفاق ایشان و از شد کلاه
سمور و ملاح فاعزه با اجناس لایقه به انجمن و الا انجماعت شفقت شده و محو فاعزه

قراودا غلو فرستاده شد **شرح پیشتر شاهجهان غلام** درین سال حضرت غلام محمد بن
 لغنی مکان امر فرمودند که خیمه زرنگار را که بار تعلق و بلند آسمان و در پیش
 هجتم آفتاب تابست در چهره دارا سلطه اصغیان که در جنب نهار آباد است
 برابر نموده نگاه افروز نشاط و انبساط گردید و بعد از استیفا حفظ چند روز متوجه
 عکس آباد بهشت اساس مله بنیاد گشته در آن مکان نماز است چنان سیر و دید
 خاطر از جانب الکاه و خراسان منظر کل الوجوه جمع گشته بود امر فرمودند که آن دید و در
 قولل اقا سرور و اسرار که حضرت شکار را مرض ساخته خود متوجه
 پایه سیر خلافت مصیر کرد و قلندر سلطان بکلیان سیر در خراسان در عوض ملک
 که بعلت بدست آمدن غلام محمد بن نور محمد بن شاه به یقین شده روانه کرد و قولل اقا محمد بن
 حاکم استر آباد و اقا خان مقدم در زمان سلطان حاکم دشتستان با اتفاق هرگاه جهانب
 آمده بشفار پیر پیر سرافراز را یافتند و در اوقات توقف عکس آباد امر اشرف نقاش
 یافت که عمارت مبارکه را که در باغ منور احداث شده این سبب چراغان نمایند
 و محذرات سرابره عصمت بیک در شب شرف آفتاب لباس زر و پوشیده شعله
 افروزه اگر هنگام نشاط گردند و جشن منور را موسوم بحش آفتاب نموده و کوزه کز
 هنگام نشاط گردند جشن عید منور داشته باشند که خیمه زرنگار در خیابان باغ منور نصب
 تهیه چراغان که شمع و ایل العروغ مهروماه مجلس چنان نموده ترتیب نمایند و انوار
 صورت و تماثيل از طلوع و شیشهار ملون بطرح دار است که گلشن برپا نموده در پیش
 برابر دارند که روشنی با شمع بالوان مختلفه در نظر میندگان جلوه گرد و منظور
 نظر کیمیا اثر آن بود که انچه مردم در مکان تمام صفای خوشنود منیا احرار حضرت نابرون

۱۵۴ و گفت و شنیدند بود و حقیقت گفت و شنیدند منور بود بسامع بار یا فیکان سر اوقات جلالت
 رسیده و در عین نهضت رایات و جلالت بصوب ملاقای قلم اشرف در باب احتضار
 مشارالیه شرف صدور یافته و پایله سیر خلافت مصیر حاضر شده بود و بنا بر آنکه مظنه
 الکاه شیراز میشد و وجود وزیر منور ضروری بود و تفتیح و تخیض این امر در عقده تعویق
 انداخته از امر اجتهاد رایات نصرت آیات بر کز خلافت چهره از دام و شکایت
 رعایای فارس علاوه گفت و شنیدند منور شده امر فرمودند که مستوفیان عظام
 بحقیقت امر منور رسیده و حقیقت را معروض دارند بموجب واجب الاذعان
 جناب ساریان مدارر مستوفیان عظام دیوان اعمار جمع فرموده بحقیقت گفت و شنیدند
 طرفین رسیده شخص گردید که هر ساله وزیر منور و والد او را تعلبات تصرفات در
 مالیات دیوان واقع شده بنا بر این مشارالیه را معطی غضب منور و فرموده بود
 داشتند که انوال اسباب اطلاق او را در عوض باقی دیوان ضبط نمایند و خدمت
 منور منقسم به پنج قسم شده بلده فارس و حومه بیابان بیک کرج غلام خاصه
 شریف و یکصد از حصص منور محمد اسمعیل برادر وزیر منور و سایر حصص در وجه سایر
 مقرر شد چون بعضی رسید که سبحان فی خان با آردایه
 خود شناسا مردن گذاشته بعلت غایب بودن خراسان از سر دار صاحب بود
 اراده نموده که جمع را به سرد پایان اوز بک را بتاحات الکاه خراسان فرستد
 بنا بر دفع معنده آن کرده علی بیک غلام خاصه شریف میر آب از سلطه اصغیان
 سیر در خراسان تعیین در دانه شد معارف در دموالیه بالکاه بشده متعکس
 فخر از کرده به عاقبت اوز بیک تا قریه کازیر آمده بودند چون قبل از ورود آن گرد

مخدول امراد عظام خراسان از اراده آنجا است مطلق گشته رعایا و جماعت اختیار
مروا لیت را از کیفیت اراده جماعت مزبور مطلق ساخته و جماعت مزبور سوا بم
خود را بکلمه کشیده بودند حرکت آن کرده مخدول نتایج اثر نگزیده بود از ضرر و دروغی
بمشهد مقدس جمعیت عساکر مضور به بار اضطراب و قرار آن مخدول از جابر رفته حرکت
نمودند و علی یک با جمعی از عساکر مضور که در مشهد مقدس قتلان نموده بودند تا هر سه
منزل کارز رفته اصفهان خبر جماعت جماعت مزبور نموده باز گردید و چون با لشکر که بسیار
نصرت نپا نه شده مقدس دلازمان امراد عظام خراسان روانه شده بجهت دفع مکار
جماعت قتلان میا بدید که اگر حرکت نمایند بدفع رنج ایشان اشتغال نماید با عساکر
مضوره روانه گردید و بعد از رسیدن خبر خسارت جماعت بدعاقت از یک
بعض مقدس حضرت ظل محمد حنجر حضرت که در آن حقیقتا مذکور میشد بجهت تاویس تبه
بسی اشفاقان و احتیاط وقوع شکارمند و ستان مقرر شد که اندویدر خان مصحاب
سردار لشکر حضرت اثر و قول را قاسم و امیر شکار با شکر و کلیر یکا کوه کیلویی روانه الکاه
خراسان شود و ارقام مطاع بهمد و مصلان مقرر شد که عساکر مضور را در نورد
و مشهد مقدس حاضر سازند و مصلان استقاراد سرعت سیر از برق باد نموده روانه
گردیدند و چنانچه در نامه الحال آمدن جماعت جتار را را حیف برآمده و ظاهرا شد که جماعت
اوز یک بدینیل معقود مراجعت نموده اند بجهت آسایش سپاه نصرت نپا نه متور شد
که اندویدر خان که در الکاه ایلان توقف نموده بود با چهار پنجاه نفر از دلازمان خاصه شرف
وامراد عظام روانه مشهد مقدس شده با عساکر نصرت تا اثر را محض سندان
وقایع مشهور درین سال شاهزاده در سلطان حاکم و رقی بعلت بدست که معزول و برپا

پرنس ترکمان که حاکم مندر عساکر و استعفا نموده بود در عوض تعیین شد و حکومت نبد
عساکر بطالب یک غلام خاصه شریفه قورچر ز و تقوی یافیت و نظری خان حاکم
و متولدار لارشا و اردو پل نیز بعلت سلوک ناپسند و شکایت رعایا و تصرف
موقوفات سرکار آستانه مقدسه معزول و مجبور گشته اموال و اسباب و در عوض
تعلمات و تصرفات مزبور منبسط شد و منصب تولیت بر نصرت قلیان قورچر بزرگ سابق
تقوی یافیت و دارالارشا و اردو پل بخانه شریفه اختصاص یافته محمد حسین یک
ولد میر جمال سلطان بن وزارت و داروغه آنجا تعیین شد و در سنجو چهر خان یکدیگر یک
دارالموین استر آباد و در عوض مرحوم مهر علی خان بر تبره ایالت شیروان سرفراز
یافته و ایالت استر آباد بکشمیه خان حاکم سنان شغفت شد و سنان بخانه شریفه
منسوب که اعلی یک مهر و دار وزارت آنجا معین کرد و عوض یک وزیر خط لار
بعلت کبر سن از خدمت مزبور استعفا نموده منصب مزبور بانه ویرد یک ولد
او که وزیر کس بود شغفت و وزارت کس بانه قلی یک مشیر و زاده عوض یک خبر بود
عنایت شد و هم در این سال مراد خان سلطان کنکو حاکم نخبان از دلازمان نصرت
نموده عیقلی سلطان برادرش را به در عوض او معین گردید و از امور غرب که درین سال
رو نموده قبلیه بسیار الکاه لور و بیک است که با وجود حصانت و رعایت
و مسانت بنیان و استحکام جدران که اصول و فروع آن تها و مشکما تر میشد
صورت انجام یافته بود بدینکه شکستی بایگان آن راه یافته باشد بجز کرید و اجاب
امر تبا جملها دگادگاه و عدد بجا بانه بین هموار گردیده مشکما درون عمارت
بسانت نیم فرسخ از مکان مزبور از هم بکشمیه بود و شرف مر میر خان سلطان بن جلا

حاکم الکاهن و عزور در باب وقوع این امر غریب معروض گردانیده بود بنوعیست
که قریب بظهر مظهر اعلا اطراف و اکناف انجمن نموده صدایا غریب که از آن
صدای سرگزسمع نمکشته بکوشش بر سر سیده و مردم را فرغ غرض کبر و دشت روز
مختر از خواب کران غفلت بیدار گردانیده از جا پشت آرد تا صبح روز دیگر این
مکنایه بر پا و کوشش در شکله این آواز بود و روز دیگر که کشف غمام و مکنایه غلام
گشته بود از کلیسیا بر منور که معبد عظیم ارامنه و قریب بچهار صد سال پیش
بود اثر ربا نه بوده و اما کنه و بیوات و منازل اهل اسلام که با کنه منور هم جوار
و پشت قرب جوار داشته از وقوع این امر متضرر نیافته بر دیده و ران رموز و ان
روشن و موهب است که هم کنه منور بطریق مسطور آیه است از آیات با سر حقیقت
شریعت پضا و ملت غرا که ثانی شکست طاق کس و تامل جمود آشکده بصفت
و هم از نیجه پاس در شریعت محضرت ظل الکراس که نیست آثار در زمان
این خسرو دین دار عدالت شعار ظاهر میگردد امید که روز بروز بانه شرح مصطفوی
بمعاصر دین دار این خسرو عدالت آیین ششید و مستحکم باد و نیز یکی از آثار عظیم
این سالت و وقوع زلزله دار السلطنه قزوین است که بجایان ساکن مهد خاک انجم
اقبال جمع از خواب بسته غریب و فغان مردم از سبک بهار سید و عمارت و بنیان بهوس
خشن باوید ببلو بر ستر معبد نهاد

چون خاطر خیر شناس و ضمیر نیر شریعت اقتباس پوسته متوجر توج شرح انوار
و دین مظهر مریخ و حکایت والا مصروف و مطوف بر آستان که کلستان خلد نشان
شریعت مصطفوی از غار و جنس خلاف و کرد و غبار اختلاف پرداخته باشد لهذا این

نیر سنیست مانند باد بهار که بدون میر و گرا هشتا برو مندر اعضان و آثار میگردد
و مزاج بر و جوان بیودان که صلابت کفر و شدت عناد اعضان بر عالمیا طاهر
و در زمان سلطین سلف به سیاست الیم و عقوبات عظیم ترک دین باطل نگردد
صراط مستقیم اسلام نمکشته بودند اثر نموده طالب این سعادت مبین ملبس ایمان
و ممتاز با نعمات بکران گردیده تفصیل این احوال انکار ناپذیر و از سلطنت اصفهان
منازل انجاعت و فغانا مسلمانان در جوار هم واقع شده در ملبوس طاهر تر بدان
از اهل اسلام ممتاز گردانده اند و نیز موجب عدم اقتباس مسلمانان و سرایت
نخاست ایشان میگردد امر فزون گردان این کرده اگر بر مذمت باطل خود ثابت در سطح
سکانه در خارج شهر حقیقتان یقین نموده ملبس حرم حرم الشریع اقدس مقرر است
ملبس گردانده که از اهل اسلام ممتاز باشند و قیمت منازل ایشان از سرکار خاصه شریف
داوه شود و مرکب را که نور اسلام بر سر اچ نمیر تا فقه هدایت توفیقات الکراس
طریق اسلام گردد از قرار فقر سینه و توان از سرکار خاصه شریف داوه مانع نشده
که از آنکه در منازل سابق خود سکندر داشته باشند لهذا اجاعت منوره همک اتفاق
نموده بخوابش تمام مقرر بقبول اسلام نموده و وجه جزیره ایشان که معجز خیر بر سال
و اصل سرکار خاصه سینودند از ایشان سافط گشته سواران نیز از قرار فقر توان
انعام ایشان مقرر گردید و یهودان سایر ممالک محروسه نیز بعد از استماع خبر این عظیم
عظم غنیمت بدین سپین نموده قریب بر بیست هزار خانه و ارازا انجاعت بفرست
اسلام شرف گشته از انعامات باو نشانده محظوظ و بهره مند گردیده و در بین
از بلاد و محال ممالک محروسه سطر اهل اسلام تعیین شد که تا مین رسوخ انجم

در اسلام از سر کار دیوان موقوف بوده تعلیم سنن ملت به ضابطه جماعت مزبور و منع
ایشان از ارتکاب از امور غیر مشروع و احضار ایشان بساجده نایند و تقسیم هر یک
غریب که یکس از سلاطین را توفیق آن شده بود برکت خیر این پادشاه اسلام
بعوضه ظهور ظهور که کردید امید که تا قیام ساعت و ساعت قیام مجلس سلام بآید
اهتمام آن جنس و سپهر اقسام رشک بهارستان جهان و غیرت افراز و فخر و
شرح داروغه پارسیدان یک که هر یک از سلاطین سابقا نگاشته قلم و قلم
کردید که خاطر عدالت طراز حسن و رعیت نواز بکجه امور و در آن موجب تکرار میگردد
از امیر قاسم یک که بر نیابت رستم خان و الا که حستان داروغه دار سلاطین
بود و خرف گشته او را از ان شغل معزول فرمودند و مقرر داشتند که رستم خان یکبار
که این امر از او متشر تواند شد معین نماید و الا که حستان پارسیدان یک که هر یک
معین و معوض نمود که اگر امر اشرف بشهر میان شغل اشتغال نماید و آنحضرت ظل العزیز
که چنان حکومت و تسلط مخالف ملت بر اهل اسلام در آیین شریعت پرور همایون ما
بهیچ وجه جایز نیست اگر اشرف اسلام شرف یکره و رسول رستم خان شرف حصول
در جبه قبول خواهد یافت و پارسیدان یک بطوع و رغبت مسلمان شده و متوجه بتاج
و تاج و شرف بیابا یکس که دیده شروع در امر مزبور نمود و چنانچه معاندان که شیاطین
الانسان عبارت از ایشان است و از راه تحصیل منافع و مداخل جاد و طبع حکام مینمایند
سر بلند از طایفه و مصر از امصار مر بکشته از این طریق راه حرف یافته آن نابلده محاکمه
بران داشتند که تو قعات عفت آئین از مردم نماید و این غیر موجب از غار خاطر سکن
دار سلاطین اصفا که گشته در بر رخ افتاد اظهار شکایت مینمودند و در این ایام امارت

و دادار سر مظلومان با غور لو یک دیوان یک معوض بود و ایشان را بعد از توقف برابر
مزبور با یک بعضی حصر اصلاح آن مقدمه میتوانست نه چشم از مصلحت دولت پوشیده
و در تیج مواد فساد که شنیده جمیع را معین نمود که هر صنف از اصناف را در شستن و کباب
مانع آمد و بکیر و اگر بر سر راه جهان پناه ظل آن حاضر سازند و روزی آنحضرت ظل العزیز
بیرا محمد صدر مالک محروسه ایران را بنور دوم رشک فرمان مطلق خورشید درخشان
میفرمودند مردم اصفا که از اهل مله و بلوکات و اصناف محترقه بکجیعت تمام بر
حسن و سپهر اقسام آمد غیر و فغان با وجو کیوان رسانیدند و آنحضرت ظل العزیز
عدالت شاد و عروت کاظم فرمودند که فردا از روز را کجالت قاهره و دروغ و غش
اجلاس نمود بکجیعت حقیقت و بطلان سخنان مردم اصفا رسانید و معروض از
دیگر تا بر اطفال فرمان اعتماد الدوله و صدر ایران دیوان یک و سایر ارکان قلیت
قاهره در کشیکخانه در تختگاه همیون اجلاس نموده مردم اصفا را که در دروغ و غش
جمیعت عظیم نموده بودند طلب داشتند که بکجیعت سخنان مر یک رسیده معروض از
چند نفر از اجماعت با فساد دیوان یک که اگر از دروغ و غش بیرون آیند مورد سیاست خواهد
کردید از آمدن اباموده و در آتب فریاد و فغان افزونند و جمیعت معروض باریا شکایت
جاده و جلالت گشته بمقتضای مروت جلی و احتیاط انیکه ساد و در میان آنجماعت بعضی از
مظلومان اوج باشند مقرر داشتند که طومار بر مطالب خود درست داشته بنظر ان
رسانند که احقاق حق کرده شود و چنانچه سخنان دیوان یک منشأ داعیه آنجماعت شده بود
جمیع را از میان نرزد مجتهد الزمانه مولانا محمد حسن رفته آن مجتهد الزمانه را شفیع ولایت
و جرایم خود نموده و افادت و حقانیت آگاه مزبور از خدمت آنحضرت ظل العزیز

عفو بقصر ایشان نموده معروض داشت که چون رعایا را حکم بر معایب او نموده اند
سلوک کردن و شواربست مکنست که در حد اتمام و تلافی بهیچ کار شغل فریور بیکر شغل
موجب به غایت حال آنجا نیست و از دیار و خاک و حرارت خواهد شد و بنابر آنست که آن
الزمان فرمان والا بتغیر یار رسیدن یکبار و در ونگاه اصفهان شد و رقم اشرف باسم
رستم خان صادر کردید که دیگر را در عوض تعیین و عرض نماید و چون حقیقت اغراض و فتنه
اغور لو یکدیگر یوان یکبار بر مرآت صیقل اندر بر تو افکن کردید بخوار چشم بدین کر بنده
بهتر است حکم بپریان کردن مردم دیدن آن بدین از لباس پناهی نموده و موهوم
ایقان مهدی علی خان الشکافا سر بزرگ یوان بقدم فرمان قیام نموده خدمت دیوان
بمقرب الحاقا قانده صفر قیام یک و در رستم خان که والد او در ایام نواب فاقان رضوان
بشغل فریور استغال داشت تقویض یافت و دار و فک دار سلطه اصفهان حسب التماس
رستم خان بر باد داده یک غایت شد امید که همیشه بر بنیان چشم پناهی بسته
از نیش جوارش روزگار نسته باد **ذکر آمدن حسین پاشا و الماهره بدرگاه جهان نایب**
چند روابط و ستر و التیام بنیاب نواب کاسیاب ظل حمزه خوانده کار و روم شید و حکم
کشته خواجه حسین که در برفت حسین پاشا و الماهره بقصد استان بوسه داخل ممالک
محروم کشته نیز الماهره و توابع را تسلیم نیکان درگاه والا بنمود پادشاه ظل آنکه
اقرار نقص همان نموده قبول آن فرمودند از آنجا که متم احسان فریور کعبه سلطان سیک
برسم حجابت نزد پادشاه والا جاده خوانده کار و روم فرستاد که مراتب مرآت جهان نایب
ظل آنکه رعایان ظاهر کرد و آن پادشاه والا جاده قدم کعبه سلطان از چون در وقت غیبه
فریور نهانست نهایت توقیر و احترام بقدم رسانیدند اسمعیل قاسم فرقه اقا سر با بافتا

فرستاده و خوشش آن نموده بود یک از ارثان ملک و کینج را که در درگاه آسمان
اند بر که کجا جماعت ترکمان ساکن استر آباد و عثمان بجهت اشغال ملک ابو الفارخان
تعیین نمایند و بعد از ورود و باجماع فریور و رسانیدن نامه اخلص آیین بمضمون بطور چون
ابو الفارخان مدته در ملک را برتر خواندن این استان مشغول بهیچ در امر اداری و کمال
دست والا بر سبب حکومت ملک موروثه استوار باشد بود بدون آنکه از کتاب امر
مخالفت ننماید آزار او در مشرع مرآت مخطور و از قانون عدالت در بر جوار
نار سلطنت پناه مومر الیه بموجب فرمان رقم این حروف بدین طریق در ملک تحریر کنید
جواب نامه زبان حمد سر که یک برگ از حدیقه صنع و نخل طراز گلشن ایجاد اشیا است
چگونه عرض بهارستان شکر گذار نماید و یکدام طرف دامن پان با ناز گلشن فریور
جنت عنوان کشاید زهر طیم که مقدم نوبهار و تالما تابستان را نخبه آثار الوان نموده
و از موضوع و محمول شاخ ثمر و تاشایان باغ قدرت را کام معرفت شیرین فرموده
و حسب حکیم که در کاغذ خطایه اوراق لاله از داغ سر به پناهی نظار یکبار سجده و از حسن
به قدرتش فصول چهار گانه رباق اربعه مزاج خوش نشینان دایر بسته کرده شست
در بیج و تموز و غرض به استن و کشفش مانند باغبان از بهار رو شناسر و با و
ظاهر در نظر تحقیق شکل جوارح و اعضا در نظام عالم اسکان که انسان که بهر عبارت از
بهم در مقام استنباس اند عند لیسان خوشش آنک این کستان از در مقام مدح سکا
صغیر سراز قاهره پناه و طوطیان شیرین کلام این شکر ستار از پاشنه مخمر خاموش
و به زبانت گلزار بیخ برگ حوس ظاهر ناسر از فیض لطفش با شمار صفا طرب و در
و نهان و و ایتلاف از فیض رشحات سحاب را و تش در ریاض قلوب عرب و کسیر است

از آثار این باغ غریبه از نامی میوه چون در دست است که در ریاض مکتوب هست
اسلوب و ستان میرسد و از کلمات و نگارنگ این ارم سرادیک را از آثار ظاهر طلب است
که از نهال خام و اهر سلا میوه به انتخاب این آثار ملات و آثار و کده ستان این آثار به شایع
اعتراف صفت نگار سلطنت پناه عبدالغفر خان با القاب در دفتر بعون غایت مجتهد
آرام حقایق عزت و اعتلا و بوستان فردر و ادیس مجدد و احتیاج کلمات حصول ارم بر
و هم آثار عیش و آرام رسیده و آید و بود و افاق آشنای شیرین و نرم و لذت را را نیکین
ساخت شرم در باب سلوک ابوالغاز خان برای اظهار و اعلان پوشیده بود
چنین بدم سر در صر صر فرب موجب غرور و کاشن موافقت آن بر کرده و در و ادوار
و براد و الابران بند و در و مقدار که دیده و هم در خرب بعضی از اقطاع و در باغ و نب
و قطع عقار و ضیاع مکان آنکس که پوشیده و جبر از ستان تهران و لایت نشان نباده
او مامور که در نظر ادیان جلوه عیان نموده بر آینه منیر که از مفضل غایب الکر صفات
منطیع خواهد بود که سلطنت پناه مزبور مدله در سلک راجه خواران این جهان ابد توان
اشطام داشت و برین در استظهار ناظران این دولت نور بنیاد بر نیل مکتوم مورد
آید و ابداع استعدایا و از تاریخ خبر بقایات کارکنان این دولت برای طوب
ار نه تره نموده الیون مایه در احکام سر رشته نیکو نموده و مسوول و سلوک طریق مضاجره
مراقبت و مرصفت در شش مروت از راه اخراج و موارده سر بر خط فرمان چشم نظ
بر پیکر الیون مامور و جهان دگشته به شرم و در صدد و جریه مخطور و از قاعده مرحمت دانه
و مروت صیقل و است لیکن بنا بر مراعات سبانه و ستان آن ناظم ماسط سلطنت و با قضا
که صحت پوسته که موهوم مکر ادر صدد و نوب و نیا و اضرار و جفا ساکنین آن دیار دارند

یک از بندگان درگاه خلیف میانه را تعیین فرمودیم که سلطنت پناه مومر را از
ار کتاب نخست امور ممنوع و متقاعد سازد و یقین حاصل است که بعد از و در مومر
و یکباره پانه دایره خود را به پردن نگذاشته بمقتضای اشتغال فرمان ضبط غسان الیون
چنان خواهد نمود و احتیاج بقین طوره و یار که ترکان نخواهد بود ریاض منیر
طبعیت را از حسن و فاشک غنجان این امر مومر خواهند داشت که مومر بعد از غنیمت حرکت
از شایر صادر نخواهد شد شرم در و در فی این مومر عا در باب تردد و تجارت آنکس
باین دیار فوج القضا بر زبان خام ملاعت ترجمان نگذاشته بود است که در صدد
نقصان و منع جلب نفع این گروه که در حقیقت انقاج طریق آمده متفاج ابواب و در
ایشانست در آمدن چندان سود و در و در و الا مومر انظار ایشان ملاحظه است
امور مقصود است نمودن دله و آنچه در باب عدم تعیین جبر بجهت تحصیل این مطلب
آنکه موجب نقص مومر و مومر و انعام مکان ممالک محروسه خواهد شد که از شش تا
مرکاه مامورین سر از ربه اطاعت مجتهد بر خلاف فرموده آن قاعده دان امور
اراده از کتاب این امور عمل مصنون آید که ولا تقوا لایکلم الی التملک نمایند
بر از دست غایات جناب کبریا و معاضدت دولت و الامنوبان این مومر و مومر
در تقصیر ایاد ایشان تقصیر خواهند نمود سلطنت و جلالت پناه در نظر نامه مروت غنجان
اشعار بآیدن فرستاده و الیون مامور شده بود طالبه تفاف از ان کایه افاق
شده بوده و بنا بر پیکر ادر مومر و ستان بنیال مومر راجع کرده مشاف
دیده دریافت و الا خواهد بود که جزء اخیر علت نامه سر داد ملک در انوار قضا و سلوک
آن تیره روز کار بدکار به مستغرق بحار حمت حضرت آفرید کار مومر سر جنبه مجدد و بر

منظره انظار الطاف کرد کار بود که بعد از وقوع دست نیابن خان عظیم الشان و الاصلان
 و این نیازمند درگاه به نیاز کرد ریاض و کثرت برابر از از فیض قدوم رنگ کشش بنیان
 پیر نصرت آن خان و الاصلان مینو مکان بر این حرکت سلسله جنبان کردید و بعد از آن
 آنکس تنزهت الارباع سر رشته آمدند و زود و خود چنانچه بنیابن نور طلیت و خود
 قایم است تا غایت کشید و حال که آن کم کرده راه مذاهرا نه نشیده را تابه و در
 از چاره کار کوتاه دیده کرد و نامنا منجاری خود را نسبت بان هوان و الاصلان بر کنار گذاشت
 و آنچه در او ان سیاه است اقتدار و جبر کرده بود سیاه منیا انگاشت در رنگش پاد
 بکل بر آورده و دست او حاکم می شود و فروغ افعال خود را که مانند آتش در شب نمایان
 برده و ترویر می شود در دیده خرد خورده بن بید و بید میاید که منهل است با وجود خود
 چنان و دیگر باره صاف طبع و الار تجر به اندوز بخور میشت لایمغ المومن من محمد و
 مرتین فریقه لاف و کراف تواند شد اموال مرحوم بنده که کوشش بیکمیش که زبان نام
 با ستر جامع آن کو یا شده بود و محبوب طارنان آن مغرکین ملک بقا من حیث لایمغ
 من شفی من الاشیاء که مالک شش چنین یکا از ادا حقوق حضرت یزدان و خدا و
 بنده کلان ایراث موارث با ولاد ایشانست یقین که اموال مذکور که فرض است بپوشه مرحوم
 مزبور خواهد رسید بپوشه مرکب کام و بمنه حصول مرام خوش نشان در مضارب اشها عمر
 و ام در جولان باد **شرح معزول شدن بر نادر و وزیر فارس** چنین لغایر خبر وزارت
 الکاف فارس معین الدین محمد و بعد از آن بپیرزاد و ولد او شفقت شده بود و او را
 فارس را در باب بعضی محاکم در تنه تخفیف نام نواب کیرستان فارس مکار و مرکب
 محروسه نوشته شده داخل بود و وزیر مزبور ابوالکج نموده بودند با وزیر مزبور نشسته

چند در شان این احوال مزاج اندکس از منبج اعتدال با بکلا اخلاق حاصل شده و با بکر
 انجمن مزبور نیز در این اثناء وقوع یافته بود و دیدن انجمن بنویق افتاد و مجلس عبدا
 در امکان گذرا میزند و بنویق انجمن تدابیر صابیه حکیم محمد سعید اطهار سرکار خان
 شریف بقصد با سرشند و آشناییدن سبهار سواد عارضه رفع کردید و بجهت تغییر
 و هواریات اقبال منوجه شکار کنه مان گشت و در این اثناء سیما خان بکلیک
 کردستان بدون عرض و تحصیل حضرت بدرگاه جهان پناه آمده و در آن زمان در این
 شخص بود در سفر مزبور سایه شال از جمله مفرمان رکاب کردن قباب مرید و در وقت
 که شوشل سیر و شکار بودند روز بروز مزاج مبارک با جلال آمده رفع آن عارضه
 دیگر بطریق کوه و قهال کلنگ آسمان آینه و سایر و خوش و طیور نموده بعلت قرب
 رشتان در رسیدن هنگام برف و باران بصوب صواب دار السلطنه اصفهان افتاد
 بعد از مراجعت دایات حضرت آیات
 بمقر سلطنت مستقر خلافت جماعت اردلان که بر فافت سلیمان خان بدرگاه
 آسمان نشان آمده بودند بهیات مجموع معروض داشتند که سلیمان خان اراده
 داشت که کل با معرفت خود را برداشته با لکاه دوم رود غلامان فدویت نشان
 اردلان او را ازین عزیمت مانع آمدند و به نیت بدون آنکه عرض و تحصیل حضرت نماید
 روانه درگاه جهان پناه کردید و حقیقت این مقدمه را شیخ علی خان نیکه حاکم سفر مزبور
 که نسبت قرب جوار سلیمان خان داشت عرض نموده بود که چنین صورت محبت عرض
 انجاعت در آمیزه یقین انحضرت پادشاه دقت شناس جلوه ظهور نموده است که
 از شغل مزبور معذور نموده معذور داشتند که روانه شدند معذور شده در آن مکان

ساکن بوده بدعا و دولت ابد معقول نایب و کلیه خان و ولد کلان او بایست
 و بیکدیگر انکار مرز بر سرافراز یافت و سهراب یک و حسن و سلطان و ولدان سلطان
 خان و محمد سلطان و ولد عباس قلی سلطان روز بانه و دویس قلی سلطان و محمد سلطان
 کلان مرز به امارت آنکس سرافراز یافتند و محاسب قبول سیمان خان در میان امر
 مرز بر سمت شد **ذکر کشته شدن میر حسام** از فتوحات نمایان که در این سال قریب حال
 اولیاء دولت ابد تو امان کردید که قاضی میر حسام حبشید و کشته شدن آن به اختر
 به تیغ تیر کارکنان قضا و قد بود تفصیل انبیه که میر حسام مرز بر با شقاق ایل عشر
 در حینر الکابلیج مضرب خیام جنود نمود که دیده بود پناه باستان و لایت نشانی بود
 در الکابلیج فراسان ساکن کردید و در قمر حسب الانس در محمد خان حکم مبارکشت ایالت
 شده بود به دستور الکابلیج مرز بر مراجعت نموده در آنجا و سپرد در اوقات حکومت
 قاسم خان در انداخته و نجران و امن زن آنش جیل خود را یک کشته او و تحریص تاجت
 الکابلیج فراسان نموده بود در این وقت که بجای الکابلیج و چاق آمده در صد دفته تازه
 مرز بر و علی قلی خان حاکم مار و چاق شهاب فرصت نموده تاجت بر سر او برده و شایسته
 با ولد و اقوام او مجروح و اسیر نموده کل ایل احشام را تاجت تصرف در آورد و شایسته
 و ولد او بر خور در چین جنگ زخمی غازیان یافته بودند بدو جهان گذران نموده
 آن سرحد فروخته و اسیر آنکس از لوث وجود آن ناپاک پاک کردید **وقایع سنه**
در این سال بعد از مراجعت معتمدان و توقف در سلطنت او همان که سپا
 شتا از صدای کوس و عدل بهار سنه زم کردید نه قبل از آنکه نوزد فرزند موسی شاکر
 تکلیف سوار حسن و شیر شکار کردن و قمار نموده متوجه در تون مرز اهل دار السلطنت نهادند

کشته و در آن مکان بر یوز و چرخ شکار آموان نموده متوجه زیارت کشته شده
 شاه طور کردید و بعد از نیل مطلب کامران و کامیاب بقدر سلطنت و مرکز خلافت
 مراجعت فرمودند **ذکر آمدن ایلچیان و لایز کستان** بدگاه جهان پناه **میر جعفر خان**
 درین سال انسان کلدر ایچر عبدالغزیز خان و لایز کستان و ایچر ابوالغازی خان و لایز
 اورکچ بدگاه جهان پناه آمده بشرف آستان بوس سرافراز کشته و مراجعت
 ایچر ابوالغازی خان مکرر تاجت الکابلیج عبدالغزیز خان نموده و یکدیگر و نوبت جنگ
 سلطان اتفاق افتاده عبدالغزیز خان را شکست فاحش داده و آنقدر فیه خاطر
 سلطنت پناه مرز بر و مردم او بود ایچر مرز بر را گرفته مجبوس نموده بود حقیقت جرات
 مرز بر بعضی اشرف رسید امر فرمودند که اگر نه قتل ایچر از این سلاطین مودت و
 بعید بود باید ایش اینجاست که قمار خواست شد مرید که متعرض ایچر نکشته نایل
 که در دیار جیل و بر سر بر آمدن باعث آن شده آدم باشد انسان کلدر ایچر را
 که آتش نماند را شفیق گناه خود کرده اند و او قان که توقف داشت از خوان
 احسان پیکران استلذا نموده رجعت انصراف حاصل نمود **وقایع سنه**
 درین سال حقیقت یک غلام فاضل شریف که باضاف کالات آراست داشت
 و از بار ایشکان بزم قرب و حضور بقصد فرق همیون کرده ساغر و رضات شایسته
 کردید و مراد خان توچر بختیروز درین سال بدو جهان گذران نمود و محمد امین خان
 برادر او در عوض حاکم او بدو شاه فلان و مرآت روانه شد **ذکر جبار مکتوب شاه جهان**
و لایز کستان و تحت سلطنت بهار انکوه کم بخت که در عهد پناه و سایر اولاد
 او خورج نموده از تحت تابوت سنه فرمودند مرچند اثبات مصنون صدق شتون

بال علی که در افتاد بر افتاد محتاج برینه و بران نیست اما کارکنان قدر قضا
و مدبران امور ارض و سما از وقوع امور سرور و اقامت بنه مجد بر ثبوت اینها
بنمایند و مفتاح میل چو سر سر بنش نقل ابصار اهل شکوک و شبهات را یکسانند
تفصیل اینرا چهل آنکه چارگون شاه جهان دالمند و ستان که از تاریخ فتح قندهار
در بطخ او مرکز بود در این ایام بروز نموده برض فایح مبتلا گردید و اعصاب حس
و حرکت او را از شغل خود باطل و عاقل گردانیده است و در مرض مشک راه تردد آید
از تقدیم رسوم و آداب سلاطین هندوستان که مقرر است که در روز و سه نوبت
بر طبق امور دولت پردازند متقاعد گردید و بدین علت داراشکوه و دلگهان او که
رتبه و طعنه بر یافته بود او را از جهان آباد بجهت نقل کرده نمود و به نجات فرستاد
در مالک هندوستان انتشار یافته بر یک از اولاد او داعیه پادشاهی از غیر
سر بر کرده سلطان شجاع در بنکاله و سلطان او در بنک پسر در حدود دکن و سلطان
مراد بخش در حدود کجرات لوار مخالفت بر افراشته و سلطان مراد بخش از کجرات
ستون بندر سورت گردیده در اندک فرصت سخن ساخته سک و خطبه بهم خود
و وجوه و تائید از فرین با بر سر حضرت آمده هر روز نموده صدای کوس شجاع
و دیندار را بقوت اعتقاد راسخ بلند آوازه گردانید چنانچه در ایام اقتدار والد
همواره عزایض اخلاص آیین بخدمت اعظم تر ظل اکثر فرستاده اظهار حسن عقیده
بنمید که بنمود و بعد از تسلط بر بندر سورت حکیم کاظم قمری مخاطب خطاب تر شد
ساخته بود با عرض اخلاص آیین شعر بر استمداد و استعانت و شکستهای لایق
بر آگاه فلک شکاه رسانید و او رنگ زب بعد از استماع این خبر کس نزد شاه

فرستاده تنبیت نمود و چهارم که بایمان ساخت که بطوع و رغبت قطع
علاقه از سلطنت نموده بطریق ملازمان در قطع و قلع داراشکوه باو اتفاق دراز
و در تشیع قواعد سلطنت او کوشش نماید بعد از آنکه از این شغل فارغ شود روز
ریاست که معطر شده بعبادت اشتغال نماید شروط بر آنکه سلطان محمود و له
او بجای او منصوب شده در ملازمت بود و مراد بخش نیز کشتی با مراد
او را عین صدق و محض ثواب نگاشته محلی را بجهت ملاقات و اجتماع شکرتین
نمودند و قبل از ملاقات ایشان سلطان شجاع از بنکاله بصوب کره بهوس
انشار ملک حرکت نموده سلطان بنک و له خود را بسردار زمین با فوج انبوه
و فیلان کوه شکوه روانه ساخت و داراشکوه نیز سیمان شکوه و له خود را با
کران بدافه و مقاتله ایشان فرستاد و از طرفین محاصره کرد و داراشکوه
بالافه نسیم شمع بر پرچم اعلام سیمان شکوه و زیده سلطان بنک منصوب گردید
و قبل از آنکه سیمان شکوه معاودت نموده بواله تعلق شود مراد بخش و او رنگ پ
اتفاق نموده بحار به داراشکوه مبارزت نمودند و داراشکوه نیز قاسم خان
برایش را با جهر کثیر بستیال ایشان فرستاده نیامین جانبین آتش محاربه
بافت و مراد بخش در مرکز مبارزت بنفشه ترددات مروان نموده شکرتین
منسوب گردانید و آن لشکر شکسته را تعاقب نموده داراشکوه بعد از استماع این
خبر خود بنفشه با جمعی در آگاه نزد او جمعیت داشتند متوجه محاربه برادران شد
بعد از ملاقه فریقین و معارض جانبین و دلاوران دست جرات از استینای
بر آورده نیزان مقاتله بکره ابر رسید و در آتش محاربه و کوفه رستم خان کشته

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
آله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

که تیر روز نرگش ایشان بود با والد علیه السلام و آن زمان چند نفر از امرای ضرب توپ متولد
گردیدند و متعارف آن با نسل توپم فیل مرکوب دارا شکوه را در نیم شکسته دارا شکوه
اراده رکوب اسب در جنبیت بوده نموده در حقیقت در آنوقت از مرکب سلطنت
مندوستان پیاده شد لشکریان که کوشش ایشان در روز جنگ از کثرت شورش
معزول البعد میفرستاد و در هر جا چشم برد است میدادند اضطراب رایت را محل
برقرار نموده سبزه و آویز امبدل میگزینم نموده و مراد بخش او رنگ زپ قرین
مغ و نصرت داخل اگر که کشته خزان اندوخته والد و اسباب تحمل او را در تحت نظر
در آورده و در اوقات رفاقت و جنگ و جدل همیشه او رنگ زپ غبار را کرام
مراد بخش نموده سالک طریق مرصداق معاهده او باشد مرید و چون دارا شکوه
بعد از شکست روانه الکاهور شده بود او رنگ زپ سلطه نموده و دل خود را
بجمله ضبط حرم معین نموده مراد بخش را بران داشت که او را سردار و اسرار نماید
که تعاقب دارا شکوه نموده او را بدست آورد و نقش او موافق خواستش نشسته
سردار شده روانه کردید و بعد از آنکه هر روز برادر بخش اعلام نمود که جمعی از
راجها بمعاضدت دارا شکوه آمده اند و لشکر را از وجود پادشاه ناچار است خود
سو بار روانه باید شد که بعضی در و ایشان را جها فتح اراده خود نموده بخند خاند
آمد آن ساده لوح با آنکه خیر خواهم مانع میکردند ممنوع نشده جریده روانه میکرد
و در منزل برادر خدمت اثر فرد و مراد و شب هنگام مرصداق او را فریاض سلیم را
از خود در رهنماید کاشنگان او رنگ زپ او را مجوس ساخته روانه قلعه از قلاع
مینامند و حکیم کاظم که مدت قبل از وقوع این قضایا از راه دره روانه خدمت حضرت

صلی و

ظل حشر شده بود دارا پادشاه بر سر سلطنت کشته بشکستها خود را از نظر اشرف
گذراند و نامه که مشتمل بر بسته عاقل کوکب و دیو و نظر اشرف رسانید و حضرت
ظل اکثر مسائل او را بغیر انجلیح مقرون داشت بنا بر مردت و آمو که جمیع امداد
و اعانت او را وجه همت و الا ساخته مقرر نمودند که مواز یکدیگر از توپ و تفنگ
کاه را از راه دره بسر کرد که زمان یک و لد مرحوم کلبعلی خان روانه بندر
سورت کردند و درین ایام ارقام مطاعه بسم و زر و فارس و لار و جهرم و
حاکم بندر عبهر صادر کردید که تفنگچان مژگور را از ایلات ساکن آن خود و سرانجام
و مواجب ایشان را و اهل ساخته روانه نمایند **شرح نبار علی حسن آباد** بشرح
سبق ذکر یافت فاطمه بیون متوجه آن شد که سه روز برزنده رود بسته شود که در
اوقات که دارا سلطه اصفهان مقرر رایت جاده و جلال بخش سیر در ایام منظر
بوده از صفح کشته آن آیات ابتهاج و اشعاش خوانند چون نبار علی حسن آباد
بر و در سنگ گذاشته شده و محل دیگر را سوار آسمان قابلیت آن نبود که بارید
بر و در سنگ گذاشته شود و مع بداعت طغیان آب و در چشمه بل منهدم
امر فرمودند که بل المبتهاج برداشته سدر در مکان بل بندند و بلی رهنمای حسن
و قرابت و عدت استحکام و مناسبت که مشتمل بر ایوانها و بالاخانها مشرقه
و مغربا بوده بسیار از یک جانب سطح دریاچه آب منظور و از جانب دیگر آبشار
سلسله جنبان همیشه سر و ر باشد بر و در رسد بنامند و آن بل که از کمال نفوذ
کند و کما فطانتش چون فاصله مصر عمارت آیات نظم بنظر آمد بهر سرستان
نادره کار در آنکه و قریب تمام رسید چشم بهر که از غایت حسن مانند شیرین

در آب چشمه سار منظر آمد و دیدنش تفسیر کرد که جبات بجز من تحتها الا انهار سینه چهره
 روشن و لاله از او که شستن کار نیست دشوار بپندد امکان میشود که مکر حیرت نظاره
 آب را از رفتن باز داشته باشد دست قضا از پل بجز بر پیشانی آشته چشمهای چشم
 معشوق رحیم که بر عاشق گریان باشد غار نکرد اما و گوشه طاقش چهره گوشه ابر و
 محبوبان محراب عازمه غلظت که معشوقیت معشوق خود گشته پیوسته آینه در کنار دارد
 یا عاشق است که بهار باغ را بسته دره دره اشک از دیده میریزد **نظم** هست مرد
 که استن بدتاب دیده کو یا شپه خویش در آب نظار گریان قصر و ایوانش دفتر
 شهرت طاق کسر و خورنق را در آب میشوند و بنابر بریان را در جنب پیر جبار اسکا
 استوارش نقش بر آب سیکوید از صدر آینه اش چون آب و شست که دور
 کشتن از و بفریاد و فغان سیریت و از صفی دریاچه اش چهره آینه پیدا است که
 در تماشایش است که نکردن مقدر و نه معشوقیت سراپا دریا یا پر زار است غلام
 طور پر زار دان یک خود نما عشقیت با آنکه لب بر آب گذاشته نشسته لب است
 و مجموعه حسنی است که مرز و راز از اجزایش منتخب است و شاد است که فرخ چشم
 بر چهره بجای لعاب و زبانش از شرم گفتگو است نظار گریان از اطراف عالم بشناب
 سیلاب بهادر راه تماشایش بر میبویند و ساکنان اصفهان کرده که درت باز دل
 بدین زلالش میشوند بل قدیم را که کس در بر چهره نشسته که بصد شمره رود توان
 و چشم بجز در برابرش نیستاده که معشوق را بد است نه توان گفت شرح عاشق از تقویم
 پادشاه میتوان خواند و چگونه اضطرارش را در آینه آب میتوان دید امید که پیوسته
 فیضات و برات این حسرت و کسرتان جبار و ذوقش در اطراف و اکناف عالم سار گنجی

ذکر آن سلطنت پناه سلطان بلاغ نواز شاه سلیم و الماسی هندوستان از
 دار السلطنه قزوین بیاید سر بر عرش نظیر خلافت مصیر خیز فوت شاه جهان و الم
 هندوستان و مناقشه و مجادله اولاد او افتاد ریافت سلطنت پناه سلطان
 نوازه شاه سلیم که بعد از فوت شاه سلیم بر تخت سلطنت هندوستان نشسته
 و بعد از آن بحیل اصف خان مغلوب گشته در زمان نواب فغان رضوانگان
 بمستان دلایت نشان آمده در ملک را بهت خواران مشط و مشط فرصت مرید
 در اینوقت از دار السلطنه قزوین با ولد خود روانه درگاه جهان پناه شده وارد
 دار السلطنه اصفهان گردید و بخواص صدق مودار **نظم** کر کند بدو لطف تو هر هر
 جرج بر و شش گشته فاشی شاه را از کارکنان دولت که چون مدت و در آن مدت
 طالب کمک و مدد گردیده مقرر شد که بجای یک برادر مهد بقی فغان شامو تنگ
 اقامت بفرمایند و در این اتفاق میرزا ضرر و جرح و زبرد دار السلطنه اصفهان استقبال نمود
 مومر ایستاد در عمارت مبارکه که تو شمانه واقعه در دروازه تو بجز فرود آورده و بعد از
 لوازم استقبال سلطنت پناه مغربور وار گشته در عمارت تو شمانه در محل اقامت
 انداخت و چمن فضا و هوا و سایر محسنات آن عمارت که در نظر پاسبانده بود
 نمود که در همان مکان ساکن باشد و مسؤل او بجا بخت معقول شده به چرخه بهار که
 در اصل شهر بجهت او مهیا شده بود امتثال نمود بعد از چند روز حسب فرمان قضا
 ایرانداد را رعنا و الدوله العلیه و مرضی فغان قاجار قهر چرخ بیکوید آرد با چاک
 و سوله از کثیر الانوار نواب فغان رضوانگان آمد و بر در فغان صاحب
 قول را قاسم و امیر شکار بنهر و یکوید و سوله و سر در عمارت حضرت تا شربید سلطنت

مومر الیه لوازم تقه بمقدم رسانیدند و جشن شاد و عمارت مبارک باغ عباد
ترتیب و نظیر آن فرموده و سلطنت شاه مومر الیه را طلب داشتند در آن هنگام جشن
و سرور و نوچیک و طنبور حلقه در گوشن نامید میگردید و آواز مطربان خوش الحان
مانند صدای آن حیوان بسیار شنیدگان صحبت میبردند و در زیر شست و شو غایب
کلفت دست از استین میباز آورد و تود که صفوف میشد و نشاط بغیر غرضها
بگردش در آمد و بعد از رسیدن و باغ و سنگام آسایش و فراغ است و محضرت
خلال آن سوار گشت آسمان جولان گشته متوجه و لغتانه هیومن گردیدند و سلطان بلاخر
که بعلت ستر قدرت بر رکوب نداشت در همان مکان توقف نمود و در اوقات
در رکاب نصرت افتاب بمقتضای غایت در باب کومک سلطان مراد بخش فرمود
بودند خاطر هیومن متوجه سفر مند و ستان بود سلطان بلاخر امر خص فرمودند که روان
دارا سلطه فروین گشته تهیه اسباب خود متغول بمیگر هرگاه رایات نصرت آیات
متوجه سفر غیر آنرا کرد در رکاب ظفر قرین بجز مومر الیه حسب فرمان واجب الادعان روان
چنین خبر هر روز قمر زده کلک قلم و قایم رقم گردید بعلت گرفتاری سلطان مراد بخش نشاء سفر
در عقد تعویق افتاد و نیل مومر سلطان بلاخر در وقت ماند که بمقتضای الامور مرمونه
باوقات در وقت خود صورت حصول یابد

چنین بمقتضای بایار قوانین شریعت غار زنت همت الارشاه اقلیم کش لازم است
ماه مبارک رمضان در دار السلطنه اصغمان گذرانیده و حقیقت امر ثواب کافه عمر ثمان رکاب
گردیدند تا بر انحراف هوا در دار السلطنه مرمور از منیع اعتدال بعد از انقضا ماه مبارک
ایلیات نصرت آیات بصوب ملاق فریدون بنصت فرمودند و در منزل سینه نظام محمدی

شمل بر عمارت مرغوبیست و سه روز توقف فرمودند و روز نظم و نسق امور
و قطع و فصل مهمان کافه جمهور اشتغال فرموده چنین خبر گرفتار سلطان مراد بخش
ترسیده بود و درین امر کمال اهتمام داشتند و نیز بخاطر دریا مفاخر که حرات جبهه نماز
مکتوم و مفتن آداب رسوم آید بر تو اکلن بجز شفته اعلام ظفر و جام عساکر منصور
امراء عظام که کشتن شمع و فیروز و طرف و از انش و تمیز گذار و عدد و سوز است
هر یک برنگ خاص بجز نم در سنگا نبرد و بکار و موکد مبارزت و کیر و دار از هم تمیز
باشند و بموجب اشاره هیومن مستادان صاحب طبیعت متغوش آیات شمع و نصرت
با تمام رسانیدند مقرر فرمودند که الیوه مقصود امر دعا آرد با بجان داعیه کفلی یک و ده
حسیخان بکلیک کاستان و شیروان و قرا باغ و ایروان و اسید مبارک خان
پسر زاده و الاء عربستان و عراق و امر شرفی یک توچر بنیر و فارس و اجفر قلی یک
توچر رکاب برده ملازمان امراء عظام و عساکر نصرت فرجام را از ولایات مرمور
روانه سفر غیر آنرا نمایند که نزد عالیه قوللا فارس جمعیت نموده از مرست که مامور گردند
روانه شوند و ده پست نفر از غلامان و قورچیان حاضر شریفه مامور گردیدند که رفیق
مرکیه ایشان بوده باین خدمت اشتغال نمایند و وجومات دیوانه نیز تحصیل مقرر
گردید که محصلان نقد نموده روانه خزانة عامه نمایند که در این سفر سمیت از صرف انعام
و مواجب غازیان و سایر امور ضروری شود و بعد از نظم و نسق امور مرموره روانه
گشته از آنجا با پوشیده رویان سراپه عصمت بقورق سوار شده تا حسن خبر
بر و فوریت میاید و کثرت کل و گیاه سر آمد ملاقات است رفته چند روز در آنجا نصرت
سراوق ماه و طلال گردید و چنین غریت ادا و اعانت سلطان مراد بخش نصرت

پیش از ماه در ملاقات توقف نفرموده بمقر سلطنت دست فرستاد و مستقر غزت مراد فرمود
 و قولاً قاصداً بر رفتن سفر مأمور بود و اصل دار السلطنه اصفهان نگریده در باغ قوشخانه
 نزول نمود و پادشاه بنده نواز منزل آن خان و الا شاز را مژده قدم شرف ساخته فرمود
 بطایفه گردیدند و خان مرزبور روانه مقصد گردید که بعد از جمعیت لشکر حسب فرمان والا
 عمل نمایند و در حین عساکر حضرت آثار از منازل خود در حرکت آمده قولاً قاصداً سر و در میان
 عزیز و انصار خان بیکدیگر دارالقرار قدم داشتند و وقوع قضایا بر سر دستان و گرفتار
 سلطان مراد بخش پادشاه سر خلافت بمهر رسیده و چنانچه از ارتحاج آن مفراد و اعا
 سلطان مراد بخش به فتح آن غریمت فرمودند و کاظم را بجزا خضت انظار فرستاد
 داشتند و کاظم را بعلت وقوع آن تهور از رفتن قلعاً عدو رزیده در دارالمؤمنین قلم رسانید
 چنانچه در انشاء سیاق کلام اشعار شد که تا هنگام مراد بایت منصوره در محله نزول
 اجلال داشت قمر که قمار سلطان مراد بخش سیاح باریا فشان باریگاه و طلال کریمیه
 و درین روز ناچار و قانع بکفایت که قمار او در طر احوال هندوستان قبل از رفتن بلاق و
 رابایت حضرت نشان بخت بود لهذا بزم دست بخت لازمست که بیان کارش و جم
 این مطلب در انعام و رفع ابهام نماید بر باب دریافت پوشیده نماند که قضیه کوشش
 هندوستان و ضربت شاه جهان و کشش و ارثان مدینه قبل از وقوع این بخت
 گردیده بود و ضربت که قمار مراد بخش بعد از مراجعت رسید چنانچه مقدم حضرت از آن قضایا
 سبق و وقوع ضرور بود لازم نمود که کومر و قانع آغاز و انجام را در یک ملک مشتمل
 که در شت کلام گسته و لا آ آن در هم ریخته نگردد و تحریر این واقع در نظر خرم شناسان
 مقول است بر این باشد

و عدل ظالم که از همواره پرتویش احوال کاغذ انام خاص و عام منظور نظر والا مفرغ نماند
 امر او سادات و اعیان و حال شهید مقدس غرایض محض بر سلوک ناصواب علی حکایت
 سردار خراسان بدرگاه جهان بنابه فرستاده نظم نمودند از آن امر حبیل القدر عظیم
 معزول گشته مقرر شد که روانه آستان خلافت بکمان گردد و بعد از ورود بدرگاه ملک
 امر فرمودند که نواب ایران را بر باغ اقی امر و عظام اجلاس نموده بحقیقت سخنان طرفین
 و صدق و کذب جانین رسیده محبت و فساد از امور عرض گردانند چنانچه کات بسپید
 بنابر کرده کار را از علی بیک بمضطر ظهور رسیده بود از منصب میر آید نیز معزول گردید
 و آبلین حالت بزرع اعتبار با داده بیک اسطوخوار شد چنانچه کارکنان و علمای قریه بکارت
 صفی بیک با نظر مومات خاصه شریفه که کورسانند که محمد علی بیک جبار با شرم و جرات تحول
 بالحق و انکشاف و اکثر جوایز شریف و اجناس غرات آیین باری داشته است و مع این انکشاف
 بنیانتی در و جومات تحول نموده نگردد و موجب انظار بخت علیان سرکار مرستند به دستور
 میداند و بایشان نرساند و مومر از حقیقت بعرض نمود رسایند مقرر شد که باغ اقی ایران را
 و سایر ارکان دولت تفیش امور مرزبور نموده معروض دارند حسب فرمان والا اجلاس واقع
 در روز دیوان جمع از علایان مومر ای معروض داشتند که بمضطر از اجناس شیکش را داخل تحول
 خود نمود و جومات را که عرض میدادند خود سر کشیده و نفایس اجناس و نظایر آنست
 از میان آورده بعد از ثبوت اینده معروض گشتن باید بر سر والا مومر ای محبوس و قهرمان
 برادر او که حکومت مرو و سرافراز بود معزول گردید و حکومت مرو باصلان بیک عالم فراد و محکم
 قورخانه بزبان بیک سیاه و صحبت و لک طبعی خان عالم ایروان و حکومت فراه بعباسی
 عالم کرمان و سیاه و صحبت برستم بیک برادر زمان بیک تعویض یافت و ولایات کرمان

بخانه شریف منسوب گردید و وزارت آن بصفتی یک شیر جبر و شرف صاحب شرف
بیکسکه یک شیر حضرت شیر و خانه شرف شد
چون خاطر همیون در همه حال متوجه است که نندگان و منوبان و غلامان دیگر نکان و ذوق
فروست و آداب سپاس هر کدام بوده باشند و صفی مشق این کار یا میدان چوکان باز است
یا محو از شکار میدانند از میدان شکار جهان دار سلطه اصفهان و شرف
با جمعی از غلامان و نندگان متوجه چوکان باز گشته میرت افراشته نندگان که در میان بلال و
چوکان که با پنج زرافشان آن خورشید درخشان قران داشت ماه تمام چون کور غلطان گشته
و در حیرت میکرد و دماغ تماشا را از دیدن شکار چوکان و میدان آرایه آن شهریار پیش از
کشیدن ساع و سپاه میر رسید کور از صدمه چوکان آن متاز با دستان هم قطارستان
کان و زمین از صدمه هم آهنگش عاده رخسار آن بخت غلظت کور از صدمه
نوازشش با پرش طبریزین فرات و زمین از امر ارشاد در جنب آسمان قرار داشت
چنانچه کور ساقبت از پا دستان را برده اند در مرتبه مرتبه بشرف یافته و پنج بار کور
مسلم را بر نیزه چوکان برهم تافته بعد از رسیدن خط سحر آن کیفه سرفراز قبول
شکل پسندان و استیفا خلوط کامل از تافش بکران و با حاش چوکان عزم سکار و نوح
صحرای صید مرغان آسمان جولان فلک و اقصیم یافته و نوبت تابان کور از شرف یک
دلپذیر اصفهان و منتخب مجموعه جانت تشریف شریف از رانده اش شده و با گذر
سر برده عصمت تا با شیفه که کمترین شکار بک و دراج و تند و واریا شکارها
اینک امتیاز دارد و سوار فورق نموده و او خوشه و نشاط و شگفتی و انبساط داده
مراجعت فرموده امید که همیشه کور سعادت این حسن و عدالت آیین در خم چوکان حصول

و صید طلبش در کند و حصول با بد بخوار نظر غلظت است سحر مرکب آنک که دم زدن
کام و در روز و شب فرنگ طر شدن راه حیات مسافران و یار ستر ناچار و آ
روان به تندر سبب بهاران در گذار است موس بقار حیات و استمراریت
نقشست بر آب و اندر و ام زنده که تا بنده که خیالست با خواب لا یتقی الا وجهه
بر مان این آیت و سند این حکایت است و از اینست که فردر از افراد کانیات
از این زمره نا کور حشید و این راه با قدم با اختیار بر می خیزد است اندر این
ز کچ طالع درخشان کوب فلک رسد بند بر ز اقصیم منجم قاطع رسید و وجه
حیات نخل بر و مند فضل و افضال ملا حسن بن و ولد مولانا عبد الله شوسر از موت
صحرای جل از پاره در آن زمان حیات با داده سلطان عالم امپور دیزدین سکار
و حکومت امپور و نجف قاسم سلطان و لد الزار سلطان عالم سابق آنجا تقویست
امید که نقد با نهار نندگان نثار این خسرو و محقران و بقار ذات شرفش با و دان با
و قاع ستم حیات چمن ولایت دکن را جل بزرگ بدین و دمان و الاموط و دست
افلاص بر امان و لیت این سلسله طبعه مربوط است و هم اوقات نیکش و یار
ایشان یار کاه فلک مشکاه میر رسید و مدته بود که لدایک رسول و قمر مذات ایشان
بحسن قبول نشده بود و بنا برین درین سلسله میر ز اقصیم که با دار خاصه شرف بر ستم حیات
روان انصوب شد و درین حال شاه خواجه اوزبک که از جمله سادات پنج است
از جانب سحافتی خان و اله آنجا برسم رسالت دارد و درگاه مع و بشرف پارس
سرافزار شده بغیایات خسروانه اختصاص یافت
فاک در نشیوه است که منشأ ارتفاع شان فاک را ن شود و افتاد که نه پیشه

که فلک اعتبار نبرد آن باوج امتیاز نزد قطره را تا بر از چشم نیدارد صدش بفرزند
 بر نیدارد و دوازده افتاد که باشد سر سبز از کربان غول بر نیدارد خاک ازین صفت محمد
 که گاه تخمین نیست یافته تاج و تاج که تبارش میکند و گاه شهریارش برست تیر از پای
 فرو یابا و پست بر سید از به تیر برست بهار شکلم ذات الهام میگردد و هم بر و تیر
 سلاطین بر کوب اطوار سیع شده و میشود اگر چه ترقیات بسیار یافته و بر راه افتاد و اغتشاش
 اما بر نقش اعتبار و ترقیش چنین نیست و در شیوه ستوده خود طریقه بدین عنوان بسته
 که در پشت اعتبار نشیند و از تخت بلند و بر سر آسمان در زیر پادشاه تفصیل امر اجمالی
 درین میان بجا آید مسلح جعفران مهال منطبق گردید که عمارت که طرح آن تازه و مستحسن باشد
 باشد بنا نماید که مشتمل بر بناهای بی نهایت و بناست و بناست بود چنانچه بنا را گنج وجود
 مشتمل بر چهار اصل است عمارت و بناست و بناست و بناست و بناست و بناست و بناست و بناست و بناست
 و از طرف دیگر ارتفاع بر حوضخانه و آستانه و محبت خلوت بدین بنا عمارت انفراد
 یافته این و باغ از در جانب در نظر و بچین تماشا رختن در هر که در ششم میر باشد و این
 در بنا عمارت که تا قیام قیامت از میر مقدم و معصیت ظل الهی عیش و فراغت و استراحت
 باد موسوم بخانقانه که دید بقریب تابع این منزل بنیو نظام طبیعت چند که مشفق نظم
 بهمان اوقات اکتفا مینماید نظم زهر خانه شاه عالم پناه که مستقر توبه خانه پادشاه
 نمود از آن در باید شمار که طاعت بود و جنت بر در یار بجای رسید بر پادشاه
 که افلاک از سرافند کلاه سرشته از آب کوثر تر از آن دارد افلاک بر سر ترا
 تو ز نیست افروز در زمین تو کوثر تاج جوی برین خود گفت چون بوشش شعیان
 که امر و در کار خیر جهان را افلاک که بیشتر از عرش نیر ندارد که شست ترا بهیچ چیز

بوصف تو از آسمان نیر شدیم که سیفت بر بنا و فلکها بیان کبریا زد که
 از دیده چون ساز افاد که گذشت از فلکها و شد عرش سار برون از چرخ کو یا بکسار
 بین گاو اسخو آن گشت خورد ز در و در او بر زمین با فشر زبالا برین قصر دولت قرین
 بکوهن بزرگ فرو شد زمین فلک در بر این بروج شرف جوهر چهره ماه رنگ کلف
 با نواز بهر جوید شنه و تصور در او کم بود چون نگاه بر آید کس چون بالا سر او
 چون افلاک فرشت در بار و تصور نماید چون چند فرود که شد پیش از ایستادن کوه
 عمارت که دیدن افلاک یافت ز خود آنچه بخت در خاک یافت بسبب ز پیش چرخ داشت یقین
 که در خاک بودت رفت بدین از آن پیش گای که در دنیا ملک بود چون مرغ به آتش
 شد از بطن خاک آسمان جلوه کرد که فرزند باشد شب پرده جهان که در آب توفیق است
 که باشد نمایان زمر عاقلست که در دوزخ شوق آتش سر جوهر که در سر زند که در پر
 ز رفت شد از آسمانها بلند جوهر جوهر که در دوزخ یابند نماید فلک آنگاه بدین بنا
 که از بر و بار رفتند زیر پا نشان و ز رفت بجای رسید که احوال و احوال و احوال و احوال
 با که هم مشغی از خود نشاند که بهر تلاش که عاقلانند محضند از بهر تغییر ایر
 جواب و کشت آسمان بدین از آن خویش را بهر بر سر گذار که تنها بدین باید او شد
 عجب بود از بر تو آفتاب بجبند ز نجاسات آفتاب بود و منش زیر کوه کران
 ازین بود انو بکند از آن عجب فلک که پیش از آب بود کجس از سفید آب خنجر
 خاکش بود آبر و نو بهار از خاک چمن دست پناه عروسیست چشم چمن برو
 هاب تاب هم رنگ بود بطاسم از بطن اهل حال بر بطن به از دور و حاح جلال
 بر بر خشت کلبه را ز غامها جوهر این و لبران نهان که در این بود عرش آسمان

که شکول از در زمر بریان ز دیروزه مهر خارشاه پرازدور کرد است کس کولاه
 عروس بود پارسه کنار بهشتی جانش بهار خیابان او پنج سمر ابد
 محاسن مرکز با خورسد جوان بود یک کل باغ او ازین دور و ران بود دماغ او
 به بردن دل ز اهل نظر نهاده کلاه فرنگی بر سر ز نقشش که بود کوتاه دست
 نمیشد ز تالار اگر چه بیت ز تالار او عقل در بر دست بهشت برین بار و غیرت
 حکومت تالار این دلفریب که نوکات آسمان یافت که از شک خورشید خارشاه
 گرفت دست بر پیشگاه بود مستون شاه که دشمن بوز و دلدلر موش
 با صدق حرف ازین گفت که بار جهانیش بر داشت شهر کس ندیدست چرخ شاه
 که مستندشان بر پیش پا چه طلب بگوشتش در کنار که و اگر آغوش در انتظار
 از دیده دل از نور نظر بچند کس از چو خورشید از دور آید در پیش صبح
 بشود ز خوشتر از خورشید صبح درین حرف تا چه خود نوشت زین پیش مهر تابان است
 ز بس شکفت این بوسه از کام جوشند پر و جوان بازین سبب آب در حوض او
 چو آب که چون ندارد درو چو بنود این حوض کوثر لقا سیه روز که در آب بقا
 صفایش چنان آب حوضیست که آب بقا در سیاه رنگت که از رنگ سر که در شل آید
 پریشان خواب از بوج دید جوان مدام به نیست نه شایسته یک گفت عقل کلام
 بود سال تاریخ آن کان نور زهر جانش مقام سرو آهر در او شاه پاینده باد
 جهانش بکام ملک بنده باد نصیبش حواله عمر دوام نشان باز چرخست از در نام
 لوند خان و اما دایان که عطار سلطان کرجستان و صیبا و در سلک از دواج رستم خان

و از جمله زندگان کجاستان استان خلافت مکان بود بدو جهان گذران نمود و چرخ چرخ
 بشتر آخو حق نیما بین کرجستان کج تریل و دایان واقع شده در فتن شک از کج تریل
 دایان بدون مجبور و در بر بشتر آخو حق میسر نیست و قبل از آنکه و اما دایان قور کشته
 لاف استبداد و استقلال زند تاج عالم بشتر آخو حق بود و از لوند خان فرزند حرا
 بر سلطنت او اتفاق نمایند نمانده بود و رستم خان بعلت عرض مرض قدرت بر حرکت
 و سوار شد داشت و بعد از فوت لوند خان الکسندر خان و اما بشتر آخو حق صرف در
 الکا مزبور کرده یک از اقارب لوند خان را بگوشت آنجا منصوب کرد اندو عالم اچناز
 و مسق و کوریال نیز با و طریق موافقت سلوک داشته اطاعت و انقیاد نمودند و متفقا
 نمایند یکا با هم دیگر شاه کام نشینند ازین رکند رسته استقلالش قور شد
 و کسوت اقتدارش نور یافت و وارثان ملک دایان باب مقاومت نیارده و شرق
 کردیدند و یکا از وارثان بکام اخته که از جانب خواند کار مردم منصوب است مگر که در عالم اخته
 فوج از در میان از بظلمت و معاونت او تعیین کرده روانه دایان کرد و ایند و از در
 دایان نیز جمع گشت و هر غیر از دایان جمعیت نمود و همگی شراع آن ملک و از در
 و الکسندر خان نیز جمعیت تمام در حرکت آمده بین الفرقین التشرقال و نیزان جد اشتغال
 یافت و اساس جود بسیار از ساربان طرفین و شجاعان جانبین بهیوبه صراط
 سهند شد عاقبت نسیم طفر بر پرچم علم الکسندر خان و زید مردم اخته راه فرار
 پیش گرفتند و در صحرای الکسندر خان با مردم خود روانه دایان مرشد رستم خان بنام
 اگر خود قادر بر حرکت و سوار شود و باطل یک میر بخان را سردار نموده با اتفاق از آن
 ارسطو قراقرغان و سایر تا وادان و از نا واران روانه بشتر آخو حق نموده بود و چرخ سبب

صعوبت مرض و شدت کوفت ز نام قبض و بطن هم امر و نه نام از قبضه خیار
رستم خان برون نشسته نمایان با خطایک در سبب مجسمه نام از بهر سید
رفتن بیاثر آجوق در تعویق افتاد و از هم رنجیده بازگشته مرید در الکاه متعلق خود
بسر سپردند درین اثنا بقضای کل اهل کتاب رستم خان جام ناگوار سیر نوش
نظاره جری را بسم رضا کوشش کرده روانه شهرستان فغان شد حقیقت این امور را با خط
معروض باید والا و سده می نمود بر تو غایت و بارقه عاطفت بر ساحت احوال
و قضای آمل با خطایک تا فرآور از نظور نظر تربت و احسان و اله که جستان
بشاه نواز خان فرمودند و سبب سلطنت مرحوم رستم خان را که از وسیع احاطه
او نام محاسبان برون بود بمقتضای کاروان با سبب در کم پیش از قیاس باقی و باقی
و چهار و شش مرصع و اسب و اوراق بویاری غایت فرمودند و از جاس بکران درج
انعام و مبالغه شیره و اله داد بایان که در جاک رستم خان بود مقرر گشته رقم
مشتمل بر استمال او صادر کردید و مقرر شد که از لباس سوکوار برآمده و یک
از دواج سلطنت پناه شاه نواز خان منسلک کرد و صفر قیاس سلطان کستایلو
نواده قرا حسن مقرر شد که روانه کرجستان گشته رفع مناقشه که نمایان سلطنت
مورالیه و ارسطو واقع شده نماید و اگر تو هر مرمره از رفتن نزد سلطنت پناه
مورالیه ابانمایه او را بدگاه جهان پناه آورد و چنین خاطر هیول منوبه آباد الکاه
کرجستان کاخ بود و قضیه که قمار مراد بخش بود و قول اقا سر در سنجان
و آن خود توقف داشت رقم اشرف صادر کردید که روانه آذربایجان و قرا باقی
در محلی که مناسب اند توقف نماید و سمار صاحب و قوف با اتفاق مردم کاروان

روان کرجستان کاخ نموده در محل از محال الکاه مرید که شان معزز و
آباد مراد گشته باشد قلمو متین حصین بنامایند و قلع فرور را از و در تمام سینه
موانع را برزده ترار خانه و از ازیلات ادر با بجان و قرا باغ روانه آن خود نهاد
که هم موجب آباد کرجستان نام که کوه که در سلطنت پناه شاه نواز خان باشد و عاب
مورالیه از راه قزوین و طارم سبب النعمان روان کردید
و اله کاخ چنانچه سبب گرفت بعد از مقتول شدن ولد و مایه کشتن از مشیه که
عناد و له و اتفاق و پسر که از ولد او مخلف گشته بود نزد و اله با اثر آجوق که داماد او
رفته در آنجا بسر سپرد و چنین قطع امید و سبب که غیر ازین کستان که قبل استانت
شده بود بمضمون **نظم** جو تیره بود مرد در در کار همان کند کش نیاید بکار یکی از تیره
خود را بجان آنکه سبب هم گنیش با شاه ارویس از فریب می تواند داد روانه آنجا نمود
خود نیز بعد از چند وقت روانه الکاه ارویس شده و پیره دیگر او که در بار آجوق
و در حین فوت رستم خان بسن رشت و تیز رسیده بود بمطامرت الکسند خان
و اغیبه آن داشت که منش افش و فساد کرد و غافل ازین که سازعده با سنو مان این
خدا داد تیشه بر بار خف زدن و نخل استر خف طلا از ریشه کند است و با وجود اتفاق
و انتظام امور و مهیا بودن لشکر قیامت اثر عادت تنه آبدار اقبال این خسرو فرخ
بران جریان یافته که در دفع اعاد زنگار و که برق شمشیر درخشان غازیان از ابر نیام
بر آید و اعلام خشم افکنند و دشمن نهنگار بر بادان بهرام صولت در امتز آید قصار
بناست این پادشاه باطل در همار و راناک با مان بروش رسیده و هم چنین کین
رخست قامت بر منزل بوار و ملاک کشید و نواده طهورت مرد تارنج این امر غریب

شرح ساقین باغ طاوس خانه پرشیده نیست که از آستن و افروختن قفسه نکند
 حجاب بود ستاره آستان سار سیر نیست و تمیز کردن خانه دل دیده مور از ساقین قصر
 وجود سیمان کمتر دست قدرت در تخمین وجود قطره همان آب در کل کشته که در مایه
 سازند و در جلای چشمه حیا همان صیقل بکار برده که حرارت جهان نثار خورشید بر آن بود
 وجود موجود از چهار باغ غصه کلد است ایت بدست حکمت بر هم بسته و شکسته
 مرکب کلاه کونیه سوخت بر تارک شکسته آفتاب قدرت کلام از نقش شکسته شویست
 به تفاوت نیستاید و غار خوش این بوستان کیان دل از عارفان بر پایه اختلاف نهان
 مداحان اند که بر با نهادن کون بوصف نقش ازل نیامند و غار تارک کعبه انگشت اند که
 از هر کتاب خواند قدرت از هم کشایند خیز تارک کعبه آن غاشش جان افشان کنیم
 کین نقش عجب در گوش پرگار است و از اچا گشت که راه یا فغان بخش تحقیق
 و بوستان سیکه این حقیق را بر بر کا طومار وصف بهارستان و سرتر از عینک در غار
 تماشای چراغ نیست و حضرت ظل محمد متناز دیده و ران و پیش خیل عارفان اند دیده
 بریده تحقیق مرید و کل از باغ معرفت بدست تو فیق و چند چهره شرف صفت گوشت
 رنگین طاوس و تدر و را خوش آینه تر یافته و تار و بود این حور زنگار را با بین و کینه
 و این صفحه مذمب از دیگر صفحات کتاب قدرت دیدن تدر و کل تماشای این بوستان از
 سایر کلمات چند تر است خاطر والا و طبع مستی متوجه تماشای طنور زور و سایر عرفان
 ملون مرغی اندام فرمودند که چرخ رنگین طاوس و عمارت بار استی عروس در کنایه
 که مشرف برنده و دواست بنامیند و ستونهار مرتفع بر اطراف باغ نصب نموده
 بالا از آنرا بقول مشکب که داند که طاوس و تدر و سایر عرفان در آن قفسه آستان

آب پرواز تو اندک شود و فارغ از آسیب حیوانات ضاره توالد و تاسل تواند نمود
 و در باب نقل طاوس برین رنیا مکان غده عنوان رقم اشرف بسم و الا رحمت
 صادر شد و سرکار تمام آنکان باینجه مرحوم که دید بعد و کجاست غلامی پیش و کاروان
 وقت اندیشه ویر و در خان مصاحب و قول اقامه و امیر شکار بشردار شکر خوار
 و بیکدیگر کلاه کیلوی شد و کس تمام آن غنای بند کشتار در اندک روز بر تمام رسید
 طاوس از بوستان غنیمت طوبه ظهور نمود لابل عدد و سر نقاب حجاب از چهره در لابل شود
 بخش از صیاد و در امداد ام بر و شش و عمارتش تماشای غدا مشوق و صفارش کوشش
 دیوار و بانش نظاره فریب و حوض و جدولش شویده نقش صبر و شکست و مرآت آفتاب
 که طعنه آن کین ان کین در خان بسیار کان تواند بود بر او جوش کشیده شد و جبهه صفای
 خط سبز نهوشان در صحن بچستاش کشته گشت تدر و ان و طاوسان که با هم در پرواز
 هم کلد ستار رنگین و هم شادان کلباز اند در جنب و ربا به نقش و نگارشان جای کلبه
 بهار به تماشای نظر بکات و لغزب پریشانان جنبش بر و نهوشان و نگارشان در
 اوقات سکونشان لباس غریب از زمین منع در هنگام پروازشان کسوت هوا صفت
 کل پرش خارا زنگارشان لحنت کباب است بر سنج کشیده و نیم ریاضت غیرت
 جولان شان دیوانه است به علم و دیده تماشایش را دیده و ران واجب عزیز میبایند
 و طوف حویش را بسیاران حج عیش و نشاط میبایند طاق در و از این بوستان
 از کثرت و نگار بنگار است که اگر در بر و تماشای کشایند غرض خواه عدم حصول اموال
 است و اگر واکند حیرت تماشایش چهره حجب در بان مانع از ورود و دخول است
 همیشه طاوسان رنگین مطالب در امد حصول این نظر زیوان و درگاه و الا شش حاجت

گرفته نزد او زک زب برد و آنرا کسید ترقیات نماید و قبل از ورود کرمک
خو الفقار خان با اتفاق مردم خود آن شاهزاده به طالع را در قید اسیر در آورده و بخیل
روان کرده و میگردد و جمیع حقیقت که شایر آن موردی با بر سر خلافت میرسد و رفتن
عسکری یک در عقد لغوی و تر افتاد **شرح آمدن زال ارسل و شاد و دل و سیاه**
که جهان بدرگاه جهان ناپه چهره خوب و سبقت ذکر یافت مقرر شده بود که اگر مصالح
نیما بین شاه نواز خان و زال یک ارسل و تحقق یابد یافت او را بدرگاه مع او آورد
زال یک بنابر وقوع امر فرمود و از در دریافت با بر کوس سعادت تا دوس و بند که
با خبر از نادران و اعیان کاخت و اقوام و تبعه و کتبه خود بدرگاه جهان ناپه آمده و رفت
با بر کوس سرافراز یافت و منظور نظر تربت و غایت گشته مقرر شد که اخراجات
با خبر با اتفاق او آمده اند روز بروز از سر کار خاصه شریفه و اصل سازند و عمارت مبارک
باد استان که از نازل سر کار خاصه شریفه و در قرب و الحانه همیون و قسمت بکنار ایشان
مقرر شد و هر روزه مواظبت از سر کار خاصه شریفه داده و شراخاجات
آن مبلغ بختان بر آورد شده و اصل ایشان بگردید و در محافل عیش و عشرت
فد آثار و سوار و شکار از مکرمان و باغامات بگردان و غلغله فاخته و شفقتهای
به پایان سرافراز یافت و شاد و دل برادرزاده و الهادایان نیز که در خدمت
عم خود نزد رستم خان آمده در کار تیل مریدین اوقات بدرگاه مع او رفت
زین بوی شرف شد و در محافل و مجالس و سوار و بلوازم بند که قیام مینمود و بگرفت
اخراجات او از سر کار خاصه شریفه داده و همچنین کل محمد یک و سر سافران
شمال نیز درین باب بایر بر جاده و جلال آمده در بند که بر سر میرد و بر مواج انعام

و احسان اعلم حضرت ظل حق نعمت همان بود و در منیر را بایت فیروز را بایت متوجه
مازندران بهشت مرشد مومرا و شاد و دل را بخلع و انعام شاد و سرافراز
حضرت انصاف از نادر داشتند و مقرر شد ارسل و در نقاد رکاب طفرات
باشند **شرح تعطیل امور در این باب** پیرایه و قوع یافته چهره بفرموده بود
تیغ جهانستان که آب روان حدیقه دیو سپین و دیوار آئین ملت سنجین است
بذوالفقار اعجاز آیین امیر المومنین و امام المتقین و منسوب بآلین علیهم السلام نه می شود
همچنین نسبت کسوت در و شرف جارق بپادشاهان کشور فقر و فاقست با حضرت سید
اعلم حضرت ظل حق نعمت نواز آن باغ و پرتو آن چراغ اندام بقضای المولود الخیر توفیق با باری
جامع دولت خلافتین و عاود نشاء و تین گشته هم شیران معارک جهاد را پشوا
و هم مجاهدان میلادین رکش انقضاء انداخته و اندام کس غرت گشته کرنیان
ایالت و امارت بر سر و رعایت این حسن و به بهال تین است کاخ اعتبار نکاح
نشینان کور فقر معاصدت این خدیو خدائش آئین است و دین بگردان
فیوضات باطن چون نفوذ به پایان خزان ظاهر و قف درویشان محتاج و کوفتن عاقل
به ریای ازین خسروان به تحت و تاج بنزله فراخ است مانند فروغ مهران نور و لطیف
بر شاه و کد ایکسان اده اند و دست نوال بر غیر و محتاج چون در رزق بگردان
هم خواند درویشان از فیض و رود ایشان روشن مینمود و هم قضا امر از غیر قدوم
کاهش میکرد و غیر را چون سکه ز نام مبارکش بردن و خطیب را چون بنبر که تمیلش
موجب نفعت شان است جلجل دف را فوق نمکاه آرایه ظاهرش کرم اصول
و صوفی را ملقه ذکر شراب موفقتش مشغول قص و صول دارد و بقضای رعایت اعضا

رعیت مانند امر و اعیان متوجه نوازشش قرار داد و ایشان سیکرند بنابرین در نیوت
منزل میبارسا لکین و محیر هر کس حکایتالین بولنا جیب علی تیزیز و در فرشت مس شفا
و مصالح در ویش محمد صالح انبلا را بنور قدوم سعادت ازوم رشک غای جان بار وضا
رضوان فرمودند و مرکب باغامت ظاهر و فیوضات طهر بر مایه توانگر بخشد وند و متفقد
حال در ویش بخون در ویش مصطفی از جلوه نور دان سالک تحقیق اند و از انکار روم آمد در
سرال معرب الحاقان حکیم محمد حسین و حکیم محمد سعید بنسبت در ویش و خدا اکابر نزل داشتند
یکد و نوبت بمنزل حکما فرود شریف شریف از ان فرمود و محبت داشتند و یکد و نوبت
در ویش بخون و همچنین ملا حبیب و در ویش محمد صالح را طلب داشتند از خاک بر داشتند
و در اوقات که غم محبت در ویشان می نمودند حکم با حضار مجتهد الزمان مولانا محمد حسن کاشانی
سالک طریقت و مت نشایتین است میفرمودند و در مجلس بر باد ویشان افطار نمودند
و ملا محمد علی مشهور نیز که از واقفان اسرار و محرمان استار است بشرف محاسبت
سرافراز یافت و چون در ویش مصطفی اراده مراجعت بطنه مالوف خود داشت رقم
اشرف بخط مبارک بسم جبرئیل و چهره ان بچکر پیک شیروان که در حقیقت یکا از اهل الله
و راه یافتگان اکامیت برین طریق در ملک تحریک خط اعجاز کشیدند که اخلاص طریقند
را سخ العقیده شجاعت و با زرت یولنده پسندیده حاضران توبه و غنائیم طریقه نهانی
پلوب او زنگ اکثر حاضر مرده پیکر حسن حضور و حضور مجلس رده انشا الله بخیر و جلیل
حضور مرده تیمک میراوله آینه ضمیر را از مصوبین علیهم السلام مهر ندان مصطفی در ویش مصطفی
یولده شریف بر شیروان ستمندان اوز ولایت کتک اراده سروار لافه مهر با نطق برده کتور و
روان اید مسن الحق از ملاحظه کومر بار اعجاز عمار و طایران شتر نژاد لفظ ایشان که پرده

صف و جازب احضار و رسیدگان و از سدره المهر کفاره معلوم میشود که سخن آرا
سابق و لاحق از سواد ما که در تلاش متفی عبارات و استعارات حرف نموده
نیل سواد بر چنین خود کشیده اند و درین میدان که مضار سیاق منزه است بگردان
شهر و منظر آفرین زرسیده **ع** من کو یست یک من بکویم و کار کشیدن بریدن
راه توصیف چه بویم **ع** **بنای نیکه فیض** هست آسمان ارکان که بهار سر اسرار است آساید
جهانی است متوجه آن شد که چهره ساحت بی مسکون در نظر نبش نیا کند شش گانه
کوشش و به تعلقات غزلت کین تنگ است سر ار کشده تر از فضا آسمان
باغ بار استیقا حدیقه جهان برابر این قوم سعادت نشان نمایند و باغ محرم محراب غنای
والد با لچاه تو چهره بر کنار رود زنده رود واقع و سجع مرصفت منظور نظر احتیاج
کر دید و اراده والا آن بود که بقیمت واقعه خیر ابر نموده بنابر عمارت بایند چهره مکان
مرنور حسب الارث بعالچاه تو چهره بر انشغال یافته بود از قیمت کفایت با نموده پیش
سر کار خاد شریف نموده و فرمان قضا جربان نقاد یافت که کبدر عرش اساکر سر چهار
مستمل بر ایوانه که بر رنده رود اشرف داشتند باشد ساحت مرعوب وسیع از اصل
افزار نموده پومات بتکلف با طراف آن بنامیند که مرکب از وادین و اسکان عظیمه
بوده در عین ذکر و جهد و حال در اصل کبده اجتماع نمایند و سر کار عمارت و توریات
بیز ار محمد سعید طیب نام شریف تفویض یافت و مقرر شد که محال مرغوب از وادین و اسکان
بوده باشد خیر ابر نموده و قف تکیه مرنور نمایند که حاصل آن صرف با نیاج کاین
انجا شود و بر کار مرعوب لیسوس الرمان معرب الحاقان شارایه بنا و شروع تعمیر شد
موسوم بکیه فیض که دیدار باب طبع حبه تاریخ این بنا کومر بار معانه سفته و اشعار ابر

گفته اند و این مصراع که **خ** پرده میلن ساز و جدا ز دین این بوستان **خ** که بخاطر سیه
چون در ذکر بود بجهت ضبط بناخت افشا **خ** **انجام صلح ماست سلطان نواده نذر محمد خان**
چون تقریبات که سیاحت کلام اقتضای آن نموده بعضی حرکات ناشایست ماست سلطان
پسر زاده نذر محمد خان و الا ترکستان بسبق ذکر یافت لازم نیاید که انجام آن کبر و ام
دیوار را تحریر نماید تفصیل این احوال آنکه بعد از آنکه آن پادشاه دست غفلت و جهالت درین
حکومت بعضی حرکات صدور یافت عبدالغیر خان از دعاست عاقبت این حرکات
اندیشه نموده بعد از عذر خواهی بسیار و شرمندگی بسیار او را به بخارا طلب نموده هرگز
مجبور الی آن کرده بمجا صریح و اختراع آنرا از سجافیا خان مقرر داشت و ماست سلطان
بهمین مقام روانه شد چه کسی شایسته رعایت او نبود محصور گردید و سرگردان
الیان در ایام رفاقت از حرکات ماست سلطان کوفته خاطر گشته در وقت هر کار غیر متوسط
بر سجافیا خان حاصل نموده بود و او را و او را فارت کرده سجافیا خان محقق گردیدند
و ماست سلطان حیران و پریشان حراجت نموده در قشردانگند و بسر سپرد و چندی تا بگذشت
جمعی از سایر مردم الی آن که داخل آن مواضع موب بودند نزد او بهر سیه و تلاطم این
و نه نواز مردم معتبر را بقبل رسانیده سرایش را نزد سجافیا خان فرستاد و عریضه
محمود بر آنکه سر از رقبه اطاعت عبدالغیر خان کشیده او را سلطنت قبول دارد و یک
و خطبه بسم او نموده در قلم آورد و استعفا نمود اگر فرصت را از دست نداده بود
فرستاده و جمعی از آنکه آنجا را نزد او فرستاد خود بکعبه کعبه کعبه عبدالغیر خان خوانده
و سجافیا خان بخان مرز و اربعین صدق و محض صواب انگاشته روانه گردید و جمعی
از لشکریان خود را نزد او فرستاده ماست سلطان بخبر در خاطر مخبر بود ایشان را بکبر و

فرقی بعد از چند روز بهمانه طلب نمود و مردم خود را مسلح و مکل گردانیده مقرر شد که
بعد از ورود و انجمت مرگاه مقرر دارد و بکنفران ایشان زنده نگذارند قضا را بش
نذر پیش دست نشسته بنوعی اندیشیده بود صورت وقوع یافت و سجافیا خان از
استماع این حرکت تاب مقاومت نیاورده با و سر نفر از ملازمان پادشاه فرار کرد
خود را به بلخ رسانید و از غیر موجب زیاده و غرور قاسم سلطان گشته بعد از چندی که از جانب
عبدالغیر خان حکومت جماعت بودند و آنجا دور ما مورشد و آنکه و چنانچه عادت او بود
بایق و جبر سلوک کرده دست پادشاه بهنگام عرض و ناموس ایشان دراز نمود تا آنکه
بکافت سلاح و اسلحه را در ویده غیرت از خواب رعایت آداب بیدار گشته اتفاق
دارد و عام نموده او را مقید و محبوس گردانیدند و کس نزد سجافیا خان فرستاده و مراد
از کیفیت این امور را خبر نمودند سجافیا خان که تشنه خون آن پادشاه و طالب روز
چنین بند رود عابد و مقرر داشت که مشایخ را در آتش راه بقبل رسانند و جماعت بزر
آن سرکش با عاقبت اندیش را بقبل رسانند و در حقیقت حقیقت با آلی علی مرگ در افشا
محمد و ابر علیان ظاهر گردید امید که حدیث معاندان این دولت و لایحه روزگار و بیکار
بیکار بوار بکشند **شرح این سبب و مکر زان نمودن بی حسن آباد** در کارخانه خلعت مقدم
ایشان و خالق ارض و سما که کشته بکار و یک نخ آن غلام از کوسر اسرار نیست مراد را
از نماند و جرم هر مصحح را کاذب است نه بزرگ و بزرگ برقع از جیب جمان آرا
بر میگردانند و تا آفتاب جهان تاب در کمر چاک نشینان عالم سقا نمیناید شمر دل بر نشانی
نمید و کل زبان بکجده به اختیار کشاید که سرگردان بر گوشه مل جلوت هدف بسته
بتکلیف رسیدن وقت بر من و عریان راه غریمت نیاید و فولاد که در جیب و

بخصی آمدن نیک کلفت بجای میزداید کمال سرخس چرخ طبع اطفال پیش از آمدن
 وقت سیریت و حصول هر کار چرخ رسیدن میوه قبل از درود زمان آن مقدورند
 و آنچه در اندک کمال یافتن شکفتن و نشانی موقوف بدان زمان فرخنده شان مختصرت
 ظل چرخ بود و لعل فراغت و راحت و انساط را در این عهد همایون تمام رور نمود
 چراغ عیش و عشرت روشن کرد پرواز حصول مطالب رسیده و خواب غفلت حرام
 که صبح انساط از مشرق خواش سرکش خندیده مردم جشن کایا به جهان باین یکدیگر
 میشود و سرور و نو و کس کام به برای بهتر از روز دیگر دیده میکرد درین ایام خجسته آغاز
 فرخنده فرجام که بعون غایت ذرا لعل و الاکرام ابواب بهشت کامران و کایا از شرف
 بر چهره اقبال ابر الاقبال بار و نهال برومند جهان ستا بر شحات غلام الطاف زیاده
 در امتیاز است اراده و الا بران متعلق است که بل جدید حسن آباد که عروسیست از وقت
 غیب رسته و طاعت و سبب از قید نقص حسته آیین بسته گلزاران نمایند و بر بستن آیین که
 از دلمه شادان تماشا کشانند و چرخ منظور انظار کیمیا آثار آن بود که حسن و اهتمام
 مرکب از بندگان در مرات ظهور جلوه کرایه طاق بر آن بل موز و نواز بر ابر او وزرا
 و اعیان و مقربان شمت نمودند و مقرر شد که چشمه بار بار که بنظر دل بر بدن و در
 معطر در تخت از سر کار غامد شریف آیین بنده در کار این جشن ارم کار و محفل
 سراسر بهار معبد اهتمام معصود یک سفر چرخ بر سر امر او مقربان بنده فرمان و وزرا
 و عمال و اعیان که اطاعت و انقیاد بر میان جان بسته نباشد بلکه جهالت و مطلب
 بگونه تازه و غرابت آرایند و حسن خدمت در لباس دریافت و وقت نمایند
 مرکب باین خاص راه فرمان پذیر و اخلاص میبوند و صورت مطلب را بجا وقت

پرواز نمودند اصل جزو را از رفعت کرا بنها و درون طاق و خوشتر را آینه ساز
 کرده در نقاش و طرا هر مرکب باین و اسلوب غربت لیکن داد و اتمام دادند و آوا
 ایراند از هر مور شکاف وقت و سر آمد از باب طبیعت اند با وجود کمال غرابت
 و تاز که مرکب بکار برده بودند چرخ بعضی تصرفات در میان همکاران بیشتر آن
 به استن این صورت ابتدای از آینه خلیش نمید و در خورشید بعضی جزو را از طاق
 مصور بنوعی مخصوص صورت در پرده طلق چون آب کو سر پوشیده و پیدا باشد با تمام
 رسانیده نصب فرمودند و بعضی را داخل و سلیم و خطایه طلا و نقره که در کمال وقت
 با تمام رسیده بر در و در محله ها خوشتر نیک و خوش بودند آرایش نمودند و کعبه کاش
 اقلیدس پیش آن صاحب انش و فرزند یکدیگر بر عجب که طرف پان از کعبه شرف
 تقریر آن تنگ در زبان فام و داستان طراز در چنین آن نیک است آب و در بار
 بل خنجر فواره آن تقریر با سر فرج بخت جبار فرمودند و حضور در وسط مختصر
 مخصوص با طحس و بر بخت این آب زلال مالای نمودند الحق از تصرف آن
 آب روان غرابت عنوان و حوض مصفا چنان جشن آیین و جواران و چند
 شد سیاه بنهار در نگار از مبد آینه ساز بل بر سر بار شد و رشتها مفتوح است
 او یقین فانوس و قنادیل بطرحها مختلف کشیده آمد **نظم** حبه ازین بل مبارک
 فال که بود آسمان جاده و جلال بر سرش سیاه رنگ **چون** کله
 بر سر بتان فرنگ **باطن** او ز جوش کل سرشار **چون** رشک کل بغض بهار
 کشت در عهد پادشاه **نما** جنت بر بل صراط عیان **نما** بل است اینک است کریانه
 از غم دور و دست نالان **نما** دله دله است عاشق **نما** دیده پر آب دل پراز بخش

تا تو اند جمل جانان دید خواه باشد قریب و خواهم دید هست تا شام و شام بهیچ
و زینش ز آب پیش نظر یکشد مرگ میشو و یاوش بهر چشم خویشین بازش
چون دل عاشق از خیال نیا درفش هست شملها تا بای روز و شب همچو عاشق به تاب
باشد از اشک چشم خویش آید و بعد از استن این بکاه غراب این به بوستان نهمین
در خیل کلها خوشتر نک بود و شایان بهر قامت کمر کشیدند در عیسی فرشتان از کل بود
قایمها کرمانه و قایلین افتاده و شای پس بیل بود در محراب برابر استاده شیشه شراب
از غولانه و بخت کافور کردن و عور بلند و پسته خندان را با کل بوستان بخت شکر
جوانان خوش سیما و دلبران رعنا و دار السلطنه اصفهان جنت بنیان و خطارم
عکس آباد و سبزان خوش آب و رنگ مند و وارانه شاد قامت کمر و دست
بر اطراف مجلس فاضل صفت بستان مجلس را صورت نگار کرد آینه اند و مجلس خاص
بزرگهار کونا کونا و تصویریات از حیرت تصویر بیرون و آینهها حیران نما و لاله رویان
سرو بالا و شیشهها شراب از غولانه و شمع کافور حسروانه و قنادیل غراب سلوک
و منوعات منیر و خطایه مرغوب استی داشت **نظم** در آن غنچه برین کردیده
زمینا شمع و از آئینه مینا کسل زیندگان کم دیده زانک چراغان در چراغان و چراغان
فروغ قنادیل شب تار از نور نموده و شعله شمع و چراغ بزم را ز نور سخته **نظم**
شبش از عکس صبا یکید و کیمیاور باب زر کشیده عیان در پیش چشم به مشایه
خیابان چراغ یکید یار در آن بزم طرب لهما تصور به شتر جدول و تار طنبور
در خوابان و عروسان تازه کلزار کاستان به از کلها رخسار برور سندان هر شفته
فروزان کشته چون بر آسمان بدوش از سوخوبان با به بکر چشم چون قمر کانتان

شسته پیشین تختش از جلا بزنک شیشه مر تا بهار است ز سر رفتن کردیده یکجا
تند و ساغر و طاق و سن و تیا برور شرناک و لبران نک شکسته از نگه چو شیشه از
نمودر کرد و سنان نک کفام چو تیه مینا که پر کردن جام می از سر کس توان و کوش بر
در آن خوش و کس از خوشتر به چون کشتی طوفان بید و با چون موج ابر از غید
عکس آنها چون آینه رویا که دل بهم دهند از هم نایان و جلوه صورت خوابان
خوش صورت مانند خواب و تعمیر خواب در دیده عیان بهر عود و شمیم کل چهره عاشق خوش
و مشوق برافروخته در هم چیده و صدرا شیشه شراب و نواره آب چون است و شیا
بر هم غلطیده و نهیه آتشبار در میان آن ده طوفان نموده مردم ماه بدر از فروختن
متبادید و پنهان سینود و در لحظه تازه کلا از کشتن چتر ابراهیم چهره زینا یکشد و دور
آتش آفتابان از آب ده سر شریا یکشد و تیر بار شهاب از صخره غراب آسمان بیاید
الحمل صحرانغفا و یا قه به جرح ویر سالک تماشای رخسار مرکز و در سنده دیده
روزگار دیده آتش بر جالتش بهر بین و پنهان نیفتاده شاول برادر زاده و ایلاد و ایلاد
وزال یک رسا و قرائنمان و کل محمد یک ولد سر فارغان شحال و سایر کربان را که در
آن نمکاه رخصت بار یافته بهر حیرت بر حیرت مرافق و زنگ از آینه دل نتر
العصره نخل آکر کامران کامیاب آیین طلوع صبح عالم تاب عشرت داشت و عمارت
شرقی قبل از نور استراحت فرو نموده و اهرام و مقربان و بندکان و غلامان نیز مر یک در حجر
مخفی خود غنودند سسلت از در کا و اهب العطیات آنکه هیئت چو از عیش این خسرو
عدالت شعار روشن بزم ارم نظیر شش از پر تو جلاله عذاران کشتن با و قاصد **نظم**
درین سال حاجی امیر عبدالغیر خان و لاکرتستان با و قلا و سیر و منوعات فراوان

چون نایب و کشتار شهریار بملکان و اکثریت آبهار غلطان و چمنهار زمره دشتان بزرگوار
ریاض جنات و مشغون باجناف شکار و انواع ربایین از نامرغی آن نایب غنچه عنوان
مورد ریایات نصرت توانان شد و چند روز که امکان مقرب و کسب نصرت لوا و اعلام
جهانگشا بود مکرر با مجذرات سر پرده عصمت بقورق متوجه شکار گشته و ادوخته
و فراغت دادند و چمن محصور که جاکر کوزن و کراز و مکان مرغان فلک سیر آسمان باز است
رفته یکد و دوز در آن سرزمین اقامت نموده یکنوبت با امر او و قربان سوار فرموده
یک اس کوزن بدست مبارک بتغذای زباز در آورده و از آن چمن و کشتار ریایات
جهانگشا متوجه زیارت امام زاده واجب التعلیم امام زاده عبد العظیم کدیده در بن
استانه نزول اطلال واقع شد

چون در حین ورود الکاهن شهریار جمیع از عایا و قوتور چنان سر راه آمده از کلیع سلطان
سیل سپهر شکایت نمودند بعد از ورود آن لیده طبعه مامور ساختند که امر او را کان و
ابکس و بحقیقت شکایت ساکیان و سلوک کلیع سلطان رسیده عرض نمایند خلیع
امر او اعیان اجلاس نموده بحقیقت سخنان طریفین مطالب جانین رسیده چمن امر
موجب بازخواست تواند بود کلیع سلطان لازم نیاید و حرکات جزئی و منظور نظر
کردید و در همین مکان امر نمایان نهاد یافت که موازین غیر از نفع از امر منصوصه و
امر اعظام عراق و محکم فریب و دولت استر آباد شده اگر حرکت از جماعت بیجاقت
صادر شود ایشان را دفع و دفع نمایند چمن کلیع سلطان مرنور نیز از جمله جمیع حریفین
استر آباد مامور بود او را بخلع شایان الله حقه مقدر است که روانه شود ارقام مطاع
بسم سیرا و عا که صادر و بصلان سیر معین شد که انجماعت را برود و در استر آباد

عافر سازند بعد از سه روز که در لیده مرنور به حقه تقدیم مراسم زیارت و استحمام
و استراحت توقف واقع شد با ولت و اقبال با امر اسوار شده متوجه صوب باجوا
مازندران گردیدند و تا سر دره خوار با امر اعظام سوار فرموده از سر دره خوار توفیق
سوار شده منزل بمنزل تا فرح آباد پیچیده در جبار توقف فرمودند الحق قلم صنع چون فغان
کن فیکون که آسمان از کار خایه منقش صدف و مهر و ماه از دریا جلالت کفر است صفات
اوراق اشجار سواد کوه را بنوعی بر داشت و صفی کسب ریش را در الوان اشجار بآئین شریف
که خب فلک چون و هنر شفق کون افلاک بدیده پندکان عبودیت نمود و دیدن سنگبار
لعل کس که چمن تماشای قوت آبدار تماشای دریا و پایشان با صفای ابدان کشتار
و اقدام نگاه که عروج آسمانش یک کلام راه است از پیچیدن آن حنسه میگردید ارمه ملک
تا فرح آباد که شش منزل است از زمین و سیرا بوست و تنگه نظاره نظایرین بزم حبه
و شش آتش اوراق خزان با وج آسمان رسیده بود و خسرو کاهران به جاتاش کنان
و باده کشان بدار السلطنه فرح آباد بهشت بنیاد نزول اطلال فرمودند **اسلام نال ملک**
ارسطا و سیرا کر جیان هدایت یافتند از امر راه هر خضر توفیق هم سفر سعادت
پیشگاه را در سفر و شکار جاوید برابر برینج لهند ادر تماشای سفر و دیده پیش نال ملک
ارسطا و از خواب غفلت گشاده و مایه تجارت بحقیقت مغفرتش آماده گشته حاد زبیل
حرام و طالب اسلام گردیده استعدادهای تعلیق کله طبعه نمود و محضرت ظل آل نور و نفیس
کله طبعه نموده بشرف اسلام سیرا فرار یافت و سیرا کر جیان نیز بدفعات باین سعادت
سستد گردیدند و در اوقات ریایات جاه و جلال و فرح آباد بهشت بنیاد توقف داشت
مکه سوار سیرا کر جیان که گردیدند سغایین که گردیدند از امر رسانیدن دماغ حاکمیت کشتار

و تاثيرش را سغرد است فرموده از گردش گسترش داده ارغوانه استماع نفاست و تا
 دماغ عيش و عشرت را و بالا رسانيده و از تفرج چين كشاده دريا و دهنم بگل صحرا
 شاد برساند و افزونند و بعد از چند روز اقامت بر ستم سوار و قوت متوجه دار السلطنه
 اشرف كشته از راه بروج كلشكاركان در ساعت سعود داخل گرديدند **شرح شكاه**
برسته كده در حق جبار السلطنه فرمايد و مراحت نمودن غرض اصلي و مطلب كلي
 از سفر ما نزدان كاندار و شكاه و تفرج اكنه مرعوبه و حجب و مرغزار است بعد از چند
 روز اقامت متوجه پرسته كده كه غار اشرف و صحرانش پرسته مسكن ابر در بهشت
 در پيچ است گرديدند الحق اين كان جانبست با وجود صفادكش دكاها شون با صفا
 مرغابيان و طيور و تندر و كوزن و كرازه و كور كند اوقات توقف دار السلطنه
 اشرف بر بچند روز كاه را و اركان دولت و كاه را بمحمد و رات سرا پرده صحت
 بدين كان تراست ميان آمده سر مرتبه ده داده روز گستر و پشتر توقف واقع
 ميشد و در حين سوار را و امرا و بندگان بكاندار يها نمايان و انداختن تير باران
 كه چندين كان را پشتر از افتادن صيد كان ميشد كه مگر خدنك با خطار داشته صيرت ابر
 نظار كان ميكشيدند **نظم** هست بچند و پكران صيدش از زين تا با آسمان صيدش
 همچو دريا و از سيرا هست در هوا ابر را بران مرغابست هست بر صيد تنگ ام نگاه
 كوفاز در آسمان خرگاه خيل اردك بر آسمان بچند چون سطور كتاب بر كسبه
 ناخست سوزن مردمش بچه سر طرف فاده براه كم كسر ديده از صغير و كسپر
 پشتر را كه دم كند ايشير اين صياد را كه بر تباختن است و انداختن خشت دير چيده
 ميشد و كاه را همچو به كار و كمين كشي به بر و شير ديده مرآه و كاه را و امرا و بندگان و ارسلان

و كاه را اما مورسيد اشيد كه كاندار و تيج از نايه نايه جهر از نمرمان ركاب
 سعادت و كاهيان كه حديث شكاه بودند شير انرا كشيده و اين امر غريب را
 نزيده بودند غريق لجه صيرت شده تعجب بر تعجب مرفوزند به تكلف كاندار و شيرت
 ظلي اكر امر است ديده و صيد افكنه شير ان كهليت از باغ غراب چيده چه كس
 معلوم است كه شجاعان ايران و چاكه سواران اين ولايت بهشت نشان از عهد ستم
 وستان الله الان بر بهادران و سپاهيان ساير ولايات جهان امتياز داشته اند
 و منتخب بر صغر و خلاصه مرطايه كه سند پسنديد كيش مبر قبول شكل پسندان رسيد
 در ركاب نصرت افتاب جمعيت دارند و در اوقات شكاه شيوه است از و تراندر
 مركب ديده ميشود همان امتياز مر كور از صدف و لعل و ياقوت كه انهار از خوف
 و پادشاه از سپاه و خورشيد درختان در حين خسوف از ماه دار و شيوه ابر اينج
 منظور انظار غايت التراب را بر ساير بر كزيه كان اين فن حاصل است خدنك با خطار
 چون تير قضا خطا نيست و زخم پيكانش را چون جراحت سيل دواند و نمرمان بگا
 در مر سوار در استا نهار شيوه رستم و اسفنديار را بديده عيان مرميند و كاه را
 سمو عه را از باغ مشايه بدست اذعان و قبول مرميند اما شكاه شير ان صيد
 ايشان الحق آن تير چندان خوش آيند و غريب است كه اگر نه مرد و ديده مرميند
 مرميند از نقات روات ميشوند با و مرميند و نمرمان را كه در پيچ عهد را بچند مرميند
 و كسر از باستانيان نقل نموده كه اين حيوان منقرس كرش كه تخمير شده خوشش در
 اتش است چنين فرمان بچند مطيع و بدین شابه كرم رفتار و سرع باشد صيد
 بل برآرد و در جنب پشتر و چالاك عاجز تر از طيار بر كنده و اكر اتش سوزان كاه را

از شعله سرکش در کند باد وزنده است چمن غیر از دیدن عیان که ترجمان همان آن
می تواند شد شرح آن بطریق دیگر سرسختی کند از طریق الطاب آن مینماید
بعد از میل انعطاف چمن درین توجیه باز نذران جوار صاحب و قوافل از الکاهل
پیشتر بجهت ساختن سفین بطرح غریب آیین تازه در نهایت تکلف که متفک
جانشینان حضرت ظل عز و استادن خدمتکاران داشته باشد روان فرمود
بودند و درین ورود دار السلطه فرخا باد بهشت میناد با تمام رسیده بود در نیوت
معوض شد که با تمام رسیده و رایات نصرت آیات متوجه القیوم صواب که
و سفین مزبور که در نهایت تکلف با تمام رسیده بود و پیشتر شمار غریب
کر دیده مکرر اسیر سراسر خیابان نه خجسته بود و فرمودند و در فو که با امر او خاتم
که اسم هر یک مخصوص نوشته بودند که در آن نرم روان از مترخان باشند بکن
این تماشا میگردیدند مقرر داشتند که اطراف رود را از دو جانب چراغان نمایند
و استادان آتش باز با نداشتن تیر شهاب و افروختن متاب شام ظلمات را گشت
روز نورانی پوشیده درین امرید بضا نمایند چراغان در اوج آسمان و آینه ابرو
کیفیت شراب و آتش شیراز سیدار و که کشا تیر شهاب عقده از دل میکشاید
آتش باده درخشان و شعله فروزان چراغان برق فرخنده سوز عقل تماشا را و مینماید
کنان طاقت و شکبار میگردید و بعد از رسیدن زمان راحت و وقت استراحت
متوجه و لحنه هیون گردیدند و بعد از چند روز رایات نصرت آیات متوجه دار السلطه
اشرف گردید شرح بنا و شهر و عمارت مبارکه **سعدت آباد** سعادت از لایه تخفیت که
که در خاک مانده و نه نهال که کلهار استیاز نشکفته همین معینت که یک کف خاک را سجود

مقربان ملا اعلی میسازد و کعبه را تا قبله اهل اسلام نماید از لوث وجود احصاء
پرواز و بقضای غیر درین ملک کوکب اقبال که آباد دار السلطه اصفهان از و بالا
برآمده منظور نظر تربیت گردید و امر فرمودند که طرح و لحنه مبارکه در بنابر متصل
بیاض سعادت و مشرف بر دریاچه زنده رود و پل جدید بود کرده شود چمن بود
کبران در جوار انکبان بعد از آنکه منظور نظر استحسان آن حضرت ظل عز گردیدند
مقرر شد که زمین در جنب جوار در عوض با نجاعت داده اعیان امرای عظام
و خاصان غیر الا حرام بقیت و قهر خدیو درین سر یک منزل مناسب حال خود بنا کنند
و با نیکو کثیر از از حجت استهبار که عکس آباد نامه خطاب بهشت سمر باغ سعادت
و این شهر زیبا که عروس بلدان و منتخب مجوعه اصفهان موسوم سعادت آباد
الحق عمارت که درین مکان نراست بنیان و ملت ایقان یافته بهشت ایت
ارتفاع و اعتلا مشایه آسمان است در صفا و فضا مامل و صفا و رضوان از جاب
شرق دریاچه فیض القضا زنده رود و شش در زیر باست از طرف غرب باغ
همیشه همارش جلوه فروش و در باکره عکس در آب فاش در شل و آتش اشتر
امر بر بوم ملک قضیه بیرون از وسعت آباد احتمال خانه کچین از باغ خاطر مصر
چند رنگین بجهت ضبط تاریخ اتمام این بوستان دست بسته بونبوت افتاد **نظم**
زهر سمنر صاحب سعادت که حسن عقل را در دست غایت دل خلق جبهانش در سر غایت
فلک در چشم و کثیر را جبهت بجهت جو فلک عمر در دیده و لیکن شاه از زمینان نذر
سعادت داشت بخود این **نظم** یکا دیگر و افزود از نام سعادت چمن شه از مکرر کمال
از و سال تاملت حاصل شرح منسوب شدن عمر دین و غنای **نظم** چمن سمنر

بودند باغواجر از تره بختان و آستان چند روز در مضائق جبال توار و محض کشته اند
 آمدن نزد جهر منوچهر خان تعاد نمودند بعد از اعلان نظر و تحقیق بصر که کثرت عدت شک
 مضمون معلوم ایشان گشته دانستند که بدون آنکه ایشان زمانه صید جگر از امکان بیرون
 نیارند نهضت واقع خواهد شد از حرکت نامنجان خود پیشان گشته نزد جهر منوچهر خان
 آمدند بربان دار و تضرع عذر خواه گناه خود کردیدند جهر منوچهر خان ایشان را استمال
 و مطلق خاطر گردانیده متوجه باب الابواب در بند گردیدند و در اوقات توقف آنجا ویلای
 شاه و اگر مکرر کسی نزد سر خاب خان شغال فرستاده و او را طلب نمودند که نزد شاه راید
 حاضر شده و در دفع و رفع الخ بد آنچه مصلحت باشد عمل آورند شاه را این بخت قضا چندی
 ز کون فرودشت بر آمدن برکان کور کرد و کور اسیر استیلار فوت و هم گشته اقدام
 بر قدم دخول مسک فایت هجوم نموده بمعاذیر پذیر و کلمات دور اندود تذویر
 گردیده در داخل فرود و در آستانه سفر حسن خان و آخر حق با اجابت کرده و راه سفر غیر
 گردید شغال بفرستاد تقریب ساخته عریفه شمل بر نهایت خضوع و خشوع برگاه شاه گشت
 استه عامه که چون مردم آستان بصورت مبارک آن در منظر از مقول حیوان اندوخته
 نموده اند که بسا دارد و آستان قلاع شکل کاخ ساخته ایشان را در قید رعیت در آورند
 بنابرین اطاعت و امر و نواها را و نینمایند حسن خان او بحر رحمت ایزد پرست است الخ از
 نادم شده سالک طریقی بندگی و سرافکنند کسیت اگر بمقتضای مروت جفا بقصیر او مقرر
 بعفو و منظور نظر شفقت گردد که رفیع توهم مردم و آستان شود امر از ایستادگان پاک
 که بایس چون ساسا و کت بترتین شریح مایه و در و در خان بالقاب نوشته مومر الیه راینر
 شفیق این غیر نمود و محضت ظل الهی معین شفقت و بحر رحمت اند و نمود که اگر اله تیر بر بندگی

آید یکبار از او خود را بدر بار اقبال فرستاده از حرکت جبال از و صادر شده است
 نماید سئوال و در جواب قبول باید جهر منوچهر خان بنابر وعده که شغال نموده روانه شده چون معلوم
 نموده بود که آنقوم ناعاقبت اندیش تقریب آنکه در استیصال الخ کو مک خواهند نمود
 جمعیت کرده اند از و بسیار دیگر صف آریا لشکر مضمون نموده تو بچانه را با تو بچانه
 و فکچان و عکد تو بچانه پیش پیش لشکر نصرت اثر تقیه نموده از باب الابواب در بند
 حرکت آمده به سر خار خان شغال و جاعت و آستان رود و مقام را که از جبال آستان
 بر بحر خزر منصب میشود و مرد و عبور از آن بغیر از آنکه بریل گزند بطریق دیگر میر نیت
 پناه و محکم ساخته و اشتهار برادر یاقصل شده و بکنان دارد که سواره عبور نمایند
 کشتیها مشون نمیکچان قدر انداز باز داشته پشت بر کوه داده مجار و سالک اسد و
 ساخته بسته طیار جبال فیه و اعلام منیع و تشابک اشجار و تغییر نهاد قدم از عاده اطلات
 بیرون ننماید طبل نافرمان را که در زیر یکم مینواخته بلند آوازه گردانیده و سر خار خان شغال
 و الخ و قران آلب و میرزایان و سایر اعیان و مردم و آستان و قیاسق و اعزاز
 غیر هم که جمعیت ایشان بر سر از کس ملکه تجاوز میر سید از آستان که در حقیقت محل ملاک
 ایشان بود جمعیت نموده منظر و در و جهر منوچهر خان لشکر نصرت تو امان بوده و منیک
 طلیع لشکر منصوره نمایان میشود آنکه در مخدول صف راسته دست به تمام آلت حرب
 و ادوات طعن و ضرب کشوده شروع در جنگ جدال و محاربه و قتال نمایند در آنحال غیر
 کرنا که مؤذن فتنه خواهد است شروع باذان و فن محاربه کرده نقابین تو بهار
 آتش فشان و حیات جان کرنا شگلچان با اعلان از خواب من بیدار گشتند و سهام
 جانستان از آتشها تر گشت بر دلان چون مرغان و حشر از استماع فریاد و افغان

رم نمایند در پرواز آینه غبار منو که بگرد باد سم مرکبان صبار قمار در حرکت آینه غبار
 هاراد و نقاب کرد رخ نهفته صبح قیامت آشکارا کردید سنا اجل کاسه سار سر بر دلان
 بگردش آورد و شراب را غول خون از شیشه ها را بدان ریختن آغاز نهادش بر پا
 زبان پرواز صعود و نزول را رسیده و منکام بر میان چشمه ها تنگ زره فراز آمد و بجا
 اعلام بمرکز ایران طرفین گسیو باز کرد و دهل کوس ششگون کشتگان جانین سینه کوب
 آغاز نمود مضمون این بیت در نظر بنندگان صورت وقوع یافت زک و دستور
 در آن بهر مژگن زین شش شد و کمان کشت مژگن کوه از بخت بر کشتگان
 و در غستان با بقای الف و سایر سرگردان از سینه دشمنان بهیست اجتماع بر سر سبزه
 حضرت دستگاه حمله آور گشته آه قیامان غرضه بجا چون سده تین و کوه آهین پاک
 ثبات و قرار افشرد آن بهمانان فضولی با همسیاف و ضیافت ملین نموده و در
 اشاعه حرم صفر قیامان حاکم بر دوع و فضل سلطان شروان شاه مور حاکم بر کشت سرباز
 و جانفشانی نموده سالک طریق جهان گشته جابر سنجهر خان در قلب مانند دل شمعان
 قدم جرات افشرد و جبر از بر دلان از قلب و سینه بد افروخته افروزم مغرور مامور شده
 و غازیان بر عت برق خاطف و شهاب نیابت حمله آور گشته و آنکرده ندامت پذیر
 دیگر بجایستند و یار آویز نموده عطف غسان بود از غریبیت نموده و غازیان بطور زیر
 طریق تعاقب پیچیدند و در همان روز جمعه کینه و بر غفران از آن محاذیل طبع ابدار آتش را غازیان
 شده سه چهارم در میدان از آن نیزه و سحر جبر از آنجا عت که در کمان اشجار بر خیزد و تنگ
 شربت هلاک و بوار چشیده بودند بنظر مراد و نبرادران که از نام داران و غنایان
 در آن روز مقتول گشته نهال نیزه عساکر حضرت تا نزار بار و در فتح کردید و آوازه شکست

و شمر با طراف و انکاف عالم رسیده جابر سنجهر خان حقیقت این فتح سپین را عرض شد
 نموده مصحوب بکف قیامک غلام جابر سنجهر که در آن روز ترویات نمایان نموده بود
 پایا سر خلافت نصیر فرستاده رقم اشرف صادر شد که سر خاغان شحال نیز قدم از آن
 اطاعت پرورن نهاده نیل سوا یله و بنام بر حسین خود کشیده او را با سایر رفقا و اقوام
 پرست آورده و غنایان از لوت وجود ایشان پاک گردانند و مجد دار رقم اشرف با
 امر او عساکر حضرت تا نزار صادر شد که نزد جابر سنجهر خان جمعیت نموده اثر از آنرا نفی
 نابکار نکند از اما سر خاغان شحال و سایر مردم و غنایان که بقلل جبال تخریب جسته
 از خواب غفلت بیدار و از ستر جبال همسایه گشته چون بیدند که مرغ تدبیر از آدم
 دشت توانایا در دم شکسته و راه فرار از شش جهته بسته دانسته که در دم اسلحه
 خود کشیده و شیر حرکت از پستان نادانده و ششیده اند و غوار هم در تو کریم را کریم
 صغیر و کبر و جوان بپر شیر در کوه انداخته مروت جلی و کرم ذاتا حضرت ظل التبر
 شفیق جرایم خود گردانیده نزد جابر سنجهر خان آمده از افعال ناشایست خود انابت
 و استغفار نموده و شحال و له خود کل محمد یک با عزیمت بخوار بر ندامت بدرگاه جهان
 فرستاده طالب عفو ذلات خود گردانید و صاحب قران زمان که فرزند اسد الله
 الغالب و غالب کل غالب شاه مردان علی بن ابی طالب علیه السلام اند بر عجز و استغناء ایشان
 ترحم فرموده گناه ایشان را مقرون بعفو فرموده که در بار ایشان زیانست یا انگاشته
 و حکومت آن دیار را بدستور ایشان را از آنرا داشته و شحال و له او را که بر کاه
 آمده بکلیغ فخره سرافراز گردانیدند **شرح شکار جو که در محل میان کال صیادان**
 غزال شیش و عشرت و ششواران فضا و گلش را گسیا بدولت که شکار جو که را

وام مطلب شکار و تماشای این شکار را منعم اسباب بساط و کامکار رسانند اند
بمقتضای قابلیت مکان ادا است این جشن غرائب عنوان در میان کالاهای نذر
بهشت نشان مرکوز خاطر آنحضرت ظل رحمت گشته در صحن ورود مبداء طبع جعفر قلیک
نور چرخ رکاب را مامور فرمودند که پیشتر از نوک مسعود روان گشته در محل از محاسن
که شکار هر که نواب کبیرستان فرزند مسکان و نواب فغان رضوان آشتیا در این مکان
انقطاع یافته چند تالار بنا نموده اطراف تالارها را از اشجار حسن و غار پر درخت مسطح و
نمایند که در صحن تا فتن مرکبان برق تاز و افکنند کوزن و کرا از خاطر جمع بوده باشند
جعفر قلیک بمقتضای فرمان نواب تالار بسافت سیصد ذرع تغییر و یکبار تالار
در وازه و از احوال اطراف آنرا از اشجار خار و خس پاک بهوار نموده بوی بهار
از وره رایات نصرت آید بدار السلطنه فرخا باد بهشت بنیاد که فرمان جمعیت
رعایا صادر میگردد نواب ایراند از سو و ض داشتند که اگر در وسیع در آن مکان نشین
شود که میدرخاز اطراف به جو که فراهم مرآه داخل دام شده در حیط ضبط بوده باشد
احتیاج جمعیت مردم جو که کمتر است اایام میدختر خواهد بود آنحضرت ظل رحمت
نصوب را از آن کار دان نموده امر با تمام دام فرمودند و مقرر شد که عالمان نذر را
و کیلانات و نزار جرب استر آباد هر یک چند ریمان کنب که رسد بهر یک رسند
بود در موعد معین با تمام رسانیده نقل میان کالاهای نمایند و مواز چند عدد سستون که
طول آن چهار ذرع بوده باشد قطع کرده آماده سازند و چون نصب دام و نسق این
مهام در وسع اتمام سر کس نبود سرانجام این کار حواله بر اراصاب آثار نواب پلان
شده آن مخلص بلا اشتباه و عمده مقربان درگاه در حین فر رایت مقرر در فرخا باد

۱۳۵
توقف داشت روانه بیان کار شده ملاحظه نمود و محل شکار و مکان که نصب دام
باید کرد نموده مراجعت نمودند و محصلان بحیثه آوردن اهل جو که معین گشته رایت
منصور روانه مبداء طبع شرف گردیده بعد از آنکه مکرر رایت مضموره در پرستگاه
و بر درج هر دو عباس آباد گشته از شکار اینجا پنج سبقت ذکر یافت مستند از حاصل
نمودند و اسباب شکار جو که صورت تمام یافته دامها بر سر با و جمعیت جو که حاصل
به ستور امر فرمودند که نواب ایراند از قبل از نصرت میمون روانه شده مردم
جو که را بر مردم سحر کار دان تقسیم نموده آماده باشند که بعد از وره نوک مسعود
بقریه چارمان که در فرخ چارمان کالاهای شروخ بر اندن شکار نمایند و چون خاطر
از حرکت تلقای جمع بود مقرر فرمودند که قلیع خان حاکم مستارا و یوزباشیان
و نور جهان و غلامان و تفکیکان سواران فرسوار از عا که مقرر کرد در استر آباد
مربودند در موقت حاضر شده بر اندن شکار جو که اشتغال نمایند و دیگر نواب
مدار حسب فرمان قضا تو امان قبل از نصرت میمون روانه شده و پنج سبقت
و انقضای وقت مکانا باشد سرانجام آن کار که در نظر کارشناسان لغایت و شوار
قلیع خان و کد اعلا یک قاعا برادر قورچین و نزار جرب سمنان و جابر بدایت
بین بنشینان را بر سر کالاهای جو که جایا تعیین نمودند و بعد از ورود رایات
نصرت نشان بقریه چارمان فرمان بر اندن شکار شد و چون مقرر شد که حجت کون
از بلاه سر جو که سوار و پیاده به سولت مسیر است مقرر شد که شتران اهل ارو را
نیز در عقب اهل جو که به ترتیب باز داشته حصار بر حصار سوار و پیاده جو که افزایند
که در هنگام نعلی جو که مانع حجت کون بوده باشند و ابله اهل جو که که قطران چار

بج فرسخ تواند بود بسته صدر کوس و نفیر و افغان با وج آسمان رسانند
و بدو روز آن مسافت را با آستینا طر نموده به نیم فرسخ دام رسیده وصل افتاد
انداختند و آنحضرت ظل جلاله با بزرگان رکاب نصرت توان روان شده بعد از
ورود به ایستگاه مقرر فرمودند که منظر فیضان نور چو پاش و امام ویر در یک ناپ قیلا
اقاسر و قلندر سلطان شکر افروز و صفیایک ناظر بوبات سر یک بر که تا بنیان خود
قیام نموده با اتفاق اهل حرکت روان شوند و آنحضرت ظل جلاله با چند نفر از پیش نهاد
داخل حرکت شده زمانه ملاحظه آن هنگام فرموده مراجعت نمودند و در خیمه نواب ایرانشهر
نزول اجلال از زمانه داشته طعام تناول فرموده زمانه استراحت کردند بعد از آن
زمان استراحت با بروج در رکاب سعادت در آورده بدستور با فاضلان داخل
چو که گشته امراء بنده شکار با اتفاق نواب ایرانشهر شروع بر اندن شکار و بدین
کردیدند و فرمان والا نفاذ یافت که اگر شکار از جو که بیرون رود و غازیان در شکار
کردن آن مرحض اند و شب هنگام سیر ایل حرکت بدام شهر شده شکار بسیار سواران
داخل دام شده بود به ضرب سهام جانستان غازیان از پای در آمد و کوز بسیار
دستگیر شده چون جمعیت صید بجهت بصر امور فراختر خواستند دام نشد و بگویند از
یکروز توقف غنائ غریمت بصوب دراز و این معطوف داشتند و یکروز در
آنکان توقف فرموده مقرر فرمودند که یکجانب امرا کشته جانوران شکار را
چو که نمایند و ایل حرکت باین سابق و طریق نخست صفت شروع در بنای آن کار
نمودند و آن مسافت را بدو روز و یکروز در نخست با فاضلان همه باز رفتار حرکت
روان شده صید تدریجاً و آن رنگین و سایر مرغان غرائب آیین و ادخوشه دادند

روز دوم که حلقه حرکت بدام نزدیک شده به با جمعی از بندگان که بحضور مقرر شده بود
که درین محل حرکت بدام رکاب باشند داخل حرکت شدند و با شکار تکلف اغراض
درین مرتبه هجوم کوزن و کثرت صید مرتبه بود که تعاقب خیل خیل بسیار چون بروج
چند روز را غریق لجه صیرت میکردانند و آنحضرت ظل جلاله که جهانش بکام و با ده خوشه
مدام در جام باد مرکب یاد رفتار آسمان دار بقصد صید فخر و شکار برانگیخته بگذارد
نمایان و تیر با بریان دیده چند کار با بران صیرت جاویدان و چند انصاف شده
که تا امروز گذارد چنین داخل خانه کان نگردیده و پیش گوای است که آنچنان خسرو
جهان منظور نظر عیانت کوشش قصد پیش از دوستان رستم دستان نشینند
چو در بار چاکر کان رفت شاه تو گوید که در بروج تو کس است به جواز شکار
خسرو که ز سر کوش برخواست و از زده ارسطاد و کرجان که مانند قطره باران
قبل از ورود و بحر عمان خود را در فرخ و سیت و سپاهیک تمام میگردند بعد از ملاحظه
اسب تاز و صید انداز آنحضرت ظل جلاله حیران دست باز و روان خسرو جهان گردید
از بندگان صفیایک دیوان پیکار حسن و یک پیکار آخر خبر و کجا بر یک پیکار
برادر و القاص خان و رستم یک مهر دار ولد ایرخان قورچین سابق و عباس قاصیک
و در صیخان و القاص برز ولد ایلدار خان شحال و خنستان و زمان سلطان کاکم سیستان
و از کرجان ارسطاد و الزار یک حضرت کانداز ریاضت سر یک بقدر توان تیر باز
اند و خنستان سافند راقم حروف نیز در آنروز به پیش کش نامور گشته از جمله
جمع بروج و رکاب سعادت نامور گشته بودند و آن شایان غایت خسرو
شامل حال این ذره ناچیز گشته مقرر داشتند که در حضور همیون کانداز ریاضت و کفایت

کوزنه که در صف همچنان از ماندن کوه و قله حال این ناتوان در زمره سواران داشت
 بجای سیر و تماشا بعهده کاشی این مایه امور سپاهیکر شد کترین نیز حب الفها
 قضا توانان پند بر آن کارگشته بعد از طرست بعیده چون نامل را از بدو شعور تویر
 اشتغال استعمال از شوق فروست باز داشته بر در سب مشق کمان را نموده اثر
 بران تبحر و سربسته نشد و آنحضرت ظل عظمی بفرمان داخل جرکه شکار گران و داشته
 اهل جرکه متعاقب می آمدند و درین دفعه نیز کوزن بشمار و کزار بسیار سوار آنچو در اصل
 و امکانه بود بجرکه داخل شده از اهل جرکه و در هر مسایجا بجا نزل نموده پیش دام
 که بر داشته بودند بدستور نصب نموده و روز دیگر پادشاه فرمان داد بکمان که روز
 در میان کاله نزل اجلال فرموده بودند تشریف شریف از آن فرمودند و آنروز متوج
 شکار شده و در آنروز متوج شکار میان دام گشته مقرر داشتند که نواب ایرانداد رو
 قوچ و بز و سایر امارا غظام که سر کار جرکه معین بودند با جمعه روز پیش مترم کابینه
 داخل جرکه که دیدند و خود بخوبی نفیس چندین کوزن بزخم پیکان غار شکاف باینترستم
 از ملاحظه آن گشت تعجب بدندان کرد از بار آورده و بیکان بیکان از امر او متراکن
 و کربان را نیز امر فرمودند که در حضور هیون کمانه اریها نموند و ببران و شیران
 شکار نیز چندین از کوزان حصار در کلاه غرابت و شیر میز کار صید شد و بر آن
 محمد سعید طبیب خاصه شریفه و راقم حروف را نیز باند اخشن یکا کوزان مامور فرمود
 و در این وقت آن رابط ششاس جسم و جان و کترین بندگان چند تیر انداخته آن صید
 ناتوان از بار در آمد و بطنه آنکه سهام با خطا کار افتاده عطف غنا واقع شده
 بعد از رجوع صید در محراب حیات که داشت خود را به پیشه که در آن جواب بود رسانید

از نظر متوار کردید آنروز تا هنگام ظهر به اسب تاندر و صید انداز اشتغال نمود
 و حکم فرمودند که با تانده را تعاف نموده آزاد نمایند الحق در ایام سر کار و سر انجام
 این امر که تانده و از ده روز است ادیافت نواب ایرانداد سر و سر و در نمودند که
 عشرت از آن در قوت نبر نوح باشد چه از طلوع قلع تا غروب شفق و از رواج صبح
 شب روز قطع نظر از خواب و خور نموده مشق این کار قیام داشت بعد از فراغ
 تعداد حیوانات شکار شده از اضاف حیوانات که بزخم تیر از بار آورده و دستگیر
 گشته و شیران شکار صید نموده بودند قریب دس بشماره در آمد امید که
 اعداد را همواره حال مقوله آن شکار و بندگان این استان را نظیر و معین لطف حضرت
 بابر باد **شرح چو افغان هیون** تیره دیده و ران شگفتن که از آتشین چو افغانها
 کاهرا می دانند و آن شب سمیت اثر را که زمان کر فکاه است نود و زوم و عید
 نمانه بخوانند لیلی شب را که کوزن چون فروغ چو افغان و لیل از **تیره** و شوق فای
 ساغر کوزان ترنم جرح نمودن این بآن نثار شراب و آتش دارد و آینه شش آن باین
 زمین و آسمان را در قصه مراد و روشن ساختن شبها بر تو چو افغان بود خند برایام خوش
 خود افروزدن است و در آنموس فام شب را بجزار پر نکا خلیل است کشودن هنگام چو افغان
 و امیت که کام دل از تماشا بران توان گرفت و بر تو این صحت آتش جرحان توان گشت
 بنا برین تماشا را این هنگامه خلد آیین و گلگشت این بوستان ارم زمین مرکوز فاطمه
 ضمیر انور گشته امر فرمودند که کمانه دریاچه هیون تیره را که دریائیت محیط آن زیبا
 عمارت کرده دیده باشکال تایل غریب است هنگام چو افغان آرایند و تله آتشکار
 که چو افغان فضا رزین و آسمان بیان میسر است نمایند که از فرشتگانک تاسط مقرر

افلاک از شمع فروزان و تیر آسمان جولان و بخوم درخشان چرخان باشد هر چند
 بنابر عمارت لازم السعاده همیون سابقا قمر زده کلک حقایق بخارشته اما چگونگی دریا
 که در ناله احوال حسب فرمان محضرت ظل محترم بر اطراف آنگاه همیون اصدات شده
 زبان زد خانه سخن طراز نگشته لکن اینجه اینکه کیفیت وقوع چرخان بر خوانندگان
 روشن کرده زبان مینویسد که مثل بر اوصاف آنگاه غراب نشان است که یکبار **نظم**
 همیون بر عیاراده گوشت که انجافش گرم کل فروشیت ز رنگش چرخش کشته تار یک
 که بشد آسمان خویش نزدیک بهمد فوهارش چرخ که اوان زکل بر کرده دامن تار پان
 کشیده هر که راجع نهاده بگردن رفت کلها ریاده سزا خلد بستاند اگر باج
 درین بخش سیده کل موعج چرخ بر زفاک ادنیایان چو از دل باد خط سبز مایان
 ازین کلزار رنگین میون دکل چون غنچه بر کرده که چو مغربته نکش سبز فکات
 خمیر سبز که دیدن نماند در غنچه سبز شکسته چرخ میون که این مغلزایه از اطللس است
 هوا هم باغبان هم آبیست سراسر سال او فصل بهارست نمون باشد درین پایشین
 چو خرکان رشته را در چشم بود نهال خشک این کلزار میون کشته قد بر شاخ آمو
 نخواهد خاک کرد و چرخ سبز که در در هوا همچون چرخ سبز بود چرخ شمع روشن بر میل
 نهال کنده کش تاریش بر کل درون خاک پاکش رشته دام نماید سبز همچون که را ندانم
 ببالد که چه سازندش ز آسمان چو خنجر در کف و معانی و آوار کس نکش نمودار و بدانست
 که باله استخوان در جسم حیوان چو خط دبران بالانده خطرا که بالیدن الف سازد نقطه
 یکدیگر شود بدینجاست شکست عضو چون یک شکسته منافق در غنچه سبزیش
 که عاف از شکست غمزد خویش اگر عافش کف با هر بخار د ازین بود در زمان کل سر آرد

کشتی را که چون تاب دید چو شمع افزاید ز چیدان زبور کل هر چه بر سریش
 که بوز کل هر کل در چرخش بود عافش بدان عنوان ملایم که توان فرق کرد از موقایم
 بچرخش مثل افند اگر عاف نه بیند چون بگردیده آثار فروز شمع اگر در چرخش
 چو نرگس کل کند چشم چرخش تند و سرخ نکش گاه پرواز کند بر رنگ دور دبران
 سر و سرش اگر در دشمن نماید چو شمع سبز روشن بر فیض از چرخش نازل
 بی نیر و اعضا باشد از دل بهامش بود دریاچه آب که همچو موج از غفلت بیاید
 ز فروس برین دیباچه دارد کند وحدت از دریاچه دارد و دریاچه اش نکش
 بود رنگین تر از باغ تناس کند وحدت آن شا بهشنگ برنگش کلک بیدیت فکد
 در آب و چو ماهر کشه سیاه رنگش کل فکوشش کشته دنیا چو مت رنگش کلک نکش
 چو ابر خیزد از دریا بر صد رنگ چو کلک کش کیده راسه چو خنجر کشته سنا کار مار
 ز کلزارش بود دریاچه را که دارد از رنگین بهیت نیکین و رانست بر آبان کلکوش
 که این دریاچه دارد که استغور از بایده که منت در پذیرد که عکسش مظهر افند کلزار
 ز عکس چرخ در آبش عینست که در پیش از افاد کانت کشته دریا حرست نور عاف
 که بر گردش چو دریاچه کیده ز بخت به چو شمع نیست مقدود بحسرت دیده واکده از نور
 چو غایب بکنش از نظرنیت نمیدانم که فریادش از بصیرت نباشد بلکه اورتا تاباید
 طیش هاروش برده است از کافان لاده آن حسن خوبست که دایم موج از در سینه گوشت
 فلک از عیش او چون ایستش ز سر و باطناب زودستش عمارت بر سران باغ و کلزار
 برنگ عیش از سر نمودار چه کوم رفت او را چه است که فاکش را شکوه آسمانست
 رنگش ابدان شوخ بر کار که نماید ز بخت بام دیدار نقاب از چهره زیبا کشته

بهفت ایام باید از حصارش برد ادر نماید همچو سیاه از عمار
 کشاده کمرش کند بشه از سر سفارش چرخ بر صفحی سطر چو فانی سرشش بخشد انوار
 برون اندرون او طلاقا برنگ آسمان طالع است سراسر آسمانش آفتاب است
 در و دیوار سفارش کل بکارت مگر نقشش در دستش بهار است نو گوید داشت وقت صفت بخیر
 صدف بزرگ کل نقشش در پش نموده ابراز نموده تصویر کس از نشانه را نظاره اش سیر
 بنوعی شکل امور کشیده که بوسه شک از نشانش شنیده اگر چه صورت کشود
 همان در پرده سرش نموده چنان داد از حرکت سر و تاب که گوید سایه سر و دست در آید
 نماید با تاشای نهان کند در چشم صورت همزبان نه بیند چشم سر کس بر کارد
 که با عشاق در خاطر دارد بود این بوستان غلغله نوار باد شاه ملک ایر
 فروغ طلعت کیم ترستا نه صاحب قران عکس نماند التماس صورت نام باشد
 شراب معیش در جام باشد التماس نشان باشد زایام فلک کردان بکاش و چون
 نه است کالان بفرمان قضا جریان آن دریا چه که بگرد آسمان مدور است نصب انکال و ثقل
 مصور گردانیده نمیدانمش از روج افغان بود و نه بعد از سر انجام غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت غنیمت
 و مقربان و کربان در مرتبه فو قان عمارت بمیون جلوس فرموده چنان غنیمت و خوشنرم
 بهشت آیین از کوشش کلما قریح کلشن کرد و یک سرش و چراغ در آب سپرد و بدین بهشت زحمت
 میکرد و قبل فروغ شمع زک کلفت از آینه سپرد و دنان دریا چه بعد هزار زبان و صفات
 آن جشن را بنیاد روشن او اینم بود و موج آب بچنان آگشتا نکرده مر خط طومار مبروط شرح
 انقلب در نظر بکشت و یک سرش بچشم درخشان و شمع مار چراغان چون خود در کستان در عالم
 بایم رقص و خروش تیر بارش و زرد بکشتان از سر سو پران به تحفه شیرین بر تو چرخ انداخت

